ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΤΙΚΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ - ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΓΕΝ. ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Π. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗ: Στό δρόμο πρός τή νίκη. Ἡ ἐξέλιξη τῆς πολιτικῆς καί στρατιωτικῆς κατάστασης . . . . Σελ. 289
Β. ΜΠΑΡΤΖΙΩΤΑ: Τό πρόβλημα τῶν στελεχῶν στό Δ.Σ.Ε. . . . . » 296
Χ. ΦΛΩΡΑΚΗ (ΓΙΩΤΗ): Ἐπιχείρηση Καρπενησιοῦ . . . . » 303
Γ. ΒΑΣΙΛΚΟΥ: Ἡ λειτουργία τῆς Δημοκρατικῆς Συνέλευσης . . . . » 307
Δ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Ὁ ρόλος τοῦ ὁμαδάρχη στό Δ.Σ.Ε. . . . . » 310
Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΗ: Ἡ ἀγροτιά, τό Α.Κ.Ε. καί ὁ Δ.Σ.Ε. . . . . » 312
Β. ΚΟΪΤΣΕΦ: Συμπεράσματα ἀπό Β' Συνέδριο τοῦ Ν.Ο.Φ. . . . . » 316
Γ. ΚΑΡΑΜΙΧΑ (ΓΡΙΒΑ): Ἀπ' τή δράση τῶν Η.Ε. ὑπαίθρου στή Δ. Μακεδονία » 319
Ν. ΖΙΩΓΑ: Τά προβλήματα τῶν μεταφορῶν » 324
Ν. ΚΑΡΑΛΗ: Πολεμική ἀεροπορία καί ἀντιαεροπορική (α)α) ἄμυνα . . . . . . » 826
Β. ΜΠΑΡΜΠΑ: Τά τμήματα σαμποτέρ στόν ἀγώνα στίς πόλεις . . . . . . » 332
Ν. ΜΗΤΡΟΥ: Ἡ Ταχυδρομική μας Ὑπηρεσία . . . . » 335
ΠΑΥΛΩΦ: Κοσμοπολιτισμός, ἰδεολογικό ὅπλο τῆς ἀμερικάνικης ἀντίδρασης . . . » 343
Δ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ: Μάο—Τσέ—Τούγκ, Στρατηγικά προβλήματα τοῦ ἐπαναστατικοῦ πολέμου στήν Κίνα . . . . » 347
Χρονικό δράσης τοῦ Δ.Σ.Ε. . . . . . . » 352
Ἐσωτερική ἐπισκόπηση . . . . » 355
Ἐξωτερική ἐπισκόπηση . . . . » 356

5

ΜΑΗΣ 1949

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΤΙΚΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ—ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΧΡΟΝΟΣ Β' *ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 5* *ΜΑΗΣ 1949*

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΠΡΟΣ ΤΗ ΝΙΚΗ

Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

Τοῦ σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗ

Πλούσιος σέ γεγονότα, πού έπιβεβαιώνουν πέρα γιά πέρα τή γραμμή καί τήν προοπτική, πού είχε χαράξει πρίν 3 μήνες ή 5η Όλομέλεια τής Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε., άρχισε ό πρώτος μήνας τής άνοιξης, ό Άπρίλης. Γράμμος, άπεργία τών Δημ. Ύπαλλήλων, σκάνδαλα τών κυβερνητών τής Άθήνας καί, σάν συνέπεια όλων αύτών, ξέσπασμα κυβερνητικής κρίσης, πού μπαλώθηκε όπως όπως, καί πιό ξεκάθαρος προσανατολισμός πρός μιά άνοιχτή έπέμβαση τών ξένων, μέ ταυτόχρονο δυνάμωμα τοῦ δημοκρατικοῦ στρατοπέδου, πού βρῆκε τήν έκφρασή του στήν εύρυνση τής ΠΔΚ, στή γενική άμνηστεία καί στήν τελευταία έκκληση για τήν είρήνευση τοῦ τόπου. Νά σέ γενικές γραμμές, τά κύρια γεγονότα τοῦ μήνα πού μάς πέρασε καί πού έπικυρώνουν τίς παρακάτω διαπιστώσεις τής 5ης Όλομέλειας:

> «Μέσα στό 1948 ή γενική κατάσταση στήν κατεχόμενη Έλλάδα χειροτέρεψε έξαιρετικά... Ή οίκονομική κρίση καί ή στρατιωτικοπολεμική άποτυχία όξυναν τήν χρόνια πολιτική κρίση τοῦ μοναρχοφασισμοῦ καί κλόνισαν άκόμα περισσότερο τό ήθικό στό άντίπαλο στρατόπεδο. Ύποβόσκει μιά μόνιμη κυβερνητική κρίση... Ή κυβέρνηση Σοφούλη-Διομήδη μέ τά τέσσερα κόμματα καί μέ τόν Παπάγο σάν άρχιστράτηγο, τό καινούργιο αύτό άμερικάνικο ξενοκατασκεύασμα, άπ' τήν πρώτη μέρα άντιμετωπίζει ένα πλήθος πολιτικές, οίκονομικές καί στρατιωτικές δυσκολίες κι ή χρεοκοπία του είναι ζήτημα χρόνου. Ο μοναρχοφασισμός μπαίνει στά 1949 παραδέρνοντας μέσα στήν όλοκληρωτική κρίση του, οίκονομική, πολιτική, στρατιωτική, ήθική, πού σήμερα έκδηλώνεται μέ περισσότερη ένταση παρά ποτέ. Ποτέ ή μοναρχοφασιστική κλίκα καί ή άντίδραση τής χώρας δέν ήταν τόσο άπομονωμένη άπ' τό λαό. Περισσότερο άπό κάθε άλλη φορά ό μοναρχοφασισμός κρατιέται τώρα μόνο χάρη στήν όλόπλευρη ένίσχυση καί ύποστήριξη πού τοῦ παρέχουν άμερικάνοι καί άγγλοι ίμπεριαλιστές... Οί ξένοι ίμπεριαλιστές συγκεντρώνουν τώρα πάλι τήν προσοχή τους στήν άνοιχτή έπέμβαση στή χώρα μας...»
>
> (Άπ' τήν άπόφαση τής 5ης Όλομέλειας)

* * *

Άς δοῦμε τώρα τήν κατάσταση πιό άναλυτικά.

Το οίκονομικό ξεχαρβάλωμα τής χώρας δέ συνεχίστηκε άπλώς στό πρώτο τετράμηνο τοῦ 1949, άλλά μεγάλωσε καί όξύνθηκε. Ή πορεία πρός τά κάτω γίνεται όλο καί πιό έκδηλη. Ή γεωργική παραγωγή το 1949, θά είναι σύμφωνα μέ τούς μετριόφρονες ύπολογισμούς, κατά 30ο/ο μικρότερη

από 1948. Ἡ μείωσή της μονόχα σέ σιτάρι θά φτάσει, σύμφωνα μέ τήν «Ἐλευθερία» τῆς 25)1)49, τούς 200 000 τόννους ἀξίας 20.000 000 δολλαρίων, πού θά χρειαστεῖ νά διατεθοῦν (ἀπό ποῦ ὅμως;) γιά νά εἰσαχθοῦν ἀπό ἐξωτερικό. Ἡ μείωση αὐτή τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ὀφείλεται πρῶτ' ἀπ' ὅλα στή μείωση τῆς καλλιεργημένης ἔκτασης σέ σύγκριση ὄχι μονάχα μέ τήν προπερσινή, μά καί μέ τήν περσινή χρονιά. Σέ ἀριθμούς ἡ μείωση τῆς καλλιέργειας σέ πέντε εἴδη δημητριακῶν (σιτάρι, κριθάρι, βράμη, σίκαλη, καί σμιγό) εἶναι ἡ παρακάτω: Τό 1946)47 εἶχαν καλλιεργηθεῖ μέ τά παραπάνω εἴδη: 12 986 748 στρέμματα, τό 1947)48. 12.936.764 στρέμματα καί τό 1948)49, δηλαδή φέτος, 10 195.460 στρέμματα. Ἔχουμε δηλαδή φέτος μιά ἀπότομη πτώση τῆς καλλιέργειας κατά 22ο)ο, πού, παίρνοντας ὑπόψη καί τήν πτώση τῆς ἀπόδοσης κατά στρέμμα (ἡ περσινή χρονιά ἀπ' τήν ἄποψη αὐτή ἦταν ἀπ' τίς ἐξαιρετικές), τότε ἡ παραγωγή στά εἴδη αὐτά ἀπ' τά ὁποῖα ἐξαρτιέται τό ψωμί τοῦ λαοῦ, θά πρέπει νά ὑπολογιστεῖ κάπου 30ο)ο μικρότερη, ὅση δηλαδή τή βγάζει καί ἡ «Ἐλευθερία» τῆς Ἀθήνας. Οἱ λόγοι τῆς πτώσης αὐτῆς εἶναι δυο, ὅπως μᾶς τούς λένε μόνοι τους: Ἡ «ἀνώμαλη κατάσταση», δηλαδή ο ἐμφύλιος πόλεμος καί τό βίαιο ξεσπίτωμα ἑνός ἑκατομμυρίου ἀγροτῶν ἀπό μοναρχοφασισμό καί τήν ἀμερικανοκρατία, καί ἀπ' τήν ἄλλη ἡ «κατά τό λῆξαν ἔτος τακτική τῆς κυβερνήσεως εἰς τό ζήτημα τοῦ καθορισμοῦ τῆς τιμῆς τοῦ σίτου εἰς 1850 δρχ. κατ' ὀκάν, δηλαδή 50 δρχ. ὀλιγότερον τῆς προπερσινῆς, καίτοι τό κόστος καλλιέργειας ηὐξήθη κατά πολύ. Ἡ τακτική αὐτή μείωσε τόν ζῆλον τῶν ἀγροτῶν τοῦ Θεσσαλικοῦ, Μακεδονικοῦ καί Θρακικοῦ Κάμπου»(«Καιροί» 17.1.49). Μέ δυό λόγια ἡ μείωση ὀφείλεται καί στήν καταλήστευση τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων ἀπό Κράτος, τίς Τράπεζες καί τούς ἐμπόρους, δηλ. ἀπό το ντόπιο καί τό ξένο κεφάλαιο, πού τα ἁρπάζουν σέ τιμές πολύ κατώτερες ἀπό κόστος τους. Κάτω ἀπ' τίς συνθῆκες αὐτές οἱ ἀγρότες βαριεστίζουν καί παρατοῦν τή γῆ ἀκαλλιέργητη.

Δέν εἶναι καλύτερη ἡ εἰκόνα πού παρουσιάζει ἡ βιομηχανική παραγωγή τούς πρώτους μῆνες τοῦ 1949. Οἱ φουσκωμένοι ἀριθμοί πού δημοσίευε ὁ Σύνδεσμος Βιομηχάνων στά τέλη τοῦ 1948 χάναν τόπο σέ ἀριθμούς σημαντικά μετριώτερους γιά τούς δυό πρώτους μῆνες τοῦ 1949. Ἔτσι ἐνῶ γιά τό Δεκέμβρη τήν ἀνέβαζαν σέ 85,5ο)ο τῆς προπολεμικῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς, γιά τό Γενάρη τήν ἀνεβάζουν σέ 78ο)ο καί γιά το Φλεβάρη σε 77ο)ο τῆς προπολεμικῆς. Ὅταν μάλιστα δέν ὑπολογιστεῖ ἡ παραγωγή ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, τότε ἡ βιομηχανική παραγωγή τό Φλεβάρη, σύμφωνα μέ τόν ἴδιο τό Σύνδεσμο τῶν βιομηχάνων, φτάνει μόνο τά 68ο)ο τῆς προπολεμικῆς. Τήν ἴδια πτώση παρουσιάζει καί ἡ μεταλλευτική παραγωγή, πού ἀπό 18ο)ο τό Δεκέμβρη ἔπεσε στά 15ο)ο τό Φλεβάρη, (βλ. «Βῆμα» 3 4.49).

Ἔχουμε δηλαδή μιά καταφανή τάση πρός τά κάτω τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας τούς πρώτους μῆνες τοῦ 1949, μέ προοπτική ἀκόμα μεγαλύτερης χειροτέρεψης τῆς οἰκονομικῆς κατάστασης στήν πορεία τοῦ φετεινοῦ χρόνου, λόγω τῆς προβλεπόμενης μείωσης τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς κατά 30ο)ο, πράγμα πού θά περιορίσει ἀκόμα περισσότερο τήν ἀγοραστική καί ἑπομένως τήν καταναλωτική δύναμη τῆς ἀγροτιᾶς πού ἀποτελεῖ τά 2)3 τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας. Ἔτσι ἐπιβεβαιώνεται ἡ προοπτική πού χάραξε ἡ 5η Ὁλομέλεια πώς «ἡ οἰκονομική κρίση στή μοναρχοφασιστική Ἑλλάδα στά 1949 θά βαθαίνει καί θά ξαπλώνει ἀκόμα πιό πολύ».

Κανένα άπτά έπιταχτικά οικονομικά προβλήματα τής χώρας δέν μπόρεσε νά λύσει ό μοναρχοφασισμός. Όλα μένουν άλυτα στή μέση καί τό «Βήμα» τής 20)3)49 άπαριθμεί μέ πικρία μερικά άπτά προβλήματα αυτά που «έπιβάλλεται ν' άντιμετωπισθοῦν άποτελεσματικώς». Είναι τό πρόβλημα τών ξεσπιτωμένων, τό νομισματικό, τοῦ προϋπολογισμοῦ, τών έξαγωγών, τό «πρόβλημα τής μειώσεως τών πραγματικών εισοδημάτων τοῦ πληθυσμοῦ μέχρι σημείου ώστε νά μήν καθίσταται δυνατή ή ίκανοποίησις καί τών περισσοτέρων έπιτακτικών άναγκών» καί άλλα. Ό έμφύλιος πόλεμος, τό δόγμα Τροΰμαν καί τό σχέδιο Μάρσαλ, μαζί μέ τήν άπίστευτη ρεμοῦλα πού γίνεται σέ βάρος τοῦ έθνικοῦ καί δημόσιου πλούτου καί πού μιά μονάχα πτυχή της ήρθε στό φώς τις ήμέρες μέ τήν άποκάλυψη τοῦ σκανδάλου Μπακοπούλου-Μαρκεζίνη ό χ ι μ ο ν ά χ α κ ά ν ο υ ν ά δ ύ ν α τ η τ ή λ ύ σ η ό π ο ι ο υ δ ή π ο τ ε ά π ό τ ά π ρ ο β λ ή μ α τ α α ύ τ ά, ά π ε ν α ν τ ί α ς έ ν τ ε ί ν ο υ ν γ ε ν ι κ ά τ ό ο ί κ ο ν ο μ ι κ ό χ ά ο ς κ α ί τ ό ά δ ι έ ξ ο δ ο. Ή κατάσταση αύτή κάνει άκόμα πιό έπισφαλές τό πολιτικό καί πολεμικοστρατιωτικό οικοδόμημα τοῦ μοναρχοφασισμοῦ, μεγαλώνει τήν άστάθειά του.

***

Ή χειροτέρεψη τής οικονομικής κατάστασης στή μοναρχοφασιστική Ελλάδα, ό μαρασμός, τό ξάρωμα, θά μπορούσε νά πεῖ κανείς, τής οικονομίας, είχε σάν ά μεση συνέπεια τό άπότομο κατέβασμα τοῦ βιωτικοῦ έπιπέδου τοῦ λαοῦ στό διάστημα τής τελευταίας τετραμηνίας. Τό γεγονός αύτό δραστηριοποιεί τίς μάζες, τίς ρίχνει στό στίβο τής οικονομικής καί πολιτικής πάλης γιά τή διεκδίκηση τοῦ ψωμιοῦ καί τών στοιχειωδών δημοκρατικών τους δικαιωμάτων, τίς φέρνει άντιμέτωπες μέ τό καθεστώς τοῦ μοναρχοφασισμοῦ καί τής άμερικανοκρατίας.

Τό πιό σημαντικό γεγονός άπτήν άποψη αύτή είναι τό ξέσπασμα τής γενικής άπεργίας τών Δημ. Υπαλλήλων στήν όποία πήραν μέρος έπί 15 μέρες π ά ν ω ά π ό 40 χ ι λ. ύ π ά λ λ η λ ο ι. Ή άπεργία αύτή δέν έδειξε μονάχα ότι ό μοναρχοφασισμός δέ μπορεί νά στηρίζεται άπόλυτα ούτε σ' αύτό τόν κρατικό του μηχανισμό, μά ένέπνευσε έμπιστοσύνη στή δύναμη τών μαζών όταν κατεβαίνουν ένωμένες στόν άγώνα. Όλα τά φασιστικά τρομοκρατικά μέτρα τής κυβέρνησης κουρελιάστηκαν μπρός στή γρανιτένια μαχητική ένότητα τών Δ. Υπαλλήλων. Οί άπειλές μέ τά στρατοδικεία καί μέ έκτελέσεις, οί συλλήψεις, ή πολιτική έπιστράτευση τών άπεργών πού ισοδυναμοῦσε μέ τήν κατάργηση τοῦ δικαιώματος τής άπεργίας, ή κατάσταση πολιορκείας, τίποτα άπ' όλα αύτά δέ στάθηκε ίκανό να έκφοβίσει τούς πεινασμένους μισθωτούς σκλάβους τοῦ κράτους. Τίς μέρες τής άπεργίας, πού συνέπεσε μέ τίς έπιχειρήσεις τοῦ Δ.Σ. στό Γράμμο, ό διοικητικός καί οικονομικός μηχανισμός τοῦ κράτους είχε παραλύσει ολότελα καί μαζί του ολόκληρη ή οικονομία τής χώρας.

Δέ χωρά άμφιβολία πώς ή άπεργία τών Δ. ύπαλλήλων κάτω άπτίς συνθήκες πού έκδηλώθηκε καί διεξήχθηκε δέν είχε μονάχα οικονομική, μά καί κεφαλαιώδικη π ο λ ι τ ι κ ή σημασία. Έκανε πιό καταφανή τή βαθύτατη κρίση πού περνά τό μοναρχοφασιστικό καθεστώς, τήν έπεχτεινόμενη άπομόνωσή του άπτό λαό, τήν άδυναμία του καί τόν τρόμο του μπρός στήν ένωμένη δύναμη τών μαζών. Ή άπεργία είχε ταυτόχρονα τεράστια πολεμικοστρατιωτική σημασία, γιατί, ιδιαίτερα τίς μέρες πού διεξήχθηκε, ισοδυναμοῦσε μέ τό άνοιγμα ένός άκόμα μετώπου στά μετόπισθεν τοῦ άπεγνωσμένα άγωνιζόμενου

νου γιά τή σωτηρία του μοναρχοφασισμού. Καί δέν μειώνεται ή σημασία αυτή τής άπεργίας άπό γεγονός ότι δέν τέλειωσε μέ τή νίκη πού άναμένονταν. Τό γεγονός αυτό τό κατάλαβε πρώτ' άπ' όλα τό ίδιο τό Λονδίνο, πού άνακεφαλαιώνοντας τήν άπεργία μετά τόν τερματισμό τις τόνισε, πώς «ή άπεργία έρριψε ζοφερόν σκιάν είς τήν αισιοδοξίαν πού έκυριάρχει τώρα τελευταίως είς τήν Ελλάδα».

Ή άπεργία τών Δ. Υπαλλήλων δέν άποτελεί ούτε μεμονωμένο, ούτε άνεξάρτητο γεγονός. Αποτέλεσε μονάχα τήν άπαρχή γενικώτερων άγώνων γιά τήν έπιβίωση τού λαού μας, όχι μονάχα τών μεροκαματιάρηδων καί μισθωτών σκλάβων, άλλά καί τών μεσαίων στρωμάτων, πού τά σπρώχνει στό στίβο τής πάλης ή τραγική οικονομική κατάσταση καί ό φυσικός άφανισμός πού τά έχει καταδικάσει ό μοναρχοφασισμός καί ή άμερικανοκρατία. Τεράστιες προοπτικές άνοίγονται άπό τήν άποψη αυτή πού ή πολιτική καί στρατιωτικοπολεμική σημασία τους είναι άνυπολόγιστη.

***

Ή άπεργία τών Δ. υπαλλήλων συνέπεσε μέ τίς μεγάλες έπιθετικές έπιχειρήσεις τού ΔΣΕ στό Γράμμο πού άρχισαν τίς πρωϊνές ώρες τής 1)1. Κι' άποτελούν οί έπιχειρήσεις αυτές τό σημαντικώτερο γεγονός πού σέ τελευταία άνάλυση καθορίζει τήν έξέλιξη τής όλης κατάστασης στή χώρα μας στή σημερινή περίοδο. Ή σημασία τών έπιχειρήσεων αυτών δέν έγκειται μονάχα στό γεγονός, ότι άποτελούν τή μεγαλύτερη έπιθετική έπιχείρηση τού ΔΣΕ ώς τώρα καί στήν άναμφισβήτητη έπιτυχία τού στοιχείου τού αιφνιδιασμού, μά στό γεγονός ότι μέ τίς έπιχειρήσεις αυτές άνατρέπονται όλα τά σχέδια τού μοναρχοφασισμού καί τών άμερικάνων γιά τήν έκστρατεία τής άνοιξης καί τού καλοκαιριού. Οι έπιχειρήσεις τού Γράμμου άνάγκασαν τό Γενικό Επιτελείο τού μοναρχοφασιστικού στρατού νά άναδιατάξει όλες του τίς δυνάμεις, νά πάρει έσπευσμένα ταξιαρχίες καί μεραρχίες ολόκληρες άπό τα σημεία τής διάταξής τους πού προβλέπονταν γιά τήν άνοιξη καί νά τίς στείλει στό Γράμμο. Έτσι ό ΔΣΕ χαλνά τά σχέδια τού Γ.Ε. τού μοναρχοφασιστικού στρατού καί έπιβάλλει τή δικιά του θέληση σ' αυτό, παίρνει μ' άλλα λόγια τήν πρωτοβουλία στά χέρια του. Κι' αυτό στίς σημερινές στιγμές πού τά πράγματα σφίγγουν τό μοναρχοφασισμό καί τούς άμερικάνους άπόλες τίς μεριές καί πού βιάζεται νά ξεμπερδέψει —όπως νομίζει— μέ τό άντάρτικο. Γι' αυτό οί έπιχειρήσεις τού Γράμμου άποτελούν γεγονός τεράστιας σημασίας.

Ύστερα άπ' τούς πρώτους έλιγμούς καί τήν κατάληψη σημαντικών υψωμάτων καί σημείων, ή μάχη τού Γράμμου παίρνει τό χαραχτήρα μάχης φθοράς τών δυνάμεων τού έχθρού. Μπρός στόν κίνδυνο ν' άνατραπεί τελείως ή άμυντική παράταξή του στό μέτωπο τού Γράμμου, ό έχθρός άναγκάζεται νά ρίχνει στή μάχη τή μιά ύστερ άπ' τήν άλλη τις έπίλεκτες δυνάμεις πού διαθέτει καί πού τίς προόριζε γιά τίς μεγάλες έπιχειρήσεις τής άνοιξης καί τού καλοκαιριού. Ή φθορά τού μοναρχοφασιστικού στρατού ώς τώρα στό Γράμμο σέ νεκρούς τραυματίες καί αιχμαλώτους φτάνει τίς 10 χιλιάδες, δηλ. τή μάχιμη δύναμη δυό ολόκληρων μεραρχιών.

Μά ή έπιχείρηση τού Γράμμου δέν ήρθε ξεκάρφωτη. Ήρθε σά συνέχεια μιάς σειράς έπιχειρήσεων τού ΔΣΕ πού προηγήθηκαν, πού ό σκοπός τους ήταν πολύπλευρος (Καρδίτσα, Νάουσα, Καρπενήσι) καί πού άπαγόρευσαν στόν έχθρό νά χρησιμοποιήσει τήν άνάπαυλα τού χειμώνα γιά τήν άναδιοργάνωση καί τό ξεκαθάρισμα τών δυνάμεών του.

Οἱ ἐπιχειρήσεις αὐτές καί ἀκόμα περισσότερο οἱ ἐπιχειρήσεις στό Γράμμο εἶχαν τόν ἄμεσο ἀντίχτυπό τους στό ἠθικό τῶν φαντάρων, πού ἀποτελεῖ τήν ἀχίλλειο πτέρνα τοῦ μοναρχοφασιστικοῦ στρατοῦ. Φαντάροι καί ἀξιωματικοί κατανοοῦν ὅσο πάει καί περισσότερο τό νόημα τοῦ ἀγώνα πού διεξάγεται. Ἀντιλαμβάνονται ὅλο καί περισσότερο πώς χύνουν τό αἷμα τους γιά τά συμφέροντα τῶν ξένων ἐπιδρομέων καί μιᾶς διεφθαρμένης, δοσίλογης, ἐθνοπροδοτικῆς πλουτοκρατικῆς ὀλιγαρχίας, πού ἀπό καιρό ἔχει χάσει κάθε ἴχνος ἐθνισμοῦ. Ἔτσι μές τή συνείδηση τῶν φαντάρων καί τῶν τίμιων ἀξιωματικῶν ὡριμάζει ἡ ἰδέα πώς πρέπει νά δοθεῖ τέλος στόν ἀγώνα αὐτό, ὡριμάζει ἡ ἰδέα τῆς συμφιλίωσης, πού ὑποβοηθιέται ἀπ' τό γεγονός ὅτι οἱ τελευταῖες νίκες τοῦ ΔΣΕ στό Γράμμο πού ἔβαλαν τελεία καί παύλα στή θριαμβολογία τοῦ μοναρχοφασισμοῦ ὕστερα ἀπ' τήν κρούση στή Φλώρινα, ἔσβυσαν τίς ἐλπίδες γιά μιά λύση ὑπέρ τοῦ μοναρχοφασισμοῦ μέ μιά νίκη ὑπέρ τῶν προδοτικῶν ὅπλων του. Τό γεγονός αὐτό ἀνοίγει μεγάλες προοπτικές γιά τό ἀγκάλιασμα τῶν φαντάρων κάτω ἀπ' τό σύνθημα τῆς συναδέλφωσης καί τῆς εἰρήνευσης τοῦ τόπου μέ βάση τήν τελευταία ἔκκληση τῆς ΠΔΚ.

* * *

Τό οἰκονομικό χάος, οἱ μαζικοί ἀγῶνες (ἀπεργία Δ. ὑπαλλήλων) καί οἱ ἐπιχειρήσεις τοῦ Γράμμου ἐξελίσσονται πάνω στό φόντο τῆς ἀναπτυσσόμενης ἀποσύνθεσης, τοῦ ἐκφυλισμοῦ καί τῆς διαφθορᾶς τοῦ μοναρχοφασισμοῦ.

Τό βρωμερό σκάνδαλο τῶν καταχρήσεων καί τοῦ λαθρεμπορίου, στό ὁποῖο εἶναι μπλεγμένα ὅλα τά κόμματα τοῦ μοναρχοφασιστικοῦ συρφετοῦ, μέ πρωταγωνιστή τό παλατιανό κόμμα τοῦ Μαρκεζίνη, πού πάνω του εἶχαν στηρίξει μεγάλες ἐλπίδες οἱ ντόπιοι καί οἱ ξένοι δήμιοι τοῦ λαοῦ μας, ἀποκάλυψε ὅλη τή σαπίλα καί τήν πώρωση τοῦ μοναρχοφασισμοῦ καί ξεσήκωσε τέτοιο σάλο πού ἄναψε ὁ σκυλοκαυγάς ἀνάμεσα στά διάφορα κόμματα τοῦ μοναρχοφασισμοῦ. Τό κυβερνητικό κατασκεύασμα πού τόσο πάσχισαν πρίν τρεῖς μῆνες νά συγκολλήσουν οἱ ἀμερικάνοι καί οἱ ἐγγλέζοι ἰμπεριαλιστές βρέθηκε ἐκτεθειμένο, κλονίστηκε καί τελικά κατάρρευσε μέ τήν μπόρα τοῦ Γράμμου καί τήν ἀπεργία τῶν Δ. ὑπαλλήλων. Ἡ κυβέρνηση τῶν τεσσάρων κομμάτων πού τήν διαλάλησαν σ' ὅλα τά πέρατα τοῦ κόσμου τά μεγάφωνα τῆς ἀμερικανοαγγλικῆς προπαγάνδας σάν τό ἄκρον ἄωτον τοῦ δημοκρατισμοῦ ἔπεσε κάτω ἀπ' τά χτυπήματα τοῦ ΔΣ στό Γράμμο, μπρός στήν ἐξέγερση τοῦ πεινασμένου λαοῦ καί μές τήν καταισχύνη τῆς προδοσίας, τῶν καταχρήσεων καί τῶν σκανδάλων. Ἔτσι ἡ Ἑλλάδα τῆς προδοσίας καί τοῦ μοναρχοφασισμοῦ, τό καμάρι αὐτό τῆς «δυτικῆς δημοκρατίας» ἔζησε τή 17η κυβερνητική της κρίση ἀπ' τή Βάρκιζα κι' ἐδῶ. Θλιβερό ρεκόρ μιᾶς ἁμαρτωλῆς κατάστασης πού ἀποτελεῖ στίγμα γιά τόν ἀνθρώπινο πολιτισμό. Ἡ ἀστάθεια τῆς οἰκονομικῆς, πολιτικῆς καί στρατιωτικοπολεμικῆς κατάστασης τοῦ μοναρχοφασισμοῦ βρίσκει τήν ἔκφρασή της στήν κυβερνητική ἀστάθεια καί στήν κυβερνητική κρίση πού σ ο β ε ῖ μ ό ν ι μ α καί πού ξεσπᾶ ἀπό καιρό σέ καιρό, κάθε φορά πού ἡ κρίση περνᾶ σέ ἀνώτερη φάση.

Μά ἡ κρισιμότητα τῆς κατάστασης κι' ὁ ἀμερικανοαγγλικός βούρδουλας κάναν τούς ἐγκληματίες τῆς Ἀθήνας νά βιαστοῦν νά μπαλώσουν ὅπως-ὅπως τήν κατάσταση καί νά καλύψουν τό κενό πού ἄφησε ἡ ἀκυβερνησία. Ἡ χώρα σέ στιγμές μάλιστα πού οὔτε κρατικός μηχανισμός λειτουργοῦσε (λόγω τῆς ἀπεργίας τῶν Δ. ὑπαλλήλων) καί ὁ στρατός τους ἔτρωγε τῆς χρο-

νιᾶς του στό Γράμμο. Κι' ἡ μόνη λύση πού ἀπόμενε ἦταν ἡ ἀνοιχτή δικτατορία —πού μελετήθηκε γιά μιά στιγμή καί πού μελετιέται ἀκόμα γιά νά γλυτώσουν ἀπό τόν κοινοβουλευτικό θόρυβο πού τυχόν θά προκαλοῦσε μιά συζήτηση γιά τό σκάνδαλο Μπακοπούλου—Μαρκεζίνη—Παύλου—ἡ φαινομενική «ἐξυγίανση», τῆς κυβέρνησης μέ τήν ἀποπομπή τῆς πέτρας τοῦ σκανδάλου ἀπ' αὐτήν, τοῦ Μαρκεζίνη, πού ἡ συμμετοχή του στό σκάνδαλο εἶχε πιά διατυμπανισθεῖ. Ἀκολουθήθηκε πρός τό παρόν ὁ δεύτερος δρόμος σάν πιό «δημοκρατικός». Ξαναμπαλώθηκε μ' ἄλλα λόγια ἡ κατάσταση χωρίς μ' αὐτό νά πάψει νά ὑ π ο β ό σ κ ε ι ἡ μόνιμη κυβερνητική κρίση, πού τά αἰτιά της εἶναι γενικώτερα. Τό ξαναμπάλωμα αὐτό ἦταν τόσο πιό ἀναγκαῖο πού συνεδριάζει στίς Ἑνωμένες Πολιτεῖες ὁ Ο.Ε.Ε. καί πού ὅλο καί περισσότερο γίνεται λόγος γιά ἀνοιχτή ἔνοπλη ἐπέμβαση τῶν ἀμερικανοάγγλων ἐπιδρομέων στήν Ἑλλάδα.

Ἡ κρισιμότητα τῆς κατάστασης γιά τό μοναρχοφασισμό. Ἡ οἰκονομική, πολιτική καί στρατιωτικοπολεμική του χρεωκοπία, πού ἐπαυξάνουν μέ τό ξέσπασμα τῆς ἠθικῆς του κρίσης, τό ἀναμφισβήτητο πιά γεγονός ὅτι ὁ μοναρχοφασιστικός στρατός εἶναι ἀνίκανος να τά βγάλει πέρα μέ τό Δ.Σ.Ε., παρά τήν ἀπεριόριστη ὑλική ὑποστήριξη καί τή στρατιωτική βοήθεια πού τοῦ προσφέρουν οἱ ἀμερικανοάγγλοι, κάνουν ὥστε νά στηρίζει πιά τή σωτηρία του ἀποκλειστικά στήν ἔνοπλη ξενική ἐπέμβαση. Ταυτόχρονα οἱ ἐπιχειρήσεις τοῦ Γράμμου πού μεγαλώνουν τή σύγχιση καί τήν ἀπελπισία στίς γραμμές τοῦ μοναρχοφασισμοῦ καί πού ἔ κ ο ψ α ν ἀ π ό τ ο μ α τ ή θριαμβολογία πού εἶχε κυριαρχήσει γιά λίγο ὕστερα ἀπτή μάχη τῆς Φλώρινας, κάνει καί τούς ξένους ἐπιδρομεῖς νά προσανατολίζονται π ι ά π ρ ό ς μιά ἀνοιχτή ἔνοπλη ἐπέμβασή τους, στόν ἐμφύλιον πόλεμο στή χώρα μας, γιά νά σώσουν τό μοναρχοφασισμό ἀπτή βέβαιη κατάρρευση. Στήν ἐπέμβαση αὐτή βλέπουν τό μοναδικό τρόπο νά ἐξασφαλίσουν τήν Ἑλλάδα σάν ἀποικία καί πολεμικό τους προγεφύρωμα, μιά κι' ὁ μισθοφορικός στρατός τοῦ μοναρχοφασισμοῦ ἀποδεικνύεται ἀνίκανος νά τό κάνει αὐτό. Καί βιάζονται τόσο περισσότερο οἱ διεθνεῖς ἐμπρηστές τοῦ πολέμου, ὅσο βλέπουν πώς ἡ κινητοποίηση τῶν φιλειρηνικῶν δυνάμεων τοῦ κόσμου μ' ἐπικεφαλῆς τή μεγάλη καί παντοδύναμη χώρα τῶν Σοβιέτ προχωρεῖ μέ ὁλοένα ἐντεινόμενο ρυθμό. Δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε τά λόγια πού εἶπε ὁ κινέζος ἀντιπρόσωπος στό συνέδριο τῆς εἰρήνης στήν Πράγα, πώς ἡ ἐξέλιξη τῶν πραγμάτων στήν Κίνα δείχνει ὅτι ὁ διεθνής ἰμπεριαλισμός καί οἱ ἐμπρηστές τοῦ πολέμου δέν εἶναι τόσο δυνατοί ὅσο θέλουν νά φαίνονται.

Γιά νά προλειάνουν το ἔδαφος γιά τήν ἀνοιχτή ἤ καμουφλαρισμένη ἔνοπλη ἐπέμβασή τους στόν ἐμφύλιο πόλεμο στήν Ἑλλάδα οἱ ἀμερικανοάγγλοι ἰμπεριαλιστές χρησιμοποιοῦν ὅλες τίς γνωστές καί ἄγνωστες γκαιμπελικές μέθοδες τῶν προκλήσεων ἐνάντια στήν Ἀλβανία καί τή Βουλγαρία γιά νά βροῦν ἀφορμή νά μπάσουν ἀμερικάνικα στρατεύματα πίσω ἀπ' τήν ταμπέλα τοῦ ΟΗΕ καί κάτω ἀπτό πρόσχημα τῆς φρούρησης τῶν συνόρων. Για τό σκοπό αὐτό βάλαν τόν ἴδιο τό Σοφούλη νά δηλώσει πώς θἆταν εὐγνώμων ἄν ἔβλεπε ἀμερικάνικα στρατεύματα στήν Ἑλλάδα, ἐνῶ διεξάγονται συζητήσεις ἀνάμεσα στό Λονδίνο καί στή Βασιγκτώνα γιά τήν καλύτερη μορφή πού θά πρέπει νά πάρει ἡ ἐπέμβαση (πρόταση γιά τήν ἀποστολή περιπολιῶν τοῦ ΟΗΕ στήν Ἑλλάδα). Ὁ κίνδυνος μιᾶς ἀνοιχτῆς στρατιωτικῆς ἐπέμβασης τῶν ἀμερικάνων στή χώρα μας γίνεται ὅλο καί

πιό ἄμεσος, παρά τίς δυσκολίες πού παρουσιάζει, γιατί μιά τέτοια ἐπέμβαση ἀποτελεῖ μιά πράξη πού ξεπερνᾶ τά στενά ὅρια τῆς Ἑλλάδας καί γιά τήν ὁποία θάχουν νά ποῦν τό λόγο τους καί οἱ ἄλλοι λαοί πού ἐνδιαφέρονται γιά τή διατήρηση τῆς εἰρήνης στόν κόσμο καί γιά τήν ἀσφάλεια στή ΝΑ Εὐρώπη. Χρειάζεται παντως ἐπαγρύπνηση, στενή παρακολούθηση καί ξεσκέπασμα κάθε, ἀκόμα καί τῆς πιό παραμικρῆς, πρόκλησης τῶν ἰμπεριαλιστῶν πρός τήν κατεύθυνση αὐτη καί πρό παντός ἀποφασιστικά πλήγματα ἐναντίον τῶν ὀρδῶν τοῦ μοναρχοφασισμοῦ.

***

Ἐννηά χρόνια τώρα ὁ λαός μας διεξάγει ἕνα ἐπικό ἀγώνα γιά τή ζωή του, γιά τή δημοκρατία καί γιά τήν ἀνεξαρτησία τῆς χώρας του. Στά χρόνια αὐτά χύθηκε ποτάμι τό αἷμα καί προκλήθηκαν πρωτοφανεῖς καταστροφές σέ κινητό καί ἀκίνητο πλοῦτο. Ἑκατοντάδες χιλιάδες ψυχές χάθηκαν. Μιά ἀμυδρά εἰκόνα γιά τό αἷμα πού χύθηκε μᾶς δίνει ὁ ἀριθμός γιά τά ὀρφανά πού ὑπάρχουν στήν Ἑλλάδα σήμερα, πού ἄς σημειωθεῖ δέν εἶναι πλήρης καί πού τόν ἔδωσε τίς μέρες τοῦ Πάσχα ὁ δοσίλογος ραδιοσταθμός τῆς Ἀθήνας. 400.000 ὀρφανά παιδιά ὑπάρχουν σήμερα στήν Ἑλλάδα, κι' αὐτό σ' ἕνα πληθυσμό ἀπό 7 περίπου ἑκατομμύρια κατοίκους. Ἡ συμφορά πού ἔτυχε στό λαό μας δέν ἔχει προηγούμενο στήν ἱστορία. Εἶναι καιρός νά σταματήσει τό κακό αὐτό. Ἰδιαίτερα τώρα πού σέ παγκόσμια κλίμακα κινητοποιοῦνται οἱ φιλειρηνικές δυνάμεις καί καταβάλλονται ἐντατικές προσπάθειες γιά τήν ἐξασφάλιση τῆς εἰρήνης στόν κόσμο.

«Εἴμαστε ἕτοιμοι, λέει ἡ ΠΔΚ νά σταματήσουμε τόν πόλεμο μόλις στήν Ἑλλάδα ἐξασφαλιστεῖ ἡ δυνατότητα νά ζεῖ κανείς χωρίς τόν τρόμο τοῦ θανάτου, μόλις θα σταματήσουν οἱ μαζικές ἐκτελέσεις, μόλις θα δοθεῖ γενική ἀμνηστεία καί θα ἐξασφαλιστοῦν τά πιό στοιχειώδικα δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ πολίτη».

Ἡ ΠΔΚ κάνει τήν πιό μεγάλη ὑποχώρηση γιά νά ἐξυπηρετηθοῦν ὁ λαος καί ὁ τόπος. Καί γίνονται οἱ προτάσεις αὐτές τή στιγμή πού ὁ ΔΣΕ ὅπως τό δείχνει στό Γράμμο εἶναι πιό δυνατός ἀπό κάθε ἄλλη φορά σ' ὅ παρελθόν.

Στό χέρι τῶν κυβερνητῶν τῆς Ἀθήνας εἶναι να δεχτοῦν τήν ἔκκληση αὐτή. Ἄν ἀπορρίψουν καί πάλι—κι' ἡ πρώτη ἀπάντηση τους ἦταν ἀρνητική—τότε αὐτοί θά φέρουν καί πάλι ἀκέραιη τήν εὐθύνη γιά τή συνέχιση τῆς αἱματοχυσίας. Στήν περίπτωση αὐτή τό λόγο τόν ἔχουν οἱ φαντάροι καί ὁ Λαός, πού στέλνονται ἀδικαιολόγητα στή σφαγή γιά ξένα συμφέροντα. Τόν ἔχουν ὅμως καί τά ὅπλα τοῦ ΔΣΕ πού θα δώσουν, ἔστω καί μέ καινούργιες θυσίες, τή δημοκρατική λύση πού ἀπαιτοῦν ὁ λαός καί ἡ χώρα.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΣΤΟ Δ. Σ. Ε.

Τοῦ σ. ΒΑΣΙΛΗ ΜΠΑΡΤΖΙΩΤΑ Π.Ε. τοῦ Γ. Α. Ὑποστράτηγου

Ἀπὸ μιὰ ὁρισμένη ἄποψη μποροῦμε, δίχως καμμιὰ ὑπερβολή, νὰ ποῦμε ὅτι τὸ βασικό γιὰ μᾶς πρόβλημα, ποὺ εἶναι τὸ πρόβλημα γιὰ τὴ δημιουργία στρατοῦ ποὺ θὰ πραγματοποιήσει τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Ἑλλάδας, ἀνάγεται στὸ πρόβλημα τῶν στελεχῶν μας, στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν.
(Ν. Ζαχαριάδης «Ὅλοι στ' ἄρματα, ὅλα γιὰ τὴ Νίκη»).

Ι. ΤΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΙ ΣΗΜΕΡΑ ΤΑ ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΟΥ ΔΣΕ

Τὸ πρόβλημα τῶν στελεχῶν εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ σοβαρότερα, τὸ πιὸ ἀποφασιστικό γιὰ τὸ ΔΣΕ. Γιατί ἀπὸ τὴ σωστή λύση του ἐξαρτιέται ἡ ὁλοκλήρωση ἀνάπτυξη του λαϊκοῦ ἐπαναστατικοῦ στρατοῦ μας. Ὁ Λένιν τόνισε πολλές φορές ὅτι τὸ βασικό στὴν ὀργανωτική δουλιά εἶναι ἡ ἐπιλογή, ἀνάπτυξη καὶ προώθηση τῶν στελεχῶν καὶ ὁ ἔλεγχος γιὰ τὴν ἐφαρμογή τῶν ἀποφάσεων. Αὐτό ἰσχύει περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη ὀργάνωση γιὰ τὸ ΔΣΕ. Ὅταν ὁ στρατός μας ἐξασφαλίσει στελέχη ποὺ νὰ στέκονται κάθε φορά στὸ ὕψος τῶν πολεμικῶν ἀναγκῶν, τότε θὰ κερδίζει τίς μάχες, μεγάλες καὶ μικρές καὶ θὰ ἐκπληρώσει τὴν ἀποστολή του, τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Ἑλλάδας. Πολλές φορές ἀκοῦμε στίς διάφορες μονάδες τοῦ ΔΣΕ «Οἱ μαχητές πολέμησαν καλά, τὰ στελέχη δὲ στάθηκαν στὸ ὕψος τους». Κι αὐτό εἶναι σωστό. Δὲν εἶναι λίγες οἱ μάχες ποὺ χάνουμε γιατί τὰ στελέχη μας δὲν ἔμαθαν ἀκόμα νὰ ἐκπληρώνουν σωστὰ καὶ στὸ ἀκέραιο τὴν ἀποστολή τους. Γιὰ νὰ ἀναφερθοῦμε μόνο στὴν τελευταία μάχη τοῦ Γράμμου, ποὺ συνεχίζεται 20 μέρες τώρα, ἂν στὴν πρώτη φάση τῆς μάχης αὐτῆς δὲν ἐκπληρώσαμε τὴν ἀποστολή μας καὶ εἴχαμε ὁρισμένα ἀτυχήματα στὸν Κεντρικό καὶ Ἀνατολικό Γράμμο, αὐτό ὀφείλεται στὴν κακή συμπεριφορά καὶ ἀνικανότητα ὁρισμένων στελεχῶν μας. Καὶ ἡ περίπτωση τοῦ Γράμμου δὲν εἶναι ἡ μοναδική. Σοβαρές ἀδυναμίες ἔδειξαν τὰ στελέχη μας καὶ στὴ μάχη τῆς Φλώρινας. Οἱ ἀδυναμίες αὐτές τῶν στελεχῶν μας δίπλα στὴν ἀνεπάρκεια διευθυνσης τῆς ἐπιχείρησης, συντέλεσαν στὸ νὰ χάσουμε τὴ μάχη τῆς Φλώρινας. Ὅλα αὐτά μᾶς ἐπιβάλουν νὰ μελετᾶμε διαρκῶς τὸ πρόβλημα τῶν στελεχῶν καὶ νὰ παίρνουμε ὅλα τὰ μέτρα γιὰ νὰ τὰ ἀνεβάζουμε ποιοτικά νὰ βελτιώνουμε συνεχῶς τὴ στρατιωτικοπολεμική τους ἀπόδοση.

Ὁ ΔΣΕ διαθέτει σήμερα πολλά στελέχη. Μέχρι τώρα ἔχουν ὀνομαστεῖ πάνω ἀπὸ 7500 ἀξιωματικοί, διοικητές καὶ ΠΕ καὶ ὑπάρχουν ἀκόμα ὅσα ἕνα στελέχη ποὺ δὲν ὀνομάστηκαν ἀκόμα ἀξιωματικοί. Ἂν σ' αὐτά προσθέσουμε καὶ τοὺς ὑπαξιωματικούς ποὺ μαθαίνουν καὶ ποὺ ἀνέρχονται κι αὐτοί σε πολλές χιλιάδες, τότε ἔχουμε ἕνα σοβαρό ἀριθμό στελεχῶν στὸ ΔΣΕ.

Τί χαρακτηρίζει τὰ στελέχη αὐτά τοῦ ΔΣΕ; Ἡ μεγάλη πλειοψηφία καὶ ἡ αὐτοθυσία στὴν ὑπόθεση τῆς λαϊκῆς μας επανάστασης. Ἡ πίστη καὶ ἀφοσίωση στὸ λαϊκοδημοκρατικό μας κίνημα. Αὐτά ὅμως τὰ προσόντα δὲ φτάνουν γιὰ ἕνα στέλεχος τοῦ ΔΣΕ. Ὁ πόλεμος γίνεται ὄχι μόνο μὲ τὴν καρδιά, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ μυαλό, ἄνινε ὁλόκληρη ἡ ἐπιστήμη ποὺ πρέπει νὰ κατακτήσουμε. Κι ἐδῶ δὲν πᾶμε τόσο καλά. Πολλά στελέχη τοῦ ΔΣΕ ἀναπτύσσονται μὲ πολὺ ἀργούς ρυθμούς. Τὰ χαρακτηρίζει ἕνας ἀνταρτιστικος αὐτοσχεδιασμός, ἔλλειψη ἐπιτελικῶν καὶ ὀργανωτικῶν ἱκανοτήτων, δὲν ἔχουν ἀλύγιστη ἐπιμονή στὴν ἐκτέλεση τῶν διαταγῶν, ἔλλειψη μαστοριᾶς καὶ τέχνης στὸν πόλεμο.

Θὰ ἀναφέρουμε μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα. Ἕνας Ταγματάρχης μας ποὺ εἶχε καλή ἱστορία (εἶναι ἀπὸ τοὺς μαχητές τοῦ Ἀνατόχωρου) ἄφησε χωρίς μάχη τὴν Πευλιάνα, ἕνα ὕψωμα ποὺ ἔκλεινε στὴ φόκα τὴν 75η μοναρχοφασιστική ταξιαρχία μὲ διάφορες ἀστήρικτες δικαιολογίες. Καὶ ἔτσι μᾶς ζημίωσε πολὺ στὴν καινούργια μάχη τοῦ Γράμμου. Αὐτός ὁ Ταγματάρχης δὲ μπορεῖ νὰ εἶναι σήμερα στέλεχος τοῦ ΔΣΕ. Ἔμεινε πίσω στὰ 1946 καὶ 1947 καὶ τίποτε δὲν καταλαβαίνει ἀπὸ τὴ σημερινή τακτική μας. Ἄλλος Ταγματάρχης ἔχει τὴ συνήθεια νὰ ρίχνει τοὺς ἀντάρτες του κατὰ μέτωπο, χωρίς νὰ κάνει τὴν ἐλάχιστη βάση πυρός καὶ νὰ πετσοκόβει τὸ τμῆμα του. Μά αὐτό δὲν εἶναι πολεμική τέχνη, μά σφαγείο. Καὶ ὅταν τοῦ τὸ κριτικάρει ἡ διοίκηση τοὺς ἀποτέλεσμα του στὴ Μουργκάνα καὶ ἀλλοῦ. Οἱ τέτοιοι ὅμως εἶναι λίγοι ἀνάμεσα στὸν βοηθό. Στὸ ΔΣΕ χρειάζεται χαντακώνουν.

διαρκής ανανέωσης καί συγχρονισμός προσαρμογή στα καινούργια κάθε φορά προβλήματα. Διαφορετικά θά μείνεις πίσω, θα χάνεις όλες τίς μάχες, πού θέλει ν' κάθε φορά νά βρίσκεις τό καινούργιο καί νά τις δίνεις μέ μαστοριά.

Άλλο στελεχός μας, δυστυχώς ανώτερο, μάς τηλεφωνούσε την ώρα τής μάχης ότι δέν ξέρει πού είναι οί λόχοι του καί τήν απαράδεχτη αυτή συμπεριφορά του προσπαθούσε νά τη δικαιολογήσει μέ τό ότι δέν είχε πυρομαχικά κ.π. Τέταρτο στέλεχος, αφού δέν κατόρθωσε νά οδηγήσει τούς άνδρες του στήν επίθεση, πέταξε το [illegible] του κάτω, τράβηξε πρώτος στή μάχη, τραυματίστηκε ελαφρυά καί άφησε το τμήμα του ακέφαλο. Τέτοιοι ψευτοπαλληκαρισμοί δέν περνάνε σήμερα στό ΔΣΕ. Πραγματική παλληκαριά γιά τό στέλεχός μας είναι νά οδηγεί μέ μαστοριά καί επιμονή τό τμήμα στή μάχη, νά οικονομεί όσο μπορεί τό αίμα τών μαχητών μας καί νά εκπληρώνει τήν αποστολή του.

Πολλά στελέχη μας δέν προσέχουν όσο πρέπει τήν οργανωτικοτεχνική προετοιμασία τής μάχης. Τά στελέχη μας αυτά δέν οργανώνουν καλά τήν κίνηση καί πορεία τών τμημάτων αί- στή μάχη δείχνουν ταλαντεύσεις, ζορίζονται, πέφτουν απ' τήν κούφια αισιοδοξία στη μαύρη απαισιοδοξία καί μάς κάνουν μεγάλη ζημιά. Ορισμένα άλλα στελέχη ετοιμάζουν τήν ηθικοπολιτική προετοιμασία του τμήματος τους πρίν τή μάχη καί αυτό τό πληρώνουν στή μάχη.

Φυσικά εδώ είμαστε υποχρεωμένοι νά τονίσουμε ότι έχουμε καί καλά παραδείγματα στελεχών πού στέκονται πραγματικά στό ύψος τους καί είναι τεχνίτες τού πολέμου. Θά μπορούσα νά αναφέρω τά στελέχη μας πού διακρίθηκαν στή μάχη τού Κ[illegible]σιού καί τής Νάουσας, τούς υπερασπιστές σήμερα τού Πύργου τής Στράτσανης, τούς συντρόφους πού κατέλαβαν τήν Πυρσόγιανη κ.π. Όμως τα παραδείγματα αυτά δέν είναι ακόμα ό κανόνας καί πρέπει νά συγκεντρώσουμε τήν προσοχή μας στις αδυναμίες πού παρουσιάζουν τά στελέχη μας για νά τις ξεπεράσουμε.

2. ΤΙ ΖΗΤΑ ΣΗΜΕΡΑ ΑΠ' ΤΑ ΣΤΕΛΕΧΗ ΜΑΣ Ο Δ.Σ.Ε.

Ή Β' Κομματική Σύσκεψη τών καθοδηγητικών στελεχών τού ΔΣΕ (5-6 τού Μάρτη 1949) αφού διαπίστωσε ότι οί κύριες αδυναμίες μας υπάρχουν στόν τομέα τής ταχτικής όπου οί διοικητές μας καί οί ΠΕ δείχνουν μιά σοβαρή πολεμικοτεχνική ανεπάρκεια, τονίζει:

«4. Για νά πετύχουμε αποφασιστική βελτίωση στόν τομέα τής ταχτικής πρέπει νά βοηθήσουμε συστηματικά τά στελέχη μας γιά νά ανέβουν ποιοτικά, νά καλυτερέψουν τίς επιτελικές καί οργανωτικές τους ικανότητες γιά νά ανταποκριθούν στις απαιτήσεις πού έχει απ' αυτά ό ΔΣΕ γιά τό 1949. Νά μάθουμε στά στελέχη μας νά πολεμάνε καλά, νά διοικούν τό τμήμα τους, νά χρησιμοποιούν σωστά όλα τά όπλα καί νά παίρνουν οχυρωμένους στόχους. Καλός διοικητής δέν είναι εκείνος πού κάθε φορά θεωρεί σάν αποκλειστικό τό ένα ή τό άλλο πολεμικό όπλο ή μέσο, μά εκείνος πού ξέρει σωστά κάθε φορά νά χρησιμοποιεί στόν κατάλληλο συνδυασμό τά όπλα πού διαθέτει κι είναι πιό ενδεδειγμένα στή δοσμένη στιγμή γιά νά δώσουν τό πιό καλό αποτέλεσμα. Όπως καλός διοικητής είναι μόνο εκείνος πού πάντα κρατά ψυχικά καί στρατιωτικοπολεμικά τό τμήμα δεμένο γύρω του καί ικανό νά εκπληρώσει τήν αποστολή του καί όχι εκείνος πού δέν κρατά τό τμήμα του, τό χάνει από τά χέρια του καί γίνεται απλός ακροβολιστής. Άξιος διοικητής είναι εκείνος πού πολεμά μέ τό μυαλό, μέ τέχνη καί έτσι μαζί μέ όλο τό τμήμα του ξέρει νά νικά τόν αντίπαλό του». (Συμπεράσματα τής σύσκεψης σελ. 5-6).

Ό ΔΣΕ χρειάζεται σήμερα στελέχη πού νά πολεμούν καλά καί νά ξέρουν νά διοικούν τό τμήμα τους. Αυτό ζητά σήμερα απ' όλα τά στελέχη μας, μικρά καί μεγάλα, ό ΔΣΕ, ή λαϊκή μας επανάσταση. Ή παλληκαριά καί ή αυτοθυσία τών στελεχών μας πρέπει νά συνδυαστεί μέ τήν κατάχτηση τής λαϊκοδημοκρατικής ταχτικής καί τής στρατιωτικής πολεμικής επιστήμης. Τί θά πεί όμως νά πολεμάνε καλά τά στελέχη μας; Θά πεί:

Πρώτο. Νά ξέρουν καλά τά στελέχη μας τούς ανθρώπους πού διοικούν, τά κατώτερα απ' αυτούς στελέχη, τούς υπαξιωματικούς καί τούς μαχητές. Νά μελετούν τα προτερήματα καί τά ελαττώματά τους, νά συνδέονται ψυχικά μαζί τους. Άμα δέν ξέρεις τούς ανθρώπους σου, δέν κερδίσεις τήν εμπιστοσύνη τους, δέν μπορείς καί νά τούς διοικήσεις. Ή προσοχή στόν παράγοντα άνθρωπο είναι τό άλφα καί ωμέγα τής καλής διοίκησης.

Δεύτερο. Νά εκπαιδεύουν τούς μαχητές καί τά στελέχη καί νά προετοιμάζουν καλά τή μάχη. «Οί επιτυχίες στόν πόλεμο έχουν πολλές φορές τήν αρχή τους στήν επίμονη καθημερινή δουλειά πού γίνεται πολύ πρίν από τή μάχη» λέει ό ρώσσος συγγραφέας Μπ. Γκάλιν στό βιβλιαράκι του «Ό αξιωματικός τών τάνκς» (σελ. 85).

Τρίτο. Στήν ώρα τής μάχης θά πρέπει νά βρίσκονται στό σημείο εκείνο πού θά έχουν γενικώτερη εποπτεία τής πορείας τής μάχης μαζί μέ τήν εφεδρεία τους καί θά [illegible] σύμφωνα μέ τις υποδείξεις πού κάνει ό ΔΚ στό Δωδεκάλογο τού Διοικητή.

Τέταρτο. Νά αντιλαμβάνονται άμεσα τήν ταχτική κατάσταση, νά δουλεύει τό μυαλό

τους δημιουργικά, νά χτυπάνε όπ(ου) κατεύθυνση πού παρουσιάζεται πιό αδύνατος ό έχθρός, να συνδυάζουν σωστά τήν κίνηση μέ τά πυρά, νά δείχνουν τόλμη καί αποφασιστικότητα στην κρίσιμη στιγμή, στό τ(ε)λειωτικο άλμα.

Π έ μ π τ ο. Τά στελέχη μας πρέπει νά υπολογίζουν πολύ στόν παράγοντα χρόνο. Ή ταξιαρχία πού έδωσε τό βασικό χτύπημα στό Γράμμο καί κατέλαβε τήν Πυρσόγιαννη, γιά νά μήν ένεργήσει γρήγορα στόν Προφ. Ήλία Όξυάς, έδωσε τήν ευκαιρία στόν έχθρό νά συνέλθει καί νά άντισταθεί. Γιά νά άργήσει 2 1)2 μέρα, ένας ταγματάρχης μας νά πάρει τό Κάντσικο, έδωσε τή δυνατότητα στόν έχθρό νά συγκεντρώσει δυνάμεις καί νά μάς πάρει τό Ταμπούρι καί τόν Άη Λιά Φούρκας.

Έ κ τ ο. Νά μήν άρκοϋνται μόνο στήν άνατροπή τοϋ έχθρού μά νά τόν κυκλώνουν, νά τόν συντρίβουν καί νά τόν αιχμαλωτίζουν. Τόν έχθρό πρέπει νά τόν χτυπούνε άπτά πλευρά καί τά νώτα, νά τόν αιφνιδιάζουν καί νά τόν σματαραλιάζουν. Στίς τελευταίες μάχες τοϋ Γράμμου υπήρχαν οί δυνατότητες να έξοντώσουμε καί να αίχμαλωτίσουμε ολόκληρα τμήματα. Καί όμως δέν έγινε αυτό άπό λάθος ώρισμένων στελεχών μας.

Έ β δ ο μ ο. Τά στελέχη μας δέν πρέπει νά δίνουν όλες τίς μάχες μέ τόν ίδιο τρόπο, μά διαρκώς νά έφευρίσκουν καινούργιους τρόπους, να πετυχαίνουν τούς πιό ποικίλους συνδυασμούς, νά στήνουν έξυπνες μηχανές στόν έχθρό, να δείχνουν έπαναστατική πονηριά καί πάντα νά άφήνουν στόν έχθρό νά καταλάβει πώς πάς για τή Φαλτσάτα καί έσύ νά τόν χτυπάς κατακέφαλα στό Γράμμο.

Ό πόλεμος είναι τέχνη, μαστοριά. Στή μάχη δέν πολεμοϋν μόνο τά χέρια, μά πιό πάνω άπ' όλα τό μυαλό. Δέν έχει άδικο ό σοβιετικός συγγραφέας πού λέει ότι σ τ ό ν π ό λ ε μ ο σ υ μ π λ έ κ ο ν τ α ι π ρ ώ τ α τ ά μ υ α λ ά κ ι ' ύ σ τ ε ρ α τ ά ό π λ α. Τή μάχη τήν κερδίζει έκεΐνος πού ξέρει νά ένεργεΐ τήν ώρα πού χρειάζεται, πού συνδυάζει τά πυρά μέ τήν κίνησή του, δείχνει άλύγιστη έπιμονή στήν πραγματοποίηση τοϋ σκοπού, δέν άφήνει ούτε μιά στιγμή ήσυχία στόν έχθρό καί τοϋ καταφέρνει τό ένα ύστερα άπ' τ' άλλο ή καί μαζί συντριφτικά χτυπήματα. Τά στελέχη πού άποχτάν μέσα στην πάλη τά προσόντα αυτά κερδίζουν τίς μάχες, τόν πόλεμο. Τέτοια στελέχη χρειάζεται σήμερα ό ΔΣΕ.

3.—Η ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΤΩΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ. Η ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΑ ΣΤΕΛΕΧΗ.

Ή ανάδειξη τών καινούργιων στελεχών γίνεται με βάση τήν έπίδοσή τους στίς μάχες, τόν πόλεμο. Αυτό είναι τό καλύτερο κριτήριο. Έκεί δείχνει ό κάθε Διοικητής καί ΠΕ τίς ικανότητες καί τίς άδυναμίες του. Ανάμεσα στίς μάχες φαίνεται σέ ποιό είδος άγώνα—άμυνα ή έπίθεση—μπορεί ν' άποδώσει περισσότερο τό στέλεχός μας. Ή μελέτη τών άνθρώπων στήν πορεία τής μάχης είναι ή καλύτερη μέθοδος γιά τήν άνάδειξη τών στελεχών. Καί τί δέ βγαίνει άπό τό Καμίνι τής μάχης.. «Αναγνωρισμένες» άξίες φθείρονται καί είναι ανίκανες ν' άντιληφθούν τό καινούργιο. Ένώ άντίθετα άπλοί μαχητές καί κατώτερα στελέχη δείχνουν στή φωτιά τής μάχης τακτική άντίληψη καί μεγάλες όργανωτικές καί έπιτελικές ίκανότητες, ψυχραιμία καί άποφασιστικότητα. Μιά άπλή μαχήτρια τοϋ Πύργου Στράτσιανης έκανε αυστηρή κριτική στό λοχαγό της γιατί έπέτρεπε στούς μαχητές νά κάνουν πλιάτσικο ένώ ή ίδια μέ τό όπλοπολυβόλο στό χέρι κυνηγούσε τόν έχθρό καί έπαιξε ήγετικό ρόλο στό τμήμα της.

Μελετώντας τά στελέχη τοϋ ΔΣΕ πρέπει νά προσέχουμε ιδιαίτερα τήν ιδιοσυγκρασία τοϋ καθενός για νά έχτιμάμε σωστά σέ ποιό είδος πολέμου μπορεί ν' άποδώσουν περισσότερο. Τά καθοδηγητικά στελέχη τοϋ Σοβιετικού στρατού, έμπνεόμενα άπό τό μεγάλο ΣΤΑΛΙΝ άριστοτεχνικά χειρίστηκαν τό ζήτημα αυτό. Έχει μείνει ίστορικό τό παράδειγμα ένός στρατηγού καθοδηγητή τών σοβιετικών δυνάμεων τοϋ Στάλινγκραντ. Αυτός ζητούσε πρόωρα ν' άρχίσει τήν έπίθεση κατά τοϋ έχθρού. Τό Έπιτελείο τόν άπομάκρυνε, άφήνοντας άλλον στή θέση του πού ήταν τεχνίτης στόν άμυντικό πόλεμο καί ξανάφερε τόν πρώτο, όταν έφτασε ή στιγμή τής άντεπίθεσης.

Ό Συνταγματάρχης τών τάνκς Γκουσακόφσκυ (Μπ. Γκαλίν: Ό αξιωματικός τών τάνκς σελ. 74) ήξερε καλά καί τούς τρεις ταγματάρχες του καί τούς ανάθετε άποστολές άνάλογες μέ τήν ιδιοσυγκρασία τους. «Ό Καραμάνωφ ήταν όρμητικός καί πεισματώδης στόν άγώνα του γιά τήν έπίτευξη τοϋ σκοπού. Ό Καραμάνωφ σκεφτόταν καί ένεργούσε τόσο γρήγορα πού δέ πρόφταινε νά τόν συγκρατήσει κανείς. Ήταν θαρραλέος καί περήφανος άξιωματικός. Γι' αυτό πολλές φορές ή ψυχραιμία καί ή τόλμη του δέν είχε όρια. Άρκούσε νά τού πεί: «Ό Μορίτκο είναι μπροστά, πάρε υπόψη σου!» Κι' άμέσως άρπαζε σά νά τόν χτυπούσε κανείς.

«Όσο γιά τόν ταγματάρχη Μορίτκο, παρ' όλο πού ήταν δυνατός διοικητής, δάπρεπε νά τόν σπρώχνει ή όπως έλεγε ό Γκουσακόφσκυ, νά τόν σπρώχνεις λιγάκι. Τόν σπρώχνεις καί βγαίνει νά τά βρεί πιό ζωηρά... Ό τρίτος διοικητής τοϋ τάγματος ό ταγματάρχης Πίσκεβ είχε ήρεμο καί λογικό χαραχτήρα. Σάν τά συμπλήρωνε τούς δυό πρώτους διοικητές».

Αυτά πρέπει νά τά παίρνουμε υπόψη μας όταν άναδείχνουμε καινούργια στελέχη καί νά τά τοποθετούμε καινούργια καί παλιά, έτσι πού θά μπορούν ν' άποδώσουν περισσότερο. Έχουμε καί μείς στελέχη πού είναι τεχνίτες στήν ένεργητική άμυνα. Ή Μουργκάνα, ό Κλέφτης

καί τώρα ὁ Πύργος τῆς Στράτσανης τό ἐπιβεβαιώνουν αὐτό. Ὅπως ἔχουμε καί στελέχη πού ἔγιναν μαστόροι στήν ἐπίθεση καί διακρίνονται ἰδιαίτερα στίς καταδρομικές ἐπιθετικές ἐπιχειρήσεις. Συνήθως ἕνα στέλεχος δέν τά καταφέρνει σέ ὅλες τίς μορφές τοῦ πολέμου. Πρέπει νά βρίσκουμε τήν κλίση τοῦ καθενός, νά τοῦ δίνουμε τήν ἀποστολή πού τοῦ ταιριάζει. Ὁ διοικητής μιᾶς μεγάλης μονάδας εἶναι σάν τό μαέστρο πού ξέρει νά χρησιμοποιεῖ ὅλες τίς φωνές καί ὅλα τά ὄργανα. Διαλέγει τούς ἀξιωματικούς, τά στελέχη του καί τούς χρησιμοποιεῖ στήν ἄμυνα καί στήν ἐπίθεση ἀνάλογα μέ τίς ἱκανότητές τους.

Ἀναδείχνοντας τά καινούργια στελέχη πρέπει νά προσέχουμε τό χτύπημα [illegible] μόνο πάνω σ' ἕνα καλό χαρακτήρα μπορούμε νά ἀνοικοδομήσουμε τό καλό στέλεχος τοῦ ΔΣΕ. Νά προσέχουμε νάναι ἄνθρωποι σταθεροί καί ἀποφασιστικοί καί πρό παντός νάχουν μυαλό [illegible] νά μπορούν νά τά βάζουν σέ κίνηση. Ὁ ἀξιωματικός τοῦ ΔΣΕ πού ἔχει παλληκαριά καί μυαλό πού τό δουλεύει παραγωγικά θά ἀποδώσει στίς μάχες.

Τά στελέχη τοῦ ΔΣΕ πρέπει νά ἀγαποῦν τό λαό καί τούς μαχητές τους. Νά μήν ἀπολησμονοῦν τό παράδειγμα τοῦ διοικητή τῶν ἐπιλέκτων τῆς VIIIης Μεραρχίας [illegible] καινούργιο μαχητή δέν εἶχε ἐμπιστοσύνη καί ἔγραφε [illegible] «[illegible] ζωηρό [illegible] τίποτε ὅμως [illegible].»

Τά καινούργια κι' ἄπειρα στελέχη πρέπει νά τά βοηθᾶμε ὁλόπλευρα γιά ν' ἀναπτυχθοῦν. Ἡ βοήθεια στά στελέχη μας πρέπει νάναι καθημερινή, συστηματική καί ἐπίμονη. Ἡ βοήθεια αὐτή πρέπει νά γίνεται μέ βάση τήν πείρα πού συγκεντρώσαμε ἀπ' τίς μάχες, μέ βάση τίς ἐπιτυχίες μά καί τά λάθη καί τίς ἀδυναμίες τοῦ ἴδιου τοῦ στελέχους. Ἡ πείρα ἀπ' τίς μάχες θά πρέπει νά μελετιέται κριτικά καί νά βγαίνουν τά ἀνάλογα συμπεράσματα πού θά ἀποτελοῦν τή βάση τῆς διαπαιδαγώγησης τῶν στελεχῶν. Θά πρέπει νά βοηθᾶμε τά στελέχη ἀπ' τόπου, στήν ὥρα τῆς μάχης μέ τίς συγκεκριμένες ὁδηγίες μας καί κατατοπίζοντας συνέχεια τά στελέχη μας πάνω στίς προθέσεις μας, τήν ἰδέα ἐνέργειας, πού πρόκειται νά δοθεῖ τό ἀποφασιστικό χτύπημα κλπ. κλπ.

Τό καλύτερο σχολεῖο, ἡ μεγάλη ἀκαδημία μας εἶναι ὁ πόλεμος. Αὐτός διαπαιδαγωγεῖ καί ἀναδείχνει ἀπό κάθε ἄποψη τά στελέχη μας. Ὅμως, πρέπει νά προσέχουμε καί τίς σχολές καί νά φροντίζουμε νά δίνουμε μέ αὐτές τήν ἀπαραίτητη μόρφωση στά στελέχη, τίς πρῶτες βάσεις πού θά τίς ἀναπτύξουν παραπέρα στή ζωή καί στόν πόλεμο. Ἰδιαίτερα θά πρέπει νά λειτουργήσει—κάτι ἀπ' ὁποιεσδήποτε συνθῆκες—ἡ σχολή Λοχαγῶν καί Ταγματαρχῶν τοῦ Δ.Σ.Ε.

Οἱ Σχολές πρέπει νά δίνουν μιά ὁρισμένη θεωρητική κατάρτιση, μά νά στηρίζονται περισσότερο στίς ἀσκήσεις καί στή μελέτη τῶν μεγάλων μαχῶν πού ἔδωσε ὁ Δ.Σ.Ε.—(Γράμμος, Μέτσοβο, Νάουσα, Καρπενήσι, Καρδίτσα, Φλώρινα κλπ.).

Ἡ βοήθεια στά στελέχη μας πρέπει νά δίνεται περισσότερο στίς περιπτώσεις πού ἔχουν ἀποτυχήματα. Κανένα στέλεχος δέν μπορεί νάχει μόνο ἐπιτυχίες καί νίκες. Θάρθει στιγμή πού θά βρεθεῖ σέ δύσκολη θέση καί θά χάσει καί μάχες. Τότε ἡ καλύτερη βοήθεια πού ἔχουμε νά δώσουμε στό στέλεχος εἶναι νά τοῦ δείξουμε περισσότερο ἐνδιαφέρο καί στοργή νά μήν τόν ἀφήσουμε νά χάσει τήν αὐτοπεποίθησή του, νά τοῦ ἐξηγήσουμε πού ὀφείλεται τό ἀτύχημά του καί νά τόν προετοιμάσουμε ὁλόπλευρα, ψυχικά, πολιτικά, στρατιωτικά γιά νά μήν τό ξαναπάθει καί νά σημειώσει πάλι ἐπιτυχίες. Φυσικά ἐνάντια στούς ἀνεπρόσεκτους, ἐνάντια σέ ἐκείνους πού μπαίνουν διαρκῶς ἀτυχήματα καί μακελεύουν τούς μαχητές μας πρέπει νάμαστε αὐστηροί καί νά παίρνουμε μέτρα.

Πολύ πρέπει νά προσέχουμε τό ζήτημα τῶν [illegible] καί τῶν ἤδη [illegible] γενικῶν στρατηγῶν καί τῶν ἀξιωματικῶν. Ἡ σωστή καί πολύπλευρη χρησιμοποίηση τοῦ [illegible] αὐτοῦ θά βοηθήσει πολύ στήν ἀνάδειξη καινούργιων στελεχῶν. Οἱ ἡθικές διακρίσεις καί ἀμοιβές ἀναπτύσσουν τά πιό εὐγενικά αἰσθήματα τῶν μαχητῶν—στελεχῶν πού θέλουν διαρκῶς νά γίνονται καλύτεροι, νά τολμοῦν περισσότερα καί νά νικοῦν. Οἱ διοικητές πού ὑποτιμοῦν τίς προαγωγές καί τίς ἠθικές ἀμοιβές, τό λιγότερο δέν ξέρουν νά κάνουν καλά τή δουλειά τους.

Ἰδιαίτερα βοήθεια θά πρέπει νά δώσουμε στά κατώτερα στελέχη τούς ὑπαξιωματικούς τοῦ Δ.Σ.Ε. Αὐτοί εἶναι οἱ ἀπειλευτη [illegible] τοῦ Δ.Σ.Ε. [illegible] διαρκῶς σέ στελέχη [illegible]. Βοήθεια στά κατώτερα στελέχη εἶναι νά τούς μάθετε ὅλους γράμματα, νά κάνουμε εἰδικές συσκέψεις κατωτέρων στελεχῶν, μέ ἐνδιαφέρον [illegible] γιά τά ζητήματα τῶν ὑφ[illegible], νά λειτουργοῦν πάντα σχολές ὑπαξιωματικῶν, ὁμαδαρχῶν κλπ. κλπ. Ὁ λοχαγός πού ἔχει γερούς ὑπαξιωματικούς—ὁ ταγματάρχης πού συνδέεται ψυχικά μέ τούς [illegible] θά πάει [illegible] κα[illegible] στίς μάχες.

4.—Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣΗ ΤΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΜΑΣ

Ὁ σ. Στάλιν ἀπεριφραστα ὑπογραμμίζει τή σημασία τῆς μαρξιστικολενινιστικής μόρφωσης. Στή 18η Συνδιάσκεψη τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. (μπ) εἶπε:

«Ἄν μπορῇ ν' ἀδυνατίζει [illegible] μαρξιστικολενινιστικής μόρφωσης [illegible] χῶν μας, ἄν ἀδυνατίζει ἡ [illegible] τή ἀνάψ[illegible] σ' αὐτόν τῶν στελεχῶν [illegible] στελέχη καθυστεροῦν σέ σχέση [illegible]

διαφέρονται γιά τήν προοπτική τοῦ κινήματός μας πρός τά μπρός .... τότε πρέπει ὁπωσδήποτε νά χειροτερέψει ὅλη ἡ κυβερνητική καί κομματική δουλειά».

Ὁ σ. Στάλιν πρίν καί στή διάρκεια τοῦ Μεγάλου Πατριωτικοῦ Πολέμου 1941—45 τόνισε στούς ἀξιωματικούς τοῦ Σοβ. Στρατοῦ τήν ἀνάγκη νά μελετοῦν καί νά κατακτοῦν τή μαρξιστικολενινιστική θεωρία, γιατί μόνο πάνω σ' αὐτή τήν πρωτοπόρα ἐπαναστατική θεωρία μπορεῖ νά στηριχθεῖ ἡ ἐπαναστατική πολεμική ἐπιστήμη καί ἡ λαϊκοδημοκρατική στρατιωτική τέχνη.

Ὁ μαρξισμός—Λενινισμός στή χώρα μας ἐκφράζεται στά κομματικά ντοκουμέντα (ἀποφάσεις τῆς 3ης, 4ης, 5ης Ὁλομέλειας τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. καί ἀποφάσεις τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε., κλπ.κλπ.) πού καθορίζουν τίς προοπτικές τῆς καινούργιας ἐθνικῆς ἀντίστασης καί συγκεκριμενοποιοῦν τά σημερινά καθήκοντα τοῦ ἀγώνα μας. Ἡ μελέτη καί ἡ ἀφομοίωση τῶν ντοκουμέντων αὐτῶν ἀπ' ὅλα τά στελέχη μας εἶναι ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά νά πάει μπρός. Ἡ μελέτη τῆς κομματικῆς γραμμῆς ἐξοπλίζει ὁλόπλευρα τά στελέχη μας, ἀνοίγει τίς προοπτικές τους, δυναμώνει τή σιγουριά τους γιά τίς νίκες καί τούς βοηθεῖ πρακτικά στή λύση τῶν καθημερινῶν προβλημάτων. Ἡ μελέτη τῆς κομματικῆς γραμμῆς πού ἀνάμεσα σ' ἄλλα ὑπογραμμίζει τή σημασία τῆς πολεμικοστρατιωτικῆς καί ἐπιτελικῆς κατάρτισης, βοηθᾶ τά στελέχη μας γιά νά κατακτήσουν τήν ἐπαναστατική σταλινική πολεμική ἐπιστήμη.

Ὁ Δ.Σ.Ε. διαθέτει ἕνα γερό ἰδεολογικό ὅπλο, τό περιοδικό «Δημοκρατικός Στρατός» πού πρέπει ν' ἀποτελέσει τή βάση γιά τήν πολιτική καί στρατιωτική διαπαιδαγώγηση τῶν στελεχῶν μας. Στό περιοδικό αὐτό γενικεύεται ἡ πείρα ἀπ' τίς μάχες πού δίνουμε, μελετιοῦνται ὅλα τά στρατιωτικά καί πολιτικά προβλήματα τοῦ ἀγώνα μας καί δίνονται πρακτικές ὁδηγίες πάνω στήν τακτική μας, τή χρησιμοποίηση τῶν ὅπλων καί γιά τήν ἀνάπτυξη τῆς πολιτικῆς μας δουλειᾶς. Τό περιοδικό μας αὐτό μπορεῖ νά γίνει καί πρέπει νά γίνει ἕνα πραγματικό σχολειό γιά τά στελέχη μας, ἐφόσον τό διαβάζουν καί τό μελετοῦν. Ἕνας ἁπλός τρόπος γιά νά ἀξιοποιηθεῖ τό περιοδικό μας εἶναι ἡ δημιουργία εἰδικῶν κύκλων στίς διάφορες μονάδες πού νά μελετοῦν κολλεκτιβίστικα τά σοβαρότερα ἄρθρα τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ».

Πρέπει νά προσέξουμε περισσότερο τήν πολεμικοτεχνική καί ἐπιτελική κατάρτιση τῶν στελεχῶν μας. Αὐτό σημαίνει πρῶτ' ἀπ' ὅλα νά μάθουν τά στελέχη μας στήν ἐντέλεια τίς τεχνικές καί τακτικές ἰδιότητες ὅλων τῶν ὅπλων καί νά μάθουν νά συνδυάζουν τίς κινήσεις τῶν μονάδων καί τά πυρά. Σημαίνει δεύτερο, νά βελτιώσουν τά στελέχη μας τήν τακτική τους ἀντίληψη μελετώντας περισσότερο τήν τακτική τοῦ Δ.Σ.Ε. στά τρία χρόνια τῆς δράσης του. Σημαίνει τρίτο, ν' ἀπασχοληθοῦν περισσότερο τά στελέχη μας μέ τά προβλήματα τῆς διοίκησης τῶν μονάδων μας.

Ὁ Δωδεκάλογος τοῦ Διοικητή πού ἐπεξεργάστηκε τό Γ.Α. εἶναι μιά καλή ἀρχή, γιατί βοηθᾶ τά στελέχη μας στόν τομέα τῆς πολεμικοτεχνικῆς κατάρτισης. Πρέπει ὅμως σύντομα νά βγάλουμε καί μιά σειρά Κανονισμούς, βοηθήματα καί μπροσοῦρες πάνω σέ συγκεκριμένα πολεμικά ζητήματα.

Ἡ πολιτική καί στρατιωτική διαπαιδαγώγηση τῶν στελεχῶν μας γίνεται πρῶτ' ἀπ' ὅλα στίς μάχες, στόν πόλεμο, γιατί ἀπό κεῖ βγαίνει ἡ πολεμική πείρα πού ἀποτελεῖ τήν πιό στέρεη βάση τῆς διαπαιδαγώγησης. Ὅμως δέν πρέπει νά ὑποτιμᾶμε τή θεωρία (τοῦ Κόμματος, ἡ ἴδια ἡ γενικευμένη πείρα) καί πρέπει νά δουλεύουμε ὅλοι μας γιά νά κατακτᾶμε τή σταλινική πολεμική ἐπιστήμη καί νά τήν προσαρμόζουμε στίς συνθῆκες τοῦ ἔνοπλου ἀγώνα πού κάνουμε στήν Ἑλλάδα.

5. ΟΙ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΕΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ.

Ὁ σ. ΣΤΑΛΙΝ μᾶς διδάσκει ὅτι ἕνας ἀπό τούς πέντε σταθερούς παράγοντες τῆς νίκης εἶναι καί οἱ ὀργανωτικές ἱκανότητες τῶν στελεχῶν. Γι' αὐτό πρέπει νά φροντίζουμε νά ἀναπτύσσουμε τίς ὀργανωτικές ἱκανότητες τῶν στελεχῶν τοῦ Δ.Σ.Ε. Κανένα στέλεχός μας δέ γεννιέται μέ ὀργανωτικές ἱκανότητες. Αὐτές ἀναπτύσσονται μέσα στήν πάλη, φαίνονται στίς μάχες καί τίς κερδίζει κανένας μέ σκληρή καί ἐπίμονη δουλειά. Ἡ ὀργάνωση τῆς μάχης εἶναι ἕνα σοβαρό πολιτικό καί ὀργανωτικό πρόβλημα. Καί ἐφόσον τό στέλεχός μας ἔχει ξεκαθαρισμένους τούς σκοπούς τοῦ πολέμου γενικά καί τῆς κάθε μάχης ἰδιαίτερα, ἔπειτα ἀποφασίζει γιά ὅλα ἡ ὀργανωτική δουλειά, οἱ ὀργανωτικές ἱκανότητες τῶν στελεχῶν μας.

Τίς ὀργανωτικές τους ἱκανότητες τά στελέχη μας πρέπει νά τίς δείξουν σ' ὅλους τούς τομεῖς τοῦ Δ.Σ.Ε. Ἀπ' τήν ὀργάνωση τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐπιμελητείας, τοῦ ἐφοδιασμοῦ καί τῆς περίθαλψης τῆς θεραπείας τῶν τραυματιῶν, μέχρι τήν ὀργάνωση τῶν πληροφοριῶν καί τήν ὀργανωτικοτεχνική προετοιμασία τῆς μάχης. Ἡ πείρα μᾶς ἔδειξε ὅτι ἐφόσον ὀργανώσεις καλά μιά μάχη πάνω σ' ἕνα σωστό καί συγκεκριμένο σχέδιο, ἐξασφαλίζεις τούς περισσότερους παράγοντες γιά νά κερδίσεις τίς μάχες αὐτές. Μά ἐκεῖ πού φαίνονται περισσότερο οἱ ὀργανωτικές ἱκανότητες τῶν στελεχῶν μας εἶναι ἡ διοίκηση τοῦ τμήματος μέσα στή μάχη. Ἐκεῖ ὁ διοικητής θά πρέπει νά 'ναι ἱκανός κάθε στιγμή νά συγκρατεῖ γύρω του τούς ἄντρες του καί νά τούς διευθύνει ἀνάλογα μέ [illegible]

τῆς μάχης.
Συνήθως ἀκοῦς: Αὐτό τό στέλεχος ἔχει
ὀργανωτικές ἱκανότητες καί τό ἄλλο
δέν ἔχει. Αὐτό μέχρι ἕνα ὁρισμένο ση-
μεῖο εἶναι σωστό. Φυσικά ὑπάρχουν ἄν-
θρωποι μέ ὀργανωτικό ταλέντο. Οἱ ἄλλοι ὅμως,
οἱ πολλοί κερδίζουν τίς ἱκανότητές τους αὐτές
στήν πάλη καί μέ διαρκή προσπάθεια. Στήν
καθημερινή δουλειά, μέσα στήν πάλη ἐμπρός ν
πά στελέχη μας τά φλογίζει ἡ φλόγα τῆς ἐπα-
νάστασης θ' ἀποκτήσουν τίς ὀργανωτικές ἱκα-
νότητες κι' ἔτσι θά συντελέσουν στήν ἐπιτεχία
τοῦ σκοποῦ μας.

6. Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΜΑΣ.

(Η πάλη μέ τόν ἑαυτό μας)

Ἐδῶ πρόκειται γιά τή δουλειά πού πρέπει νά
κάνουν τά στελέχη μας πάνω στόν ἴδιο τόν
ἑα τό τους, νά παλεύουν μέ τόν ἴδιο τόν ἑαυ-
τό τους καί νά διορθώνονται. Τά στελέχη
μας πρέπει νά μάθουν νά λένε
τή γνώμη τους καθαρά καί χωρίς
περιστροφές, νά λένε τήν ἀλήθεια
καί ν' ἀναγνωρίζουν τίμια καί ἀ-
νειχτά τά λάθη τους καί νά πα-
λεύουν γιά νά τά διορθώνουν. Αὐ-
τό δυστυχῶς δέ γίνεται πάντα. Μερικοί φοβᾶνται
νά ποῦν τίς σκέψεις τους γιά νά μήν τούς πα-
ραξηγήσουν οἱ ἀνώτεροί τους. Φυσικά ἐδῶ
φταῖνε καί μερικά ἀνώτερα στελέχη μας, πού
μέ τή συμπεριφορά τους, ἐμποδίζουν τούς ἄλ-
λους νά λένε τή γνώμη τους. Ἄλλα στελέχη
μας δέν σέ κατατοπίζουν σωστά πάνω στήν
πορεία τῆς μάχης καί πολλές φορές ἐκεῖνο πού
ποθοῦν τό παρουσιάζουν σάν πραγματικότητα.
Στήν περίπτωση αὐτή θά θυμηθοῦμε πάλι τή σο-
βιετική πείρα. Ὁ διοικητής τῶν τάνκς Γ συτα-
κόφσκυ ἦταν αὐστηρός καί μάλιστα περιφρο-
νι δ.ε τούς ἀξ ι μα ικούς πού εἶχαν ἀ ατορετι-
κές συνήθειες (δεν ἔλεγαν τήν ἀλήθεια). στ -
ριζόμενοι στόν κανόνα πώς στήν ἐ τίμη τη τῆς
μάχ ς δέν εἶναι δυνατό νά βρεθεῖ ἡ ἀπόλυ η
ἀκρίβεια καί ἀλή εια. (Μπ. Γκαλίν: Ὁ ἀξιω-
ματικός τῶν τάνκς, σελ. 17) καί ἔκανε αὐστη-
ρή κριτική σ ἕνα λοχαγό του πού ἔλεγε ψέμ-
ματα. Σ' ὅλους τούς ἀξιωματικούς του ὑ ενθύ-
μιζε ἕνα στίχο τοῦ ποιητῆ Πούσκιν.... «Γιά
μένα πολυτιμώτερο εἶναι ἡ ἀλήθεια πού ταπει-
νώνει, παρά ἡ ἀπάτη πού μᾶς ἀνεβάζει».
Στόν ΔΣΕ ὑπάρχει μιά ἀρρώστεια στά στε-
λέχη μας νά μεγαλώνουν τή δ ναμή τους ὅταν
πρόκειται γιά τροφοδοσία καί νά τήν μικ αί-
νουν τήν πορεία τῆς μάχης. Μάλιστα ὁ ισμέ-
να στελέχη ἔχουν τήν κακή συνήθεια νά φω-
νάζουν στίς μάχες ὅτι οἱ ἀ ωλειές τους εἶναι
μεγά ε κ.λ.π. καί δέν ἔχουν τίποτε τά χέρια του.
Τόν περασμένο Ὀχτώβρη ἕνας Ταξίαρχός μας
στό Βίτσι φώναξε τήν ὥρα τῆς μάχης ὅτι στό
ὕψωμα Μπούσι ἦταν 3—4 μαχητές ἐνῶ τήν
ἄλλη μέρα βρέθηκαν κάπου ἐκεῖ κοντά 270
μαχητές!!
Οἱ ἀδυναμίες αὐτές ἔχουν σχέση μέ τήν κομ-
ματική καί στρατιωτική ἀγωγή τῶν στελεχῶν
μας καί πρέπει νά παλαίψουμε γιά νά ἐξαλει-
φθοῦν ὁλότελα. Στέλεχος πού δέ λέει
τήν ἀλήθεια δέν ἔχει χαρακτή-
ρα. Καί ἄν δέ διορθωθεῖ ὄχι μόνο δέ θά
πάει μπρός μά θά καταστραφεῖ.
Τά στελέχη μας πρέπει νά προσέχουν ἰδιαί-
τερα τήν αὐτομόρφωσή τους. Τό ὄργανο τοῦ
Σοβιετικοῦ Στρατοῦ «Κόκκινο Ἀστέρι» βάζει
καθήκον σ' ὅλους τούς ἀξιωματικούς νά βρί-
σκουν τόν καιρό καί νά μελετοῦν μόνοι τους
τούς στρατιωτικούς κανονισμούς, τά ἄλλα στρα-
τιωτικά συγγράμματα καί τά ἔργα τοῦ Λένιν —
Στάλιν. Αὐτό ἰσχύει καί γιά τούς δικούς μας
ἀξιωματικούς. Ὁ καθένας τους ἔχει ὑποχρέωση
νά διορθώνει συνεχῶς τόν ἑαυτό του καί νά
ἀνεβάζει τό ἰδεολογικοπολιτικό του ἐπίπεδο.

7 ΔΙΟΙΚΗΤΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΕΠΙΤΡΟΠΟΙ.

Ὁ ΔΣΕ ἔχει τό θεσμό τῶν Διοικητῶν καί
τῶν Π.Ε. Οἱ Διοικητές διοικοῦν τό τμῆμα. Οἱ
Π.Ε βοηθοῦν τούς Διοικητές τους, προετοιμάζουν ἀ
ἠθικοπολιτικά τό τμῆμα τους, ού μαχητές γι-
τόν πόλεμο. Διοικητές καί Π.Ε. εἶναι ἀπαραί
τητοι γιά τό ΔΣΕ. Ἀποτελοῦν μιά ἑνότητα ἱκα-
νή ν' ἀνταποκριθεῖ στά δύσκολα προβλήματα
ὀργάνωσης καί διοίκησης τοῦ λαϊκοεπαναστα-
τικοῦ στρατοῦ μας. Ὁ ἕνας συμπληρώνει τόν
ἄλλον καί τόν βοηθεῖ. Σήμερα κανένας Διοι-
κητής μας δέ μπορεῖ νά φανταστεῖ τόν ἑαυ ό
του χωρίς Π.Ε. καί τό ἀντίθετο.
Ὅμως ὑπάρχει κάποια διαχωριστική γραμμή
στήν ἑνότητα αὐτή. Ὁ Διοικητής διοικεῖ. Ὁ
Π.Ε εἶναι ὑπεύθυνος γιά τήν ψυχή, τήν ἠθι-
κοπολιτική δουλειά τοῦ στρατοῦ μας. Καί πρέ-
πει μέ τήν καθημερι ή μ ς δουλειά νά ἀνα
δείχνο με διαρκῶς Διοικητ ς κ ι Π.Ε. καί νά
βοηθᾶμε νά καλυτερεύουν αὐτοί πού ὑπάρχουν.
Οἱ διοικητές μας πρέπει νά μελετοῦν ὅλα
τά προβλήματα τῆς ὀργάνωσης καί πρό παν-
τός τῆς Διοίκησης τοῦ ΔΣΕ. Αὐτό ὅμως δέ ση-
μαίνει ὅτι δέ πρέπει νά ἐνδιαφέρονται γιά
τήν πολιτική δουλειά καί νά βάζουν τόν ἑαυ-
τό τους κάπως «ἔξω ἀπ' τήν πολιτική». Αὐτό
εἶναι ἀπαράδεχτο γιά τό ΔΣΕ. Ἀπ' τήν ἄλλη
μεριά οἱ Π.Ε. πρέπει νά ὀργανώνουν τήν ἠθι-
κοπολιτική δουλειά τοῦ στρατοῦ μας καί νά
ἀντιμετωπίζουν ἄμεσα ὅλα τά προβλήματα πού
ἔχουν σχέση με τ ἠθικό τοῦ ΔΣΕ. Αὐτό ὅμως
δέ σημαίνει πώς δέν πρέπει νά ἐνδιαφέρονται
γιά τά προβλήματα διεξαγωγῆς τῶν ἐπιχειρή-
σεων. Κι' αὐτό εἶναι ἀπαράδεχτο γιά τό ΔΣΕ.
Γιατί ἔρχονται πολλές φορές πού ὁ Π.Ε. ἀντι-
καθιστᾶ τόν Διοικητή του ὅταν σκοτωθεῖ
κ.λ.π. καί πρέπει νάναι καθ' ὅλα ἕτοιμος γιά
τό ρόλο του αὐτό. Σήμερα ἔχουμε Διοικητές

Π.Ε. Άργότερα, όταν θά προχωρήσει πιό πέρα ό ΔΣΕ καί περάσει σέ νέο στάδιο άνάπτυξης, ίσως όπως έγινε καί στό Σοβιετικό Στρατό ή ένότητα-σύνθεση τών δυό άνθρώπων νά ύπάρχει άργότερα σ' έναν άνθρωπο πού θά διοικεί καί θά προσέχει μάζί ή πολιτικά τό τμήμα του.

Τά καθοδηγητικά μας στελέχη, άρχίζοντας άπό τό Γ.Α. μέχρι τίς Μεραρχίες καί Ταξιαρχίες θά πρέπει νά δώσουν τά μέτρα τους γιά τήν άνάδειξη Διοικητών καί Π.Ε. Αυτό θά γίνει όταν στήν έπιλογή τών στελεχών προσέχουμε ποιοί κάνουν γιά Διοικητές καί ποιοί γιά Π.Ε. καί όταν βοηθάμε αυτά τά στελέχη γιά νά έξελιχθούν σάν Διοικητές καί Π.Ε. Καί τούς δυό πρέπει νά τούς διακρίνει ή άλύγιστη έπιμονή στήν πραγματοποίηση τής άποστολής, ή σιδερένια πειθαρχία, ή τόλμη καί ή άποφασιστικότητα. Ό Διοικητής όμως προσέχει περισσότερο τά προβλήματα τής τακτικής, γιά νά μπορεί νά όργανώνει καί νά διευθύνει τίς μάχες. Καί σ' αυτό πρέπει νά τόν ειδικεύσουμε. Ό Π.Ε. έπίσης ένδιαφέρεται γιά τά ζητήματα αυτής τής μάχης μά ή κύρια άποστολή του είναι ή πολιτική πρωτοπορία μέσα στούς μαχητές. Καί σ' αυτό πρέπει νά τόν ειδικεύσουμε. Νά τόν μάθουμε νά δουλεύει πολιτικά στό τμήμα του καί νά κρατά τήν πολεμική σφάδμη τό ψυχικό τού Στρατού μας.

Ό ρόλος τού Διοικητή καί τού Π.Ε. είναι ξεκαθαρισμένο γιά τό Δ.Σ.Ε. Καί μερικά παρατράγουδα πού έγιναν στήν άρχή—όπως συμβαίνει πάντοτε μέ κάθε καινούργιο θεσμό—παραχώρησαν τή θέση τους στήν άρμονική συνεργασία μεταξύ Διοικητή καί Π.Ε. Κι' αυτή ή συνεργασία καθρεφτίζεται μέ το αίμα τών στελεχών μας. Ό Π.Ε. τού Λόχου πού ύπεράσπιζε τόν Πύργο Στράτσιανη σ. Ζήκος έλεγε τήν ώρα πού ξεψυχούσε στό λοχαγό του σ. Στουράκη: «Παράδοξε Στουράκη τό ύψωμα». Κι' ό Στουράκης άπάντησε στό σύντροφό του: «Μή φοβάσαι όσο είμαι ζωντανός». Όλο το πρόβλημα είναι τώρα νά άναδείξουμε πολλούς ίκανούς διοικητές καί Π.Ε. πού χρειάζεται ό ΔΣΕ

8. Η ΕΠΑΓΡΥΠΝΗΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΣΤΕΛΕΧΗ ΜΑΣ

Ένα άπό τά κύρια χαρακτηριστικά τού στελέχους τού Δ.Σ.Ε. είναι ή έπαγρύπνηση, ή αυστηρή φρούρηση καί ή διαφύλαξη τού λαϊκο-έπαναστατικού Στρατού μας. Στόν τομέα αυτόν δέν πάμε καλά γιατί δυστυχώς τά στελέχη μας δέν καταλαβαίνουν τή σημασία τής έπαγρύπνησης. Παληότερα τό ύπεύθυνο καί σοβαρό αυτό καθήκον τό είχαν έμπιστευθεί στήν ΥΣΑ γιά ύπηρεσία πού μόνο ζημιές μάς έφερε. Κι τώρα δέν προσέχουν τήν έπαγρύπνηση. Έτσι έχουμε πολλά παραδείγματα πού ό έχθρός κάνει ύπονομευτική δουλειά στίς γραμμές μας, προπαγανδίζει τίς λιποταξίες, στέλνει πράχτορες κτλ. χωρίς τά στελέχη μας έγκαιρα νά ματαιώνουν τά σχέδια αυτά τού έχθρού. Αυτό θά πρέπει νά σταματήσει. Καί τά στελέχη μας νά δώσουν τό παράδειγμα στήν έπαγρύπνηση. Στέλεχος τού Δ.Σ.Ε. πού δέν προσέχει τήν έπαγρύπνηση, θεληματικά ή άθελα κάνει μεγάλη ζημιά στό Στρατό μας. Ή έπαγρύπνηση είναι σιδερένιος νόμος τού πολέμου. Ό σ. ΣΤΑΛΙΝ είπε πολλές φορές πώς γιά νά κερδίσεις μιά μάχη χρειάζονται πολλές ταξιαρχίες καί Μεραρχίες. Μά γιά νά τή χάσεις άρκεί ένας ή δυό πράχτορες στό έπιτελείο μιάς μεγάλης μονάδας. Φυσικά όταν τονίζουμε τή σημασία τής έπαγρύπνησης δέν σημαίνει πώς θέλουμε νά κάνουμε τά στελέχη μας Σερλοκχόλμηδες καί Ταμπέρηδες. Κάθε άλλο. Εκείνο πού έπιδιώκουμε είναι νάχουνε τά μάτια τους άνοιχτά—καί ν' άνοίξουν τα μάτια τών μαχητών μας καί τών μαχητριών μας—για να ξεκαθαρίσουν τό Δ.Σ.Ε. άπ' τά χτυπήματα τού μοναρχοφασισμού.

Νά μελετούν τίς μέθοδες πού χρησιμοποιεί ό έχθρός γιά νά τίς έξουδετερώνουν. Νά προσέχουν όλα τά παράπονα καί τά ζητήματα πού άφορούν τούς μαχητές γιά νά μήν μπορεί νά τά έκμεταλλευτεί ό έχθρός. Μέ μιά λέξη νά φρουρούν γερά τήν πόρτα τού Δ.Σ.Ε., γιά νά μήν μπορέσει νά περάσει ό έχθρός. Κι' αυτό θά τό πετύχουν τά στελέχη μας όταν τά ίδια προσέχουν πώς δουλεύει ό έχθρός ένάντιά μας καί διαπαιδαγωγούν τούς μαχητές μας μέ τό πνεύμα τής έπαγρύπνησης.

***

Τονίσαμε πιό πάνω μερικές πλευρές τού προβλήματος τών στελεχών τού Δ.Σ.Ε. Φυσικά μ' αυτό δέν έξαντλούμε τό όλο πρόβλημα. Τό πρόβλημα τών στελεχών πρέπει διαρκώς νά τό μελετάμε καί νά άπασχολεί καθημερινά τά καθοδηγητικά στελέχη τού Δ.Σ.Ε. τίς διοικήσεις τών Μεραρχιών μας κλπ. Έτσι θά μπορούμε νά τά παρακολουθούμε άπό κοντά καί νά βοηθάμε τά στελέχη μας γιά νά προσαρμόζονται κάθε φορά μόνα τους στήν καινούργια κατάσταση. Ή μελέτη τών στελεχών πρέπει ν' άπασχολεί ιδιαίτερα τούς Π.Ε. όπως λέει καί ή διαταγή άριθ. 3 τού Γ.Α. Άνάμεσα σ' άλλα πρέπει νά χρησιμοποιούμε σωστά τά βιβλιάρια τών άτομικών φύλλων γιά νά δίνουν ζωντανή εικόνα τής δράσης καί ίκανότητας τών στελεχών μας. Τα στελέχη μας πρέπει να τά προσέχουμε, νά τά βοηθάμε νά τά άναπτύσσουμε. Όπως σωστά ύπογράμμιζε ό σ. Ζαχαριάδης τό πρόβλημα τής δημιουργίας τού λαϊκοεπαναστατικού στρατού μας άνάγεται στό πρόβλημα τών στελεχών.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ

Τοῦ σ. ΧΑΡ. ΦΛΩΡΑΚΗ (ΓΙΩΤΗ) Ὑποστράτηγου

Ἡ μάχη τοῦ Καρπενησιοῦ ἀποτελεῖ ἀναμφι-
σβήτητα ἕνα σταθμό, τουλάχιστο γιά τά τμήμα-
τα τοῦ Δ.Σ. τῆς Ν. Ἑλλάδας γιά τούς παρα-
κάτω λόγους:

1) Γιατί ἡ ἐπιχείρηση τοῦ Καρπενησιοῦ
πού ἄρχισε στίς 19 τοῦ περασμένου Γενάρη, ἀπο-
τελεῖ τήν ἀρχή ξεδιπλώματος σοβαρῶν γενικό-
τερων ἐπιχειρήσεων στό χῶρο τῆς Εὐρυτανίας
στήν ἀρχή καί τήν ἐπέκταση τῶν δυνάμεων διακο-
πή καί ἀνάπαυλα σέ ὅλο σχεδόν τό χῶρο τῆς
Θεσσαλίας—Ρούμελης —Βάλτου ὅπου καί μέ-
χρι σήμερα συνεχίζονται.

2) Γιατί μέ τήν ἐπιχείρηση τοῦ Καρπενησιοῦ
τά τμήματα τοῦ Κ.Γ.Α.Ν.Ε. ἄρπαξαν πρῶτα
τόν ἐχθρό στά 1949 καί ἀκόμα οἱ ἐπιχειρήσεις
αὐτές ἔχουν σχέση καί γιατί ἔπαιξαν ρόλο σο-
βαρό στίς προετοιμασίες, προθέσεις καί σχέδια
τοῦ ἐχθροῦ στό χῶρο τοῦ Κ.Γ.Α.Ν.Ε.

3) Γιατί για πρώτη φορά δόθηκε ἀποστολή νά
καταληφθεῖ καί διατηρηθεῖ συγκεκριμένη πόλη.

4) Γιατί τά τμήματα τῆς Ν. Ἑλλάδας μέ τή
μάχη τοῦ Καρπενησιοῦ γιά πρώτη φορά ἀνο-
ξαν ἕνα καθαρό μέτωπο, πράγμα πού συμβαί-
νει μέ ὁλόπλευρη προσπάθεια μαχητῶν καί
στελεχῶν καί διοικήσεων ν' ἀνταποκριθοῦν σέ
κάτι τό καινούργιο νά διατηρήσουν τό Καρπε-
νήσι, ν' ἀνταποκριθοῦν στίς ἀπαιτήσεις ἑνός
μετώπου (προσαρμογή ταχτικῆς καί σέ συνθή-
κες Νοτιοελλαδίτικες, προβλήματα ἐφοδιασμοῦ,
τραυματιῶν κλπ).

5) Γιατί γιά πρώτη φορά χρησιμοποίησαν πυ-
ροβολικό. Ἡ ὑπόθεση τῆς ἐπιχείρησης τοῦ Καρ-
πενησιοῦ δέν ἀποτελεῖ μονάχα σταθμό γιά τά
τμήματα τοῦ Δ.Σ τῆς Ν. Ἑλλάδας ἀλλά ἔχει
καί γενικότερη σημασία.

Ἡ μελέτη καί τά συμπεράσματα τῶν ἐπιχει-
ρήσεων τοῦ Καρπενησιοῦ δέ θά πλουτίσουν
μονάχα τήν πείρα μας ἀπό τήν ἄποψη τῆς ὀρ-
γάνωσης καί διεξαγωγῆς μιᾶς ἐπιχείρησης σέ
πόλη κ.π. ... ἀκόμα θά δείξει τό πραγμα-
τοποιημένη ἤ ὄχι μιᾶς διαταγῆς, μιᾶς ἀπό τίς
πού δόθηκε ἀπό Γ. Α. καί τόν ἴδιο προσωπι-
κά τόν ἀρχηγό τοῦ λαϊκοαπελευθερωτικοῦ μας
κινήματος σ. Ν. Ζαχαριάδη, δηλ. νά κρατηθεῖ
τό Καρπενήσι.

Ἡ ἐξέταση τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν θά δώ-
σει μιά ἀπάντηση βγαλμένη ἀπ' τήν ἴδια τή ζωή
στίς ὀπορτουνιστικές θεωρίες καί ἐκδηλώσεις
δηλ. ἄν μπορεῖ ὁ Δ.Σ. νά διατηρήσει πόλεις ἤ
ὄχι. Δέ μιλοῦν γιά κατάληψη γιατί αὐτό τό
ἔδειξε. Γιά τή σωστή καλύτερη μελέτη ἐπιβά-
λεται τό χώρισμα τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν σέ
τρεῖς περιόδους, παρ' ὅλο πού εἶχαν μιά συνο-
χή καί ἀλληλοεξάρτηση.

1) Κατάληψη τοῦ Καρπενησιοῦ.

2) Διατήρηση καί προσπάθεια γιά διατήρηση.

3) Ἐπιχειρήσεις μετά ἀπ' τήν ανακατάληψη
ἀπ' τόν ἐχθρό τῆς πόλης τοῦ Καρπενησιοῦ.

Ἐπειδή πιθανόν νά γεννήθησαν ἐρωτήματα
ἤ συζητήσει γύρω ἀπό τή θέση για τή διατή-
ρηση τοῦ Καρπενησιοῦ ἀπό συναγωνιστές πού
τυχόν ἐπηρεάστηκαν ἀπό τή λυσσασμένη προ-
σπάθεια τοῦ ἐχθροῦ ντόπιου καί ξένου (Ρα-
διοσταθμός Λονδίνου, Ν. Ὑόρκη κλπ κλπ) δη-
λαδή «Νά, ὁ ἐχθρός τό πῆρε τό Καρπενήσι
παρ' ὅλο πού τό εἶπε ὁ Ζαχαριάδη» (Ἄρα ὁ
ΔΣ δέν μπορεῖ νά κρατήσει πόλεις κλπ. ἄρα, ἄ-
μα κλπ. Προκαταβολικά λέω τοῦτο (γιατί στό
πρωινό μου ἄρθρο θά περιοριστῶ στην πρώτη
περίοδο Ἐπιχείρηση για τή κατάληψη τή πό-
λη), πού σήμερα εἶναι μιά συνείδηση σέ ὅλους
τους μαχητές καί στελέχη τῶν τμημάτων τοῦ
ΚΓΑΝΕ. Ὅτι ἄν δέ γίνονταν ὁρισμένα λά-
θη καί δέν ὑπῆρχαν ὁρισμένες ἀδυναμίες πού
δέν ξεπεράστηκαν στήν πορεία τῶν ἐπιχειρή-
σεων μπορούσαμε μέ τίς ἴδιες δυνάμεις πού
πῆραν μέρος καί τά ἴδια μέσα, νά κρατήσουμε
τό Καρπενήσι ἄλλο τόσο. Τώρα τί θα ἔβγαζε
τό χρονικό διάστημα ἄλλο τόσο, εἶναι ἄλλη
ὑπόθεση πού μπορεῖ νά ἐξεταστεῖ καί μελετη-
θεῖ ἁρμοδιώτερους.

Σημασία καί ἐπιδιώξεις.

Ἡ ἐπιχείρηση τοῦ Καρπενησιοῦ εἶχε γενικώ-
τερη πολιτικοστρατιωτική σημασία. 1) Ὁ μο-
ναρχοφασισμός θά ἔχανε μιά πόλη—δεύτερη
μέσα στον ἴδιο μῆνα—, πρωτεύουσα νομοῦ, γνω-
στή καί ἔξω ἀπ' τά ἑλληνικά σύνορα ἀπ' τη
ἱστορία της κατά τά χρόνια τῆς κατοχῆς. 2)
Γιατί ἡ πόλη αὐτή βρίσκεται πολύ μακριά ἀπ'
τά σύνορα καί σέ περιοχή πού ὁ μοναρχοφασι-
σμός ἰσχυρίζεται ὅτι ξεκαθάρισε ἀπό τό ΔΣ 3)
Γιατί ὁ μοναρχοφασισμός θά δέχονταν ἕνα τέ-
τοιο γερό χτύπημα τώρα πού ... ἐπανιζε
... τήν ... του Π. ... σάν ...
... θά διορθώνονταν τά ...

4) Θά ἔχανε τήν πιό βασική ... ση του πού εἶχε γιά τίς ... του ...
Ρούμελη καί τή Δυτική Θεσσαλία. Ὅλα τά
παραπάνω εἶναι ἐκεῖνα τοῦ βασικά χαρακτη-
ρίζουν τή σημασία τῆς ἐπιχείρησης αὐτῆς. Α-

κόμα μέ τήν έπιχείρηση αύτή έπιδιώκαμε τήν πραγματοποίηση ένός άκόμα μέρους τοΰ γενικώτερου σχεδίου τοΰ ΚΓΑΝΕ γιά τήν έκπλήρωση τής στρατηγικής του άποστολής, δηλ. γιά ταν κατάληψη τοΰ Καρπενησιοΰ. 1) Νά στρατολογήσουμε 2) Νά έξοντώσουμε ή αίχμαλωτίσουμε τήν έχθρική φρουρά (1200). 3) Νά πάρουμε τίς άποθήκες και έφόδια πού θά βοηθοΰσαν άποφασιστικά γιά τήν πραγματοποίηση τών παραπέρα έπιδιώξεων μας. 4) Νά άποκαταστήσουμε μιά έδαφική ένότητα στήν κεντρική και Νότια κορμό τής Πίνδου. 5) Νά άναγκάσουμε τόν έχθρο στήν προσπάθειά του νά τό άνακαταλάβει νά μπλέξει όλες τίς δυνάμεις του πού είχε στή Θεσσαλία, Ρούμελη γιά ξεκούραση, άνασυγκρότηση μέσα στήν καρδιά τοΰ χειμώνα, νά συγκεντρώσει καί άλλες στό χώρο τής Θεσσαλίας Ρούμελης καί νά τίς φθείρουμε πάνω στούς όρεινούς όγκους, νά άνακουφίσουμε τά μαχόμενα τμήματα στήν Πελοπόννησο, νά δώσουμε τή δυνατότητα σ' άλλα τμήματα τοΰ ΚΓΑΝΕ νά καπιταλλευτοΰν τίς εύνοϊκές συνθήκες πού θά δημιουργοΰνταν. Μποροΰμε νά ποΰμε ότι οί παρατάνω έπιδιώξεις μας βασικά πραγματοποιήθηκαν μέ τίς άπώλειες τοΰ έχθροΰ, μέ τά λάφυρα μέ τά τρόφιμα, μέ τίς έχθρικές δυνάμεις πού κινητοποιήθηκαν. Ήταν εύκολος στόχος τό Καρπενήσι; Είναι γεγονός ότι ό στόχος αύτός παρουσίαζε όρισμένα σοβαρά πλεονεχτήματα, πρώτα άπό τήν ίδια τή γεωγραφική θέση καί τό γεγονός ότι είναι άπομακρυσμένο άπό σοβαρές έχθρικές βάσεις. Ύστερα μπορείς νά τόν άπομονώσεις μάλλον εύκολα άπό μηχανοκίνητα καί έχθρικές ένισχύσεις, μπορείς νά φτάσεις κοντά στό στόχο χωρίς νά γίνεις άντιληπτός. Έκτός άπό τό στόχο, όλος ό γύρω χώρος ήταν έλεύθερος καί μποροΰσες νά κινείς άνετα έφοδιασμό, τραυματίες, ένεδρείες γιά νά συνεχίσεις τόν άγώνα. Τά παραπάνω πλεονεχτήματα γιά μάς, ό έχθρός φρόντισε νά τά έξουδετερώσει ρίχνοντας δυσανάλογο βάρος στήν όχύρωση σέ σχέση μέ άλλες πόλεις τής Ν. Ελλάδας και βασικά νά στηρίξει τήν όλη ύπεράσπιση τοΰ Καρπενησιοΰ σέ μιά καλή όχύρωση και τή διατήρηση ίσχυρής φρουράς. Στόν τρόπο αύτό τόν βοήθησαν πολύ τά ύψώματα Άη—Δημήτρης—Ρόβα—Άη Σωτήρας—Άντέρισμα Πρ. Ήλία, πού άποτελοΰν φυσικά όχυρά, δεσπόζουν καί έλέγχουν όλόκληρη τήν πόλη, ή δέ μεταξύ των θέση είναι τέτοια πού ό συνδυασμός όπλων και πυρών άνά δυό ύψώματα δημιουργοΰν φραγμό γιά τήν είσοδο στήν πόλη. Έκτός άπό τήν όχύρωση τών παραπάνω ύψωμάτων όχύρωσε καί τήν ίδια τήν πόλη μέ πολυβολεία άπό μπετόν άρμέ στούς δρόμους καί ίδιαίτερα στά σταυροδρόμια, όρισμένα χτίσματα, καμπαναριά κλπ είχε δυό σειρές συρματοπλέγματα καί μέσα στήν πόλη είχε δυό έλαφρά τάγματα πεζικοΰ, τό σώμα Φατσούρου άπό 100 μαυροσκούφηδες, 80 χωροφύλακες καί 300 μάυδες. Σχετικά μέ τήν όχύρωση καί τήν άντίληψη πού έπικρατοΰσε άξίζει νά άναφερθεί τοΰτο. Στό Καρπενήσι πιάσαμε άν έγκληματίες τοΰ λαοΰ πού έμεναν στή Λαμία καί πού μετά τό χτύπημα τής Καρδίτσας ήρθαν στό Καρπενήσι γιατί έκεί νοιώθαν τόν έαυτό τους πιό άσφαλισμένο. Κάνοντας μιά γενική έκτίμηση γιά τό στόχο βγάζεις τό συμπέρασμα ότι τό Καρπενήσι ήταν δύσκολος στόχος καί ό δυσκολότερος πού άντιμετώπισαν μέχρι σήμερα τά τμήματα τοΰ ΚΓΑΝΕ.

Πώς πετύχαμε τήν κατάληψη.

1) Είχε γίνει μιά σοβαρή καί καλή προετοιμασία.

2) Στά τμήματα, δηλαδή ένα μήνα πρίν, είχαν γίνει δυό έπιχειρήσεις, τής Καρδίτσας καί τών Σοφάδων. Ή πρώτη ήταν πετυχημένη ή άλλη όχι. Καί γιά τίς δυό αύτές έπιχειρήσεις έγινε γόνιμη σύσκεψη τών στελεχών καί βρέθηκαν οί αίτίες πού στή μιά έδωσαν τήν έπιτυχία καί στήν άλλη όχι.

Τά συμπεράσματα αύτά άναλύθηκαν μέχρι κάτω, παράλληλα, μέ βάση αύτά έγιναν καί άσκήσεις έφαρμογής σέ κατοικημένους τόπους.

Μετά τίς άσκήσεις άκολούθησε κριτική τής άσκησης. Ή δουλειά αύτή είχε άκόμα και τοΰτο τό καλό. Ίδιαίτερα γιά έπιχειρήσεις όχι πετυχημένες βοήθησε άποφασιστικά στό νά μήν έχουμε μεταπτώσεις τοΰ ήθικοΰ τών τμημάτων, γιατί βλέπουν μαχητές και στελέχη τούς λόγους πού δέν πέτυχε ή έπιχείρηση και τί πρέπει νά γίνει. Έτσι τά τμήματά μας καί μετά τήν έπιχείρηση τών Σοφάδων διατήρησαν τόν άέρα καί τή φόρμα τής έπιχείρησης τής Καρδίτσας. Στίς διάφορες συσκέψεις έκτός τών άλλων διαπιστώσεων έκδηλώθηκαν άμφιβολίες γιά τήν άποτελεσματικότητα τών πάντζερ, μπουκάλας άντιαρματικοΰ τουφεκιοΰ κλπ.

Οί άμφιβολίες αύτές έκδηλώθηκαν άπό συναγωνιστές πού ή δέν τά κατάφεραν στήν ταχτική ή χρησιμοποίησής ή δεν παίρνουν κανένα μέτρο γιά τήν συντήρησή τους ή πηγαίνουν νά έξαρτήσουν τήν όλη έπιτυχία ή νά στηρίξουν τήν άποτυχία τής έπιχείρησης άπό τά μέσα πυρός αύτά καί έφόσον αύτά είναι άμφίβολα, συνεπώς αύτοΰ όφείλεται ή άποτυχία μας.

Μετά τό ξερίζωμα τών άντιλήψεων αύτών έγινε έπίδειξη τών παραπάνω μέσων σέ εικονικό στόχο γιά ν' άποχτήσουν κατ' άρχή όλοι οί μαχητές καί στελέχη έμπιστοσύνη στά μέσα αύτά καί έκπαίδευση γιά τή συντήρησή τους καί ταχτική χρησιμοποίηση.

Μέ τήν τέτοια δουλειά έγινε στήν πράξη έφαρμογή τής ... δηλ. βελτίωση καί άνάπτυξη τής έκπαίδευσης καί στρατιωτικής κατάρτισης μαχητών καί στελεχών.

Μέσα στό χρονικό διάστημα άπό τίς έπιχειρήσεις Καρδίτσας-Καρπενησιοΰ έγινε ή άνάλυση τής άπόφασης τοΰ Π.Γ. γιά τή δουλειά τοΰ

Κ.Γ.Α.Ν.Ε. Ἡ δουλειά αὐτή κατατόπισε πολιτικά, πλούτισε ἀκόμα τήν πεῖρα καί ἄνοιξε προοπτική στούς μαχητές καί στελέχη. Παράλληλα μέ τίς ἀσκήσεις τά τμήματα προσανατολίζονταν ἰδεολογικά γιά δυσκολότερες ἐπιχειρήσεις, γιά πιό ὀχυρωμένους στόχους. Ἐπειδή πιστεύομε ὅτι ἡ σωστή μελέτη τῶν ἐπιχειρήσεων πετυχημένων ἤ ὄχι καί σύγχρονη πρακτική ἐφαρμογή τῶν συμπερασμάτων μέ ἐξάσκηση ἐλεγχόμενες, ἀποτελεῖ βασικά τήν πρακτική καί συγκεκριμένη ἐκδήλωση τῆς γενικῆς θέσης πού πάντα βάζουμε, ὅτι πρέπει νά προσέξουμε τόν τομέα τῆς ἐκπαίδευσης κλπ. Ἀκόμα προσέχτηκε ἡ σύνθεση τῶν ὁμάδων, ἡ συμπλήρωση τῶν διοικήσεων. Γενικά μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι κατορθώθηκε στό χρονικό αὐτό διάστημα νά γίνει μιά καλή προπαρασκευή στρατιωτικοπολιτική, τεχνική, ἰδεολογική, ὀργανωτική μέσα στήν πορεία τῶν ἐπιχειρήσεων πού κάναμε στόν κάμπο Σοφάδων—Δερελί κι' ἔτσι τά τμήματα ἦταν ἕτοιμα γιά σοβαρή ἐπιχείρηση.

2) Ἐξασφαλίσαμε σχεδιάγραμμα πόλης, θέσεις ἐξωτερικῶν φυλάκιων ἀπό ἄμεση παρατήρηση, ὑπόλοιπες ἀντιστάσεις, ποιότητα ὀχυρῶν: βασική κατεύθυνση πυρῶν, συρματοπλέγματα, ναρκοπέδια καί συνήθειες τοῦ ἐχθροῦ, ἀπό γλῶσσες πού ἔφερε ὁμάδα ἐλεύθερων σκοπευτῶν πού γι' αὐτό τό σκοπό ἐπίμονα ἐνέδρευε κοντά στήν πόλη.

Ἀκόμα ἡ διοίκηση ἐξασφάλισε νά μαθαίνει ἔγκαιρα κάθε μεταβολή τοῦ στόχου ἀπό κατάλληλο στέλεχος πού γιά τή δουλειά αὐτή εἶχε διαθέσει. Ἔτσι ἐξασφαλίσαμε καλές πληροφορίες γιά τήν ἐχθρική διάταξη. Ἔγινε ἀναγνώριση ὅλων τῶν δρομολογίων, ἀκόμα καί τῶν θερινῶν μέσω Βελουχιοῦ. Βρέθηκαν ἀρκετοί ὁδηγοί. Ἔτσι ἡ διοίκηση ἐξασφάλισε τίς βασικές προϋποθέσεις γιά τή σύνταξη τοῦ σχέδιου ἐνέργειας.

Σχέδιο ἐνέργειας. Τρία πράγματα ἦταν ἐκεῖνα πού βασικά καθόρισαν τό σχέδιο ἐνέργειας.

1) Ἡ πεῖρα τῶν προηγούμενων ἐπιχειρήσεών μας σέ κατοικημένους τόπους.

2) Οἱ δυνάμεις καί τά μέσα πού διαθέταμε ἐμεῖς σέ σχέση μέ τόν ἐχθρό.

3) Ἡ περιμετρική ἰσχυρή ἀμυντική διάταξή του.

Στίς προηγούμενες ἐπιχειρήσεις ἀποδέχτηκε ὅτι ἡ τολμηρή, ἀποφασιστική, γρήγορη ἐπίθεση πρός τό κέντρο τῆς πόλης συγκλονίζει κυριολεχτικά τόν ἐχθρό, τόν αἰφνιδιάζει καί γενικά τόν παραλύει. Εἶναι φυσικό πράγμα γιά τόν ἐχθρό αὐτό γιατί δέν ἔχει ἠθικό, δέν ἔχει ψυχή, δέν ἔχει πνεῦμα αὐτοθυσίας καί αὐταπάρνησης, στοιχεῖα ἀπαραίτητα γιά νά ἀντιμετωπίσεις κάτι τό τολμηρό. Ἡ διείσδυση μέσα στή φωλιά του καί ἐκεῖ μάλιστα πού νοιώθει τόν ἑαυτό τους ἀσφαλισμένο εἶναι πρᾶγμα τολμηρό καί σάν τέτοιο, πρέπει νά τόν αἰφνιδιάζει καί νά τόν τρομάζει. Ἄν αὐτό μάλιστα τό δοῦμε μέ τήν οὐσιαστική ἀχρήστευση τῶν ἐξωτερικῶν ἀντιστάσεων πού σέ ὁρισμένες πόλεις ὁ ἐχθρός στηρίζει βασικά τήν ὑπεράσπισή του καί τίς ἐλπίδες του, τότε μποροῦμε νά δοῦμε σ' ὅλη της τήν ἔκταση τή σαστιμάρα πού παθαίνει ὁ ἐχθρός μέ τή διείσδυση. Τότε σ' αὐτόν μοναδική σκέψη πού κυριαρχεῖ εἶναι τό πῶς θά σωθεῖ καί περιορίζεται βασικά, ἄν δέ τό βάλει στά πόδια, σέ μιά παθητική ἄμυνα χρησιμοποιώντας γιά τοῦτο, ὅτι ἔχει καί δέν ἔχει, ἐφεδρεῖες του, μηχανοκίνητα κλπ. Ἡ διείσδυση μεταφέρει τόν πόλεμο μέσα στήν πόλη, τά τμήματα φυλάγονται πιό πολύ ἀπό τά μέσα τοῦ ἐχθροῦ (ὅλμοι, πυροβολικό, ἀεροπορία). Τό μπάσιμο στήν πόλη ἀνεβάζει τό ἠθικό τῶν τμημάτων γιατί βλέπουν τήν ἀρχή τῆς πραγματοποίησης τοῦ σκοποῦ.

Ἡ διείσδυση δίνει τή δυνατότητα νά ἀπομονώσεις καί ἐξουδετερώσεις τίς ἐχθρικές ἀντιστάσεις πιό εὔκολα μέ λίγες ἀπώλειες γιατί βασικά εἶναι προσανατολισμένες πρός τά ἔξω, ἀποφεύγεις νά πέσεις στό σχέδιο πυρές τῆς ἀντίστασης, μπορεῖς νά τήν πλησιάσεις καλύτερα χρησιμοποιώντας σπίτια κλπ καί τό γεγονός ἀκόμα ὅτι ἀπομονώνονται ἀπό κέντρο ἔχει σημασία στήν ἀντοχή τῆς ἀντίστασης. Τό βασικότερο τῆς ταχτικῆς, τό νά ρίξεις τό κέντρο βάρους στή διείσδυση ἀπασχολώντας ἤ ἀπομονώνοντας τίς ἄλλες ἀντιστάσεις εἶναι ὅτι ἐξοικονομεῖς δυνάμεις ἔμμεσα καί ἔτσι μπορεῖς νά ἐξασφαλίσεις ὑπεροχή. Ἡ παραπάνω ταχτική ἔχει ἕνα λεπτό σημεῖο πού ἄν δέν προσεχτεῖ μπορεῖ νά στοιχίσει τοβαρές ζημιές καί τήν ἴδια τήν ἐπιχείρηση. Τό σημεῖο αὐτό εἶναι ὅτι πρέπει νά ἐξασφαλίσεις τό διάδρομο τῆς διείσδυσης πάσῃ θυσίᾳ ἀνοιχτό καί κάτω ἀπό τόν ἀπόλυτο ἔλεγχό σου. Ὁ διάδρομος αὐτός πρέπει νά ἐνισχύεται συνεχῶς, νά πλαταίνει καί νά διατηρεῖται ἡ συνοχή γιατί ἄν τυχόν δημιουργήσει διάκενο στά τμήματα τῆς διείσδυσης ἀποτελεῖ κίνδυνο ἐγκλωβισμοῦ καί ἐξόντωσης. Ἔτσι ὑπολογίζοντας στίς δυνάμεις καί μέσα πού διαθέτουμε καί τήν ἐξωτερική ὀχύρωση τοῦ ἐχθροῦ δέν μποροῦσε νά χαραχτηρίζει ἄλλη ταχτική τό σχέδιο ἐνέργειας. Τό πρόβλημα τώρα περιορίζονταν νά βρεθεῖ τό κατάλληλο σημεῖο τῆς ἐχθρικῆς διάταξης πού θά γίνονταν ἡ διείσδυση καί στό σημεῖο πού θά δημιουργοῦνταν τό ρῆγμα, δηλ. νά βρεθεῖ τό ἀσθενέστερο καί εὐπαθές σημεῖο τοῦ ἐχθροῦ. Τέτοιο σημεῖο πάντα ὑπάρχει σέ μιά διάταξη, ἀρκεῖ νά μποροῦμε νά τό βρίσκουμε. Στή συγκεκριμένη περίπτωση τό σημεῖο αὐτό ἦταν μεταξύ Ρόβια καί ἀντέρεισμα Πρ. Ἠλία. Τό σημεῖο αὐτό ἦταν μέ τήν ἀραιότερη διάταξη, ἡ διαμόρφωση τοῦ ἐδάφους σέ κάλυπτε, ἰδιαίτερα τή νύχτα, ἀπό τά διασταυρούμενα πυρά ἀπό τά Ρόβια καί ἀντέρεισμα Πρ. Ἠλία. Ἀκόμα στό σημεῖο αὐτό ὁ ἐχθρός εἶχε κάποια ἐπανάπαυση γιατί στηρίζονταν στό ἀδιάβατο τοῦ Βελουχιοῦ. Τά τρί-

μετά μας τό ἀδιάβατο τοῦ Βελουχιοῦ τό χρησιμοποίησαν σάν τό καλύτερο πλεονέκτημα γιά τήν ἐνέργειά τους. Με βάση τά παραπάνω καθορίστηκε καί τό σχέδιο ἐνέργειας. Τό σχέδιο αὐτό ἀναλύθηκε στίς διοικήσεις τῶν ταξιαρχιῶν καί ταγμάτων πάνω σέ ἀνάγλυφη ἀναπαράσταση τῆς πόλης καί γύρω χώρου, ἐκεῖ μελετήθηκε τό σχέδιο ἐνέργειας ἀπό τίς διοικήσεις ταγμάτων, λόχων καί διμοιριῶν μαζί μέ τίς ὁδηγίες.

Ἐκτέλεση διεύθυνση. Ἐδῶ χωρίς ἐξαίρεση μαχητές καί στελέχη ἀγωνίστηκαν ὑποδειγματικά γιά τήν ἐκτέλεση. Οἱ διοικητές ἐξασφάλισαν μέ τά μαχόμενα τμήματα μιά πάρα πολύ καλή σύνδεση. Η διεύθυνση τῆς ἐπιχείρησης εἶχε τηλεφωνική ἐπικοινωνία μέχρι καί λόχο. Σέ κάθε στιγμή εἶχε εἰκόνα (πλήν ἑνός τάγματος γιά χρονικό διάστημα 6 ὧρες) τῆς τακτικής κατάστασης. Ἀκόμα κατορθώθηκε ἡ διεύθυνση τῆς ἐπιχείρησης κατά τή διάρκεια τῆς μάχης νά ἔχει συνεχή ἐπαφή μέ τό ἴδιο τό Γ.Α. καί νά τό ἐνημερώνει. Ἔτσι κατορθώθηκε νά δώσει τή δυνατότητα στό Γ.Α. νά καθοδηγήσει τήν ἐπιχείρηση παρ' ὅλο πού ἡ ἀπόσταση πού μᾶς χώριζε ἦταν ἑκατοντάδες χιλιόμετρα. Κατά τή διάρκεια τῆς ἐπιχείρησης ὑπῆρχαν στιγμές πού ἡ διεύθυνση ἐπιχείρησης καί οἱ παρακάτω διοικήσεις βρέθηκαν σέ δύσκολη θέση. Στιγμές τέτοιες πού πραγματικά κρίναν τήν ἐπιχείρηση. Στίς στιγμές αὐτές ἦρθε ἡ πολύτιμη συμβολή τοῦ Κόμματος τοῦ ἴδιου τοῦ Π.Γ. πού σύγχρονα μέ τό Γ.Α. παρακολουθοῦσε τήν ἐπιχείρηση. Τό τηλεγράφημά του ἦρθε τή στιγμή πού προσπαθούσαμε νά ἐνισχύσουμε τό ρῆγμα μέ τό μεγαλύτερο μέρος τῶν δυνάμεών μας πού χρειάζονταν ἀποφασιστικότητα, ταχύτητα, ἐπιμονή. Τό τηλεγράφημα αὐτό πού χάρη στήν καλή σύνδεση πῆραν γνώση τήν ἴδια σχεδόν στιγμή ὅλα τά στελέχη καί ἀρκετοί μαχητές ἦταν ἐκεῖνο πού ἔδωσε κυριολεκτικά φτερά καί μέ μιά ὁρμητική ἐπίθεση τῶν τμημάτων μας πρός τό κέντρο δώσαμε τό τελικό χτύπημα στόν ἐχθρό.

Ἀπό τά παραπάνω βγαίνει ὅτι τό ζήτημα τῆς σύνδεσης εἶναι καθοριστικός παράγοντας καί δίχως αὐτή δέν νοεῖται ἐπιχείρηση. Ὅτι πρέπει νά εἶσαι σέ θέση νά ἐκτιμᾶς τήν κάθε φορά στιγμή καί ἀνάλογα νά ἐπεμβαίνεις ἀποφασιστικά μέ ὅλα τά μέσα μέ τή διαταγή, μέ τή συμβολή, μέ τό κύρος σου, μέ τό δεσμό σου κλπ. (περίπτωση Π.Γ. καί Γ.Α.)

Διαβάζοντας κανένας ὅλα τά παραπάνω θά ἦταν λάθος νά βγάλει τό συμπέρασμα ὅτι στήν ἐπιχείρηση τοῦ Καρπενησιοῦ, ἀφοῦ μάλιστα εἶχε τόση ἐπιτυχία κλπ. πῆγαν ὅλα μέλι γάλα πού λένε.

Καί ἐδῶ παρουσιάστηκαν σφάλματα καί ἀδυναμίες. Ἦταν ὅμως τέτοια πού δέν ἐπέδρασαν στήν τελική ἔκβαση τῆς ἐπιχείρησης. Χάρη στήν ἔγκαιρη ἐπέμβαση ἀποτράπηκε ἡ τυχόν συνέπεια πού θά μποροῦσαν νάχουν. Ἐδῶ θ' ἀναφέρω ὁρισμένα βασικά.

1) Ὑπῆρξε μιά παρέκκλιση μεταξύ τοῦ σχεδίου καί τῆς ἐφαρμογῆς δηλαδή τό σχέδιο στηρίζονταν στήν ἀποφασιστική διείσδυση καί τή δημιουργία ρήγματος ἀπό τήν κατεύθυνση πού προαναφέραμε (μεταξύ Ρόβια καί ἀντέρεισμα Πρ. Ἠλία), μέ παρενοχλήσεις ἤ ἀπομόνωση τῶν ἄλλων ἀντιστάσεων κατ' ἀρχήν πλήν μιᾶς ἐνέργειας γιά αἰφνιδιαστική κατάληψη τοῦ Ἅη Δημήτρη. Ἡ διεύθυνση τῆς ἐπιχείρησης ἐπηρεάστηκε ἀπό εἰσηγήσεις τῶν παρακάτω διοικήσεων καί ἐπέτρεψε ν' ἀναλάβουν σοβαρότερη ἐνέργεια καί σέ ἄλλους τομεῖς γιά ἐξόντωση ἀντιστάσεων κλπ. Ἔτσι εἴχαμε σάν ἀποτέλεσμα νά περισπάσουμε τήν προσοχή ἀπό τήν κύρια μας προσπάθεια νά μπλέξουμε καί φθείρουμε δυνάμεις πού ἦταν πολύτιμες, ἀκόμα ἕνα κομμάτι τῆς ἐφεδρείας τοποθετήθηκε σέ μέρος τέτοιο πού δέν ἐξυπηρετοῦσε τήν κύρια προσπάθεια καί ὅταν χρειάστηκε νά ἐνισχύσει τοῦ ρήγματος δέν τό εἶχε ἡ διεύθυνση ἄμεσα στά χέρια της. Ἐδῶ βγαίνει καθαρά ἀπό τή στιγμή πού καθορίζεται ἡ κύρια προσπάθεια, ἡ κύρια ἐνέργεια, ὅλη ἡ προσοχή, ὅλες οἱ προσπάθειες καί ἐνέργειες μας πρέπει νά ἐξυπηρετοῦν τό σκοπό αὐτό. Στήν ἐκτέλεση τοῦ παραπάνω σκοποῦ πρέπει νά μᾶς διακρίνει σταθερότητα καί ἀδιαλλαξία. Ἡ τοποθέτηση τῆς ἐφεδρείας πρέπει νά εἶναι προσανατολισμένη νά ἐξυπηρετήσει βασικά τό σκοπό αὐτό.

2) Στή χρησιμοποίηση τοῦ πυροβολικοῦ ὑπῆρξε μιά ταλάντευση σχετικά μέ τόν τρόπο τῆς πιό θαρραλέας χρησιμοποίησής του. Τό πυροβολικό κάτω ἀπ' τίς Νοτιοελλαδίτικες τουλάχιστο συνθῆκες (μετρημένα βλήματα, ἔλλειψη σκοπευτικῶν μηχανημάτων, ἄπειρου προσωπικοῦ κλπ) μπορεῖ νά εἶναι ἀποτελεσματικό μονάχα ὅταν γίνει θαρραλέα χρησιμοποίησή του μέ ἄμεση βολή καί ἀπό κοντινή ἀπόσταση.

3) Στά τμήματα τῆς διείσδυσης ὅταν ἕνας διοικητής τραυματίστηκε δέν ἀνέθεσε ἀμέσως τή διοίκηση σέ ἀντικαταστάτη του, ἔχασε τήν ἐπαφή μέ τίς κύριες δυνάμεις του καί ἐπηρεασμένο ἀπ' ἰς ἀπώλειες διέταξε σύμπτυξη σέ τμῆμα της ἀπ' τήν πόλη. Αὐτό εἶχε σάν ἀποτέλεσμα νάχουμε σύγχιση καί ἀπώλειες καί νά μπεῖ σέ κίνδυνο ἡ ὅλη προσπάθεια.

Αὐτά ἦταν τά χοντρά σφάλματά μας. Φυσικά ὑπάρχουν κι' ἄλλα μικρότερης σημασίας πού ἡ μελέτη ἀπ' ὅλους καί ἡ ἀνάλυσή των θ' ἀποτελέσει μιά καλή ἐγγύηση γιά τή μή ἐπανάληψή των.

* *

Σημείωση. Στό παραπάνω ἄρθρο ὑπάρχει ἕνα βασικό κενό. Δέ γίνεται λόγος γιά τά τμήματα τῆς κάλυψης. Ἐπειδή ἡ ἀποστολή καί ἡ διάταξη τῶν τμημάτων αὐτῶν ἔχει ἄμεση σχέση μέ τή δεύτερη περίοδο τῶν ἐπιχειρήσεων θά ἐξετασθεῖ σε ἄλλο ἄρθρο.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Τοῦ σ. Γ. ΒΑΣΙΛΚΟΥ, Ἀντισυνταγματάρχη

I. Σημασία

Τό Γ.Α. τοῦ Δ.Σ.Ε. μέ ἀπόφασή του καθιέρωσε: Βασική λαϊκοδημοκρατική ὀργάνωση μέσα στό Δ.Σ.Ε. εἶναι ἡ Δημοκρατική Συνέλευση τῆς διμοιρίας. Πέρασε ἕνας χρόνος ἀπό τότε καί ἔχουμε μιά πλούσια πείρα γιά τα ἀποτελέσματα καί τή σημασία της. Ἡ Δημ. Συνέλευση ἀποδείχτηκε ὅτι εἶναι ἕνα γερό ὅπλο στά χέρια τοῦ Δ.Σ.Ε. γιατί:

Ξεπερνοῦμε μαζικά ὅλα τά ἐμπόδια πού παρουσιάζονται στή δουλειά καί στή δράση μας.

Δυναμώνει ἡ μονολιθικότητα, ἡ πειθαρχία καί ἡ ψυχική ἑνότητα τοῦ Στρατοῦ μας.

Ἀναπτύσσεται ἡ συναίσθηση τῆς εὐθύνης καί τῶν ὑποχρεώσεων πού ἀναλαβαίνουν καί ἡ μαζική ἀντιμετώπιση καί λύση κάθε φορά τῶν διαφόρων προβλημάτων.

Ξεπερνιοῦνται ἀτομικές καί ὁμαδικές ἀδυναμίες πού στέκουν ἐμπόδιο στήν πραγματοποίηση τῶν σκοπῶν μας.

Ἀναπτύσσεται τό ἰδεολογικο-πολιτικό ἐπίπεδο μαχητῶν καί στελεχῶν καί θεμελιώνεται ἡ πίστη στή δύναμη τοῦ λαοῦ καί στή σιγουριά τῆς νίκης.

Παίζει ἀποφασιστικό ρόλο στήν ἀφομοίωση καί τήν καθημερινή καλυτέρευση μαχητῶν καί στελεχῶν καί ἰδιαίτερα τῶν καινούργιων πού καθημερινά μπαίνουν στίς γραμμές μας.

Νοιώθει ὁ μαχητής καί τό στέλεχος τήν ὀντότητά του καί τή δύναμή του.

Διαπλάθονται ἀνώτερα οἱ μαχητές καί τά στελέχη μας γιατί δημοκρατικά λύνουν τά προβλήματα τῆς ζωῆς.

Σάν τέτοιο γερό ὅπλο πού εἶναι ἡ Δημ. Συνέλευση, χρειάζεται νά δώσουμε προσοχή καί μαστορικά νά τήν ὀργανώνουμε καί νά τήν ἐφαρμόζουμε στήν καθημερινή ζωή καί στόν πόλεμο πού κάνουμε.

II. Ποιός πρέπει νά εἶναι ὁ χαρακτήρας τῆς Δημ. Συνέλευσης

Ἀπό τή Δημ. Συνέλευση ὁ μαχητής καί τό στέλεχος τοῦ ΔΣΕ πρέπει νά ἠλεκτρίζεται, νά τήν ἀγαπάει καί νά τήν σέβεται. Μόνο τότε θά ἔχει ζωντάνια καί θά εἶναι γόνιμη, θά φύγει κάθε μηχανισμός πού εἶναι ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος γιά νά ξιφτύσει στή συνείδηση τῶν μαχητῶν καί στελεχῶν τοῦ στρατοῦ μας καί ἰδιαίτερα τῶν νέων πού μπαίνουν στίς γραμμές μας. Νά νοιώθει πώς στή Συνέλευση θά πεῖ ἐλεύθερα ὅτι ἔχει μέσα του, θά βοηθήσει καί θά τόν βοηθήσουν οἱ ἄλλοι συναγωνιστές, καί ἔτσι ὅλοι θά ξεπερνοῦμε κάθε ἀδυναμία ὁμαδική ἤ ἀτομική πού στέκει ἐμπόδιο στή δουλειά μας καί στή δράση μας.

III. Ὀργάνωση καί Λειτουργία

1) Τό πότε θά γίνει ἡ Δημ. Συνέλευση εἶναι ἕνα ζήτημα πού πρέπει νά τό προσέξουμε καί νά δοῦμε τή σημασία του. Ἡ ζωή μάς λέει ὅτι ὁ ἄνθρωπος προσέχει κάθε φορά περισσότερο καί θέλει νά δώσει λύση σέ κεῖνα τά ζητήματα πού ἄμεσα μπαίνουν ἐμπόδιο στήν πραγματοποίηση τῶν σκοπῶν του. Δέν ἐκδηλώνονται ὅμως στούς σχηματισμούς μας τά ἴδια προβλήματα στόν ἴδιο χρόνο. Γι' αὐτό ἡ Δημ. Συνέλευση γιά κάθε τμήμα νά γίνεται τότε πού φαίνεται ἡ ἀνάγκη στούς μαχητές καί τά στελέχη μας. Νά δωθεί λύση σέ προβλήματα πού ἄμεσα μπαίνουν μπροστά τους. Αὐτά τά προβλήματα πρέπει νά μπαίνουν καί σάν θέματα γιά ἐξέταση στή Δημ. Συνέλευση. Ἔτσι θά ἀποφεύγουμε κάθε τι πού δέν συγκινεῖ τό στρατό μας καί κάθε μηχανικότητα στή Δημοκρατική μας Συνέλευση.

2) Ἡ προετοιμασία τῆς Δημ. Συνέλευσης παίζει κεφαλαιώδη σημασία. Μέ τήν προετοιμασία ἀποφεύγονται οἱ προχειρότητες. Μελετιοῦνται ἐκ τῶν προτέρων τά ζητήματα ἀπό περισσότερες πλευρές καί φωτίζεται πιό καλά ἡ Συνέλευση. Ἔτσι βγαίνουν πιό καθαρά τά συμπεράσματα καί κατά συνέπεια τα καθήκοντα. Ἀποκτοῦν τή σοβαρότητά τους τά ζητήματα καί παίρνει ἀπό τήν ἴδια τή συζήτηση κύρος καί αὐτή ἡ Δημ. Συνέλευση. Ἀποκτάει κύρος καί αὐτοπεποίθηση καί ὁ ἴδιος ὁ μαχητής ἤ τό στέλεχος, γιατί θά λέει ἀπόψεις κατά τό δυνατόν λογικώτερα καί ὄχι ἀσυνάρτητες καί ἐπιπολαιότητες. Ὁ εἰσηγητής, ὁποιος κι' ἄν εἶναι θά ἀνεπτυχθεῖ καί θά τοποθετήσει ἀντικειμενικώτερα τά προβλήματα καί τά καθήκοντα.

3. Ἡ εἰσήγηση εἶναι ἐκείνη πού θά καθορίσει σέ μεγάλο βαθμό τήν πορεία τῆς [illegible] σης, τή σωστή ἐκμετάλλευση τοῦ [illegible] χρόνου, τήν ψυχολογική ἀτμόσφαιρα [illegible] δουλειᾶς τῆς Συνέλευσης. Ἄν [illegible] πιάσει σωστά τά προβλήματα καί [illegible] Συνέλευση (πράγμα πού πολλές [illegible]

ή Συνέλευση θά είναι άκαρπη άτερμάτιστη μέ άρνητικά άποτελέσματα: Ἄν δμως τά πιάσει καλά δσες άδυναμίες κι' άν παρουσιαστοῦν κατά τή συζήτηση θά ξεπεραστοῦν. Ἡ σύντομη καί συγκεκριμμένη εἰσήγηση πάνω στήν κατάσταση καί τά προβλήματα τοῦ ἴδιου τοῦ τμήματος είναι ή πιό σωστή καί ή πιό γόνιμη. Ὁ εἰσηγητής νά δώσει μιά εἰκόνα τῆς κατάστασης τοῦ Τμήματος μέ τῆς θετικές καί άρνητικές πλευρές πάνω στό θέμα ή στά θέματα τῆς συζήτησης. Μπορεῖ νά ὑποδείξει τρόπους ξεπεράσματος άδυναμιῶν πού νά ἔχουν καί τήν έννοια τῶν καθηκόντων. Ὕστερα ν' άρχίσει ή συζήτηση. Πολλές φορές ή εἰσήγηση μπορεῖ νά εἶναι τόση σύντομη πού νά παρέχει άπλῶς ένδείξεις καί μέ διάφορες έρωτήσεις νά άρχίσει άμέσως ή συζήτηση. Τό πιό λεπτό σημεῖο γιά τόν εἰσηγητή είναι νά δημιουργήσει άτμόσφαιρα εὐχάριστη, νά πάρουν θάρρος γιά νά μιλήσουν δσο τό δυνατό περισσότεροι. Νά μή έπιβάλλεται σάν άτομο τούς άλλους. Ὁ παραγκωνισμός είναι θανάσιμο πράγμα γιά τή Συνέλευση.

4) Στή συζήτηση πρέπει νά προσεχτοῦν τά παρακάτω:

Νά ἔχουν θάρρος νά μιλήσουν δλοι έλεύθερα καί νά μή έπιρρεάζονται άπό καμμιά κατάσταση καί άπό κανένα πρόσωπο.

Νά μή λέγονται άνώφελες έξιστορήσεις, άλλά παρατηρήσεις—προτάσεις καί συμπεράσματα.

Νά μή ξεφεύγουμε άπό τό θέμα ή τά θέματα, άλλά νά γίνεται ή συζήτηση μόνο πάνω στό δοσμένο θέμα ή θέματα.

Νά άποφευχθεῖ μέ δλους τούς τρόπους ή πολεμική ή όποία τραβάει τή συνέλευση άπό τό σκοπό της, τήν μεταβάλλει σέ πολεμική καί άπολογητική προσωπική, μέ άποτέλεσμα νά δημιουργηθοῦν ψυχρότητες καί νά χαλαρώσει ή ένότητα καί ή πειθαρχία τοῦ Τμήματος. Πολλές φορές τά ἴδια τά στελέχη καί ή εἰσήγηση κρυφά ή άνοιχτά άπό άδυναμίες καθαρά άτομικές δίνουν τέτοια κατεύθυνση στή συζήτηση τῆς Συνέλευσης.

Νά μή έπαναλαμβάνονται ἴδιες διαπιστώσεις, άλλά άφοῦ σχηματιστεῖ άπό λίγους όμιλητές γνώμη γιά ένα ζήτημα καί ύποδειχθοῦν τρόποι λύσης, οί άλλοι νά λένε άλλα, γιά νά πλουτίζεται πιό πολύ ή Συνέλευση.

Ἡ συναγωνιστική καί άγνή κριτική πρός τά πάνω, πρός τά κάτω, πρός τά πλάγια, είναι βασικό χαρακτηριστικό μιᾶς συνέλευσης ίδιαίτερα δταν παρουσιάζει άδυναμίες γιά νά πάει καλά. Ἐδῶ κουτσαίνουμε πολύ καί πολλές φορές ή κάνουμε συμβιβασμούς μέ τά λάθη καί τίς άδυναμίες μας (νά συγχωρήσουμε άλλους γιά νά μᾶς συγχωρήσουν), ή κάνουμε πολεμική.

Ἡ αὐτοκριτική, άτομική ή όμαδική μαζί μέ τήν έρευνα γιά τά αἴτια τῶν λαθῶν μας καί άδυναμιῶν μας είναι άπαραίτητη έκδήλωση τῆς Δημ. Συνέλευσης καί τό έπισφράγισμα γιά νά πᾶμε στό μέλλον καλά.

Ὁ σεβασμός τῆς γνώμης τοῦ καθένα συναγωνιστή πού θά μιλήσει είναι άπαραίτητος γιά νά παίρνουν τό θάρρος νά μιλοῦν δλοι οί μαχητές καί τά στελέχη μας καί νά νιώθουν άπό τά ἴδια τά πράγματα δτι έχουν όντότητα άτομική καί έχτίμηση άπό τούς άλλους συναγωνιστές τους.

Ἔτσι θά έχτιμήσουν καί θά άγαπήσουν τό δργανο τῆς Δημ. Συνέλευσης.

IV Ἀποφάσεις —Καθήκοντα.

Ἄν δλη ή δουλειά τῆς Δημ. Συνέλευσης άπό τήν προετοιμασία, τήν όργάνωση, τήν εἰσήγηση καί τή συζήτηση πάει καλά, τότε, κι' οί άποφάσεις καί τά καθήκοντα θάναι σωστά καί ή δουλειά μας στό μέλλον θά πηγαίνει δλο καλύτερα πού θά φαίνεται στά άποτελέσματα τῆς πολεμικῆς μας έπίδοσης.

Οί άποφάσεις νά είναι άποτέλεσμα τῆς δλης συζήτησης καί νά βγαίνουν άπ' τήν ἴδια τή συζήτηση. Νά είναι πραγματοποιήσιμες καί νά ύποδείχνεται ό τρόπος τῆς πραγματοποίησης πραχτικά καί κατανοητά άπ' δλο τόν κόσμο. Τίς άποφάσεις καί τά καθήκοντα νά τά βλέπουν οί μαχητές καί τά στελέχη σάν τό μέσο πού θά ξεπεράσουν τίς άδυναμίες καί τά έμπόδια πού παρουσιάζονται μπροστά τους προτοῦ νά γίνει ή Δημ. Συνέλευση.

V. Εἶναι άπαραίτητο, δλη ή δουλειά τῆς Δημ. Συνέλευσης νά πραγματοποιεῖται σέ καθορισμένο χρονικό δριο. Γιά τή Δημ. Συνέλευση τῆς διμοιρίας δέν είναι ώφέλιμο νά ύπερβαίνει τήν 1,30 ώρα. Ἀνάλογα νά καθορίζεται καί ό χρόνος στήν εἰσήγηση καί στούς ύπόλοιπους όμιλητές. Στή Δημ. Συνέλευση νά παίρνουν μέρος δλοι οί συναγωνιστές τοῦ τμήματος. Στή συνέλευση τῆς διμοιρίας μποροῦν νά πάρουν μέρος δλοι. Ἐλάχιστες περιπτώσεις καί μέ τίς πιό δυσκολώτερες πολεμικές συνθῆκες μποροῦν νά παρουσιαστοῦν πού νά είναι τό πολύ μιά όμάδα ξεκομένη. Τότε ή Δημ. Συνέλευση θά γίνει έπί τόπου στόν καταυλισμό τῆς όμάδας ή στό ἀμπρί. Οί έπισημότητες πού κυρίως χαρακτηρίζουν τή Συνέλευση δέν είναι καλές πάντοτε καί έχουν άσκοπη κατανάλωση χρόνου. Γιά τή Δημ. Συνέλευση τῆς διμοιρίας μποροῦμε νά ποῦμε δέν χρειάζονται καθόλου. Οί συνελεύσεις μας νά είναι πρακτικές δυό λόγια μόνο σάν άνοιγμα γιά νά κατατοπίζονται οί συναγωνιστές στό θέμα ή στά θέματα καί στό χρονικό δριο, είναι [illegible] άμέσως νά μπαίνουμε στή συζήτηση [illegible]. Ἐκεῖνα τό: Καί έγώ μέ [illegible] τή Συνέλευση. Ἡ [illegible] θεί σταθμός. Στή σύσκεψη [illegible] οί τάδε καί οί τάδε δέν είναι [illegible] φυσικό. Τά ζητήματα τῆς Δημ. Συνέλευσης δέν χρειάζονται νά είναι πολλά. Ἕνα δυό

ὅσο φτάνουν. Περισσότερα ἅμα εἶναι, δέν μποροῦμε νά τά ἐξετάσουμε καλά γιατί δέν ἐπαρκεῖ ὁ χρόνος. Ἀκόμα μπερδεύονται οἱ μαχητές μας μέ πολλά πράγματα καί κίνδυνος εἶναι νά παραφουσκώνονται τά μυαλά καί νά μή δοθεῖ σωστή λύση σέ κανένα.

Ἄν συμβαίνει νά παρουσιάζονται πολλά ζητήματα τότε θά βροῦμε ἕνα ὡς δυό τά βασικώτερα, ἐκεῖνα πού θέλουν ἄμεση λύση χωρίς νά χωράει ἀναβολή καί μ' αὐτά νά ἀσχοληθεῖ ἡ Συνέλευση.

Ἐκεῖνος πού διευθύνει τή Συνέλευση νά μή τήν ἀφήνει νά παρασύρεται σ' ἄλλα ζητήματα. Εἶναι συνηθισμένο φαινόμενο στίς Δημ. Συνελεύσεις καί ἰδιαίτερα τῶν μικρῶν Τμημάτων νά παρασύρονται οἱ συναγωνιστές (ὄχι μόνο μαχητές ἀλλά καί στελέχη) σέ πολλά ζητήματα ἄν καί ἐκ τῶν προτέρων τονίστηκε ἤ τονίστηκαν καθαρά τά θέματα τῆς συζήτησης. Αὐτή τήν ἀδυναμία πρέπει νά τήν ξεπεράσουμε.

Συμβαίνει πολλές φορές κι' αὐτό προέρχεται ἀπό ὄχι καλή ὀργάνωση καί προετοιμασία καί ἀπό ὄχι καλή τοποθέτηση τῶν ζητημάτων ἀπό τήν εἰσήγηση, νά παρουσιάζεται ἡ Δημ. Συνέλευση κρύα. νά μή μιλᾶνε οἱ συναγωνιστές. νά διστάζουν νά ποῦν τή γνώμη τους. Αὐτό εἶναι ἔνδειξη ἀδυναμιῶν πού ἔχει τό τμῆμα καί ἔλλειψη ψυχικῆς ἑνότητας. Στήν περίπτωση αὐτή ἐκεῖνος πού διευθύνει τή συζήτηση μέ ἐρωτήσεις κατάλληλες ν' ἀλλάξει τήν κρύα ψυχολογική ἀτμόσφαιρα, νά πάρουν τό θάρρος νά μιλοῦν, νά δώσει γόνιμη ὄψη στή συζήτηση. Ἡ πεῖρα μᾶς λέει ὅτι αὐτό εἶναι δυνατό νά γίνει. Ἐπειδή ὅμως πολλές φορές τά στελέχη μας τῶν μικρῶν τμημάτων ἰδιαίτερα τῆς διμοιρίας εἶναι ἄπειρα καί ἀδύνατα, γι' αὐτό τίς Δημ. Συνελεύσεις τῶν διμοιριῶν νά τίς παρακολουθεῖ μέλος τῆς Διοίκησης τοῦ Λόχου, ὅπου χρειάζεται, νά τίς παρακολουθεῖ καί μέλος τῆς Δ)σης τοῦ Τάγματος.

Οἱ ἀποφάσεις καί τά καθήκοντα πού βγαίνουν ὕστερα ἀπό κάθε Δημ. Συνέλευση πρέπει νά πραγματοποιοῦνται. Ἐδῶ πρέπει νά ὁμολογήσουμε ὅτι σοβαρά κουτσαίνουμε. Πολλές φορές ἐνῶ μέ τίς Δημ. Συνελεύσεις ἀκόμα καί μέ ἄλλα ὄργανα ἐξετάζουμε καλά τά προβλήματα πού παρουσιάζονται μπροστά μας, στή ζωή καί στή δράση μας καί δίνουμε σωστές λύσεις, στήν πράξη συνεχίζουμε τόν ἴδιο ἐμπειρικό τρόπο δουλειᾶς, ξεχνοῦμε τίς διαπιστώσεις καί τά καθήκοντα, δέν ξεπερνοῦμε τίς ἀδυναμίες καί ἐπανερχόμαστε στά ἴδια προβλήματα μέ τίς ἴδιες ἀδυναμίες. Αὐτό εἶναι κίνδυνος γιά τό Στρατό μας, γιατί ἐνῶ ἡ ἱστορία ἐξελίσσεται καί ζητᾶ ἄμεσες λύσεις, ἐμεῖς ἐξακολουθοῦμε νά παραμένουμε πίσω. Ἔχουμε πολλά τέτοια παραδείγματα πού ὅλα ξεσποῦν σέ βάρος τῆς πολεμικῆς μας ἐπίδοσης καί πιό πέρα σέ βάρος τοῦ κινήματός μας. Τήν ἀδυναμία αὐτή, ὅπως εἶπα καί προηγούμενα, πρέπει νά τήν ξεπεράσουμε. Ἔτσι μόνο θά ἀποχτήσει κῦρος ἡ Δημ. Συνέλευση, θά ἐχτιμηθεῖ ἀπ' τούς συναγωνιστές μας, θά παίξει σάν ὄργανο τόν ἀποφασιστικό ρόλο στό δυνάμωμα τοῦ Δημοκρατικοῦ μας Στρατοῦ. Ἔτσι βλέπουμε μέ τά ἴδια μας τά μάτια ζωντανά, ὅτι ἡ Δημ. Συνέλευση εἶναι γερό μέσο γιά τό ξεπέρασμα ὁποιασδήποτε δυσκολίας. Τότε δέν μπορεῖ παρά νά τήν ἐχτιμήσουμε.

Εἰδικά εἶναι ἀνάγκη νά ἰδοῦμε τή λειτουργία τῶν Δημ. Συνελεύσεων ὅταν τά Τμήματά μας βρίσκονται σέ κατάσταση ἐπιχειρήσεων πορείας, ἑλιγμῶν. Ἐδῶ παρουσιάζονται οἱ σοβαρότερες ἀδυναμίες. Τότε τίς περισσότερες φορές δέν λειτουργοῦν καθόλου ἤ σχεδόν καθόλου οἱ Δημ. Συνελεύσεις. Ὅμως περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορά σέ διάρκεια ἐπιχειρήσεων, ὁποια μορφή κι' ἄν ἔχουν οἱ ἐπιχειρήσεις, χρειάζεται νά λειτουργήσει ἡ Δημ. Συνέλευση. Σέ κατάσταση ἐπιχειρήσεων καί ἑλιγμῶν τά προβλήματα καί δυσκολίες εἶναι πάρα πολλές, ἐπίσης ὁ χρόνος πού μπορεῖ νά ἐξοικονομηθεῖ λίγος καί ἡ συγκέντρωση τῶν Τμημάτων δύσκολη. Συνήθως τότε τίς δυσκολίες καί τά προβλήματα τά ἀντιμετωπίζουμε βασικά μέ διαταγές, μέ διάφορα ἄλλα μέτρα, τίς περισσότερες φορές σπασμωδικά πού δέ μποροῦν νά ἔχουν τά ἀποτελέσματα πού μπορούσαμε νά ἔχουμε ἄν λειτουργοῦσε ἔστω καί σύντομα ἡ Δημ. Συνέλευση. Αὐτό προέρχεται ἀπό ἔλλειψη βασικά πείρας καί ἀδυναμίες τῶν στελεχῶν πού δέν ἐκμεταλλεύονται τόν ἐλάχιστο, ἄς ποῦμε, χρόνο πού μπορεῖ νά βρεθεῖ. Ἡ πεῖρα πάλι μᾶς λέει ὅτι ὅσο δύσκολη κι' ἄν εἶναι ἡ πολεμική κατάσταση κι' ὅσα ἐμπόδια κι' ἄν παρουσιάζονται, μπορεῖ νά γίνει Δημ. Συνέλευση. Στίς Δημ. Συνελεύσεις σέ στιγμές ἐπιχειρήσεων δέν ἐπαρκεῖ νά ἐξετάζηται ἕνα μονάχα ζήτημα, ἀλλά ἀναγκαστικά πολλά. Ἀνάλογα μέ τό χρόνο θά πιάνουμε τά σοβαρότερα.

Καμμιά φορά ἀπό Δ)τή ἤ τόν Π. Ε σέ ὁποια κατάσταση κι' ἄν βρίσκεται, ὁποια ἀποστολή κι' ἄν ἔχει μπροστά του, δέν πρέπει νά ξεφεύγει ἀπό τό μυαλό του πώς ἡ Δημ. Συνέλευση εἶναι ἐκείνη πού θά τοῦ λύσει τά περισσότερα προβλήματα καί θά τόν βοηθήσει ἀποφασιστικά νά πραγματοποιήσει τό σκοπό του.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΟΜΑΔΑΡΧΗ ΣΤΟ Δ. Σ. Ε.

Τοῦ σ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ (Βελισάρη) Αν)ρχη πεζικοῦ

Ὁ Δημοκρατικός μας Στρατός σήμερα ἀντρώσε καί μεγάλωσε. Εἶναι πιό ἐμπειροπόλεμος, πιό πολυμήχανος. Πολεμάει πιό μαστορικά καί τεχνικά καί ἀποτελεῖ σίγουρη ἐγγύηση ὅτι θά τσακίσει τόν ἀντίπαλο Μ.Φ.Σ. καί θά λευτερώσει τή χώρα μας ἀπό τόν Ἀμερικανοαγγλικό ἰμπεριαλισμό καί ντόπιο μοναρχοφασισμό.

Ἐκεῖνο πού θά κρίνει τό γρήγορο τερματισμό τοῦ πολέμου εἶναι ἄν ὁ καθένας μας κάνει πολύ καλά τή δουλειά του καί πρῶτα π' ὅλα τά στελέχη τοῦ Δ.Σ.Ε.

Γιά τά στελέχη ειπώθηκαν καί γράφτηκαν πολλά. Γιά τό ρόλο τους, τήν ἀποστολή τους. Χωριστά γιά τό κάθε διοικητικό στέλεχος (ὁμαδάρχη, διμοιρίτη, λοχαγό κλπ) δέν γράφτηκαν καί πολλά πράγματα στό περιοδικό μας πού θά βοηθοῦσε τά στελέχη νά κάνουν καλύτερα τή δουλειά ἐκπληρώνοντας τήν ἀποστολή τους.

Ἐγώ θά προσπαθήσω στόν περιορισμένο χῶρο τοῦ περιοδικοῦ μας νά ἀναπτύξω τό ρόλο καί τά καθήκοντα τοῦ ὁμαδάρχη στό Δ.Σ., χωρίς τοῦτο νά χαρακτηρισθεῖ σάν ὁλοκληρωμένο ἀντίκρυσμα τοῦ σοβαροῦ θέματος, γιατί θάταν ὄχι ἀντικειμενικό πράγμα. Ἄλλοι συν. ἄς συνεχίσουν συμπληρώνοντας τό θέμα.

Κάναμε τόν περασμένο Νοέμβρη μέ τούς ὁμαδάρχες μιά σύσκεψη Ὁμαδαρχῶν στό Τάγμα. Παραβρίσκονταν καί ἄλλα στελέχη. Βάλαμε τό θέμα «Ὁ μικρός στρατηγός τοῦ πολέμου» δηλ. ὁ ὁμαδάρχης. Ἄνοιξα τή συζήτηση, μιλώντας γιά τό μεγάλο ρόλο πού παίζει ὁ ὁμαδάρχης στόν ἀγώνα τόν πολεμικό πού κάνει ὁ Δ.Σ.Ε. καί ἄφισα ὕστερα ὅλους τούς συντρόφους νά μιλήσουν.

Εἶπαν καθαρά τή γνώμη τους. Ἔκαναν καί προτάσεις. Βγήκαν ἐκεῖνα τά συμπεράσματα πού θέλαμε, πού τά συνοψίσανε σε πολιτικόστρατιωτικά καθήκοντα, πού ἀποκρυσταλώθηκαν σέ θεμελιακές ἀρχές γιά τόν ὁμαδάρχη.

* * *

Α. Ὁ ὁμαδάρχης πρέπει νάχει τίς παρακάτω ἀρετές καί προσόντα: Νᾶναι παλληκάρι, ψύχραιμος, ἀποφασιστικός, νά κυριαρχεῖται ἀπό ἐπιθετικό πνεῦμα, νᾶναι σβέλτος καρτερικός καί ὑπομονητικός στίς δυσκολίες καί δοκιμασίες τῆς πολεμικῆς του ζωῆς. Νάχει ἐπαναστατικό φιλότιμο, νά δείχνει στοργή, ἀγάπη καί ἐνδιαφέρο γιά τούς ἄνδρες τῆς ὁμάδας του, ἔτσι πού κι' αὐτοί νά τόν συμπαθᾶν καί νά τόν ἀγαποῦν. Νά δίνει λιγότερο αἷμα στή μάχη καί τό τελευταῖο καί σπουδαιότερο νᾶναι τό ὑπόδειγμα τῆς πειθαρχίας ἐκτελῶντας στό ἀκέραιο τίς διαταγές καί νάχει τήν καλύτερη συμπεριφορά. Αὐτά γενικά. Εἰδικά τόν ὁμαδάρχη πῶς τόν θέλουμε μέσα στόν ἀγῶνα: δηλ. τί πρέπει νάχει σάν μπούσουλα στήν πολεμική του ζωή γιά νά ἀνταποκριθεῖ σάν ὁμαδάρχης στήν πολεμική του ἀποστολή.

Ἄς τόν δοῦμε ΣΤΗ ΜΑΧΗ Η ΜΕΤΑ ΤΗ ΜΑΧΗ

1) Στή Μάχη (Πορεία—ἐπιθετικός ἀγώνας, ἀμυντικός ἀγώνας, μικροπόλεμο στήν ἀνίχνευση κ.λ.π.)

1) Ὁ ὁμαδάρχης πρέπει νά ξέρει καλά τήν ἀποστολή του (αὐτό ἰσχύει γιά ὅλες τίς μορφές τοῦ ἀγώνα).

2) Νά βεβαιώνεται πώς κεῖνο πού ξέρει αὐτός, τό ξέρουν καί τό χώνεψαν καί οἱ ἄλλοι συμμαχητές του (ἐκτός σέ εἰδικές περιπτώσεις πού τηρεῖ μυστικότητα τῆς ἀποστολῆς)

3) Νά ἐπιμένει στήν ἐκπλήρωση τῆς ἀποστολῆς του, ἐξαντλώντας ὅλες του τίς προσπάθειες καί δυνατότητες ἀδιαφορώντας γιά τά μέσα καί δυνάμεις πού ὁ ἐχθρός διαθέτει γιά νά τόν ὑποτάξει. Στό μυαλό του θά στριφογυρίζει «τό καθῆκον» «ἐδῶ μέ ἔταξε νά πολεμήσω, ἐδῶ θά σπάσω καί θά ὑποτάξω τή θέληση τοῦ ἐχθροῦ, ἐδῶ θά πρέπει νά νικήσω τόν ἐχθρό».

4) Γιά τήν παραπάνω ἐκπλήρωση τῆς ἀποστολῆς χρειάζεται νά διοικεῖ ὁ ὁμαδάρχης ἀριστοτεχνικά τά πυρά τῶν ὅπλων τῆς ὁμάδας του, ρίχνοντας σ' αὐτά συγκεκριμένη ἀποστολή καί ἰδιαίτερα στό ὁμαδικό του ὅπλο, στό ὁπλοπολυβόλο.

5) Νά μή ἀγκιστρώνεται καμμιά φορά μπροστά στίς δύσκολες στιγμές στό ἔδαφος (ἐπιθετικός ἀγώνας) καί μοιρολατρικά νά περιμένει τή σωτηρία του, γιατί ἔτσι σίγουρα θά χύνεται αἷμα καί τελικά θά σβύσει ἡ ὁμάδα, μά νά δουλέψει μέ εὐστροφία καί ἀποφασιστικότητα τό μυαλό του, κάνοντας ἐπιδέξιους ἐλιγμούς μέ ἅλματα γιά νά τραβήξει μπροστά καί νά ἐκπληρώσει τήν ἀποστολή του.

6) Σέ τέτοιες δύσκολες στιγμές πού πάντα θά βρίσκεται ἐφόσον πολεμᾶ—δέ σ ύ μ π τ ύ σ σ ε τ α ι. Ἐκτός ἀπό διαταγή τοῦ ἀνώτερου του.

7) Στή σύμπτυξη πού θά κάνει μόνο ὕστερα

ρα ἀπό διαταγή) δέν πρέπει σέ καμμιά περίπτωση νά χάσει τήν ὁμάδα του ἀπό τά χέρια του (ἀποδιοργάνωση) νά χάσει τή συνοχή του μέ τή διμοιρία καί ἐπαφή μέ τόν διμοιρίτη.

8) Συμπτυσσόμενος μέ διαταγή δέν πρέπει νά ἀφήσει ἐπί τοῦ πεδίου τῆς μάχης τραυματία. Τούς δέ νεκρούς νά τούς ἀποσύρει καί νά τούς θάψει.

9) Ἔστω καί περικυκλωμένος, μιά θέση πού ὑποστηρίζει (ἄμυνα) ποτέ νά μήν τήν ἐγκαταλείπει, ἀλλά νά συνεχίζει νά πολεμᾶ συγκεντρώνοντας τά πυρά του στήν κατεύθυνση κίνησης τοῦ ἐχθροῦ.

10) Νάχει ἐφεδρεία ἔστω καί ἕναν ἄνδρα πού στήν κατάλληλη στιγμή θά τόν χρησιμοποιήσει (ἄμυνα σάν ἐλεύθερο σκοπευτή ἤ χειροβομβιστή προωθημένον).

11) Ἔγκαιρα νά ἐφοδιάζει τούς ἄνδρες του μέ πυρομαχικά (ἄμυνα ἐπίθεση).

12) Νά ἐλέγχει ἄν εἶναι καθαρά τά ὅπλα καί πυρομαχικά καί ἄν ἔχει ὁ κάθε ἄνδρας τά προβλεπόμενα φυσίγγια, χειροβομβίδες πίντζερ κλπ πρίν ξεκινήσει γιά τή μάχη καί μετά τή μάχη.

13) Νά ἐπαγρυπνεῖ μέ τόν πιό σχολαστικό τρόπο παίρνοντας πιό αὐστηρά μέτρα ἀσφάλειας, γιά νά μή τόν δεῖ ὁ ἐχθρός, νά μή τόν αἰφνιδιάσει, νά μή τόν αἰχμαλωτίσει, βγάζοντας παρατηρητές, σκοπιά, ἤ περιπολία εἴτε βρίσκεται σέ πορεία, εἴτε μένει σέ χωριό, εἴτε ἐπιτίθεται, εἴτε ἀμύνεται.

14) Ἔγκαιρα νά ἀναφέρει στό διμοιρίτη κάθε κατάσταση πού τοῦ παρουσιάζεται ἔστω κι' ἄν ἔχει ἡσυχία καί δέν τοῦ συμβαίνει τίποτα.

15) Δέν ξεχνάει σέ ὁποια δήποτε κατάσταση κι' ἄν βρεθεῖ (ἄμυνα—ἐπίθεση) νά ὀργανώσει τό ἔδαφος, (ἀτομικές θέσεις, πολυβολεία χαρακώματα, ἀμπρί).

2) Μετά τή Μάχη.

(Ἐκπαίδευση—καθαριότητα—ὀχύρωση—μόρφωση —ψυχαγωγία).

1) Νά προγραμματίζει τή ζωή τῆς ὁμάδας του, Συγκεκριμμένα: Κάθε μέρα κανονικό ἐγερτήριο κανονική ὥρα συσσιτίου, κανονική ὥρα στή δουλειά, στήν ἐκπαίδευση, τή μόρφωση κλπ καί ὄχι μέ τό ὅτι βγεῖ, ὅτι τοῦ καπνίσει τό κεφάλι θά κάνει.

2) Στίς ὧρες τῆς ἐκπαίδευσης (καλά ἐκπαιδευμένος αὐτός ὁ ἴδιος) νά μάθει ὅλους τούς ἄνδρες του νά χρησιμοποιοῦν καλά τόν ὁπλισμό τους νά κάνουν καλή σκόπευση, νά χρησιμοποιοῦν ἀριστοτεχνικά τό ἔδαφος, νά ξέρουν τίς ἀτομικές ἐντολές, νά πολεμᾶν μαστορικά. Γιά ὅλα αὐτά νά ἐπιμένει σχολαστικά χωρίς νά ἡσυχάζει τό μυαλό του.

3) Νά τούς μαθαίνει πῶς νά καθαρίζουν τόν ὁπλισμό, πυρομαχικά, νά τόν συντηροῦν καί νά κάνει ἀδιάκοπο ἔλεγχο σέ τί κατάσταση βρίσκεται.

4) Νά φροντίζει γιά τήν καθαριότητα τῶν ἀνδρῶν του. Κανείς νά μήν εἶναι ἄπλυτος, ἀχτένιστος, ψειριασμένος, ξεσχισμένος, ἀξύριστος ξυπόλυτος, ἀλλά νά εἶναι ὄμορφοι ἐμφανίσιμοι, πραγματικοί, πολιτισμένοι ἐπαναστάτες, (καί γιά νά πετύχει ἐδῶ, ὁ ἴδιος πρέπει νά εἶναι τό ὑπόδειγμα).

5) Νά ἔχει τό πιό εὐρύχωρο ζεστό, καθαρό, καί περιποιημένο ἀμπρί πού μένει ἡ ὁμάδα του ἐξασφαλισμένο ἀπό ἐχθρικό πυροβολικό καί ἀεροπορία 100ο)ο. Καί ἐδῶ θά χρειαστεῖ δουλειά ὀργανωμένη, συλλογική καί ἐπίμονη γιά νά γίνει ἔτσι ὅπως χρειάζεται καί ὄχι πρόχειρα καί τσαπατσούλικα.

6) Στή μόρφωση γενικά τῶν ἀνδρῶν. Νά εἶναι ἀλύγιστος καί ἄκαμπτος στίς στραβοτιμονιές τῶν μαχητῶν, νά ἀποφεύγουν μιά τέτοια «σκουτούρα» Τήν καθημερινή ἐφημερίδα «ΠΡΟΣ ΤΗ ΝΙΚΗ» νά τή «ξεκοκκαλιάζουν» πού λέγει ἕνας λόγος. Μαζικό διάβασμα καί ἀνάλυση. Τό ἴδιο καί μέ τά ἐκλεκτά Σοβιετικά λογοτεχνικά διηγήματα. Ἔτσι καί μορφώνεται καί διαπαιδαγωγεῖται ὁ μαχητής, μαθαίνοντας χρήσιμα πράγματα γιά τή ζωή του καί θά ξεκαθαρίζεται ὁ πολιτικός του ὁρίζοντας μαθαίνοντας τό τί γίνεται σ' ὅλο τόν κόσμο.

7) Καί τελευταία ὁ ὁμαδάρχης πρέπει νά προσέχει σάν ἐκπλήρωση ἑνός βασικοῦ καθήκοντος. Νά ψυχαγωγεῖται ἡ ὁμάδα του, μέ τό μαζικό τραγούδι, τό ἐπαναστατικό, τό λαϊκό, τοῦ χωριοῦ του. Τό πολιτισμένο ἀστεῖο, τό ὄμορφο ἀνέκδοτο, ἡ μικρή ἱστοριοῦλα, δημιουργοῦν μιά εὐχάριστη ἀτμόσφαιρα στό μαχητή του.

Ἐδῶ σταματῶ: Εἶναι καί ἄλλα καθήκοντα μικρά πού πέφτουν στήν πλάτη τοῦ ὁμαδάρχη μας. Γιά νά ἀνταποκριθεῖ πρέπει νά κάνει χτῆμα καί πραγματικότητα αὐτά πού παραπάνω ἐκτέθηκαν ἄν θέλει νά πετύχουμε τούς στρατιωτικούς καί πολιτικούς σκοπούς πού μᾶς βάζει τό κίνημά μας, νά ἐκπληρώσουμε. Ὅμως αὐτός ὁ ὁμαδάρχης νά ὁπλιστεῖ ἀκόμα, γιατί εἶναι ἀδύνατος. Ἀδύνατος ἀπό ἄποψη ἐκπαίδευσης, ἄποψη πολιτικῆς ἀπό ἀτσαλένιο χαρακτῆρα. Θέλει νά τοῦ κατοχυρώσουμε τήν ὀντότητα, νά τοῦ δώσουμε κύρος καί ὅλα αὐτά θά τά ἀποχτήσει ἄν ἐμεῖς τόν βοηθήσουμε ὁλόπλευρα

Ἡ βοήθεια του μπορεῖ νά συναψισθεῖ στά παρακάτω:

1) Γερή καί ἐπιστημονική ἐπιτελική ἐκπαίδευση στή Σχολή ὁμαδαρχῶν.

2) Στό λόχο του, στή διμοιρία πού θά εἶναι νά βοηθηθεῖ ἀκούραστα καί οὐσιαστικά ἀπό λοχαγό του ἤ διμοιρίτη του, σέ τεχνικές ἐπαφές μαζί τους καί

3) Τό σπουδαιότερο ὁ ὁμαδάρχης θά βοηθηθεῖ καί θά γίνει τέτοιος πού τόν θέλει ὁ ΔΣΕ μέ τόν πόλεμο, στά μικροπολέμματα στήν ἀνίχνευση, στήν ἐνέδρα, στήν κρούση, στήν ἐπίθεση, ἄμυνα, θά περάσει τό μεγαλύτερο σχολειό Ἔτσι θά πατάει γερά ὁ στρατός μας χτυπώντας καί σαρώνοντας τό μοναρχοφασισμό.

Η ΑΓΡΟΤΙΑ, ΤΟ ΑΚΕ ΚΑΙ Ο Δ.Σ.Ε.

Τοῦ σ. ΜΗΤΣΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΗ, Γραμματέα τῆς Κ.Ε. τοῦ Α.Κ.Ε.

Βρισκόμαστε στόν τρίτο χρόνο τοῦ ἐμφύλιου πολέμου. Ἡ ἡρωϊκή ἀγροτιά τῆς Ἑλλάδας ξαναζώσε τ' ἅρματα καί πολεμάει κάτω ἀπτή δοξασμένη σημαία τοῦ Δ.Σ.Ε τό μοναρχοφασισμό καί τήν ξένη ἐπέμβαση. Ἡ πίστη της γιά τή σίγουρη νίκη εἶναι σταθερή. Στό σημερινό ἔνοπλο ἀγώνα στηρίζει ὅλες τίς ἐλπίδες της γιά μιά λεύτερη εὐτυχισμένη ζωή.

Οἱ ἀγρότες μας, ὕστερα ἀπτόν ἡρωϊκό λαό τῆς Ἀθήνας πρῶτοι δέχτηκαν, μετά τό Δεκέμβρη τή λυσσασμένη ἐπίθεση τοῦ μοναρχοφασισμοῦ καί τῆς ξένης ἐπέμβασης. Δέν εἶχε ἀκόμα στεγνώσει ἡ μελάνη τῆς ὑπογραφῆς τῆς Βάρκιζας καί τά λεύτερα καί λαοκρατούμενα μέχρι τότε χωριά τῆς Ἑλλάδας, δέχονταν τίς συνέπειες τῆς πιό φριχτῆς αἱματηρῆς πορείας τῶν στρατιωτικῶν τμημάτων τοῦ μοναρχοφασισμοῦ, τί, Β. Χωροφυλακῆς καί τῶν δολοφόνων τῆς χιτοκρατίας. Μέ τή φωτιά καί τό σίδερο οἱ καινούργιοι Μπραΐμηδες χτυποῦσαν τούς λεύτερους καί ἀνυπόταχτους ἀγρότες.

Ὅμως τό μεταδεκεμβριανό ὄργιο τοῦ αἵματος, πού τή μεγαλύτερη ἀναλογία του τήν πλήρωσε ἡ ἀγροτιά μας, δέ στάθηκε ἱκανό νά τήν λυγίσει. Ἀντίθετα, κάτω ἀπτήν καθοδήγηση τοῦ Κόμματός της καί σέ στενή συμμαχία μέ τήν ἐργατιά καί τό πρωτοπόρο Κόμμα της, τό Κ.Κ.Ε., τοῦ Ἀγροτικοῦ Κόμματος Ἑλλάδας προχωρεῖ μ' ἐνθουσιασμό στό σημερινό ἔνοπλο ἀγώνα, στόν ἀγώνα γιά τή λευτεριά καί τή Λ. Δημοκρατία.

* * *

Ἡ ἀγροτιά καί τό Α.Κ.Ε. βοήθησαν ὁλόψυχα καί πολύπλευρα τό Δ.Σ.Ε. Στίς τάξεις του, ἀπό τίς πρῶτες κιόλας μέρες τῆς ἵδρυσης τῶν ἀνταρτοομάδων, προσχώρησαν χιλιάδες ἀγρότες. Ἕνα μεγάλο μέρος τῶν μελῶν καί στελεχῶν τοῦ Ἀγροτικοῦ Κόμματος τῆς Ἑλλάδας φέρνουν ἀντάξια σήμερα τόν τίτλο τοῦ μαχητή καί ἀξιωματικοῦ τοῦ Δ.Σ. καί χιλιάδες εἶναι οἱ ἀγροτοποῦλες πού ἔδωσαν τόν περήφανο ὅρκο τοῦ μαχητή καί παλεύουν στό πλάϊ μέ τούς ἄντρες.

Πολλοί εἶναι οἱ ἀγρότες, τά στελέχη καί μέλη τοῦ Α.Κ.Ε πού ἀναδείχτηκαν ἥρωες καί δώσαν καί τήν τελευταία σταλαγματιά τό αἷμα τους στό σκληρό ἔνοπλο ἀγώνα γιά τά λαϊκοδημοκρατικά ἰδανικά. Ἑκατοντάδες ὁλόκληρες εἶναι οἱ ἀγρότες, τά στελέχη καί μέλη τοῦ Ἀγροτικοῦ Κόμματος Ἑλλάδας πού στάθηκαν θαρρετά καί περήφανα μπροστά στό ἐκτελεστικό ἀπόσπασμα, γιατί δέ θέλησαν ν' ἀρνηθοῦν τ' ἀγαπημένο παιδί τῆς Ἑλλάδας, τό Δ.Σ.Ε. Μέσα ἀπτά σπλάχνα τῆς ἀγροτιάς καί τοῦ Κόμματός της βγῆκαν οἱ ἀλησμόνητοι ἥρωες καί ἡρωΐδες, ὁ παλαίμαχος ἀγροτικός ἡγέτης Ἀριστείδης Μελιγξανάς, ὁ Ἀπόστολος Τριάρχης, ἡ Χριστίνα Πούπτη, ἡ Εὐθυμία Γατσά, οἱ παλαίμαχοι ἡγέτες τῆς ἀγροτιάς τοῦ Μωριᾶ Κοσμᾶς καί Κασνᾶς οἱ φλογεροί ἀγωνιστές τοῦ Θεσσαλικοῦ κάμπου Κώστας Ἀρίδα καί ἡ Βαγγελιώ Κουσάντζα καθώς καί τόσοι ἄλλοι πού ἔπεσαν τίμια στόν ἱερό ἀγώνα του λαοῦ. Ἀναφέρουμε παρακάτω μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα συγκεκριμμένης βοήθειας στό Δ.Σ.Ε. Ἡ ὀργάνωση τῶν Φιλιατῶν Ἠπείρου χρησιμοποιώντας στελέχη της σάν ἐλεύθερους σκοπευτές ἀνάγκασε τούς 150 Μαΐδες τῶν χωριῶν της νά πετάξουν τά ὅπλα καί νά μείνουν 56 μόνον κι' αὐτοί κλεισμένοι μέσα στά Φιλιατά. Ὁ Γραμματέας τῆς Τ.Ε. Γιδά Πλατύ ἐπικεφαλῆς ὁμάδας συγκρούστηκε καί σκότωσε τόν ἐγκληματία ἀρχηγό τῶν ΜΑΥ τοῦ Λουτροῦ καπετάν Φονάρα. Ἡ ὀργάνωση Κοζάνης ἀνέλαβε καί συγκέντρωσε γιά τήν ἐπιμελητεία τοῦ Δ.Σ. 200 000 ὀκ. καρπό, ἔδωσε 2 300 μικρά ζῶα καί 132 μεγάλα. Ἡ ὀργάνωση Νηγρίτας Λαγκαδᾶ ἀνέπτυξε καλή δράση στόν τομέα τῶν πληροφοριῶν, ὥστε τά ἐκεῖ τμήματα τοῦ Δ.Σ. ἐμπιστεύθηκαν τίς πληροφορίες σ' αὐτήν. Μιά μικρή ὀργάνωσή μας ἔπιασε καί διατηρεῖ 8 ἐπαφές μέ βάσεις ἐθνοφρουρᾶς μέ καλά διαλυτικά ἀποτελέσματα. Στή μάχη τῆς σοδιᾶς στόν Ἕβρο συγκεντρώθηκαν 775.000 ὀκ. σιτάρι κλπ. Ἡ συμβολή τῆς Κομματικῆς ὀργάνωσης Ἕβρου ἦταν ἀποφασιστική. Πῆρε ἔπαινο ἀπτή Μεραρχία.

* * *

Ποιά ἡ τωρινή κατάσταση τῆς ἀγροτιᾶς καί ποιά ἡ στάση της στόν ἔνοπλο ἀγώνα;

Πρῶτο: Ἕνα μεγάλο στρῶμα οἱ ἐργαζόμενοι ἀγρότες πού ἔχουν ἀπόλυτα ἀφομοιωμένο μέσα τους τό ἰδανικό τῆς Λ. Δημοκρατίας, βρίσκονται στή γραμμή τῆς μάχης καί παλεύουν ἀπτίς τάξεις τοῦ Δ.Σ. μέ ἀφάνταστο ἡρωϊσμό. Ἡ συμμετοχή τοῦ στοιχείου αὐτοῦ εἶναι μαζική.

Δεύτερο: Ἕνα τμῆμα τῆς ἀγροτιᾶς μένει στά ἡμικατεχόμενα χωριά. Κι' αὐτό τό κομμάτι εἶναι μεγάλο. Στά περισσότερα ἀπ' αὐτά τά χωριά ὁ μοναρχοφασισμός ἀνάγκασε τούς

γρότες νά δουλεύουν τήν ἡμέρα καί τίς νύχτες νά φεύγουν σ' ἄλλα πλησιέστερα κατεχόμενα κέντρα. Συγκομίζουν ὅπως ὅπως τά προϊόντα τους καί μέ τή βία ὑποχρεώνονται νά τά ἀποθηκεύουν στίς ἀποθῆκες πού ἐλέγχουν οἱ μοναρχοφασίστες, ἀπό τίς ὁποίες καί αὐτό ἀκόμα τό ψωμί τους, ἐπ' τό δικό τους τό βιός, τό παίρνουν μέ δελτίο. Ὅσα δέ χωριά δέ μποροῦν νά κρατήσουν στόν ἔλεγχό τους, τά σφίγγουν μέ τόν ἀποκλεισμό.

Τρίτο: Ἕνα μεγάλο τμῆμα, τό μεγαλύτερο βρίσκεται στά κατεχόμενα χωριά. Αὐτό τό κομμάτι τῆς ἀγροτιᾶς βρίσκεται σέ συνθῆκες ἀληθινῆς κόλασης. Ὁ μοναρχοφασισμός σκόρπισε ἄφθονο ὁπλισμό καί χρῆμα ἔφτιασε τούς Μάϊδες, ΜΕΑ κλπ.

Τέταρτο: Ἕνα στρῶμα, τό πιό μικρό, πού ἀποτελεῖται ἀπό τούς πλούσιους ἀγρότες στό μεγαλύτερο ποσοστό εἶναι δοσμένοι συνειδητά στήν ἀντίδραση. Αὐτό τό κομμάτι τοῦ χωριοῦ, οἱ μετρημένοι στά δάχτυλα ἐκμεταλλευτές, τοκογλύφοι κι' οἱ ἐγκληματίες ἐθνοπροδότες εἶναι ἡ ψυχή τοῦ μοναρχοφασισμοῦ στό χωριό. Εἶναι σχεδόν στό σύνολό τους οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι πού στήν πρώτη κατοχή ἦταν τά κρυφά ἤ τά φανερά ὄργανα τῶν γερμανοφασιστῶν.

Πέμπτο: Οἱ ξεσπιτωμένοι ἀγρότες, κάπου 1.000.000 βρίσκονται στίς σκλαβωμένες πόλεις. Οἱ ἀγρότες αὐτοί, μακριά ἀπό νοικοκυριό τους, τά χωράφια τους καί τά ζῶα τους, σκαβαγμένοι στίς τρῶγλες περνᾶν τή ζωή τῆς ἀναγκαστικῆς προσφυγιᾶς. Γεμάτη πίκρες, φτώχεια κι' ἀθλιότητα. Τό ξεσπίτωμα ἀποβλέπει κατά κύριο λόγο στό ν' ἀφαιρέσει ἐφεδρεῖες ἀπό Δ.Σ. καί ν' ἀντλήσει γιά λογαριασμό τοῦ ἐχθροῦ ἐφεδρεῖες γιά τή φρούρηση τῶν μετόπισθέν του.

Πάνω σ' αὐτές τίς κατηγορίες κατανέμεται σήμερα ὁ ἀγροτικός πληθυσμός τοῦ τόπου. Εἶναι φυσικό, ἡ κύρια φροντίδα μας νά στραφεῖ στή δεύτερη, τήν τρίτη καί τήν πέμπτη κατηγορία. Σ' αὐτές βρίσκεται ἡ συντριφτική πλειοψηφία τῆς ἀγροτιᾶς. Τό σύνολο σχεδόν τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν εἶναι δικό μας. Κι' αὐτοί ἀκόμα, οἱ περισσότεροι Μάϊδες ὁπλίστηκαν γιατί παραπλανήθηκαν. Γιατί ἐκβιάστηκαν.

Ἡ μάζα τῆς σκλαβωμένης ἀγροτιᾶς καί τῶν ξεσπιτωμένων ζοῦσε μέσα σέ ἕνα καθεστώς ἀμφιβολίας καί ταλαντεύσεων. Τώρα, ὅμως, ἀλλάζουν τά πράγματα. Ὁ Δ.Σ. νικᾶ, πραγματοποιεῖ πρωτάκουστες ἐποποιίες. Αὐτά τά γεγονότα ἄλλαξαν τήν ἀτμόσφαιρα. Ἀλλάζουν τήν ψυχολογία τῶν σκλαβωμένων ἀγροτῶν. Καί σ' αὐτούς τούς ἀνθρώπους, τούς πρώην Ἐαμίτες, Ἐλασίτες, ἀγωνιστές τῆς Ἐθνικῆς Ἀντίστασης, ἡ αἴγλη τοῦ νέου ἀντάρτικου, πού ὅλο καί φουντώνει, ἀρχίζει νά τούς συγκινεῖ καί νά τούς θυμίζει τίς πρόσφατες ἡρωϊκές παραδόσεις τοῦ Λαοῦ μας.

Ἐδῶ ἀκριβῶς βρίσκεται τό μεγάλο καί πρωταρχικό γιά τίς στιγμές πού περνοῦμε καθῆκον τοῦ Ἀγροτικοῦ Κόμματος. Νά στερεώσει τήν πεποίθηση γιά τή νίκη καί νά τούς ὁδηγήσει στό δρόμο τῆς τιμῆς, στόν ἔνοπλο ἀγώνα.

***

Δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε πώς τό πιό βασικό καθῆκον τοῦ Δ.Σ. εἶναι ἡ ἐξασφάλιση τῶν ἐφεδρειῶν του. Ὁ μοναρχοφασισμός κατάφερε στόν τομέα αὐτόν μέ τήν τρομοκρατία, τήν πείνα, τήν προπαγάνδα, τίς ἐκτελέσεις, τίς φυλακίσεις καί ἐξορίες νά ἀκινητοποιήσει τίς πλούσιες λαϊκές ἐφεδρεῖες μας στίς σκλαβωμένες πόλεις καί χωριά. Ἡ σοβαρότερη ἀποστολή τοῦ Α.Κ.Ε. εἶναι νά βοηθήσει ἀποφασιστικά στήν ἐξασφάλιση αὐτῶν τῶν ἐφεδρειῶν. Οἱ κομματικές ὀργανώσεις θά πρέπει νά δουλέψουν δραστήρια γιά νά βγάλουν ἀπ' τά χωριά καί τίς πόλεις τούς σκλαβωμένους ἀγρότες καί νά προσθέσουν κοντά στίς δυνάμεις πού βρίσκονται στό Δ.Σ. καινούργιες δεκάδες χιλιάδες μαχητές καί μαχήτριες.

Πρέπει νά μελετηθοῦν πραχτικά οἱ συνθῆκες τοῦ κάθε χωριοῦ ἤ κέντρου μέ τούς ξεσπιτωμένους ἀγρότες. Οἱ ὀργανώσεις νά καταστρώσουν συγκεκριμμένα σχέδια. Τά στελέχη ν' ἀνακαλύψουν ἔξυπνους τρόπους καί μέθοδες στρατολογίας.

Ἡ ἀγροτιά στίς σκλαβωμένες περιοχές περνάει μαῦρες μέρες. Μέ τόν κατήφορο τῆς παραγωγῆς πού ἔφτασε στά 60ο)ο τῆς προπολεμικῆς. Μέ τή μόνιμη κρίση τῶν προϊόντων της πού ἔχασαν τά 2)3 τῆς προπολεμικῆς τους ἀξίας. Μέ τήν τεράστια φθορά τοῦ ζωϊκοῦ κεφαλαίου καί τῶν παραγωγικῶν μέσων ἔφτασε στό ἔσχατο σημεῖο τῆς ἀνέχειας καί τῆς ἀθλιότητας.

Ὅλα αὐτά ὡρίμασαν τίς συνθῆκες γιά τό φούντωμα τῶν μαζικῶν ἀγώνων, γιά τήν ἐπιβίωσή του. Ἀπ' ἐδῶ πηγάζει τό δεύτερο βασικό καθῆκον τοῦ Α.Κ.Ε. Νά σταθεῖ δίπλα κι' ἐπικεφαλῆς τῶν ἀγώνων τῆς ἀγροτιᾶς στίς σκλαβωμένες περιοχές, ἐμψυχώνοντας καί ὀργανώνοντάς τες σάν πραγματικός ἡγέτης μαζῶν. Νά μελετήσει τά προβλήματα καί τίς ἀνάγκες τους, τίς μέθοδες πάλης, ἀπ' τή μαζική ὑπογραφή ὑπομνημάτων ὡς τό ὁμαδικό διάβημα καί τή γενική κάθοδο, τό συλλαλητήριο.

Αὐτή ἡ στροφή πρός τή μαζική δράση πρέπει τό γρηγορότερο νά πραγματοποιηθεῖ μέ ἀποφασιστικές κομματικές διεισδύσεις στά σκλαβωμένα χωριά. Κι' ἀπ' αὐτές τίς μαζικές κινητοποιήσεις θά προκύψουν τά πιό μεγάλα ὀφέλη γιά τόν ἔνοπλο ἀγώνα, θά στρατολογηθοῦν χιλιάδες νέοι μαχητές στίς τάξεις τοῦ Δ.Σ. θά πάρει ἡ κύρια μάζα τῆς ἀγροτιᾶς μέρος στή σταυροφορία τῆς εἰρήνευσης, στόν ἀπελευθερωτικό πολεμικό συναγερμό.

Ἰδιαίτερο καθῆκον μπαίνει γιά τούς ξεσπιτωμένους ἀγρότες πού βολοδέρνουν τώρα στίς πόλεις σάν παράσιτα. Σκοπός τοῦ μοναρχοφασισμοῦ εἶναι νά τούς ἐξαθλιώσει ἠθικά, νά τούς χρησιμοποιοῦν σάν μιά ἀπ' τίς πηγές πού θ' ἀντλοῦν τή σάρκα καί τό αἷμα πού τούς χρειάζεται, γιά τήν παράταση τοῦ ἐμφύλιου πόλεμου.

Πρέπει νά τούς ὑπενθυμίσουμε πώς οἱ γερμανοφασίστες ἔφτιαξαν τά ἐγκληματικά τάγματα ἀσφάλειας ἀπ' τούς ἀνθρώπους πού εἶχαν ἐξαθλιώσει προηγούμενα.

Ὁ μοναρχοφασισμός καί οἱ ἀμερικάνοι ἑτοιμάζουν νά φτιάξουν «Κέντρα Ἀσφαλείας» χιτλερικά στρατόπεδα, στά ὁποῖα νά κλείσουν τούς ξεσπιτωμένους ἀγρότες. Ἔξω ἀπ' αὐτά ὀργανώνουν ἔργα «κοινῆς ὠφελείας» δηλ. καταναγκαστικά ἔργα γιά πολεμικούς σκοπούς, στά ὁποῖα θά δουλεύουν σάν σκλάβοι. Τό καθῆκον λοιπόν τοῦ Α.Κ.Ε. εἶναι νά ὀργανώσει καί νά σταθεῖ ἐπικεφαλῆς στήν πάλη γιά τόν ἄμεσο ἐπαναπατρισμό τῶν ξεσπιτωμένων, ἀπ' τά μοναρχοφασιστικά στρατόπεδα καί τίς σκλαβωμένες πόλεις.

* * *

Ἕνα ἄλλο βασικό καθῆκον εἶναι ἡ βασική δουλειά γιά τήν ἀποσύνθεση τοῦ μοναρχοφασιστικοῦ στρατοῦ. Ὁ μοναρχοφασιστικός στρατός στήν πλειοψηφία του ἀποτελεῖται ἀπό χωριατόπαιδα. Θά πρέπει νά σκεφτοῦμε πολλούς τρόπους γιά νά κάνουμε διαλυτική δουλειά μέσα στούς κόλπους του. Νά χρησιμοποιήσουμε τή φιλία, τή συγγένεια, τά γράμματα, τήν κουβέντα, τόν τηλεβόα καί τό κόντεψί πού θά δυναμώνει τίς ἀμφιβολίες τοῦ φαντάρου, θά ταλαντεύει τόν ἐθνοφρουρίτη, θά λυγίσει τόν ἀξιωματικό. Νά πληροφοροῦμε τούς συγχωριανούς γιά τήν ἀθλιότητα τοῦ μετώπου τά ὀνόματα τῶν νεκρῶν καί τραυματιῶν συγχωριανῶν του. Τίς ἴδιες μέθοδες καί τρόπους θά πρέπει νά χρησιμοποιήσουμε καί γιά τή διάλυση τῶν μαύδων, πού κι' αὐτοί στήν πλειοψηφία τους εἶναι συγχωριανοί ἄνθρωποι δικοί μας. Σ' ὅλους αὐτούς, στά στρατευμένα παιδιά τοῦ λαοῦ καί τούς Μάυδες πρέπει νά προσφέρουμε κοντά στίς ἐπίσημες διακηρύξεις τοῦ Δ.Σ.Ε. τῆς Προσωρινῆς Δημοκρατικῆς Κυβέρνησης καί τήν ἐγγύηση τοῦ ΑΚΕ γιά τή στοργική ὑποδοχή τους, στό Δ.Σ.Ε. καί τήν Ἐλεύθερη Ἑλλάδα. Πρέπει ὁ τελευταῖος ἀγρότης, ὁ Μάυς, φαντάρος νά πειστοῦν πώς σέ μᾶς θά βροῦν τήν ἡσυχία, τήν εἰρήνη, τή φροντίδα τοῦ λαϊκοῦ μας Κράτους πού εἶναι ἄγνωστα σ' αὐτούς.

Τή μεγαλύτερη ἐγγύηση τή δίνουν οἱ αἰχμάλωτοι τοῦ μοναρχοφασιστικοῦ στρατοῦ, μέ γράμματά τους, πού στέλνουν ἀπό τό ραδιοφωνικό σταθμό μας καί πού ζοῦν τώρα ἥσυχα στήν Ἐλεύθερη Ἑλλάδα, μακρυά ἀπ' τόν πόλεμο.

* * *

Γιά τήν πραγματοποίηση τῶν παραπάνω καθηκόντων ἡ 2η Ὁλομέλεια τῆς Κ. Ε. τοῦ Ἀγροτικοῦ Κόμματος Ἑλλάδας ἐξόπλισε τό ΑΚΕ μέ τίς ἀποφάσεις της. Μέ σαφήνεια διαπίστωσε τήν κατάσταση πού δημιουργήθηκε στή χώρα μας καί προσάρμοσε τήν πολιτική καί ὀργανωτική γραμμή τοῦ Κόμματος, στίς σημερινές συνθῆκες τοῦ ἐμφύλιου πολέμου. Στό κέντρο αὐτῶν τῶν ἀποφάσεων μπῆκε τό καθῆκον: Νά δημιουργηθοῦν σταθερές καί μαζικές βάσεις πού θ' ἀποτελέσουν τά προχωρημένα φυλάκια τοῦ λαϊκοδημοκρατικοῦ μας στρατόπεδου στά σκλαβωμένα χωριά καί πού γιά τίς σημερινές στιγμές θάχουν δυό ἄμεσους ἀποφασιστικούς σκοπούς. α) Νά γίνουν οὐσιαστικά οἱ προωθημένες βάσεις τοῦ Δ. Σ. Ε. ἀπ' τίς ὁποῖες θά παίρνει πάσης φύσης βοήθεια καί β) νά γίνουν ἡ κινητήρια δύναμη τοῦ μαζικοῦ κινήματος καί ἡ καρδιά τῆς διαλυτικῆς δουλειᾶς μας στή σκλαβωμένη ὕπαιθρο. Πρέπει νά γίνει κατανοητό πώς μιά γερή ὀργάνωση τοῦ ΑΚΕ στό σκλαβωμένο χωριό, εἶναι ἡ καλύτερη ἡ πολύπλευρη βοήθεια στό Δ.Σ.Ε. Γιατί μιά καλή ὀργάνωση στό χωριό βοηθάει ἀποφασιστικά τό Δ. Σ. Ε. στήν καλύτερη ἐνέργεια τῶν ἐπιχειρήσεων. Τοῦ δίνει τίς ἀπαραίτητες πληροφορίες γιά τήν κατάσταση τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων. Τόν βοηθάει στά χτυπήματα ἐνάντια στίς ἐχθρικές βάσεις καί στόχους μέσα στά χωριά. Τόν βοηθάει στή στρατολόγηση τῶν στρατεύσιμων. Τόν προστατεύει ἀπ' τούς κινδύνους τῆς λιποταξίας. Τόν βοηθάει στή συγκέντρωση πληροφοριῶν καί στοιχείων γιά τούς νεοστρατολογούμενους κλπ. κι' ἔτσι προσφέρει θετική εἰσφορά στήν ἐπαγρύπνηση ἐνάντια στούς πράχτορες καί τούς ὕποπτους πού μπορεῖ νά στείλει ὁ ἐχθρός στίς τάξεις μας. Βοηθάει στήν ἐκλαΐκευση τῶν σκοπῶν καί τῶν λαϊκοδημοκρατικῶν ἰδανικῶν τοῦ Δ. Σ. Ε. στίς μάζες τῶν σκλαβωμένων χωριῶν. Βοηθάει στήν εἴσπραξη τῆς εἰσφορᾶς καί τήν οἰκονομική γενικά ἐνίσχυση τοῦ Δ. Σ. Ε. κλπ. κλπ.

* * *

Μέ τίς ἀποφάσεις τῆς 2ης Ὁλομέλειας ἡ ὀργανωτική συγκρότηση τοῦ Ἀγροτικοῦ Κόμματος Ἑλλάδας παίρνει τήν παρακάτω μορφή: Πολιτικό Γραφεῖο—Κεντρική Ἐπιτροπή— Ἐπιτροπή Διαμερίσματος —Ἐπαρχιακή Ἐπιτροπή, Τομεακός Γραμματέας γιά τήν κατεχόμενη Ἑλλάδα καί Τομεακή Ἐπιτροπή γιά τήν Ἐλεύθερη. Κομματική βάση ὀργανωμένη κατά τριάδες στίς σκλαβωμένες περιοχές καί κατά μαζικά παραρτήματα στίς ἐλεύθερες.

Ἡ Κομματική βάση τοῦ χωριοῦ στίς σκλαβωμένες περιοχές (ὅσες τριάδες κι' ἄν εἶναι) θά καθοδηγεῖται ἀπό τόν κομματικό γραμματέα τοῦ χωριοῦ. Ὁ κομματικός γραμματέας τοῦ χωριοῦ θά καθοδηγεῖται ἀπό τόν τομεακό γραμματέα. Κι' αὐτός πάλι θά καθοδηγεῖται ἀπ' τήν Ἐπαρχιακή ἐπιτροπή. Ἀπλαδή ἀπό τήν

Ε.Ε. καί πάνω παραμένει συλλογικό καθοδηγητικό όργανο. Στόν τομέα γιά τή σκλαβωμένη Ἑλλάδα καταργοῦνται οἱ Τομεακές Ἐπιτροπές καί στή θέση τους εἶναι μονάχα ὁ τομεακός γραμματέας. Στόν ἴδιο τομέα χωριῶν πού θά βρίσκεται ὁ τομεακός γραμματέας θά δρᾶ καί ὁ Π.Ε. ὑπαίθρου μέ τή μαχητική του ὁμάδα. Ἡ ὁμάδα αὐτή θά ἀποτελεῖ καί θά δρᾶ σάν τμῆμα τοῦ Δ.Σ.Ε. Ἐσωτερικά θά ζεῖ τή ζωή τῶν τμημάτων τοῦ Δ.Σ.Ε. μέ τή δημοκρατική συνέλευση κλπ. Ὁ Π.Ε. ὑπαίθρου συγκεντρώνει στή δικαιοδοσία του ὅλα τά στρατιωτικά—πολεμικά—διοικητικά καθήκοντα σάν τμῆμα τοῦ Δ.Σ. καί ἐλέγχει μέ τήν ἰδιότητά του αὐτή, τό χῶρο του. Γι' αὐτό χρειάζεται συγκέντρωση ὅλων αὐτῶν τῶν λειτουργιῶν στό πρόσωπό του καί ἄσκησή τους μέ τήν ταχύτητα, πού ἀπαιτεῖ ὁ πόλεμος. Στήν ἀρχή στό ξεκίνημα ὁ τομεακός γραμματέας καί ὁ Π.Ε. ὑπαίθρου μποροῦσαν νά ἦταν τό ἴδιο πρόσωπο. Σήμερα ἡ πράξη ἔδειξε ὅτι πρέπει νά εἶναι δυό διαφορετικά πρόσωπα γιατί ἔτσι γίνονται καλύτερα καί οἱ δυό δουλειές καί γιατί εἶναι πιθανόν ὅταν εἶναι ἕνα πρόσωπο νά γίνεται ἡ μιά δουλειά σέ βάρος τῆς ἄλλης.

Οἱ κομματικές τριάδες πού θά γίνουν μέσα στά σκλαβωμένα χωριά πρέπει νά ἔχουν αὐστηρά συνωμοτικά σύνορα γιά τήν προφύλαξή τους στήν παράνομη δράση τους. Νά ὑπάρχει μιά ἐπιλεκτικότητα στή συγκρότησή τους. Ἀπ τίς σημερινές, πολεμικές περιστάσεις εἴμαστε ἀναγκασμένοι νά χρησιμοποιήσουμε προσωρινά αὐτές τίς στενές ὀργανωτικές μορφές για νά διαφυλάξουμε τή μαζική βάση τοῦ κόμματος, πού εἶναι οἱ πλατειές μάζες τῆς ἀγροτιᾶς.

Μέσα στούς ξεσπιτωμένους ἀγρότες, πού βρίσκονται συγκεντρωμένοι ἀναγκαστικά στίς πόλεις καί τά κεφαλοχώρια, πρέπει νά ὀργανωθοῦν κομματικές τριάδες. Οἱ κομματικές αὐτές τριάδες θά καθοδηγοῦνται ἀπ τόν κομματικό γραμματέα τῶν ξεκληρισμένων ἀγροτῶν πού θά βρίσκεται ἀνάμεσά τους. Ὁ κομματικός αὐτός γραμματέας θά καθοδηγεῖται ἀπ τήν ἐπαρχιακή ἐπιτροπή τοῦ χώρου, στόν ὁποῖο βρίσκεται κοντά ἡ πόλη.

* * *

Στήν Ἐλεύθερη Ἑλλάδα παραμένει σάν ὀργάνωση τῆς βάσης, ἡ μαζική κομματική ὀργάνωση: Τό παράρτημα. Τό παράρτημα ἐνσαρκώνει τήν πολιτική ἑνότητα στό χωριό. Τό παράρτημα, στό ἐλεύθερο χωριό πρέπει νά μεταβληθεῖ σέ κινητήρια δύναμη τῆς ἀγροτιᾶς γιά τή δημιουργία ἑνός γεροῦ ἀτσαλένιου μετόπισθεν. Συγκεκριμένα ἡ κομματική ὀργάνωση στήν Ἐλεύθερη Ἑλλάδα θά πρέπει νά δοθεῖ ὁλικά γιά τήν ἐνίσχυση τοῦ κυβερνητικοῦ ἔργου, τῆς λαϊκῆς ἐξουσίας καί τῆς πρακτικῆς βοήθειας τοῦ ΔΣΕ. Ἡ καθοδήγηση στό παράρτημα δίνεται ἀπ τήν τομεακή ἐπιτροπή τῶν ἐλεύθερων χωριῶν κι' ἐκεῖ πού δέν ὑπάρχουν πολλά ἀπ' αὐτά, ἀπ' εὐθείας ἀπ τήν Ἐπαρχιακή Ἐπιτροπή τοῦ χώρου στόν ὁποῖο ἀνήκει τό ἐλεύθερο χωριό.

* * *

Τό λίγο χρονικό διάστημα πού πέρασε ἀπ τήν 2η Ὁλομέλεια καί δῶθε ἀποδείχνει καί ἐπαληθεύει ἀπόλυτα τήν ὀρθότητα αὐτῆς τῆς ὀργανωτικῆς πολιτικῆς. Σήμερα οἱ ΠΕ ὑπαίθρου μέ τήν ἀξιόλογη δράση τους πού ἀνέπτυξαν, ἀνοίγουν τό δρόμο στά σκλαβωμένα χωριά καί οἱ κομματικές ὀργανώσεις τοῦ ΚΚΕ πού βαθμιαία καί σταθερά δημιουργοῦνται στά νῶτα τοῦ ἐχθροῦ ἀποτελοῦν γερά στοιχεῖα στήν καινούρια ταχτική ἐπιδίωξη τοῦ ΔΣΕ γιά τή δημιουργία τοῦ τρίτου μετώπου. Τά παρακάτω στοιχεῖα ἐπιβεβαιώνουν τήν διαπίστωση αὐτή: Στήν περιφέρεια τοῦ διαμερίσματος Δ. Μακεδονίας πραγματοποιήθηκαν ἀπό τίς 10-12-48 μέχρι τίς 25-2-49 δηλαδή μέσα σέ 75 μέρες, τά παρακάτω: 1) Μπῆκαν κομ. βάσεις σέ 41 χωριά. 2) ἔγιναν κομ. ἐπιτροπές σέ 89 σκλαβωμένα χωριά 3) ἔγιναν ἐπαφές σέ 95 σκλαβ. χωριά. Σύνολο 225.

Ὁ μοναρχοφασισμός καί οἱ ἀμερικάνοι ἐκεῖνο πού δέν πέτυχαν τό 1948 ἰσχυρίζονται πώς θά τό πετύχουν τό 1949.

Ὅμως, ὁ ΔΣ πού ματαίωσε τά μοναρχοφασιστικά σχέδια τοῦ χρόνου πού πέρασε καί βγῆκε πιό ἀντρειωμένος, ἕνα μπόι μεγαλύτερος, εἶναι βέβαιο πώς τό 1949 μπορεῖ νά τό κάνει ἀποφασιστικό χρόνο τῆς νίκης γιά τή συντριβή τοῦ ἐχθροῦ, ἀρκεῖ νά κάνουμε ὅλοι τό καθῆκον μας.

Ἡ ἀγροτιά καί τό Ἀγροτικό Κόμμα Ἑλλάδας ἔχοντας σάν ὁδηγό τίς ἀποφάσεις τῆς 2ης Ὁλομέλειας τῆς ΚΕ του, τήν πλούσια πείρα πού ἀπόχτησαν μέχρι τώρα στά χρόνια τοῦ ἐμφυλίου πολέμου θά βοηθήσουν μ' ἐνθουσιασμό καί μ' ὅλες τίς δυνάμεις τους τό ΔΣ, ὥστε νά γίνει δυνατή ἡ πραγματοποίηση τῶν στρατηγικῶν του σκοπῶν για τό χρόνο αὐτό.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΑΠΤΟ Β! ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ Ν.Ο.Φ.

Τοῦ σ. Β. ΚΟΙΤΣΕΦ Γραμματέα τοῦ Κ.Σ. τοῦ Ν.Ο.Φ.

Στίς 25—26 τοῦ Μάρτη 1949 συνῆλθε τό 2ο Συνέδριο τοῦ Λαϊκοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Μετώπου τῶν Μακεδόνων τοῦ Αἰγαίου (ΝΟΦ).

Τό 2ο Συνέδριο τοῦ ΝΟΦ συνῆλθε μέσα σέ σοβαρές καί ἀποφασιστικές στιγμές γιά τό Δημοκρατικό κίνημα τῆς χώρας μας καί στάθηκε σοβαρός παράγοντας στήν ὅλη ἐξέλιξη τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγώνα τοῦ σλαβομακεδόνικου καί ἑλληνικοῦ λαοῦ. Στό 2ο Συνέδριο πῆραν μέρος πάνω ἀπό 700 ἀντιπρόσωποι ἀπ' ὅλη τή Μακεδονία (Ἀνατολική, Κεντρική, Δυτική), ἀπτίς Μεραρχίες ΥΙ, ΥΙΙ, ΥΙΙΙ, ΙΧ, Χ, ΧΙ, ἀπτή μονάδα τοῦ πυροβολικοῦ καί ἀπ' ὅλους τούς στρατιωτικούς σχηματισμούς τῆς περιοχῆς Βίτσι. Γιά πρώτη φορά στήν ἱστορία τοῦ σλαβομακεδόνικου λαοῦ πραγματοποιήθηκε μιά τόσο μεγαλειώδικη συγκέντρωση τῶν καλλίτερων παιδιῶν τοῦ σλαβομακεδόνικου λαοῦ τῆς Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου.

Στό 2ο Συνέδριο παραβρέθηκαν κι' ἀδέλφια μας ἀπό τό Πιρίν, πού μέ συγκίνηση καί θαυμασμό παρακολούθησαν τίς ἐργασίες του. Τό συνέδριό μας τό τίμησαν, ὁ Γεν. Γραμματέας τοῦ Κ.Κ.Ε. σ. Νίκος Ζαχαριάδης, ὁ σ. Κώστας Καραγιώργης ἀπό μέρος τῆς Π.Δ.Κ. καί τοῦ Γ.Α. τοῦ Δ.Σ.Ε. Ὁ σ. Γιάννης Βουρνάς ἀπό μέρος τοῦ Π.Γ. τοῦ Α.Κ.Ε. καί ἄλλοι.

Θέματα τοῦ συνεδρίου ἦταν: 1) Ἔκθεση γιά τή δουλειά τοῦ Ν.Ο.Φ. ἀπτό 1ο συνέδριο μέχρι τό 2ο. 2) Μερικές ἀλλαγές στό πρόγραμμα καί στό καταστατικό τοῦ Ν.Ο.Φ. καί 3) Ἐκλογή νέου Κ.Σ.

Τά συμπεράσματα πού βγῆκαν ἀπτήν πλατειά συζήτηση πάνω στό πρῶτο θέμα, μποροῦν νά συνοψιστοῦν στά παρακάτω:

1) Τά βασικά καθήκοντα πού ἔβαζε τό πρῶτο συνέδριο τοῦ Ν.Ο.Φ. μπροστά στό Μακεδονικό λαό καί τήν ὀργάνωση ἦταν: πρῶτο ἡ ὁλόπλευρη βοήθεια τοῦ Δ.Σ.Ε. δεύτερο ἡ βοήθεια πρός τήν Π.Δ.Κ. καί τρίτο τό δυνάμωμα τῆς ἑνότητας μέσα στόν ἴδιο τό Μακεδονικό λαό καί ἀνάμεσα στό Μακεδονικό καί τόν Ἑλληνικό λαό. Καί στά τρία καθήκοντα ἀνταποκρίθηκαν τό ΝΟΦ καί ὁ Μακεδονικός λαός.

Τό 2ο συνέδριο τοῦ Ν.Ο.Φ. διαπίστωσε πώς ὁ σλαβομακεδονικός λαός δόθηκε ὁλοκληρωτικά στό σημερινό ἀγώνα. Ὅλοι οἱ ἄντρες καί οἱ γυναῖκες τῆς ἐλεύθερης καί μισοελεύθερης περιοχῆς πού ἦσαν ἱκανοί νά κρατήσουν ὅπλα ἐντάχθηκαν στίς τάξεις τοῦ Δ.Σ.Ε. Μέσα ἀπτίς γραμμές τοῦ Δ.Σ.Ε. πολέμησαν καί πολεμᾶνε παλληκαρίσια στό Γράμμο, Βίτσι καί σέ ὅλες τίς ἄλλες περιοχές τῆς Ἑλλάδας. Ὁ λαός στά μετόπισθεν γέροι καί γριές μέ αὐτοθυσία πρόσφεραν ὅτι εἶχαν καί δέν εἶχαν στό Δ.Σ.Ε. Στίς ἐπιχειρήσεις στό Γράμμο δεκάδες χιλιάδες ὁκάδες τρόφιμα δῶσαν καί τά μετάφεραν στό Δ.Σ.Ε. Ἐπί 5 μῆνες 4.000 ἄντρες καί γυναῖκες δούλεψαν στά ὀχυρά κάτω ἀπό συνθῆκες σκληρές — κάτω ἀπτίς ὀβίδες τοῦ πυροβολικοῦ καί τίς βόμβες τῆς ἀεροπορίας — κάτω ἀπτίς βροχές καί τό χιόνι. Ἡ συμμετοχή τοῦ Μακεδονικοῦ λαοῦ στό σημερινό ἀγώνα εἶναι καθολική.

Στόν τομέα τῆς ἐνίσχυσης τῆς Π.Δ.Κ. καί τῆς Λαϊκῆς Ἐξουσίας, ὁ Μακεδονικός λαός ἔδωσε πολλά. Μέ ἰδιαίτερη ἀγάπη περιέβαλλε τήν Π.Δ.Κ. καί βοήθησε στήν ἀνάπτυξη τοῦ θεσμοῦ τῆς Λαϊκῆς Ἐξουσίας. Τά Λαϊκά Συμβούλια στό χωριό, μετατράπηκαν σέ μοναδικά ὄργανα, πού ρυθμίζουν κατά τόν καλλίτερο τρόπο τόν κοινωνικό καί πολιτικό βίο του. Ὁ Μακεδονικός λαός τώρα κατάλαβε ὅτι εἶναι πραγματικός νοικοκύρης στόν τόπο του. Ἐκφραστής τῆς Λαϊκῆς Ἐξουσίας ὁ ἴδιος ὁ λαός μέ τά ὄργανα πού αὐτός ἐκλέγει, ἔλυσε μιά σειρά ζητήματα, πού χρόνια τώρα στέκονταν ἄλυτα. Μέσα σέ λίγο χρονικό διάστημα μέ τόν πιό δίκαιο τρόπο μοίρασε ἀρκετές χιλιάδες στρέμματα γῆ, πού ἀνῆκαν σέ τσιφλικάδες, μοναστήρια καί ἐθνοπροδότες. Ἔφτιαξε σχολεῖα, φροντιστήρια ἀπ' ὅπου βγῆκαν δάσκαλοι Μακεδόνες. Ἔφτιαξε νοσοκομεῖα καί πῆρε μιά σειρά μέτρα πού βελτίωσαν πολύ τήν ἐθνική, κοινωνική, ἐκπολιτιστική καί οἰκονομική ζωή τοῦ Μακεδονικοῦ λαοῦ. Τήν Π.Δ.Κ. ὁ Μακεδονικός λαός τήν ἀγάπησε τόσο, ὅσο κανέναν ἄλλον, γιατί αὐτή ἀναγνώρισε τούς κόπους καί τίς θυσίες του, ὅλα τά δικαιώματά του.

Γύρω ἀπτήν ἑνότητα μέσα στό Μακεδονικό λαό καί τήν ἑνότητά του μέ τόν ἑλληνικό λαό, στό χρόνο αὐτό πραγματοποιήθηκε μεγάλη πρόοδος. Ἡ ἑνότητα αὐτή δέθηκε μέσα στίς σκληρές μάχες, στό Γράμμο καί στό Βίτσι. Ἐκεῖ, στό [illegible] χαράκωμα, στόν ἴδιο βράχο ἔπεφτε ὁ ἕλληνας μετό Μακεδόνα [illegible] ἀτσαλώθηκε μέ τό αἷμα.

Ἡ ἑνότητα ἑλληνικοῦ καί μακεδόνικου λαοῦ σήμερα εἶναι πιό δυνατή ἀπό κάθε ἄλλη φορά. Τήν ἑνότητα αὐτή κανένας [illegible] τοῦ λαοῦ μας δέν εἶναι σέ θέση νά τήν ἀδυ-

νατίσει ἤ νά τή διασπάσει.

2) Οἱ τεράστιοι ἀγῶνες τοῦ Μακεδονικοῦ λαοῦ καί οἱ θυσίες του στό σημερινό ἀγώνα ἐνάντια στούς ντόπιους μοναρχοφασίστες καί ἀμερικανοάγγλους καταχτητές στεφανώθηκαν μέ μιά σειρά κατακτήσεις τοῦ μακεδόνικου λαοῦ σ' ὅλους τούς τομεῖς τῆς ζωῆς του.

α) Ἐθνικός τομέας: Ὁ Μακεδονικός λαός εἶναι ἐλεύθερος σήμερα ὄχι μόνο νά μιλᾶ τή γλῶσσα του ἀλλά τίς συνελεύσεις, τίς συγκεντρώσεις, τίς πολιτικές συνδιαλέξεις, νά τίς κάνει στή γλῶσσα του. Τόν περασμένο χρόνο στήν ἐλεύθερη περιοχή στό Βίτσι καί Καϊμακτσαλάν λειτουργοῦσαν 87 Μακεδονικά σχολειά μέ 10.000 μαθητές πού μέσα σέ λίγο χρονικό διάστημα μπόρεσαν νά διαβάζουν καί νά γράφουν στή μητρική τους γλῶσσα. Μακεδόνικα γράμματα μάθανε καί ὅλοι οἱ ἐνήλικες τῆς ἐλεύθερης περιοχῆς καί οἱ σλαβομακεδόνες μαχητές καί μαχήτριες τοῦ Δ.Σ.Ε. Σήμερα στά τμήματα τοῦ Δ.Σ.Ε. ἔχουν πρόγραμμα βδομαδιάτικο, οἱ σλαβομακεδόνες μαχητές καί μαχήτριες διαβάζουν καί γράφουν Μακεδόνικα. Στό χρόνο πού μᾶς πέρασε, βελτιώθηκαν σοβαρά οἱ ἔντυπες ἐκδόσεις μας, τό «Νεποκόρεν», «Νόβα Μακεδόνια» καί βγῆκε ἕνα καινούργιο ὄργανο τό Μπιλτεν.

β) Στόν Πολιτικό τομέα: Στίς ἐλεύθερες περιοχές στό Βίτσι ὅπου ὁ πληθυσμός εἶναι μακεδόνικος, τά Λ. Συμβούλια καί τά επαρχιακά Φλώρινας καί Καστοριᾶς στή μεγάλη πλειοψηφία ἀποτελοῦνται ἀπό μακεδόνες. Στήν Π.Δ.Κ. ὁ μακεδονικός λαός ἀντιπροσωπεύεται μέ ὑπουργό. Στή Δ. Μακεδονία ὁ κυβερνητικός ἀντιπρόσωπος εἶναι σλαβομακεδόνας.

γ) Στόν οἰκονομικό τομέα: Οἱ διοικήσεις τῆς ἕνωσης Γεωργικῶν συνεταιρισμῶν Πρέσπας καί Κορεστίων ἀποτελοῦνται ἀπό σλαβομακεδόνες. Οἱ ὀργανισμοί αὐτοί μέ τή δημιουργία διάφορων συνεργείων σιδηρουργείων, σαπουνοποιίας, ἀσβεστοκάμινων, καρβουνάδικων κλπ. μέ τή δημιουργία φυτωρίων γιά κλίματα καί γιά λαχανόσπορο, μέ τίς ἀνταλλαγές πού ἀνέπτυξαν ἀνάμεσα στούς συνεταιρισμούς καί ἀνάμεσα συνεταιρισμούς καί τό Δ.Σ.Ε. βοήθησαν πολύ στήν οἰκονομική ἀνάπτυξη τοῦ μακεδονικοῦ λαοῦ τῶν ἐλεύθερων καί μισοελεύθερων χωριῶν.

δ) Στό Δ.Σ. ὑπάρχουν σήμερα πάνω ἀπό 1.000 μακεδόνες ἀξιωματικοί. Ὁ διοικητής τῆς ΧΙ Μεραρχίας εἶναι σλαβομακεδόνας, ὁ σ. Παντελῆς Βαϊνάς συνταγματάρχης. Στό Ἀνώτατο Πολεμικό Συμβούλιο τοῦ Δ.Σ.Ε. βρίσκεται σλαβομακεδόνας. Σέ κάθε μονάδα τοῦ Δ.Σ.Ε. μικρή ἤ μεγάλη ὑπάρχει ὑπεύθυνος γιά τή δουλειά στούς μακεδόνες, πού καθῆκον ἔχει νά λύσει ζητήματα πού ἀφοροῦν τούς μακεδόνες μαχητές καί μαχήτριες σέ συνεργασία μέ τούς Π.Ε. κατά μονάδα.

Αὐτά τά δικαιώματα πού ἀναφέρθηκαν καί πολλά ἄλλα, πού ὁ Μακεδονικός λαός τά κατέχτησε μέ τό σπαθί καί μέ τό αἷμα του, τοῦ ἄνοιξαν τό δρόμο γιά τήν αὐριανή ἐθνική καί κρατική ἀποκατάστασή του, πού εἶναι ὁ προαιώνιος πόθος του.

3) Στό χρόνο πού μᾶς πέρασε ἡ ὀργάνωσή μας παρουσίασε σοβαρές ἀδυναμίες. Πρῶτο ἀπό τό Α' συνέδριο τοῦ ΝΟΦ ὡς τήν πρώτη Ὁλομέλεια τοῦ Κ.Σ. τήν ὀργάνωσή μας τήν ἔδερνε μιά φραξιονιστική πάλη χωρίς ἀρχές, πού εἶχε ἐκδηλωθεῖ ἀνάμεσα σέ ἀνώτερα στελέχη καί πήγαινε νά χωρίσει τήν ὀργάνωση, σέ δυό ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα. Ὁ φραξιονισμός αὐτός πού πήγαινε νά κάνει ἀδύνατες τίς ὀργανώσεις, νά ὁδηγήσουν τό μακεδονικό λαό στό σωστό δρόμο, σταμάτησε χάρη στή βοήθεια τοῦ Π.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. πού ἔγκαιρα, μίλησε γιά τόν κίνδυνο τῆς τέτοιας πάλης καί χάρη στή σωστή ἀπόφαση τῆς 1ης Ὁλομέλειας τοῦ Κ.Σ. τοῦ ΝΟΦ πού ἔδωσε τέρμα στό φραξιονισμό. Δεύτερο: Ξεκαθαρισμένη ἡ ὀργάνωση ἀπό τό φραξιονισμό τράβηξε πρός τά μπρός, ἐλάχιστα ὅμως λιπόψυχα στοιχεῖα, πού ἦταν ἐπικεφαλῆς τῆς φραξιονιστικῆς πάλης μήν μπορώντας νά δοῦν τά σοβαρά σφάλματα τους τράβηξαν πρός τόν κατήφορο, πρός τόν ὀπορτουνισμό, ἄρχισαν νά ρίχνουν διάφορα συνθήματα ὅτι ὁ Δ.Σ.Ε. δέν μπορεῖ νά νικήσει, ὅτι ἄδικα σκοτώνεται ὁ μακεδονικός λαός κλπ. καί στό τέλος πῆραν τά ποδάρια τους καί τράβηξαν στό δρόμο τῆς ἀτιμίας καί τῆς προδοσιᾶς, ἐκεῖ πού μποροῦσαν νά ἐξασφαλίσουν τά τομάρια τους.

Τρίτο: Ἀποτέλεσμα τῆς φραξιονιστικῆς πάλης καί ἀργότερα τῶν ὀπορτουνιστικῶν ἐκδηλώσεων ἀνάμεσα σ' ὁρισμένα στελέχη τῆς καθοδήγησης ἦταν ἡ ἀπόσπαση τῆς καθοδήγησης ἀπό λαό, πού στάθηκε σοβαρό ἐμπόδιο στό ν' ἀποδώσει ὁ λαός μας τό ἀνώτερο πού μποροῦσε νά δώσει στό σημερινό ἀγώνα.

Τό 2ο συνέδριο τοῦ ΝΟΦ πού σ' αὐτό πῆραν μέρος ἀντιπρόσωποι ὁλόκληρου τοῦ σλαβομακεδόνικου λαοῦ στιγμάτισε τούς λιποτάκτες αὐτούς πού πάτησαν στό αἷμα τῶν χιλιάδων ἡρώων τοῦ μακεδονικοῦ λαοῦ καί τούς χαραχτήρισε σάν προδότες τοῦ λαοῦ μας, ρίχνοντάς τους στήν κοινή περιφρόνηση. Σχετικά μέ τό ζήτημα αὐτό ἡ διακήρυξη τοῦ 2ου συνεδρίου ἀναφέρει.

Στίς σημερινές κρίσιμες στιγμές πού συνέρχεται τό 2ο συνέδριο τοῦ ΝΟΦ, οἱ ἐχθροί τῶν λαῶν μας καταβάλουν ἀπ' ὅλες τίς μεριές προσπάθειες νά διασπάσουν τήν ἑνότητα ἀνάμεσα στό μακεδονικό λαό καί τή μαχητική ἑνότητα ἀνάμεσα σ' αὐτόν καί τόν ἑλληνικό λαό, ἑνότητα πού εἶναι ὁ ὅρος γιά τή νίκη τῶν δυό λαῶν.

Οἱ κάθε λογῆς ἐχθροί τοῦ λαοῦ ἐκμεταλλευόμενοι τίς πολεμικές δυσκολίες καί τίς

άλλες δυσκολίες πού πηγάζουν άπ' αύτές, έκμεταλλευόμενοι τήν κατάσταση πού έχει δημιουργηθεί στή Γιουγκοσλαβία ρίχνουν διάφορα συνθήματα πού βρίσκουν έδαφος σέ ώρισμένα λιπόψυχα καί ταλαντευόμενα στοιχεία ύποκινώντας τα σέ λιποταξία.

Ερεί οί 700 άντιπρόσωποι τοῦ 2ου συνεδρίου τοῦ ΝΟΦ τούς άνθρώπους αύτούς πού συνωμοτοῦν, πού όργανώνουν τή διάσπαση καί λιποταξία στίς γραμμές πατώντας στό αίμα τῶν χιλιάδων ήρώων μας, τούς στιγματίζουμε σάν κοινούς προδότες καί έχθρούς λιποτάκτες τοῦ άγώνα τοῦ λαοῦ μας.

Κι' όσοι παρασύρθηκαν άπό έχθρικά κηρύγματα καί τήν ύπουλη ύπονομευτική δουλειά αύτῶν τῶν διασπαστῶν κι' άκολούθησαν τόν εύκολο δρόμο τῆς φυγῆς καί τῆς λιποταξίας έκαναν μιά πράξη καθαρά προδοτική καί άντιλαϊκή πού μόνο τόν έχθρό, τό μοναρχοφασισμό καί τό ίμπεριαλιστικό στρατόπεδο βοηθάει.

(Άπό τή διακήρυξη τοῦ 2ου συνεδρίου τοῦ ΝΟΦ)

Άλλη βασική άδυναμία τῆς όργάνωσής μας ήταν καί είναι άκόμα τό άδύνατο ίδεολογικό μέτωπό μας. Καί έδῶ πρέπει νά δώσουμε μεγάλη προσοχή. Τό ΝΟΦ δέν μπόρεσε νά έξυψώσει τό ίδεολογικό μέτωπο καί νά τό φέρει στό ύψος τοῦ άγώνα τοῦ λαοῦ μας. Οί άγῶνες, οί θυσίες, οί κατακτήσεις τοῦ λαοῦ μας, δέν έγιναν κτῆμα τοῦ ίδιου τοῦ λαοῦ. Να, γιατί άπό καιρό σέ καιρό παρουσιάζονται ταλαντεύσεις. Τό 2ο Συνέδριο καλεῖ όλους τούς νεοφίτες μαχητές καί μαχήτριες πού είναι στό Δ.Σ. άξιωματικούς καί γενικά όλα τά στελέχη τοῦ Ν.Ο.Φ. νά δουλέψουν στόν τομέα αύτό, γιατί έτσι μόνο θά παραμεριστεί κάθε είδους παρεξήγηση πού μπορούσε νά ύπάρχει. Ή καθοδήγηση δέν έδωσε τόση σοβαρότητα στίς σκλαβωμένες περιοχές, έκεῖ πού ύπάρχει μεγάλη μάζα τοῦ Μακεδονικοῦ λαοῦ, έκεῖ πού ό λαός μέ δίψα περιμένει τά στελέχη νά τοῦ μιλήσουν, νά τόν διαφωτίσουν καί νά τόν όδηγήσουν στήν πάλη του γιά τό ψωμί καί τή λευτεριά. Έκεῖ πού μπορεῖ ό Δ.Σ.Ε. νά έξασφαλίσει τίς έφεδρείες του. οί όργανώσεις μας άπουσίασαν. Έπηρεασμένα τά στελέχη μας άπ' τίς όππορτουνιστικές τάσεις, πού είναν κιόλας έκδηλωθεῖ σέ στελέχη καθοδηγητές λέγοντας: κάτω δέν μπορεῖ νά γίνει δουλειά γιατί ύπάρχει τρομοκρατία. Ώρισμένοι ίσχυρίζονταν μάλιστα ότι στήν κατοχή ήταν διαφορετική ή παρανομία κλπ. Ή ίδια όμως δουλειά διάψευσε τά στοιχεία αύτά γιατί άπ' τόν τομέα τῶν Καϊλαρίων μόνο τίς μέρες τοῦ συνεδρίου ήρθαν πάνω άπό 100 σλαβομακεδόνισσες πού 40 πῆραν μέρος στό συνέδριο καί οί άλλες κατατάχτηκαν στίς γραμμές τοῦ Δ.Σ.Ε.

Αύτό μόνον δείχνει πόσο έκτιμᾶ ό λαός μας άγαπάει τόν άγώνα μας. Άπ' αύτό βγαίνει ότι τά στελέχη μας πρέπει νά προσανατολίζονται μέ νέες μέθοδες δουλειᾶς καί νά προσαρμόζουνται έτσι όπως έπιβάλλουν οί σημερινές συνθῆκες μέ παλληκαριά καί αύτοθυσία.

4) Στό 2ο συνέδριο τοῦ ΝΟΦ ῆρθαν χαιρετισμοί άπ' όλες τίς όργανώσεις καί Κόμματα τοῦ έλληνικοῦ λαοῦ καί τήν τούρκικη μειονότητα. Ή συγκίνηση καί ό ένθουσιασμός μέ τόν όποῖο οί άντιπρόσωποί μας τούς ύποδέχτηκαν, δείχνει τούς άδιάρρηκτους δεσμούς πού ύπάρχουν άνάμεσα στούς δυό λαούς μας, τόν ελληνικό καί μακεδονικό. Δείχνουν μαχητική ένότητα πού ό λαός μας είναι άποφασισμένος νά τή διαφυλάξει καί νά τή δυναμώσει άπό μέρα σέ μέρα, χτυπώντας καί παραμερίζοντας κάθε διασπαστικό στοιχείο.

Τό 2ο συνέδριο τοῦ ΝΟΦ ψήφισε τό νέο πρόγραμμα πού έκφράζει τούς άγῶνες καί πόθους τοῦ μακεδονικοῦ λαοῦ.

5) Τό 2ο συνέδριο τοῦ ΝΟΦ ήταν πολεμικό συνέδριο καί συνέδριο παλλαϊκοῦ συναγερμοῦ καί άπόδειξε πώς ό σλαβομακεδόνικος λαός έχει βαθειά πίστη στό σημερινό άγώνα πού διεξάγει μαζί μέ τόν έλληνικό λαό.

Είναι άποφασισμένος ν' άγωνιστεῖ μέ τόν ίδιο ένθουσιασμό καί αύτοθυσία, είναι άποφασισμένος νά τά δώσει όλα στόν άγώνα γιά τή Λαϊκή Δημοκρατία καί έθνική του άποκατάσταση. Είναι άποφασισμένος νά χτυπήσει καί νά ξεκαθαρίσει κάθε λιπόψυχο, προδοτικό στοιχεῖο πού θά σταθεῖ έμπόδιο στό σκληρό μά σωστό δρόμο πού τραβᾶ μ' έπικεφαλῆς τό Κ.Κ.Ε., τήν Π.Δ.Κ. καί τήν όργάνωσή του τό ΝΟΦ.

ΟΛΟΙ ΣΤ' ΑΡΜΑΤΑ!

ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΚΗ!

ΑΠΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ Π.Ε. ΥΠΑΙΘΡΟΥ ΣΤΗ Δ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Τοῦ σ. ΓΙΩΡΓΗ ΚΑΡΑΜΙΧΑ (ΓΡΙΒΑ) ταγματάρχη Π. Ε.

Ἔκλεισε στίς 10)4)49 ἕνα πεντάμηνο ἀπό τότες πού δημιουργήθηκαν μέ διαταγή τοῦ ΓΑ οἱ ὁμάδες τῶν ΠΕ Ὑπαίθρου στή Δυτική Μακεδονία.

Ὁ θεσμός αὐτός εἶναι καινούργιος καί ἔρχεται ὕστερα ἀπ' τήν καθιέρωση τῶν ΠΕ γιά τίς πόλεις. Τόν τελευταῖο δέ καιρό ἄρχισε σιγά-σιγά νά ἐπεκτείνεται σ' ὅλη τήν ὕπαιθρο Ἑλλάδα.

Εἶναι ἀπό προηγούμενα ἄρθρα γνωστοί οἱ λόγοι πού ἐπέβαλαν τήν καθιέρωση τοῦ θεσμοῦ τῶν ΠΕ Ὑπαίθρου. Κανένας λόγος, συνεπῶς, δέν ὑπάρχει νά τούς ἐπαναλάβουμε ἐμεῖς ἐδῶ. Ἐκεῖνο μόνο πού θά σημειώσουμε εἶναι ὅτι ἦταν ἀπόλυτα ἐπιβεβλημένη ἡ καθιέρωση καί ἡ ἐπέκταση τοῦ θεσμοῦ. Αὐτό ἀπόδειξαν τά πράγματα καί ἡ ζωή.

Ποιά ἦταν καί ἐξακολουθεῖ καί τώρα νἄναι ἡ βασική ἀποστολή τῶν ὁμάδων στή σκλαβωμένη ὕπαιθρο; Ἐπιγραμματικά ὁ σ. Β. Μπαρτζιώτας στό λόγο του στούς ἀπόφοιτους τῆς Α' σειρᾶς τῆς σχολῆς ΠΕ τή διατύπωσε: «...Οἱ ΠΕ εἶναι τά χελιδόνια τοῦ ΔΣΕ πού θά ξαπλώσουν τή δράση τοῦ ΔΣΕ στίς πόλεις καί τά χωριά καί θά φέρουν σ' αὐτά τήν ἄνοιξη τῆς λευτεριᾶς, τό μαχητικό παλμό τῆς πάλης καί τῆς Νίκης..» Μ' ἄλλα λόγια:

Πρῶτο: Μέ τή δράση τους νά μεταφέρουν τόν πόλεμο στά μετόπισθεν τοῦ ἐχθροῦ. Νά βοηθήσουν στό ἀπελευθερωτικό ἔργο τους τίς μεγάλες μονάδες τοῦ ΔΣΕ. Νά δείξουν ὅτι παντοῦ ὑπάρχει τό ἄγρυπνο μάτι τοῦ τιμωροῦ καί ἐκδικητῆ ΔΣΕ. Δεύτερο: Νά βοηθήσουν τίς πλατειές λαϊκές μάζες ἐξοπλισμένες (ΜΦΣ—ΜΑΥ—ΜΕΑ—ΜΑΔ κλπ) ἀπ' τόν ἐχθρό καί μές στήν πάλη καί στούς ἀγῶνες πού ὁρίμαξαν ἐνάντια στήν τρομοκρατία, στό ξεσπίτωμα, στό βίαιο ἐξοπλισμό. Ἐνάντια στήν πεῖνα, στήν ἀκρίβεια. Γιά τήν Εἰρήνη, τή Συναδέλφωση καί τή Συνεννόηση Καί τρίτο πούναι καί τό πιό σπουδαῖο: Φυτεύοντας παντοῦ τήν πίστη στό δίκαιο τοῦ ἀγώνα καί στή Νίκη καί ἀξιοποιώντας αὐτή τήν πίστη καί τή μικρή δύναμή τους μέ τήν ἔξυπνη δράση, νά βοηθήσουν τό ΓΑ στή λύση τοῦ σοβαρώτατου προβλήματος τῶν στρατηγικῶν ἐφεδρειῶν. Αὐτή, λοιπόν, ἦταν καί εἶναι ἡ βασική ἀποστολή τῶν ΠΕ γιά τήν ὕπαιθρο.

* * *

Ἀπ' τή μιά, ὁ ἀγώνας γιά τή συγκρότηση τήν ὀργάνωση καί τή συμπλήρωση τῶν ὁμάδων καί τῆς ἐσωτερικῆς τους ζωῆς. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκπαίδευσης καί τῆς ἀφομοίωσης τοῦ φρέσκου ὑλικοῦ. Τό χτύπημα ὁρισμένων ἄσχημων ἐπιβιώσεων. Ἡ πάλη γιά τή δημιουργία καινούργιου μηχανισμοῦ πούναι ἀπαραίτητο στοιχεῖο γιά τήν ὕπαρξή τους.

Κι' ἀπ' τήν ἄλλη, ἡ δράση τους ἡ πολεμική μέσα ἀπ' τήν ὁποία θά ἔλυναν καί μιά σειρά ἀπό προβλήματά τους (στρατολογία, ναρκοπόλεμος, σαμποτάζ κλπ) στάθηκαν τά πρῶτα καθήκοντα τῶν ὁμάδων τῶν ΠΕ Ὑπαίθρου στή Δυτική Μακεδονία.

Νά πῶς πάνω κάτω παρουσιάζεττι ἀριθμητικά ἡ δράση στούς πέντε αὐτούς μῆνες. Νά σημειωθεῖ ὅτι τά στοιχεῖα εἶναι κάμποσο πίσω, ἀπ' τήν πραγματικότητα.

Δράση Ὁμάδων Π.Ε. Ὑπαίθρου Δυτικῆς Μακεδονίας ἀπό 10)11)48—20)4)49

Μάχες	24
Κρούσεις	34
Ἐνέδρες	4
Διεισδύσεις σέ κατεχόμενα χωριά	142
Ἀνατινάξεις ἐχθρικῶν αὐτ)νήτων	65
» » τάνκς	6
Χτύπημα φαλάγγων	2
Ἀνατινάξεις ἄλλων στρατιωτικῶν ἐγκαταστάσεων	12
Ἀνατινάξεις γεφυρῶν	11
Καταστροφή τηλεγραφ. γραμμῆς σέ μῆκος χιλιόμ.	262
Καταστροφή τηλεγραφ. στύλων	1105
Ἀπώλειες τοῦ ἐχθροῦ σέ νεκρούς καί τραυματίες	315
μεταξύ τῶν ὁποίων ἀξιωμ)κοί	7
Αἰχμάλωτοι	89
Λάφυρα:	
Ὅλμοι	3
Ἀσύρματοι	1
Ὅπλα	43
Μηχανάκι	1
Αὐτόματα	3
Ρυμουλκά	1
Στρατολογία καινούργιων μαχητῶν μόνο ἀπ' τίς ὁμάδες	261

Στρατολογία σέ συνεργασία μέ τμήματα τοῦ Δ.Σ.Ε. 187

Ἐμεῖς μέ τά παρακάτω ποῦ θά δώσουμε, θέλουμε νά δοῦμε, πῶς ἀντιμετώπισαν οἱ Π.Ε. καί οἱ ὁμάδες, μερικά ἀπτά καθήκοντα αὐτά, τονίζοντάς τα γιά μιά ἀκόμα φορά, ἀναφέροντες ταυτόχρονα ὁρισμένες καλές καί ἀδύνατες πλευρές ποῦ παρουσιάστηκαν.

Π ρ ῶ τ ο. Πρέπει νἄχουμε ὑπόψη πώς ὅταν μιλᾶμε γιά ὁμάδες ὑπαίθρου νά μή νομισθεῖ ὅτι αὐτές ὅταν ξεκίνησαν ἦταν συμπληρωμένες στό προσωπικό τους, στόν ἐξοπλισμό, στό μηχανισμό τους κλπ. Στά δάχτυλα τοῦ ἑνός χεριοῦ μετριοῦνται οἱ ὁμάδες ποῦ κάπως στοιχειώδικα ἦταν ὀργανωμένες. Πολλές καί σήμερα ἀκόμα, δέν ἔχουνε πλήρη σύνδεση. Μόνον τελευταῖα ἄρχισαν νά συμπληρώνονται. Νά ἐξοπλίζονται κανονικά. Νά ἐφοδιάζονται μέ ὑλικά διάφορα (ναρκοπόλεμου κλπ). Νά δημιουργοῦν τό μηχανισμό τους κλπ. Ὅπου, ὅσοι ἀνέλαβαν αὐτή τή δουλειά ἔνοιωσαν ὅτι δέν εἶναι σωστό ὁ ΔΣΕ νά δώσει ὅλα τά στελέχη καί τούς μαχητές γιά τή συγκρότησή, οἱ ὁμάδες ἀποτελέσθηκαν ἀπό καινούργιους μαχητές στήν πλειοψηφία. Τό αἷμα ἔτσι ποῦ διοχετεύτηκε στίς φλέβες ἦταν περισσότερο καινούργιο. Π χ. Στήν Κοζάνη, στίς ὁμάδες ποῦ ὑπάρχουν τά 85 ο)ο εἶναι νέοι μαχητές κι' ἀπ' αὐτούς τά 30 ο)ο εἶναι μαχήτριες. Στή μιά ὁμάδα τοῦ Ἀμυνταίου τά 65 ο)ο εἶναι καινούργιο ὑλικό κι' ἀπ' αὐτό ἕνα 45 ο)ο γυναῖκες. Κι' αὐτό ἔφερε μαζί του πολλά καλά. Τό ἁγνό ὑλικό ποῦ ἦρθε ζυμώνεται στό καινούργιο πνεῦμα ποῦ διαποτίζει τώρα ὅλες αὐτές τίς ὁμάδες. Γιατί πρέπει ἐδῶ νά τό ποῦμε. Ὁρισμένες ἄσχημες ἐπιβιώσεις ἀπ' τήν παληότερη δράση τῶν ἐλεύθερων σκοπευτῶν, μέ τίς ἀντιλαϊκές πράξεις, τήν ἀπειθαρχία, τό φαγοπότι στά χωριά, τά «νταηλίκια» κλπ. πῆγαν νά κάνουν φωληά καί στίς καινούργιες ὁμάδες. Χρειάστηκε κι' ἐδῶ νά γίνει μέτωπο. Νά παρθοῦν ὁρισμένα μέτρα. Νά διαλυθεῖ ἄλλη ὁμάδα, ὥστε νά φτάσουμε στό σημεῖο νἆναι οἱ ὁμάδες αὐτές ὅπως χρειάζονται: Προωθημένα φυλάκια τοῦ τακτικοῦ λαϊκοεπαναστατικοῦ μας στρατοῦ. Ἐπίλεκτα τμήματά του.

Ὑπάρχουν ὅμως καί Π.Ε. ποῦ ἐνῶ ἔχουν 2—3 ἄλλους μαχητές παληούς μαζί τους, δέ φροντίζουν νά στρατολογήσουν γιά τήν ὁμάδα τους καινούργιο κόσμο, μόνο βομβαρδίζουν μέ γράμματα τίς διοικήσεις γιά νά στείλουν μαχητές. Προβάλλουν μιά ἀστήριχτη δικαιολογία «πρέπει νἆναι πιστοί οἱ ἄνθρωποί μας, γιατί θά μᾶς φύγουν». Μά ἄν ἦταν ἔτσι, δέ θάμενε καί στό ΔΣ καινούργιος μαχητής. Ὅλοι θάφευγαν. Γιατί πόλεμος γίνεται παντοῦ. Καί μάλιστα πιό σκληρός ἀπ' τήν πλευρά τῶν μεγάλων μονάδων. Ὅταν χτυπιέται καί παίρνεται λ. χ. μιά πόλη μέ τά μπετοναρισμένα φρούρια, τά τάνκς καί τά βαρειά πυροβόλα ἐδῶ ἔχουμε πιό σκληρό πόλεμο. Τό ζήτημα λοιπόν δέν εἶναι αὐτό. Τό βασικό εἶναι ἡ δουλειά —ἠθικοπολιτική καί στρατιωτική— ποῦ θά κάνει ὁ Π. Ε. στό καινούργιο ὑλικό. Πῶς θά τό διαπλάσει καί θά τό διαπαιδαγωγήσει ὁ ἴδιος. Πῶς θά τό ἐκπαιδεύσει. Πῶς θά τό ὁδηγήσει στή δράση.

Μ' αὐτή, λοιπόν, τήν ἀστήριχτη δικαιολογία κάμποσο καιρό φυτοζωοῦν ὁρισμένες ὁμάδες. Δέ στρατολογοῦν γιά τόν ἑαυτό τους μαχητές καί περιμένουν μέ σταυρωμένα χέρια καί μέ τό «στείλτε» στό στόμα. Μά μέ τόν τρόπο αὐτό λύνεται τό πρόβλημα; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ἐκεῖνο ποῦ χρειάζεται εἶναι νά λύσουν τό ζήτημα οἱ Π.Ε. ὅπως ἔκαναν οἱ ὁμάδες τῆς Κοζάνης. Θαρραλέα καί ἀποφασιστικά μέ καινούργιο κόσμο, χωρίς νά φοβούμαστε ὅτι «θά μᾶς φύγουν».

Ἐδῶ ὅμως πρέπει νά σημειώσουμε κι' ἕνα ἄλλο: Ὅτι καί οἱ Π.Ε τῶν μονάδων ποῦ καθοδηγοῦν τίς ὁμάδες αὐτές, κάπως ἄσχημα εἶδαν τό πρᾶγμα, ἀκριβῶς σ' αὐτό τό σημεῖο. Ὁ Ἐπίτροπος μιᾶς Μεραρχίας ἔγραφε λ. χ. στόν ἐπικεφαλῆς τῶν Π.Ε. ὑπαίθρου νά στέλνει ὅλους ἀνεξαιρέτως τούς νεοστρατευμένους στά ἐπιτεδα κι' αὐτός θά τούς ἔστελνε παληούς, καλλιεργώντας ἔτσι μιά ἐσφαλμένη ἀντίληψη.

Ὥστε ἐξακολουθεῖ νά ὑπάρχει, ἀκόμα σοβαρό τό καθῆκον τῆς συμπλήρωσης τῶν ὁμάδων τῶν Π.Ε. Ὑπαίθρου μέ τό ἀπαραίτητο ἔμψυχο ὑλικό ἀπό καινούργιους μαχητές, τώρα μάλιστα ποῦ προετοιμαζόμαστε γιά δράση μέ τήν καινούργια προσπάθεια ποῦ θά κάνει ὁ ἐχθρός στά κύρια μέτωπα. Αὐτό θά πετύχει καλύτερα, ὅταν γίνει κατανοητό ὅτι ἡ ὑποτίμηση γιά τούς νέους μαχητές εἶναι σοβαρό λάθος. Καί ἡ ἴδια ἡ ζωή ἀπόδειξε ὅτι ἔχουμε δίκηο. Γιατί μέχρι τώρα, ἀπ' ὅσα τουλάχιστο ξέρουμε, μόνο δυό μαχητές λιποτάχτησαν σ' ὅλο τό πεντάμηνο διάστημα ἀπ' ὅλη τή Δυτ. Μακεδονία.

Καί γιά νά ρθοῦμε στό δ ε ύ τ ε ρ ο, ἐπειδή εἶναι χαρακτηριστικό ἀπ' τήν πλευρά τῆς ἠθικοπολιτικῆς δουλειᾶς τῶν ΠΕ μέσα στό τμῆμα τους πρᾶγμα ποῦ θά ἐξετάσουμε τώρα-θά ἀναφέρουμε τή μιά περίπτωση. Ὅταν ρωτήθηκε ἕνας ΠΕ πόσες συνελεύσεις ἔγιναν στήν ὁμάδα του κοίταξε περίεργα. Καί νά ποιά ἦταν ἡ ἀπάντησή του. «Καμμιά. Ἀφοῦ... δέ μαλλώνουμε; Τί τίς θέλουμε τίς συνελεύσεις; Δέν ἔχουμε ζητήματα...». Ἔπρεπε δηλαδή νά μαλλώνουν οἱ μαχητές τῆς ὁμάδας γιά νά κάνουν συνελεύσεις. Αὐτή ἦταν ἡ ἀντίληψη τοῦ ΠΕ γιά τίς δημοκρατικές συνελεύσεις. Καί ἀπ' αὐτήν ἀκριβῶς τήν ὁμάδα παρουσιάστηκε ὁ ἕνας ἀπ' τούς δυό λιποτάχτες. Γιατί νά μήν τοῦ φύγει; Πάλι καλά, ποῦ δέ λιποτάχτησαν καί οἱ ἄλλοι.

Μιά σοβαρή, λοιπόν, ἀδυναμία ποῦ κλείνει μέσα της πολλούς κινδύνους, παρουσιάζουν ἐ-

δῶ οἱ ὁμάδες τῶν ΠΕ: Εἶναι ἡ λειψή ἠθικο-
πολιτική δουλειά στό τμῆμα τους. Ἐδῶ, σ' αὐ-
τές τίς ὁμάδες, περισσότερο ἀπό ὁποιοδήποτε
ἄλλο τμῆμα τοῦ ΔΣΕ, χρειάζεται πιότερο ἐν-
τονη δουλειά. Ἀκούραστη, συνεχή, καθημερι-
νή. Ζοῦν ξεμοναχιασμένες, μακρυά ἀπό ταχτι-
κό ἔλεγχο καί ἐπίβλεψη, μέσα καί γύρω ἀπτόν
ἐχθρό. Ἔρχονται σέ ἐπαφή μέ τό λαό καί ἀπ' αὐ-
τόν σάν τόν Ἀνταῖο πού ἄντλουσε δύναμη ἀπτή
μητέρα γῆ, παίρνουν τή δύναμή τους, πού μπο-
ρεῖ νά δεκαπλασιαστεῖ ὅταν τούς. «..χαραχτη-
ρίζει ἀπεριόριστη ἀγάπη στό λαό καί ἀγεφύ-
ρωτο μίσος στούς ἐχθρούς του, τούς ἐγκληματ-
ίες πολέμου...» (Β. Μπαρτζιώτας, στόν ἴδιο
λόγο). Ἐδῶ σ' αὐτές τίς ὁμάδες οἱ ἐχθρικές
ἐπιρροές, εἶναι πολύ πιό κοντά ἀπό ὁπουδήπο-
τε ἀλλοῦ. Ἐδῶ ἀκόμα χρειάζεται νά δεῖ ὁ λαός
μαχητές τοῦ ΔΣΕ μέ ἦθος, πειθαρχία καί κα-
λή συμπεριφορά. Ἀγωνιστές κατατοπισμένους
στήν κάθε φορά κατάσταση. Καλοντυμένους
κτί καθαρούς. Ὄχι κασσαπλιάδες καί κουρε-
λῆδες. Οὔτε μέ τσουλούφια μάγκικα ὄξω ἀπό
δίκωχο καί φαβορίτες. Ἀλλά σεμνούς λαϊκούς
ἀγωνιστές. Οἱ ὁμάδες αὐτές παίρνουν τήν πιό
μεγάλη πρωτοβουλία στή δράση τους, τόση, ὅ-
ση κανένα ἄλλο τμῆμα τοῦ ΔΣ δέν παίρνει.
Ἐδῶ καί τή στρατιωτική καθοδήγηση καί τήν
πολιτική δουλειά τήν ἔχει μόνος του γιά τήν
ὥρα, ἕνας ἄνθρωπος. Ὁ Πολιτικός Ἐπίτροπος.
Στίς ὁμάδες αὐτές δίνονται ἐπικίνδυνες ἀποστο-
λές, ὅπου οἱ μαχητές παίζουν τή ζωή τους κοι
ρώνα-γράμματα. Πῶς θά γίνει ὅταν δέν εἶναι
πολύ παραπάνω ἀπ' ὅτι χρειάζεται ἡ ἠθικοπο-
λιτική δουλειά; Τότε μόνον θά κερδίσουν τήν
«κορώνα» οἱ ΠΕ, ὅταν στό πετσί τους νιωθεῖ γιά
καλά, ἡ ἀνάγκη νά σφιχτοδέσουν τό τμῆμα
τους, νά τό παίζουν στά χέρια τους, νά κρα-
τᾶνε τόν παλμό του.

Ἕνας ἄλλος ΠΕ τόση σημασία ἔδινε στό
διαφωτιστικό ὑλικό, ὥστε ὄχι μόνο τά λημέρια
του ἦταν γεμάτα ἀπό δέματα ὑλικοῦ ἀμοίρα-
στου, ἀλλά καί στήν ὁμάδα θεωροῦσε ἄσκο-
πο νά διαβαστοῦν τά δελτία εἰδήσεων καί οἱ
ἐφημερίδες. Φυσικά, λόγος δέ μπορεῖ νά γίνει
γιά τά ὡραιότατα φιλολογικά πολεμικά ἔργα.
Αὐτά μόλις τἄβλεπε τόν ἔπιανε τρόμος ἀπτόν
ὄγκο τους κι' ἀπτή σκέψη ὅτι μπορεῦσαν καί
ἔπρεπε νά διαβαστοῦν ἔστω καί ὁρισμένα κομ-
μάτια.

Εἶναι εὐνόητο ὅτι τέτοιου εἴδους ἠθικοπολι-
τική δουλειά σ' ἕνα τμῆμα πού ἔχει αὐτά τά
ἰδιότυπα χαραχτηριστικά πού ἀναφέραμε, πό-
σους κινδύνους περικλείνει. Ἄν σ' ἕνα ἄλλο
τμῆμα τοῦ ΔΣΕ χρειάζεται ἄλφα ἠθικοπολιτι-
κή δουλειά, γιατί αὐτή εἶναι σ' ἕνα πόλος γιά
τήν ἐπιτυχία στόν πόλεμο πού κάνουμε, ἐδῶ
στίς ὁμάδες αὐτές, δέν εἶναι ἀρκετό οὔτε τό
διπλάσιο.

Ἕνα δεύτερο σοβαρό, συνεπῶς,
καθῆκον πού πέφτει στούς ΠΕ Ὑ-
παίθρου εἶναι ἡ ἀνάπτυξη στόν ἀ-
νώτατο βαθμό τῆς ἠθικοπολιτικῆς
δουλειᾶς μέσα στό τμῆμα τους.

Τρίτο: Τόν τελευταῖο καιρό σάν ἀποτέλε-
σμα τῆς γενικώτερης δράσης τοῦ ΔΣΕ, τῆς κρί-
σης πού περνάει ὁ μοναρχοφασισμός καί τῆς
ἐμφάνισης τῶν ὁμάδων τῶν ΠΕ ἔχουμε μιά
σημαντική ἀλλαγή σ' ὅλη τήν ὕπαιθρο. Πῶς
ἐκφράζεται αὐτή; Καλύτερα θά μιλήσουν τά
παραδείγματα: 1) Στά Καϊλάρια πρίν λίγες μέ-
ρες, ἔγινε συγκέντρωση 200 ἐθνοφρουριτῶν
ἀπτά χωριά Προάστειο, Μαυροπηγή, Ἅγιος Χρι-
στόφορος καί Ἀσβεστόπετρα, πού εἶχαν ἀπο-
λυθεῖ ἀπτό Στρατό. Στή συγκέντρωση αὐτή ἤ-
θελαν νά τούς ὁπλίσουν μέ τή βία. Ὅλοι ἀρ-
νήθηκαν. Καί μ' ἕνα στόμα ἀπάντησαν στό
φασίστα Ταξίαρχο: «Φτάνει πού σᾶς ἐξυπηρε-
τήσαμε». 2) Ἀρχιμάϊδες τῆς περιοχῆς Γιαννι-
τσῶν καί Γρεβενῶν πέταξαν τά ὅπλα. Ἀρ-
νιοῦνται νά βοηθήσουν τίς ΜΦ ἀρχές καί ζη-
τᾶνε ἐπίμονα ἐπαφή μέ τίς δημοκρατικές ὀρ-
γανώσεις καί τούς ΠΕ μας. 3) Στίς 4)4 σε χω-
ριό τῆς Πτολεμαΐδας ἔγιναν συλλήψεις δημο-
κρατικῶν. Ἐθνικόφρονες καί ΜΑΥ διαμαρτυ-
ρήθηκαν μέ ἀποτέλεσμα νά ἀφίσουν τούς μι-
σούς ἐλεύθερους καί νά ὑποσχεθοῦν γιά τήν
ἀπόλυση καί τῶν ὑπόλοιπων. 4) Σ' ἄλλα χω-
ριά, οἱ ΠΕ ἔχουν στενή ἐπαφή μέ πάρα πολλούς
ΜΑΥ. 5) Σ' ἄλλα χωριά ἄρχισαν νά γίνον-
ται ἀπτόν ΠΕ ὀργανώσεις δημοκρατικῶν ΜΑΥ
πού μᾶς βοηθοῦν μέ διάφορους τρόπους. 6)
Πολλές ἑκατοντάδες ΜΑΥ ἀπ' ὅλη τήν περιο-
χή πέταξαν τά ὅπλα. Μόνο τίς τελευταῖες μέ-
ρες ἄλλοι 100 ἀπτά χωριά τῆς Πτολεμαΐδας
παράτησαν τά ὅπλα τους. 7) Στήν Περιοχή
Πιερρίων 10 ΜΑΥ μέ τά ὅπλα τους προσχώ-
ρησαν στό ΔΣΕ. Τό ἴδιο ἔγινε καί ἀλλοῦ. Στά
Βέντζια 9 Μακρονησιῶτες πῆγαν καί βρῆκαν
τά τμήματά μας, μόνοι τους. 8) Στήν περιοχή
Κατερίνης ὅπως καί τῆς Πτολεμαΐδας ἔχουμε
τελευταία κάμποσες ἐθελοντικές κατατάξεις
στό ΔΣΕ. 9) Ξεσπιτωμένοι ἀγρότες πέτυχαν μέ
διαμαρτυρίες νά γυρίσουν στά χωριά τους (Κο-
ζάνη—Βόϊο—Πτολεμαΐδα) 10) Ὀργανώθηκε
στά Καϊλάρια σωματεῖο λιγνιτορύχων πού στίς
ἐκλογές του, ἀνάδειξαν Συμβούλιο ἀπό δη-
μοκράτες 100ο)ο. 11) Κανένας δέν πιστεύει
στή νίκη τοῦ ΜΦ. Ἀντίθετα ἑδραιώνεται σ' ὅ-
λα τά λαϊκά στρώματα ἡ πεποίθηση στή νίκη
τοῦ ΔΣΕ. Οἱ κάτοικοι πολλῶν χωριῶν ἀπ' ὅ-
λη τήν περιοχή μας, θυμώνουν μέ τίς ὁμάδες
μας, ὅταν δέν πηγαίνουν καί στά δικά τους
σπίτια κλπ. κλπ.

Πῶς ἐκμεταλλεύτηκαν οἱ ὁμάδες τῶν Π. Ε.
ὑπαίθρου αὐτή τήν κατάσταση γιά νά βοηθή-
σουν στό φούντωμα τοῦ τοίχου [illegible]
κώνοντας παλλαϊκούς ἀγῶνες γιά τήν [illegible]
γία κείνων πού λέμε στήν ἀρχή τοῦ ἄρθρου;
Ἔχουμε κάμποσα μεμονωμένα παραδείγματα
καλῆς δουλειᾶς γύρω ἀπ' αὐτό, ὅπως τίς κινη

τεποιήσεις τῶν ξεσπιτωμένων στήν Κοζάνη καί στά Σέρβια καί τελευταία στήν Πτολεμαΐδα, πού κατέληξαν στόν επαναπατρισμό στά χωριά τους πολλῶν ἑκατοντάδων ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν. Τήν ἀντίσταση πού πρόβαλαν οἱ κάτοικοι περιοχῆς Βόϊου Καστανοχωρίων στόν ξεσπιτωμό τους.

Τόν ἀφοπλισμό 200 Μάϊδων στήν περιοχή γύρω στήν Κοζάνη καί Πτολεμαΐδα ὕστερα ἀπό γράμματα πού τούς ἔστειλαν οἱ ὁμάδες Πολ. Ἐπιτρόπων Ὑπαίθρου. Τίς ἐπαφές πού ἀποχτήσαμε μέ τούς Μάϊδες.

Ὅμως τό τεράστιο ἡφαίστειο τῶν ξεσπιτωμένων στά νῶτα τοῦ ἐχθροῦ δέν μπῆκε ἀκόμα σέ δράση. Χρειάζεται νά πᾶμε κοντά τους, νά τούς δείξουμε τό δρόμο τῆς σωτηρίας, νά τούς ἐμπνεύσουμε αὐτοπεποίθηση στή δύναμή τους, νά δημιουργήσουμε μέσα τους δημοκρατικές ὀργανώσεις καί ἐπιτροπές ἀγώνα γιά τήν ἐπιστροφή τους, νά τούς κινήσουμε σέ μαζικές πορεῖες πρός τά χωριά τους, σέ καθημερινή διεκδίκηση τῶν ἐφοδίων γιά ζωή καί τήν καλλιέργεια, τῶν ἐφοδίων γιά τήν ἀναστήλωση τοῦ νοικοκυριοῦ τους.

Ἀκόμα πρέπει νά ἀντιστρέψουμε τούς ὅρους σχετικά μέ τούς Μάϊδες. Νά τούς φέρουμε στό στρατόπεδο τοῦ λαοῦ ἀπ' ὅπου ξέκοψαν παίρνοντας κάτω ἀπό κτηνώδη βία τά ἀμερικάνικα ὅπλα. Χρειάζεται παντοῦ νά ριζοβολήσουν καί ν' ἁπλωθοῦν οἱ δημοκρατικές ὀργανώσεις στούς Μάϊδες, πού θά μᾶς δώσουν ἄμεση βοήθεια στήν πολεμική μας ἀποστολή καί θά φτάσουν ὥς τόν ὁμαδικό ἀφοπλισμό καί τήν προσχώρησή τους στό ΔΣΕ. Οἱ ὀργανώσεις μέσα στούς ἐθνοφρουρίτες καί στό ΜΦΣ πρέπει ἐπίσης ν' ἀρχίσουν νά γίνονται. Ἔχουμε ὑπόψη μας τελευταῖο ἄριστο παράδειγμα Π.Ε. ὑπαίθρου γύρω ἀπ' αὐτό. Ἡ χρησιμοποίηση τῶν μαχητριῶν τῶν ὁμάδων μας γιά δουλειά ἀνάμεσα στίς γυναῖκες τῶν ἐξοπλισμένων ἀπ' τόν ἐχθρό, πρέπει νά γίνει πιό συστηματική. Μποροῦμε νά πετύχουμε πολλά πράγματα ὅταν καταφέρουμε οἱ γυναῖκες αὐτές νά παλαίψουν γιά τόν ἀφοπλισμό τῶν ἀντρῶν τους. Αὐτό ἀπόδειξε μιά καλή δουλειά πού ἔγινε ἀλλοῦ.

Τό ξεσήκωμα μαζικῶν ἀγώνων στήν ὕπαιθρο μέ τήν πάλη τῶν ξεσπιτωμένων. Μέ τόν ἀγώνα ἐνάντια στήν ἀκρίβεια. Μέ τήν πάλη γιά τήν ἐλεύθερη κυκλοφορία, κίνηση κλπ μαζί μέ ὅσα εἴπαμε παραπάνω καί μέ τόν ἀγώνα γιά τήν Εἰρήνη καί τή Συναδέλφωση, οἱ Π. Ε. μας κρατᾶνε στά χέρια τους ἕνα τρομερό ὅπλο. Εἶναι αὐτό ἕνα τρίτο σοβαρό καθῆκον τῆς στιγμῆς.

Τέταρτο: «... Ἡ στρατολογία καινούργιων μαχητῶν εἶναι καθημερινό καθῆκον τοῦ ΠΕ καί πρέπει νά συνδυάζεται μέ τήν πολεμική του δράση καί μέ τή διαφωτιστική δουλειά. Τό βαθύτερο νόημα τῆς ἀποστολῆς τοῦ Π.Ε. γιά τίς πόλεις καί τήν κατεχόμενη ὕπαιθρο, εἶναι νά βοηθήσει τό ΔΣΕ νά λύσει τό πρόβλημα τῶν στρατηγικῶν του ἐφεδρειῶν. Καί ἡ πολεμική του δράση πρέπει νάχει σάν βασική κατεύθυνση τή στρατολογία...» (Β. Μπαρτζιώτας στό «Δημοκρατικό Στρατό» φύλλο ἀριθμός 3).

Χωρίς καμμιά ἀμφιβολία ἡ στρατολογία καινούργιων μαχητῶν, ἀποτελεῖ τό πιό σπουδαῖο ἀπ' τά καθήκοντα πού πέφτουν στίς ὁμάδες τῶν Π.Ε. Ὑπαίθρου. Καί ἡ τρίμηνη ἅμιλλα πού προκήρυξε τό Γ.Α. αὐτήν καθορίζει σάν τόν πιό βασικό ὅρο γιά τήν ἐπιτυχία μιᾶς ὁμάδας καί τήν ανακήρυξή της σέ πρώτη, ἀνάμεσα στίς ἄλλες.

Ὁ ἐχθρός ἀπό πολύ καιρό, ἀπ' τήν ἔναρξη σχεδόν ἀκόμα τοῦ καινούργιου ἔνοπλου κινήματος, πῆρε μέτρα γιά νά στερήσει τό ΔΣΕ ἀπ' τίς ἐφεδρεῖες του μέ τό ξεκλήρισμα τῶν χωριῶν.

Σέ συνέχεια ἔπαιρνε ἄλλα μέτρα (ἀπαγόρευση ὁλοκληρωτική κάθε κυκλοφορίας κλπ). Τελευταία χρησιμοποιεῖ ἄλλα μέσα ὅπως λχ νά ὑποχρεώσει τούς κατοίκους πού στρατεύονται νά κλείνονται σ' ὁρισμένα φρούρια του (σχολειά κλπ.) ἤ σέ ὁρισμένες συνοικίες καί μαχαλάδες πού τούς φρουρεῖ. Ἤ τούς ὑποχρεώνει τή νύχτα νά μετακινοῦνται πρός τά κέντρα του. Ἀκόμα, σ' ὅλα τά χωριά ὑποχρέωσε τούς κατοίκους νά φκιάχνουν καταφύγια, κρυψῶνες κλπ γιά νά κρύβονται ὅταν μπαίνουν τά τμήματα τοῦ ΔΣΕ. Ἔτσι, κάτω ἀπ' αὐτή τή βία καί τό φόβο, τοῦ τί θά γίνουν οἱ οἰκογένειές τους, οἱ στρατεύσιμοι κρύβονται. Εἶναι αὐτό μιά πραγματικότητα εἴτε θέλουμε, εἴτε ὄχι. Πρέπει λοιπόν νά τή δοῦμε γιατί ἔτσι πιό καλά θά βοηθήσουμε ὅλον αὐτόν τό κόσμο νά περάσει μαζί μας. Γι' αὐτό χρειάζεται νά βροῦμε μέθοδες πού θά μεγαλώσουν τόν ἀριθμό τῶν καινούργιων μαχητῶν ἀφοῦ μελετήσουμε τούς τρόπους μέ τούς ὁποίους ἀναγκάζουν τούς στρατεύσιμους νά κρύβονται.

Οἱ πιό βασικοί ἀπ' αὐτούς, εἶναι οἱ παρακάτω:

1) Τή νύχτα νά μετακινοῦνται, εἴτε πρός μέρη πού φυλάγονται ἀπ' τόν ἐχθρό εἴτε ὄξω στά χωράφια, ἀμπέλια, λειβάδια κλπ. Τή μέρα γυρίζουν στίς δουλειές τους 2) Νά κρύβονται σέ καταφύγια ὁμαδικά εἴτε ἀτομικά (τελευταία σέ ἀτομικά περισσότερο) 3) Τά καταφύγια, κρυψῶνες εἶναι φτιαγμένα σέ διάφορα μέρη. Ἀνάμεσα σέ δυό τοίχους. Μέσα στούς σταύλους καί στά παχνιά. Μέσα σέ ἀχυρῶνες ὅπου ἀνοίγουν τά ταβάνια δημιουργώντας ἐνδιάμεσο κενό. Τά ὁμαδικά καταφύγια εἶναι φτιαγμένα μέσα σέ ξεροπήγαδα, γκρεμούς κλπ. Αὐτοί εἶναι μερικοί ἀπ' τούς τρόπους πού ἀναγκάζει ὁ ἐχθρός στούς στρατεύσιμους νά κρύβονται.

Ἐδῶ χρειάζεται ὄξω ἀπ' τήν ἔντονη διαφω-

πιστική προπαγάνδα, μελέτη καί ὁλόκληρη όργάνωση τῆς δουλειᾶς καί ταυτόχρονα ἐφ ὀργα- κέτητα καί ἐξαιρετική πονηριά ἀπ' τούς ΠΕ. Για- τί κάθε ἀποτυχία δ σκολεύει καί περισσότερο τή στρατολογία μιά κι' ὁ ἐχθρός συγκεντρώ- νει τήν ἄλλη μέρα τούς νέους στά κέντρα.

Θ' ἀναφέρουμε μερικές μέθοδ ς πού μπορού- με νά χρησιμοποιήσουμε: 1) Νά ὀργανώσουμε σέ κάθε χωριό μιά μικρή τριμελή ἄς πούμε, ἐπιτροπή στρατολογίας ἀπ' τούς πιό ἔμπιστους καί ἔξυπνους ἀνθρώπους. Αὐτή ἀφοῦ μᾶς δώ- σει κατάσταση τῶν ἐπιστρατευμένων γιά κάθε συνοικία, μαχαλά καί γειτονιά θά μᾶς πληρο- φορεῖ γιά τίς συνήθειές τους, πού καί πῶς κρύ- βονται κλπ 2) Νά πιάσουμε ἀπό κάθε χωριό ἔστω κι' ἕναν ἤ δυό ἀνθρώπους πού θά μᾶς πληροφοροῦν γιά τίς κινήσεις τῶν νέων, τοῦ ἐχθροῦ κλπ 3) Νά ἐγκαταστήσουμε γιά κά- θε χωριό δικά μας παρατηρητήρια ἀπό έναν ἤ δυό μαχητές πού μπορεῖ καί γιά ὁλόκληρες μέρες ἀκόμα, νά παρακολουθοῦν τά δρομολό- για τῶν ἀνθρώπων πού γυρίζουν τό πρωί ἀπ τά κέντρα τοῦ ἐχθροῦ, τίς ὧρες ἐπιστροφῆς κλπ. 4) Ν' ἀναθέσουμε σέ κάθε χωριό σέ ἀν- θρώπους μας νά ὀργανώνουν, νά παρακινοῦν, νά συνδέουν καί νά στέλνουν ἀπ' καθορισμέ- να δρομολόγια καί κατευθύνσεις τούς ἐθελοντές.

Στίς τρεῖς πρῶτες περιπτώσεις οἱ ΠΕ ὕστερα ἀπό μελέτη καί ὀργάνωση τῆς στρατολογικῆς ἐπιχείρησης θά ἐνεργοῦν μέ μιά ἤ καί περισ- σότερες ὁμάδες ἀποφεύγοντας ὅσο εἶναι δυνα- τό νά μπλεχτοῦν σέ μάχη μέ τόν ἐχθρό. Ἐ- δῶ ἐπίσης χρειάζεται νά δοθεῖ μεγάλη προσο- χή στόν τρόπο τῆς ἐνέργειας στό χωριό. Πιό ἀποδοτική κατά τή γνώμη μας, θάναι ἄν ὅλη ἡ ὁμάδα χωριστεῖ σέ συνεργεῖα ἀπό 3 μαχητές μέ έναν ἐπί κεφαλῆς καί σέ κάθε συνεργεῖο δοθεῖ συγκεκριμμένη ἀποστολή γιά έναν μα- χαλά ἤ ὁρισμένο ἀριθμό σπιτιῶν. Τό κάθε συνεργεῖο μέ τήν κατάσταση τῶν ἐπιστρατευ- μένων στά χέρια του θά δράσει. Ἐνέδρα καί τή μέρα ἔστω, μέσα στό χωριό, ἤ ἔξω ἀπ' αὐ- τό, τήν ὥρα τῆς ἐπιστροφῆς τῶν νέων ἀπ' τά κέντρα μέ λήψη ὅλων τῶν ἀπαραίτητων μέ- τρων ἀσφάλειας εἶναι ἐπίσης ἀποδοτική. Ἀτο- μική στρατολογία ἀπό κάθε μαχητή, τώρα ἰ- διαίτερα πού οἱ νέοι θά βγαίνουν στίς δουλειές, δέ μπορεῖ παρά νά ἔχει καλά ἀποτελέσματα. Κρυμμένοι τή μέρα καί ἐφοδιασμένοι μέ ὅλα τά σύνεργά τους, οἱ μαχητές, στόν κάμπο, στό θάμνο, μέσα στίς λακκοῦβες ἤ καί πάνω στά δέντρα, κάθε βράδυ θά γυρίζουν στά σπίκια τους κουβαλῶντας καί καινούργιους μαχητές. Εἶναι καλή ἡ πρωτοβουλία τῶν 5 ΠΕ Φλώρι- νας καί Σινιάτσικου νά καλέσουν τούς μαχη- τές τους σέ μερικώτερη ἅμιλλα καί μέ διάφο- ρα ἔπαθλα γιά τούς πρώτους.

Δώσαμε λίγους τρόπους πού μποροῦμε νά χρησιμοποιήσουμε στή στρατολογία καινούρ- γιων μαχητῶν. Δέν εἶναι οἱ μόνοι. Ὑπάρχουν καί πολλοί ἄλλοι πού θά τούς βρεῖ κάθε ΠΕ. Ἐκεῖνο πού θέλουμε ἀκόμα νά τονίσουμε εἶ- ναι ἡ ὀργάνωση τῆς ἀσφαλισμένης μεταφορᾶς τῶν νεοεπιστρατευομένων εἰς τά ἔμπεδα. Ἔχου- με κάμποσα καλά τέτοια παραδείγματα, ὅπως εἶναι ἡ πορεία τῆς φάλαγγας τῶν 50 ἐπιστρα- τευμένων ἀπό Βέρμιο στό Βίτσι μέ συνοδεία 8 ἀντρῶν μόνο τοῦ ΠΕ ὑπαίθρου Καϊλαρίων. Ἔχουμε ὅμως καί ἄσχημα, ὅπως τοῦ ΠΕ. Ἀμυνταίου πού μᾶς ἔκανε σοβαρή ζημιά. Ὅση σημασία πρέπει νά δώσουμε στή στρατο- λογία, πιό περισσότερη πρέπει νά δώσουμε στήν ἀσφαλισμένη καί ἔγκαιρη μεταφορά τῶν ἐπιστρατευμένων στά ἔμπεδα. Γιατί θά χάνου- με μαχητές ἕτοιμους καί για πάντα, ὅταν τούς χάνουμε.

Ἕνα ἀκόμα καθῆκον τῶν ΠΕ ὑπαίθρου, τό πιό βασικό μάλιστα εἶναι ἡ στρατολογία χιλιάδων καινούργιων μαχητῶν γιά τό ΔΣΕ. Καί καλή ἐκπλήρωση τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ γιά μέν τήν ὁμάδα σημαίνει ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΑΜΙΛΛΑΣ γιά δέ τό κίνημά μας κ ρᾶσμα τῆς ἀπόφασης τῆς καμπῆς στά 1949

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

Τοῦ σ. ΝΕΣΤΟΡΑ ΖΙΩΓΑ, Συνταγματάρχη ἱππικοῦ (Τιμημένου νεκροῦ)

Δημοσιεύουμε στό τεῦχος μας αὐτό τό ἄρθρο τοῦ σ. Ζιώγα πού στάλθηκε στό περιοδικό μας τό μῆνα Μάρτη. Ὁ σύντροφος Νέστορας εἶναι σήμερα τιμημένος νεκρός. Σκοτώθηκε σέ μιά ἀπό τίς τελευταῖες μάχες στήν περιοχή τοῦ Βίτσι.

Μέ τό ἄρθρο μας αὐτό δίνουμε τίς παρατηρήσεις μας καί τά συμπεράσματα στόν τομέα μεταφορῶν πού κάναμε σέ κάπως ἀπομακρυσμένες περιοχές. Τά συμπεράσματα εἶναι χρήσιμα σέ ὅλους μας γιατί ὅπως γίνονται οἱ μεταφορές, κατά τόν ἴδιο σχεδόν τρόπο γίνονται καί οἱ μετακινήσεις τῶν μονάδων οἱ ὁποῖες πάντοτε φέρουν μαζί των μεταγωγικά. Γιά τίς μετακινήσεις τῶν μονάδων θά δώσουμε σέ ξεχωριστό ἄρθρο «ΠΟΡΕΙΕΣ».

Ὁ τομέας τῶν μεταφορῶν ἔχει σοβαρή σημασία στόν ἀγῶνα μας καί θά εἶναι ἕνας ἀπό τούς σοβαρότερους συντελεστές μέχρι τήν τελική νίκη ἄν ληφθεῖ ὑπόψη ἡ μορφολογία τοῦ ἐδάφους καί ἡ ἰδιομορφία τοῦ ἀγῶνα μας. Ἀκόμα ἡ σοβαρότητα μεταφορῶν πηγάζει ἀπό τά ἴδια πράγματα. Ἄν ἀνατρέξουμε στά περασμένα θά βροῦμε πολλά τμήματα πού συνόδευαν ἄοπλα τμήματα νά καταναλίσκουν χρόνο, ἀκόμη δέ καί τήν ἀποφυγή μετακινήσεων ἀόπλων πού τόσες καί τόσες δυσκολίες συνανιοῦμε.

Δέ θά παύσει ὁ τομέας μεταφορῶν νά ἔχει τή σοβαρότητα γιατί ὁσαδήποτε μέσα καί ἄν πάρουμε ἀπό τόν ἐχθρό, τό μεγάλωμα τοῦ στρατοῦ μας δημιουργεῖ μιά σειρά ἀνάγκες ἀπό διάφορα εἴδη.

Τά σπουδαιότερα κεφάλαια πού πρέπει νάχουμε ὑπόψη μας κατά τίς μεταφορές εἶναι τά παρακάτω:

α) Προετοιμασία γενικά καί συσκευασία.
β) Ἔμψυχο ὑλικό.
γ) Συνεργασίες.
δ) Ζῶα.
ε) Δρομολόγια.
στ) Τμῆμα καί μέτρα ἀσφάλειας.

Α. ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ

Ὅταν ἡ διοίκηση τῆς ἀποστολῆς πάρει τήν ἐντολή, ἀπαραίτητα νά ξέρει καί τά προοριζόμενα εἴδη. Ἐπιβάλλεται νά ξέρει δυό μέρες προτύτερα, γιά νά δοθεῖ ἡ δυνατότητα νά ὀργανώσει τήν κατανομή σέ φορτώματα, βάρος καί νά τά κατανέμει κατά τέτοιο τρόπο πού τό πολύτιμο ὑλικό νά φορτωθεῖ σέ γερά ζῶα καί ὄχι ἁπλῶς ὅπως τύχει, γιατί ἀπό μιά καλή κατανομή, ἀποφεύγουνται μιά σειρά ζητήματα πού φέρνουν καθυστέρηση. Ἀκόμα ἡ διοίκηση ξέροντας τό ὑλικό, θά κανονίσει τό ἀμπαλάρισμα, θά περιορίσει τά ὀγκώδη δέματα, θά συμπτύξει κιβώτια ὑλικοῦ πού ἔχουν μεγάλο ὄγκο, θά πετάξει κασόνια βαρειά καί μιά σειρά ἀπό τέτοια πράγματα πού θά εἶναι σέ ὄφελος τῆς ἀποστολῆς. Ἀκόμα θά δοθεῖ χρόνος στή διοίκηση νά κάνει μιά σειρά δουλειές—συνεργασίες μέ τά στελέχη, ἰδεολογική προετοιμασία μέ μαχητές, χρησιμοποίηση εἰδικῶν μαχητῶν γιά τή φάλαγγα, γιά τά δρομολόγια κτλ. Ἀκόμα δίνεται ἡ δυνατότητα τῆς συμπύκνωσης τῆς πείρας ὁπότε συμπληρώνοντάς την μέ ὅτι νέο καί καλό θά ἀκουστεῖ. θά ξεπεραστοῦν μιά σειρά ἀπό ἀδυναμίες πού μποροῦν νά φέρουν ἐμπόδια στή φάλαγγα στήν πορεία. Ἐφ' ὅσον ἔχουμε λίγο χρόνο συζητώντας καί δουλεύοντας ὅλοι ἐξασφαλίζουμε κατά ἕνα ποσοστό καλό πηγαιό τῆς φάλαγγας.

Β. ΕΜΨΥΧΟ ΥΛΙΚΟ

Γιά τό καλό φθάσιμο τῆς φάλαγγας στόν προορισμό της τό ρόλο θά τόν παίξει τό ἔμψυχο ὑλικό. Πρέπει νά εἶναι ἐκλεκτό. Μαχητές καί στελέχη νά ἔχουν τή συναίσθηση τῆς ἀποστολῆς. Ἀπαραίτητα σέ μαχητές καί στελέχη νά τά διακρίνει ἡ ἀλληλεγγύη. Ἀλληλεγγύη καί βαθειά συναίσθηση τοῦ καθήκοντος βγάζει τή φάλαγγα ἀπό περιπέτειες. Παράδειγμα. Πέφτει ἡ γέρνει ἕνα ζῶο. Ἀπό τούς μαχητές ἡ μεταγωγικούς ἐξαρτᾶται ἡ γρήγορη ταχτοποίηση, ἀνεξάρτητα ἀπό τή βοήθεια πούθά δώσει τό εἰδικό συνεργεῖο.

Τό ἔμψυχο ὑλικό νά τό διακρίνει ἡ σβελτάδα, ἡ νοικοκυροσύνη, ἡ ζωντάνια, ὁ πόνος στό ὑλικό καί στά ζῶα. Ἡ ἱκανοποίηση ἀπό τήν ἐκτέλεση τοῦ καθήκοντος, οἱ μαχητές μας καί μεταγωγικοί μας τό ἔδειξαν στή δεύτερη καί τρίτη ἀποστολή. Ἀμέσως οἱ μαχητές μας προσαρμόζονται σέ μιά σειρά καθήκοντα.

Ἔμψυχο ὑλικό στίς μεταφορές θά πεῖ παλληκαριά, ἀποφασιστικότητα, ψυχραιμία, φιλότιμο, πειθαρχία, ἀλληλοσεβασμός. Ἄν ὑπάρχει στή ψυχή τοῦ κάθε μαχητή τά παραπάνω ἡ ἀποστολή πάει 100ο)ο ἀκέραια. Ὅτι ἐμπόδια καί ἄν συναντηθοῦν, ἐνέδρες, κακοδρομίες, χιόνια, κρύο, βροχές, ὅλα ὑπερνικιοῦνται. Ὅμως στό ἔμψυχο ὑλικό χρειάζεται καί ἰδεολογική δου-

λεια συχνά. Καί φθάνοντας στό τέρμα τῆς ἀ-
ποστολῆς τότε βλέπεις τήν ἱκανοποίηση ζωγρα-
φισμένη στά πρόσωπα όλων γιατί επετέλεσαν τό
καθῆκον τους.

Γ. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ

Βασική προϋπόθεση στίς μεταφορές νά φθά-
σουν καλά στόν προορισμό τους ἀποτελοῦν
οἱ συνεργασίες στελεχῶν καί ὡρισμένων εἰδι-
κῶν μαχητῶν.

Τά στελέχη στίς συνεργασίες θά νοιώσουν
τό ρόλο, τά καθήκοντά τους καί τή σημασία
τῆς ἀποστολῆς. Μέ τίς συνεργασίες θά επετ-
γουμε τά στελέχη νά κάνουν καλλίτερα τή δου-
λειά τους στήν πορεία στό ξεπέρασμα ἐμποδίων.
Ἐδῶ τά στελέχη θά πάρουν δύναμη. Θά γί-
νουν ὑποδείξεις ποιές εἶναι οἱ αἰτίες πού κα-
θυστερεῖ ἡ φάλαγγα καί μιά ὁλάκερη σειρά
ἀπό πολλά πράγματα πού φέρνουν ἐμπόδια στή
δουλειά μας. Ἀκόμα στίς συνεργασίες θά κανονι-
στοῦν τά μέτρα ἀσφάλειας, τό πρῶτο καί δεύ-
τερο δρομολόγιο, τά συνεργεῖα βοήθειας γιά
φόρτωση ὅταν πέφτουν ἤ γέρνουν τά ζῶα.
Τό συνεργεῖο καθαρίσματος καί διόρθωσης
δρόμου ἀπό πέτρες κλαδιά ἤ σ' ἕνα σημεῖο ἀδιά-
βατο. Ἀκόμα θά κανονισθοῦν οἱ σύνδεσμοι
τῶν τμημάτων τῶν δρομολογίων, τά ζητήμα-
τα νομῆς, τροφοδοσίας καί ἕνα σωρό ἀπαραίτη-
τες λεπτομέρειες.

Ἡ συνεργασία εἶναι ἀπαραίτητη στό κάθε
ἄλμα. Ἐδῶ μέ δυό λόγια θά ειπωθοῦν τί ἐμπό-
δια βρήκαμε στό δρομολόγιο, τήν εἰκόνα τῆς
πορείας, τί παρατηρήθηκε καί τί πρέπει νά γί-
νει στούς μαχητές, τί πρέπει νάχουμε ὑπόψη.
Ἐδῶ θά συζητηθοῦν οἱ ἐχθρικές βάσεις, τά
μέτρα γιά τό παρακάτω δρομολόγιο, ἡ προο-
πτική, τό χρονικό ὅριο, ὁ καταυλισμός.

Ἀκόμα ἐδῶ θά τονιστεῖ στά στελέχη νά ἔ-
χουν ἐντεταμένη τήν προσοχή τους στούς βρα-
δυκίνητους, στούς νυσταγμένους, τά βαθειά
σκοτάδια, τά τυχόν κρύα καί βροχές, πῶς θά
περάσουμε στά σημεῖα πού μπορεῖ νά εἶναι
ἐχθρός, στό νά μήν καπνίζουν, νά μή φωνάζουν.
Ἐδῶ ἀκόμα θά κανονισθεῖ ὁ ἐπικεφαλῆς τῆς
φάλαγγας πού νά ξέρει ποῦ πρέπει νά βαδίζει
γρήγορα, ποῦ ἀργά, ἀκόμα νά μπορεῖ μέ μιά
ματιά νά ζυγίζει καλά τά πράγματα. Ἐπίσης
ἐδῶ θά ἐκλεγεῖ καί ὁ οὐραγός μέ τά συνεργεῖα
περισυλλογῆς βραδυπορούντων γενικά. Ἐπιτυ-
χημένες συνεργασίες καί συνειδητή δουλειά ἡ
χητυχία εἶναι ἐξασφαλισμένη.

Δ. ΖΩΑ

Χωρίς ζῶα καλά δέ γίνονται μεταφορές
καλές. Φτωχά, πεινασμένα πάντα θά κουτσα-
νουμε. Προκειμένου νά γίνει ἡ φόρτωση ἐξε-
τίζουμε τά ζῶα μας, θά φθάσουν ἤ δέ θά
φθάσουν στόν προορισμό τους βάση τοῦ πλάνου
νομῆς στά δρομολόγια; Πάντοτε τά ζῶα πού
χρησιμοποιοῦνται γιά τέτοιες δουλειές πρέπει
νά ταΐζονται καλά καί νά ἔχουν μιά ρέγουλα
στή δουλειά τους. Τό ζῶο θέλει τό καλό σα-
μάρι, τά καλά ἐξαρτήματα, τό καλό πετάλω-
μα, τά ἔρεδρι ά του πεταλόκαρφα καί πάνω
ἀπ' ὅλα θέλει τήν περιποίηση καί τήν ἀγάπη τοῦ
ἡμιον γοῦ. Ἕνα χαΐδεμα εἶναι ἕνα κουράγιο.
Ἕνα τρίψιμο εἶναι ἕνα μπάνιο. Πόσες φορές
δέν παρατηρήθηκαν δάκρυα ἀπό καβαλλάρηδες
ἤ ἡμιονηγούς γιά τήν κακή κατάντια ἑνός ζώ-
ου καί κόψαν τό ψωμί τους καί το προσέφε-
ραν στό ζῶο; Ὁ λαός ἔχει δίκιο πού λέγει
γιά τά ζῶα «κοίταξε με μέ τό ἕνα σου μάτι
νά σέ κοιτάζω μέ τά δυό». Δυστυχῶς δέν κα-
τανοήθηκε πλέρια ἀπό ὅλους τούς συναγωνι-
στές ἡ περιποίηση καί καλή μεταχείριση τῶν
ζώων γι' αὐτό χάσαμε καί μιά σειρά ἀπό ζῶα.
Δέν μπορεῖ νά λέγεται στέλεχος ἤ μαχητής
τοῦ ΔΣΕ ὅταν τό ζῶο ἔρχεται ἀπό μιά πορεία
καί δένεται σέ ἕνα ξύλο χωρίς περιποίηση καί
τό λύνει ὅταν τοῦ χρειάζεται.

Εὐτύχημα τόν τελευταῖο καιρό καταβλήθη-
καν προσπάθειες περιποίηση, τῶν ζώων ὄχι
ὅμως ὁλοκληρωμένες.

Ἄς εἶναι κτῆμα μας σέ ὅλους ὅτι εἶναι ἀ-
παράδεχτο σέ ὅλους τούς ἀνήφορους καί κατή-
φορους νά εἴμαστε καβάλλα στά ζῶα καί ἀ-
πό καμμιά φορά νά βλέπεις καί τό φαινόμενο
νά εἶναι κρεμασμένο τό ὅπλο στό ζῶο. Ἡ ἀ-
γάπη καί περιποίηση στά ζῶα πολλές φορές
μᾶς ὁδηγεῖ νά βρίσκουμε καί τήν τροφή των.

Ε. ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ

Προκειμένου νά ξεκινήσει ἡ ἀποστολή ἀπα-
ραίτητο ἡ Διοίκηση νά ἔχει χαραγμένο στό μυα-
λό της τό δρομολόγιο πάνω κάτω χωρίς αὐ-
τό να ἀνακοινωθεῖ ὁλόκληρο παρακάτω. Ἡ
Διοίκηση νά γνωρίζει τό ὁμαλό ἤ ἀνώμαλο
τοῦ ἐδάφους, ἄν εἶναι δασωμένο. ἄν φαίνεται
ἀπό βάσεις τοῦ ἐχθροῦ. Νά ξέρει τίς πιθανές
ἐνέδρες. Στό κάθε δρομολόγιο νά ἔχει τίς
πληροφορίες μέ μιά ὁμάδα προωθημένη. Κατά
τά δρομολόγια νά ἐπιδιώκουμε νά ἀποφεύ-
γουμε τό προηγούμενο δρομολόγιο οὕτως ὥσ-
τε τόν ἐχθρό νά τοῦ τσακίζεις τά νεῦρα. Ἔ-
χουμε παραδείγματα ἀπό ὑποκλοπές πώς ὁ
ἐχθρός μᾶς περίμενε σέ προηγούμενο πέρασμα
καί ἐνῶ ὁ ἐχθρός ἔλεγε δέ θά μᾶς ξεφύγουν
ἐμεῖς εἴμαστε στόν προοριζόμενο χῶρο.

Στά δρομολόγια νά προσέχουμε πολύ στούς
συνδέσμους. Τυχαίνει ἕνα μεγάλο δρομολόγιο,
ἐδῶ χρειάζεται νά καταβληθεῖ τό μάξιμουμ
τῶν δυνάμεων μας γιά τό ξεπέρασμα. Ἐδῶ
ἀκριβῶς ἔγκειται ἡ μαστοριά τοῦ κάθε στελέ-
χους. Μέ τήν καλή μελέτη τῶν δρομολογίων
κερδίζουμε πολλά. Δέν μᾶς βρίσκουν τά ἀε-
ροπλάνα—τό προβολικό. Ἀκόμα στά δρομο-
λόγια πρέπει νά παίρνεται ὑπόψη ὅτι πρέπει
νά ἔχουμε περιθώριο μιά ἤ δυό ὧρες γιά
γιά τήν καλύτερη κάλυψη—ἀσφάλεια καί
στό χῶρο καταυλισμοῦ, πιό πολύ καί ὅλα
ἐμπλοκές, ὅπως δήποτε θά καθορίσουμε ...
ταν βγάζουμε καλά τό δρομολόγιο ...

ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ (α)σ) ΑΜΥΝΑ

Τοῦ σ. ΝΙΚΟΥ ΚΑΡΑΛΗ, (Ἀξιωματικοῦ ἀεροπορίας)

1.— Σκοπός τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ εἶναι: νά βοηθήσει στήν ἐκλαΐκευση τῆς ἀντιαεροπορικῆς ἄμυνας, ἰδιαίτερα ἀνάμεσα στούς καινούργιους συναγωνιστές, νά ταξινομήσει καί νά συμπληρώσει τήν πείρα τῶν παληῶν μαχητῶν καί στελεχῶν, νά ξεκαθαρίσει τίς ἀσάφειες γύρω ἀπό τήν ἀεροπορία καί τήν ἀντιαεροπορική ἄμυνα καί νά ὑπενθυμίζει στίς διοικήσεις τῶν τμημάτων, μονάδων καί ὑπηρεσιῶν ὅτι πρέπει νά καταπιαστοῦμε στά σοβαρά μέ τήν ἀντιαεροπορική ἄμυνα γιά νά εἴμαστε καθόλα ἕτοιμοι νά ὑποδεχτοῦμε ὅσο παίρνει πιό ὀργανωμένα τήν ἐχθρική ἀεροπορία τώρα πού ὁ καιρός ξανοίγε καί ἡ δράση της θά ἐντείνει. Φιλοδοξία ὅλων μας πρέπει νά εἶναι: νά γκρεμίσουμε φέτος περισσότερα ἀπό τά 60 ο)ο (ὅσα γκρεμίσαμε πέρυσι) τῶν ἐχθρικῶν ἀεροπλάνων, νά μήν ἀνακαλύψει κανένα καταυλισμό μονάδων καί ὑπηρεσιῶν, ὅσο κι ἄν ψάξει ἡ ἐχθρική ἀεροπορία, νά κινοῦνται οἱ φάλαγγές μας χωρίς νά πάθουν ζημιά καί νά μειώσουμε στό ἐλάχιστο τίς ἀπώλειές μας ἀπό τά πυρά τῆς ἐχθρικῆς ἀεροπορίας. Πρέπει ὅλοι μας νά συντονίσουμε καί νά ἐντείνουμε τίς προσπάθειές μας πρός αὐτή τήν κατεύθυνση μέχρι τήν ἄγια κείνη ὥρα πού ὁ Δ.Σ.Ε. θά ἀποκτήσει καί τό ἀεροπορικό ὅπλο — ὅπως εἶπε ὁ [illegible] ἀπό τά ἡγετικά μας στελέχη — καί θά ξεκαθαρίσει τόν ἑλληνικό οὐρανό ἀπό τούς φασίστες ἐγκληματίες τοῦ ἀέρα.

2.— Γιά νά ἀντιμετωπίσουμε ὅπως ἕνα ἐχθρό πρέπει νά τόν γνωρίσουμε. Γιαυτό καλό εἶναι νά ποῦμε λίγα γιά τήν πολεμική ἀεροπορία καί γιά τήν ἀεροπορία ειδικότερα τοῦ ἐχθροῦ.

Ἡ πολεμική ἀεροπορία ἀνάλογα μέ τήν τακτική της χρησιμοποίηση διαιρεῖται στούς πό κάτω κλάδους:

α) Ἀεροπορία βομβαρδισμοῦ. Ἀποστολή της εἶναι νά ἐπεχτείνει σέ βάθος καί ἔνταση τή βολή πυροβολικοῦ. Αὐτό τό πετυχαίνει μέ τή χρησιμοποίηση ἀεροπλάνων μεγάλης ἀχτίνας δράσης καί φόρτου. Στόχοι πού προσβάλλει ἡ Α.Β. εἶναι: ἀντιστικά ὀχυρά, πυρομολαρχίες, κέντρα ἀνεφοδιασμοῦ, διάφοροι καταυλισμοί, σιδηροδρομικοί καί ὁδικοί κόμβοι, γέφυρες, φάλαγγες ὀχημάτων, τραῖνα, καράβια, ἀεροδρόμια, ἐγκαταστάσεις ὅπο [illegible], ἐργοστάσια, κατοικημένοι τόποι. Ἡ Α.Β. μπαίνει πολύ βαθειά στά μετόπισθεν τοῦ ἀντιπάλου καί χρησιμοποιεῖ βόμβες μικρές καί μεγάλες ἀνάλογα μέ τό στόχο πού θέλει νά καταστρέψει.

Ὁ ἐχθρός ἄρχισε φέτος νά χρησιμοποιεῖ πολύ δρασστήρια Α.Β. Διαθέτει ἀμερικάνικα ἀεροπλάνα τύπου «Ντακότα» (αὐτά πού οἱ μαχητές μας λένε γουρούνες ἢ βαρελάδες), μέ δυο μηχανές, ἀρκετά μεγάλα καί μεγάλης ἀχτίνας δράσης. Τά ἀεροπλάνα αὐτά ἀπό τήν κατασκευή τους εἶναι μεταφορικά κι ἔχουν διασκευαστεῖ

-γορα διευκολύνουμε τήν ἀνάπαυση τῶν ἀνδρῶν καί τήν περιποίηση τῶν ζώων.

ΣΤ. ΤΜΗΜΑ ΚΑΙ ΜΕΤΡΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ.

Ἡ Διοίκηση τῆς ἀποστολῆς ἀνάλογα μέ τήν ποσότητα τοῦ ὑλικοῦ κανονίζει καί τό ἀπαιτούμενο τμῆμα ἀσφάλειας. Τό Ἱππικό χρησιμοποιήθηκε στή μεταφορά γιατί ἐκτός τό ὅτι μποροῦσε νά πάρει τά μέτρα ἀσφάλειας εἶχε τή δυνατότητα νά φορτώνει καί στά ἄλογα μιά ποσότητα ὑλικοῦ.

Κατά τίς μεταφορές ἐπιβάλλεται νά παίρνονται ὅλα τά μέτρα ἀσφάλειας τόσο κατά τήν πορεία, ἄλλο τόσο καί στόν καταυλισμό. Ἐδῶ δέ χωρᾶει δικαιολογία. Ἀκόμα ὅλα τά δυνατά μέτρα ἐνάντια στήν ἀεροπορία. Στήν πορεία πλαγιοφυλακές, ἐμπροσθοφυλακές κλπ. στόν καταυλισμό σχολαστικά μέτρα. Στόν καταυλισμό ἀμέσως νά μελετάει ἀπό πού μπορεῖ νά ἔρθει ὁ ἐχθρός καί ἄν γίνει συμπλοκή νά κανονίζει ἔτσι τίς δυνάμεις πού νά μπορεῖ νά

-σφαλίσει χωρίς ζημιές. Ἀκόμα ἡ Διοίκηση πρέπει νά ἔχει κάνει τήν προεργασία, στήν περίπτωση συμπλοκῆς νά χρησιμοποιήσει καί τά μέσα πού μεταφέρει γιά τό γρήγορο τσάκισμα τοῦ ἐχθροῦ. Γιαυτό στό τμῆμα ἀσφάλειας καί μεταγωγικούς πρέπει νά κυριαρχεῖ πάντοτε ἡ μαχητικότητα καί ἀποφασιστικότητα. Ἄν τά παραπάνω πού ἐκθέτουμε τηροῦνται, ἀσφαλῶς θά παρουσιάζονται λιγότερες ἀδυναμίες στίς μεταφορές καί θά φθάνουν ἀσφαλεῖς στόν προορισμό τους μέ ξωγγαφισμένη τήν ἱκανοποίηση στά πρόσωπα πού πῆραν μέρος [illegible] σαν τό καθῆκον τους κατά τό [illegible]. Ἀκόμα ἡ ἱκανοποίηση τῶν ἀνδρῶν [illegible] ἀναγνωρίζεται καί ἀπό [illegible] δοῦμε ζωντάνια στούς μαχητές [illegible] καλή μας δουλειά, τή ζων[illegible] τῶν μεταφορῶν, θά συντελ[illegible] γίνει ἀπό [illegible] σα στικός χρόνος [illegible] γίνει.

καταλληλα σέ βομβαρδιστικά. Τό κανον κό
τους πλή ωμα είναι τέσσαρε: 1ος, 2ος πιλό-
τοι, άσυρματιστής, παρατηρητής—βομβαρδιστής.
Σηκώνουν 2 1)2 τόννους βόμβες διαφόρων
διαμετρημάτων. Σκοπεύουν τό στόχο μέ ειδικό
μηχάνημα καί είναι υποχρεωμένα νά έχτε-
λοῦν τιν προσπέλασή τους καί τήν προσβολή
τοῦ στόχου σέ εὐθεία καί ὁριζόντια πτή-
ση, (χωρίς νά στρίψουν άριστερα—δεξιά, χω-
ρίς νά χάνουν ή νά κερδίζουν ύψος, καί μέ
σταθερή ταχύτητα). Έμεῖς, ἄν ἐξαιρέσουμε τά
χωριά καί τίς συγκοινωνίες μας, γιά τήν ὥρα
δέν ἔχουμε στόχους γιά τήν Α.Β., καί κ ίνους
πού έχουμε μπορούμε, όπως θά πούμε πιό κά-
τω, καί πρέπει νά τούς καμουφλάρουμε έτσι
πού πο ό νά μή μπορέσει νά τούς άνακαλύψει
ό έχθρός. Ή Α.Β. διαιρείται κια τή σέ έλα-
φριά, μεσαία καί βαρειά καί στήν άεροπορία
κάθετης εφόρμησης, άλλά τέτοιους δέν διαθέ-
τει ό εχθρός κλάδους.

β) Άεροπορία στρατιωτικής συνερ-
γασίας. Άποστολή της είναι ή συγκέντρω-
ση στρατιωτικών πληροφοριών. Γιά νά έχτε-
λέσει τήν άποστολή της αυτή χρησιμοποι ί
δυό μέθοδες. Τήν άναγνώριση καί τήν
παρατήρηση.

Άναγνώριση είναι ή άνακάλυψη μέ
τή βοήθεια φωτογραφικού μηχανήματος καί
συνέχεια ή μελέτη στόχων στρατηγικής σημα-
σίας. Άεροπλάνα μεγάλης άχτίνας δράσης,
έφοδιασμένα μέ φωτογραφικό μηχάνημα,
μπαίνουν στά μετόπισθεν τοῦ άντιπάλου
κι' άπό μεγάλο ύψος συνήθως πάνω άπό
2.000 μέτρα, (ανάλο α μέ τήν έστιακή ά-
πόσταση τοῦ φακοῦ τοῦ μηχανήματος καί
τήν κλίμακα πού θέλουν νά πετύχουν στή
φωτογραφία) παίρνουν διαδοχικές φωτογραφί-
ες μέ διελεύσεις σέ εὐθεία καί όρι-
ζόντια πτήση πάνω άπό τό έδαφος.
Άν τό πλάτος τῆς φωτογραφίας δέν κα-
λύπτει τό πλάτος τοῦ στόχου πού θέλουν
νά φωτογραφίσουν, τότε χωρίζουν τό στόχο
σέ διαδοχικές λωρίδες—μέ τή βοήθεια χαρα-
κτηριστικών σημείων τοῦ έδάφους—καί μέ μία
διέλευση πάνω άπό τήν κάθε λωρίδα μπο-
ροῦν νά φωτογραφίσουν μεγάλους στόχους
κι' ολόκερη περιοχή. Στίς φωτογραφίες αυτές
έξασφαλίζουν μιά ορισμένη έπικάλυψη
κιέται άφοῦ τίς έμφανίσουν στό έργαστήριο
τοποθετοῦν τήν κάθε μιά πάνω στήν προη-
γούμενή της, ώστε νά συμπέσουν τά κοινά
σημεία καί παίρνουν μιά ένιαία φωτογραφία
ολόκερου τοῦ στόχου. Τήν ένιαία αὐτή φω-
τογραφία τή μεγενθύνουν ή τή μελετοῦν κάτω
άπό μεγάλο φακό. Έτσι μπορούν νά δοῦν
μεγάλες λεπτομέρειες τοῦ έδάφους. Ίδιαίτερα
διαφωτιστικές είναι οί στερεοσκοπικές φωτο-
γραφίες, πού παρουσιάζουν τά σχήματα καί
στίς τρεῖς διαστάσεις τους στό χῶρο. (Σημείω-
ση: Οί στερεοσκοπικές φωτογραφίες δείχνουν
τά πράγματα όρθια καί βλέπουμε όλες τίς
πλευρές τους. σεντ θεση μέ τίς κοινές πού τά
δείχνουν ξαπλωμένα καί βλέπουμε μιά
πλευρά τους. Μέ τίς στερεοσκοπικές φωτο-
γραφίες είναι σά νά βλέπουμε κατ' εὐθεία
τό ίδιο τό έδαφο μέ τά βουνά, τά σπίτια,
τά δέντρα όρθια—τά όρύγματα, τά χαρακώ-
ματα, τά χαντάκια, τίς χαράδρες μέ τό βάθος
τους). Στόχοι πού ψάχνει νά βρεῖ ή Α.Σ.Σ.
με τήν άναγνώριση είναι: όργανωμένες
άμυντικές γραμμές (πολυβολεία, συρματο-
πλέγματα, έμπόδια, όρύγματα, χαρακώματα),
πυροβολαρχίες, καταυλισμοί, άποθῆκες, δρό-
μοι—ιδιαίτερα καινουργιοφτιαγμένοι στρατιω-
τικοί—άεροδρόμια, έγκαταστάσεις κλπ. Άκό-
μη φωτογραφίζει στόχους πού πρόσβαλε ή
Α.Β. ή τό πυροβολικό γιά τήν έξακρίβωση
τῶν άποτελεσμάτων.

Ό έχθρός γιά τήν άναγνώριση μπο-
ρεῖ νά χρησιμοποιήσει τά βομβαρδιστικά του
άεροπλάνα «Ντακότα» ή άλλα άεροπλάνα πού
τοποθετεῖ έπάνω τους φωτογραφικό μηχάνημα.

Παρατήρηση είναι ή άνακάλυψη μέ
γυμνό μάτι στόχων ταχτικής σημασίας.

(Αὐτά πού λέγονται γιά διόπτρες κλπ. δέν
νἶναι σωστά. Οί άεροπόροι δέν μποροῦν νά
χρησιμοποιήσουν κυάλια.) Άεροπλάνα, πού έ-
χτός άπό τόν πιλότο έχουν ένα ή δυό παρα-
τηρητές, κατεβαίνουν όσο μποροῦν πιό χαμηλά
(όσο τούς έπιτρέπει ή αντια άμυνα τοῦ άντιπά-
λου) καί έρευνοῦν τό έδαφος, ιδιαίτερα στή
περιοχή τοῦ μετώπου. Στόχοι πού ψάχνει νά
βρεῖ ή Α.Σ.Σ μέ τήν παρατήρηση είναι:
Διατάξεις μάχης, πολυβολεία, όλμοβολεία, πα-
ρατηρητήρια, σταθμοί διοίκησης, καταυλισμοί
κέντρα άνεφοδιασμοῦ, συγκεντρώσεις, κινήσεις
τοῦ άντιπάλου, άλλαγές ταχτικής κατάστασης
στή μάχη, ύποχωρήσεις, άφίξεις ένισχύσεων,
δρομολόγια κλπ. Όμως ή δουλειά αὐτή είναι
πολύ δύσκολη καί κουραστική καί πρέπει νά
γίνει άπό πολύ χαμηλά γιά νάχει άποτελέσμα-
τα. Τίς πληροφορίες αὐτές τίς δίνει είτε άμεσα
στούς ένδιαφερόμενους μέ τό ραδιοτηλέφωνο
είτε μετά τήν προσγείωση τοῦ άεροπλάνου. Ά-
κόμα τό άεροπλάνο μπορεῖ νά καλέσει τό
πυροβολικό ή τή μαχητική άεροπορία (γιαυτήν
θά μιλήσουμε πιό κάτω) γιά τήν προσβολή
τῶν στόχων, πού τούς καταδεικνύει μέ καπνο-
γόνες βόμβες ή άλλα μέσα. Ό έχθρός γιά
τήν παρατήρηση χρησιμοποιεῖ άμερικάνικα άε-
ροπλάνα τύπου «Χάρβαρτ» (αὐτά πού λέν οί μα-
χητές μας γαλατάδες) άρκετά εὐέλικτα καί μέ
πολλές εὐκολίες γιά τόν παρατηρητή. Άπό
τήν κατασκευή τους είναι άεροπλάνα προχωρη-
μένης έκπαίδευσης, άλλά μέ κατάλληλη δια-
σκευή τά χρησιμοποιοῦν γι' αὐτή τή δουλειά.
Μποροῦν νά τοποθετηθοῦν πάνω σ' αὐτά φορεῖς
άντιπροσωπικών βομβών κι ένα—δυό αὐτόμα-
τα όπλα (πυδράλια). Έπίσης τό άεροπλάνο μπο-
ρεῖ νά έφοδιαστεῖ καί μέ λίγες χειροβομβίδες.

Ὡστόσο τί πυρά τους δέν εἶναι ἄξια λόγου. Κεῖνο πού πρέπει νά προσέχουμε εἶναι ἡ παρατήρησή τους.

Ἡ ἀεροπορία Σ.Σ. συνεργάζεται καί μέ τό πυροβολικό στόν κανονισμό βολῆς σέ στόχους πού δέν φαίνονται ἀπό τά παρατηρητήρια.

γ) Ἀεροπορία ναυτικῆς συνεργασίας. Ἔχει ἀνάλογη ἀποστολή μέ τήν ΑΣΣ ἀλλά στή θάλασσα. Γιά τήν ὥρα δέν μᾶς ἐνδιαφέρει.

δ) Ἀεροπορία στρατιωτικῶν μεταφορῶν. Ἀποστολή της εἶναι ἡ γρήγορη μεταφορά ἔμψυχου καί ἄψυχου ὑλικοῦ. Ἀεροπλάνα μεγάλης ἀκτίνας δράσης καί φόρτου, μέ τόν ὠφέλιμο χῶρο τους διασκευασμένο ἀνάλογα μέ τήν κάθε φορά ἀποστολή τους, ἐκτελοῦν μεταφορές γιά λογαριασμό τοῦ στρατοῦ. Ἀπό τά μετόπισθεν ἤ ἀπό ἕνα τομέα σ' ἄλλον πού ἔχει ἀνάγκες μεταφέρουν στρατό, πολεμικό ὑλικό, τροφές κλπ.

Ἀπό ἀεροδρόμια πού εἶναι κοντά στό μέτωπο μεταφέρουν τραυματίες στά μετόπισθεν. Ἰδιαίτερα ἐξυπηρετοῦν ἀποκομμένα ἤ περικυκλωμένα τμήματά τους πού μέ διελεύσεις στό χῶρο τους τά ἐφοδιάζουν μέ ρίψεις διαφόρων ὑλικῶν. Αὐτή τήν τελευταία περίπτωση πρέπει νά προσέξουμε καί νά συγκεντρώσουμε σ' αὐτούς τούς χώρους ὅλα τά αὐτόματά μας μέσα, γιατί τά ἀεροπλάνα πρέπει νά κατέβουν πολύ χαμηλά γιά νά στείλουν ἐκεῖ πού θέλουν τά ἐφόδιά τους. Ἄν τά ρίξουν ἀπό ψηλά τό πιθανώτερο εἶναι νά ἐφοδιάσουν τούς πολιορκητές. Ὁ ἐχθρός γιά τίς μεταφορές του χρησιμοποιεῖ ἀεροπλάνα τύπου «Ντακότα».

ε) Ἀεροπορία συνδέσμου. Ἀποστολή της εἶναι νά συμβάλλει στό σύνδεσμο τῶν μονάδων πεζικοῦ μεταξύ των καί μέ τἄλλα ὅπλα. Χρησιμοποιεῖ πολύ μικρά ἀεροπλάνα, μικρῆς ταχύτητας, πού μποροῦν νά προσγειωθοῦν καί σ' ἕνα χωράφι 100 - 150 μέτρα. Μ' αὐτά ἀξιωματικός συνδέσμου ἤ οἱ ἴδιες οἱ διοικήσεις μποροῦν νά κινηθοῦν ταχύτατα ἀπό μονάδα σέ μονάδα καί νά λάβουν ἄμεση ἀντίληψη τῆς τακτικῆς κατάστασης κάθε φορά στόν κάθε τομέα. Ἐπίσης μποροῦν νά κινηθοῦν ἀξιωματικοί πυροβολικοῦ πού ἐξασφαλίζουν τό σύνδεσμο τῆς μονάδας τους μέ τή διοίκηση πεζικοῦ ἤ καί τἀντίστροφο. Ἀκόμα αὐτά τά ἀεροπλάνα μποροῦν νά μεταφέρουν διαταγές, πού ἡ προσγειώνονται καί τίς δίνουν ἤ τίς ρίχνουν μ' ἕνα βάρος σ' ἕνα ὁρισμένο ἀπ' τά πρίν χῶρο.

στ) Ἀεροπορία δίωξης ἤ καταδιωκτική. Σκοπός της εἶναι νά συνοδεύει τήν φίλια ἀεροπορία βομβαρδισμοῦ, Στρατ. Συνεργασία, μεταφορῶν στήν ἀποστολή τους καί νά τίς προστατεύει ἀπό τήν καταδιωκτική ἀεροπορία τοῦ ἀντιπάλου, καί ἀπό τήν ἄλλη μεριά νά ἐμποδίσει τήν ἀεροπορία γενικά τοῦ ἀντιπάλου νά ἐκτελέσει τή δικιά της ἀποστολή. Ἔξω ἀπό τό βασικό της αὐτό ἔργο ἡ ἀεροπορία δίωξης ἐπεμβαίνει στό πεδίο τῆς μάχης καί προσβάλλει στόχους, τακτικῆς σημασίας, πού ἀναφέραμε πιό πάνω, ἤ προχωρεῖ ὅσο τῆς ἐπιτρέπουν τά καύσιμά της στά μετόπισθεν τοῦ ἀντιπάλου γιά τήν προσβολή γενικώτερων στόχων (φαλάγγων, συγκεντρώσεων, ἀποθηκῶν, καταυλισμῶν κ.λ.π.)

Στήν περίπτωση αὐτή ἡ καταδιωκτική ἀεροπορία λέγεται μαχητική. Ἐπειδή ἐμεῖς δέ διαθέτουμε ἀεροπορία ἡ ἐχθρική δίωξη ἔχει ἀπαλλαγεῖ ἀπ' τό βασικό της ἔργο κι' ἔχει μεταπέσει σέ μαχητική. Ὅταν καί τά δυό ἀντίπαλα στρατόπεδα διαθέτουν ἀεροπορία τότε ἡ μαχητική ἀεροπορία ἀποτελεῖ ξεχωριστό κλάδο. Ὁ ἐχθρός στήν ἀεροπορία δίωξης χρησιμοποιεῖ ἐγγλέζικα ἀεροπλάνα τύπου «Σπιτφάιαρ».

Εἶναι ταχύτατα ἀεροπλάνα μέ ταχύτητα 500 - 550 χιλ. τήν ὥρα.

Τό «σπίτ- φάιαρ» ἔχει στά φτερά του ὀκτώ θέσεις γιά αὐτόματα ὅπλα. Σ' αὐτές μποροῦν νά τοποθετηθοῦν ἤ πολυβόλα συνηθισμένα (ἀεροπολυβόλα) ἤ βαρειά πολυβόλα τῶν 12 χιλιοστῶν ἤ μικρά πυροβόλα τῶν 20 χιλιοστομέτρων. Κάτω ἀπό τά φτερά τους μποροῦν νά τοποθετηθοῦν εἴτε ἀφετῆρες ρουκετῶν, εἴτε ἀφετῆρες βομβῶν. Μπορεῖ νά πάρει εἴτε ἕξ ρουκέτες εἴτε μιά ἤ περισσότερες βόμβες (ἀντίστροφα) ἀνάλογα μέ τό βάρος τους. Τό πλήρωμά του εἶναι ἕνας: Ὁ πιλότος. Αὐτός κυβερνάει κι' αὐτός βάλλει. Σκοπεύει μέ τό ἴδιο τό ἀεροπλάνο (μέ τό διαμήκη ἄξονα) πού τό κατευθύνει ἴσια ἐπάνω στό στόχο. Γιά νἄχει κάποια ἐπιτυχία πρέπει νά κατέβει πολύ χαμηλά. Ὅταν ἀποφασίσει νά βάλει ἐνεργεῖ μέ τά δαχτυλά του πάνω σέ διακόπτες (κουμπιά) πού ἀντιστοιχοῦν στά πολυβόλα ἤ στίς ρουκέτες ἤ στίς βόμβες. Ἔτσι τό «σπίτ-φάιαρ» μπορεῖ νά βάλει μόνο πρός τήν κατεύθυνσή του κι ἀφοῦ βουτήξει πρός στό στόχο. Οἱ βολές του μέ τά πολυβόλα, τά πυροβόλα καί τίς ρουκέτες εἶναι πολύ εὔστοχες παρά μέ τίς βόμβες, γιατί ἐνῶ οἱ πρῶτες εἶναι προωθούμενες, οἱ βόμβες μόλις ἀποσπαστοῦν ἀπό τό ἀεροπλάνο ἐπηρεάζονται ἀπό τό βάρος τους καί διαγράφουν καμπύλη τροχιά. Ἀπό τά πάρα πάνω βγαίνει τό συμπέρασμα ὅτι ἀπ' τό «σπιτ-φάιαρ» ὑπάρχει κίνδυνος νά χτυπηθοῦμε μόνο ὅταν βουτάει ἴσια κατ' ἀπάνω μας. Ἡ παρατήρηση τοῦ «σπιτ-φάιαρ» δέν εἶναι σοβαρή, γιατί οὔτε εὐκολίες τέτοιες ἔχει ὁ πιλότος, οὔτε τοῦ περισσεύει προσοχή γι' αὐτή τή δουλειά.

ζ) Ὅλα τἀεροπλάνα μποροῦν νά ἐξυπηρετήσουν κι ἕνα ἄλλο κλάδο, τή διαφωτιστική ἀεροπορία σκορπῶντας στο ἀντίπαλο μά καί στό φίλιο στρατόπεδο ἔντυπο ὑλικό.

Καί γιά νά κλείσουμε τό [illegible] μας γιά τήν πολεμική ἀεροπορία πρέπει νά [illegible] ἄλλωστε πού βγαίνει κι ἀπό τά [illegible] πάνω,

πώς ἐφόσον δέν ὑπάρχει ἀντίπαλη ἀεροπορία ὁ κάθε κλάδος μπορεῖ νά μπεῖ λίγο ἤ πολύ καί στή δουλειά τῶν ἄλλων κλάδων.

3 - Παθητική α)α ἄμυνα. Ὅταν λέμε παθητική α)α ἄμυνα ἐννοοῦμε: νά κρυφτοῦμε ἀπό τό μάτι καί τό φακό τῆς ἐχθρικῆς ἀεροπορίας καί νά προφυλαχτοῦμε ἀπό τά πυρά της στήν περίπτωση πού θά μᾶς προσβάλει. Πρίν μποῦμε στό θέμα πρέπει νά τονίσουμε ποιοί εἶναι οἱ μεγαλύτεροι κ α τ α δ ό τ ε ς μας στήν ἀεροπορία. Πρῶτος στή σειρά ἔρχεται ὁ κ α π ν ό ς κι᾽ ἀπό κοντά ἀκολουθοῦν τ ά ἔ ν τ ο ν α χ ρ ώ μ α τ α (κόκκινο, ἄσπρο, κίτρινο κλπ.), τ ά γ υ α λ ι σ τ ε ρ ά ἀ ν τ ι κ ε ί μ ε ν α (τζάμια, λαμαρίνες, κεζάνια, καραβάνες, κ.λ.π.) ἤ κ ί ν η σ η καί τ ά γ ε ω μ ε τ ρ ι κ ά σ χ ή μ α τ α. Ὅλα αὐτά ἀπό τή φύση τους πέφτουν πολύ εὔκολα στήν ἀντίληψη (μάτι) τοῦ ἀνθρώπου. Ἄν ρίξουμε μιά επιπόλαια κι᾽ ἀφηρημένη ματιά τριγύρω μας ὅλα μποροῦν νά περάσουν ἀπαρατήρητα: καλύβες, σπίτια, μακρυνά χωριά, ζῶα πού βόσκουν ἥσυχα στό λειβάδι ἤ στούς θάμνους. Ὁ καπνός ὅμως, τό ἄλογο πού καλπάζει, τό αὐτοκίνητο πού τρέχει μακρυά στό δρόμο, τἄσπρα ἤ κόκκινα ροῦχα πού εἶναι ἁπλωμένα στούς θάμνους, ἕνας καθρέφτης ἤ ἕνας σωρός τενεκέδες θά πέσουν ὁπωσδήποτε στήν ἀντίληψή μας ὅσο ἐπιπόλαια κι᾽ ἀφηρημένη κι᾽ ἄν εἶναι ἡ ματιά μας πού στιγμιαία θά περάσει ἀπ᾽ τήν κατεύθυνσή τους. Γιατί συμβαίνει αὐτό: Γιατί ὅλα αὐτά βρίσκονται σέ χτυπητή ἀντίθεση μέ τό περιβάλον.

Ὁ καπνός, τά ἔντονα χρώματα, τά γυαλιστερά ἀντικείμενα βρίσκονται σ᾽ ἀντίθεση μέ τόν ἁπλό πράσινο χρωματισμό τοῦ περιβάλοντος, ἡ κίνηση βρίσκεται σ᾽ ἀντίθεση μέ την ἠρεμία τοῦ περιβάλοντος καί τά γεωμετρικά σχήματα σ᾽ ἀντίθεση μέ τό ἀκανόνιστο σουλοῦπι τοῦ ἐδάφους τριγύρω μας. Ἀπ᾽ τά πιό πάνω βγαίνει τό συμπέρασμα ὅτι γιά νά κρυφτοῦμε ἀπό τό μάτι κάθε π α ρ α τ η ρ η τ ῆ πρέπει νά γίνουμε ἕνα μέ τό περιβάλον, δηλαδή νά κ α μ ο υ φ λ α ρ ι σ τ ο ῦ μ ε. Ἀπ᾽ ἐδῶ μποροῦν νά βγοῦν τά μέτρα τῆς παθητικῆς α)α ἄμυνας.

Α! ΤΜΗΜΑ ΣΕ ΚΑΤΑΥΛΙΣΜΟ ΚΑΜΟΥΦΛΑΖ

α) Τήν ἡμέρα δέν πρέπει νά δημιουργοῦνται καπνοί. Τά μαγειρεῖα νά γίνονται σέ βαθειές γραμμές τοῦ ἐδάφους (χαράδρες, ρεματιές) κι᾽ ἄν εἶναι δυνατό κάτω ἀπό δέντρα. Πάνω ἀπό τή φωτιά νά ὑπάρχει ἕνα σκέπαστρο (τσαρδάκι) γιά νά σκορπάει ὁ καπνός. Ὁ μάγειρας νά προμηθεύεται ξερά ξύλα ἤ νά ξεραίνει ξύλα τοποθετώντας τα τριγύρω στή φωτιά. Μόλις ἀκουστεῖ ἀεροπορία κι᾽ ἡ φωτιά καπνίζει, ἀμέσως βγάζουμε τούς δαυλούς καί τούς σκεπάζουμε μέ ξηρό χῶμα πού ἔχουμε μαζέψει ἀπό τά πρίν ἐκεῖ κοντά.

β) Δέν πρέπει νά ὑπάρχουν ροῦχα ἁπλωμένα. Κι᾽ ἄν ὑπάρχουν μόλις ἀκουστεῖ Πρίν ἐμφανιστεῖ) ἀεροπορία νά μαζεύονται.

γ) Νά μήν εἶναι σκορπισμένα στόν καταυλισμό γυαλιστερά ἀντικείμενα. Τά κονσερβοκούτια νά συγκεντρώνονται σ᾽ ἕνα λάκο καί νά σκεπάζονται μέ χῶμα. Τά τζάμια, ἄν ὑπάρχουν νά σκεπάζουνται στήν ἐμφάνιση ἀεροπορίας μ᾽ ἕνα πανί ἤ μέ κλαριά. Οἱ λαμαρίνες πού τυχόν χρησιμοποιοῦμε, νά σκεπάζουνται μέ κλαριά.

δ) Δέν πρέπει νά ὑπάρχουν γεωμετρικά σχήματα. Τά πολυβολεῖα καί τ᾽ «ἀμπρί» νά πλαισιώνουνται ἀπ᾽ τή μιά μεριά κι᾽ ἀπ᾽ τήν ἄλλη μέ χώματα καί πέτρες, ὥστε νἀποτελοῦν συνέχεια τῆς μορφῆς τοῦ ἐδάφους καί νά μή ξεχωρίζει ὁ ὄγκος τους. Τά καλύβια, σταῦλοι, ἀποθῆκες κ.λ.π. νά γίνουνται κάτω ἀπό δέντρα ἤ νά σκεπάζονται μέ κλαριά, ὥστε ν᾽ ἀλλοιώνεται τό σχῆμα τους. Οἱ πόρτες καλοβιῶν, «ἀμπρί» κ.λ.π. νά κλείνουν γιατί φαίνουνται ζωηρά σάν μαῦρα σχήματα, γιά τόν ἴδιο λόγο νά σκεπάζουνται τά χαρακώματα καί οἱ εἴσοδες στ᾽ «ἀμπρί». Οἱ δρόμοι πού ὁδηγοῦν σέ καταυλισμούς νά περνοῦν κάτω ἀπό δέντρα ἤ ἀνάμεσα ἀπό θάμνους. Νά μή δημιουργοῦνται πολλά δρομάκια μέσα στούς καταυλισμούς.

ε) Νἀποφεύγουνται οἱ κινήσεις ὅταν ἀκούγεται ἀεροπορία. Ὅταν ἡ ἀεροπορία ἔρθει πρός τό χῶρο μας νά σταματοῦν οἱ κινήσεις κι᾽ ἄν ἐπιμένει νά πασαμένει ἀπό πάνω μας, τό προσωπικό νά καλύπτεται.

ΠΡΟΦΥΛΑΞΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΒΟΛΗ

Ὅταν ἡ μαχητική ἀεροπορία ἀρχίσει νά διαγράφει κύκλους ἀπό πάνω μας, ἤ ἡ Ἀερ. βομβαρδισμοῦ κάνει διελεύσεις πού ἡ κατεύθυνσή τους (πορεία τους) περνάει ἀκριβῶς πάνω ἀπό τόν καταυλισμό μας, τότε εἶναι πιθανό νά χτυπηθοῦμε ἀπ᾽ αὐτές, καί τό προσωπικό πρέπει νά καλυφθεῖ.

Ὁ κλασικώτερος τρόπος καί φτηνότερος σέ δουλειά καί ὑλικά γιά νά προφυλαχτοῦμε ἀπό τίς ἀεροπορικές προσβολές εἶναι τό ἀτομικό ὄρυγμα ἤ τό χαράκωμα σέ σχῆμα V ἤ И πού τό κάθε σκέλος τους νά παίρνει δυό-τρία ἄτομα.

Ἄν ὑπάρχει χαράδρα ἤ ρεματιά κοντά στόν καταυλισμό μας τά ὀρύγματα ἤ χαρακώματα τά φτιάχνουμε στίς πλαγιές τους καί κοντά στό βυθό τους σκάβοντας κάθετα πρός στίς πλαγιές. Τέτοια χαρακώματα πρέπει νά γίνουν σ᾽ ὅλα τά χωριά μας.

Β! ΤΜΗΜΑ ΣΕ ΑΜΥΝΤΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ

Παίρνουμε ὅλα τά μέτρα τοῦ καμουφλάζ. Στήν ἀμυντική διάταξη τήν καλύτερη ἀσφάλεια τήν ἔχουμε στό πολυβολεῖο, ἀλλά πρέπει νά ἔχουνε βάλει πάνω σ᾽ αὐτό πολλές σειρές ξύλα, πέτρες καί χῶμα. Πρέπει νά πεισθοῦμε ὅλοι ὅτι κόπο γιά τά πολυβολεῖα δέν πρέπει νά λυπόμαστε. Ἐπίσης ἐξαιρετική εἶναι ἡ ἀσφάλεια στήν ἀτομική θέση, ἀτομικό ὄρυγμα καί χαράκωμα, φτάνει μέσα σ᾽ αὐτά νά [illegible]

ται όλο τό σώμα μας.

Γ) ΤΜΗΜΑ ΣΕ ΠΟΡΕΙΑ ΗΜΕΡΑΣ. ΚΑΜΟΥΦΛΑΖ

α) Πρίν ξεκινήσει τό τμήμα καλύπτουμε όλα τά γυαλιστερά άντικείμενα (καραβάνες, παγούρια, καζάνια φορτωμένα, κάνες, βάσεις, πολυβόλων καί όλμων κλπ). Άπαλλάσσουμε τό τμήμα άπό τούς έντονους χρωματισμούς. (Οί συναγωνίστριες νά μή φορούν άσπρα, κόκκινα). Το ποδοτούμε κλαριά πάνω στά ζώα μας πού νά καλύπτουν καλά όλο τους τό σώμα.

β) Παίρνουμε —σαυτό πρέπει νά έπιμένουμε καί νά κάνουμε συνεχή έλεγχο—άποστάσεις 5-10 μέτρα οί άνθρωποι καί 10-20 μέτρα τά ζώα, άνάλογα μέ τή δραστηριότητα τής έχθρικής άεροπορίας στό χώρο πού θά κινηθούμε, καί ξεκινάμε.

γ) Άν άκουστεί άεροπορία (καί πρίν έμφανιστεί) τό τμήμα πρέπει νά έγκαταλείψει τό δρόμο, κι έτσι όπως είναι άραιωμένο νά βαδίζει στίς αύλακιές τοῦ δρόμου (άν είναι δημόσιος θάχει αύλακιές), ή έξω άπό τό μονοπάτι, άν βαδίζαμε σέ τέτοιο.

δ) Άν ή άεροπορία φτάσει στό χώρο μας, άφ' όσον άποτελείται άπό καταδιωκτικά ή βομβαρδιστικά άεροπλάνα πού πετοῦν ψηλά χωρίς νά παραμένουν στό χώρο μας, συνεχίζουμε τήν πορεία μας. Άν όμως είναι άεροπορία παρατήρησης (γαλατάς) ή άλλος κλάδος πού πετάει πολύ χαμηλά, πρέπει πρίν έρθει άπό πάνω μας νά σταματήσουμε, κι άν έχουμε καιρό νά καμουφλαριστοῦμε κάτω άπό δεντρα, πλάϊ σέ θάμνους, σέ πέτρες ή άνωμαλίες τοῦ έδάφους. Άπαγορεύεται κάθε κίνηση καί ή παραμικρότερη τήν ώρα πού ή τέτοια άεροπορία βρίσκεται πάνω άπό τό κεφάλι μας, κι άν δοῦμε μιά καλλίτερη θέση πολύ κοντά μας δέν πρέπει νά πάμε πρός αύτή.

ε) Όταν άπομακρυνθεί ή άεροπορία ξεκινάμε, άλλά έξω άπό τό δρόμο μέχρι νά βεβαιωθοῦμε ότι έφυγε άπό τό χώρο μας όριστικά.

στ) Γιά τό καμουφλάρισμά μας μποροῦμε όταν μάς προσφέρονται, νά έκμεταλλευτοῦμε τίς σκιές δέντρων, σπιτιών, καλυβιών, μάντρας, φράχτη καί τίς διαχωριστικές γραμμές τών χωραφιών, (δηλαδή άν ύπάρχουν ένα σπαρμένο κι' ένα άσπαρτο χωράφι, ή ένα σκαμένο κι ένα άσκαφτο έμείς θά βαδίζουμε στά σύνορά τους.

ΠΡΟΦΥΛΑΞΗ ΑΠΟ ΠΡΟΣΒΟΛΗ

Όταν πάρουμε τά μέτρα αύτά καί προδομένη νά είναι ή φάλαγγα είναι άδύνατο νά τή βρεί ή άεροπορία. Άν όμως γιά όποιοδήποτε λόγο δεχτοῦμε προσβολή, έτσι όπως είμαστε άραιωμένοι καλυπτόμαστε πίσω άπό πέτρες, κορμούς δέντρων, πτυχές τοῦ έδάφους, ή μπαίνουμε μέσα σέ δάσος, άν ύπάρχει, έκμεταλλευόμενοι τίς στιγμές πού δέν προσβαλόμαστε. Στήν περίπτωση όμως πού θά δεχτοῦμε προσβολή σέ τελείως όμαλό καί άνοιχτό έδαφος, ό ήγήτορας πρέπει νάπαγκιστρώσει κατά μικρές κι' άραιωμένες όμάδες τό τμήμα του καί μέ άλματα άπό διαφορετικό δρομολόγιο ή κάθε μικροομάδα, σέ στιγμές πού δέν προσβάλλει ή άεροπορία, νά τό κατευθύνει σέ άσφαλές μέρος (δάσος, χαράδρα), όπου νά τό καλύψει πάλι άραιωμένο. Σαυτή τήν περίπτωση ό ήγήτορας καί τά στελέχη δέν πρέπει ούτε στιγμή νά χάσουν τήν κατάσταση άπό τά χέρια τους. Έτσι θάποφύγουν καί θυσίες καί τό σκόρπισμα τοῦ τμήματος.

Δ) ΤΜΗΜΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ

Κείνο πού πρέπει νά προσέξουμε είναι νά μήν προδοθοῦμε (άπό άπείθαρχες κινήσεις, συγκεντρώσεις κλπ), όταν πηγαίνουμε γιά τήν έπιχείρηση ή όταν βρισκόμαστε στή βάση έξόρμησης.

Άπό κεί κι' ύστερα ό καλλίτερος τρόπος άντιαεροπορικής άμυνας είναι νά κολάμε κοντά στόν έχθρό. Άμέσως μετά τήν κατάληψη τοῦ στόχου πρέπει νά έπακολουθήσει άραίωση όσο έπιτρέπεται καί κάλυψη σέ πολυβολεία, χαρακώματα, άτομικές θέσεις. Τά δρομολόγια πεδίου μάχης καί διαφόρων βάσεών μας πρέπει νά είναι πολλά: άλλο γιά τούς τραυματίες, άλλο γιά τήν έπιμελητεία, άλλο γιά τόν άνεφοδιασμό κ.λ.π. κι' αύτοί πού κινοῦνται πρέπει νά τηροῦν αύστηρά τούς κανόνες άντιαεροπορικής άμυνας. Στήν έξέλιξη τής μάχης, όταν οί βαθμοφόροι κι οί μαχητές ξέρουν καλά τίς ίδιότητες τών άεροπλάνων κατά κλάδο καί τούς τρόπους προσβολής, μποροῦν νά κανονίσουν τά άλματά τους, τίς κινήσεις τους κ.λ.π.

Κλείνοντας καί τό θέμα τής παθητικής άντιαεροπορικής άμυνας πρέπει νά τονίσουμε ότι μποροῦμε καί πρέπει νάποφύγουμε άκόμη καί τό σπάσιμο μιάς μύτης άπό τήν άεροπορία.

4—Ε ν ε ρ γ η τ ι κ ή ά ν τ ι α ε ρ ο π ο ρ ι κ ή ά μ υ ν α. Είναι ή προσβολή τής έχθρικής άεροπορίας μέ τά μέσα πού διαθέτουμε. Σκοπός μας είναι ή νά γκρεμίσουμε τήν έχθρική άεροπορία ή νά τήν άναγκάσουμε νά σηκωθεί ψηλά καί νά μή μπορεί νά κάνει τή δουλειά της. Ή ένεργητική άντιαεροπορική άμυνα έχει μιά πλούσια ίστορία μέσα στό Δ.Σ.Ε. Στήν άρχή οί πρώτοι άντάρτες νόμιζαν πώς τά όπλα πεζικοῦ δέν είναι άποτελεσματικά ένάντια στήν άεροπορία καί δέν τά χρησιμοποιοῦσαν. Αύτό όμως δέν κράτησε πολύ. Είτε, γιατί κάποιος ήξερε τήν άποτελεσματικότητα τών πεζικών όπλων, είτε άπό άγανάκτηση καί μίσος ένάντια στούς δολοφόνους τοῦ άέρα οί άντάρτες άρχισαν νά βάλλουν. Τά πρώτα άποτελέσματα ήταν νά συσσωρεύονται στό νοσοκομείο άεροπορίας στήν Άθήνα πολλοί τραυματίες φασίστες άεροπόροι κι' άργότερα νά γεμίζουν οί χαράδρες καί τά βουνά μέ συντρίμμια άεροπλάνων. Όλοι οί μαχητές καί τά στελέχη στό Γράμμο αύτοβιώ-

χτοι ἤξεραν λίγο—πολύ νά κάνουν ἀντιαεροπορική βολή, καί πρός στό τέλος τῆς μάχης τοῦ Γράμμου συστήθηκε στό ἀρχηγεῖο Δ·Μ ἕνα σχολειό που ἐκπαίδευε σκοπευτές πού χρησιμοποιοῦσαν σκοπευτικό μηχάνημα. Ἔτσι ὁ ἀπολογισμός τῆς περυσινῆς χρονιᾶς ἦταν νά γκρεμίσουμε—σύμφωνα μέ ἐπίσημα στοιχεῖα—τά 60 ο)ο τῆς συνολικῆς ἀεροπορικῆς δύναμης τοῦ ἐχθροῦ καί νἀναγκάσουμε τήν ἐχθρική ἀεροπορία νἀλλάξει ταχτική. Τή δράση μας αὐτή πρέπει νά τή συνεχίσουμε καί νά τήν καλλιτερέψουμε. Τά μέσα πού διαθέτουμε εἶναι:

Α! ΜΑΖΙΚΑ ΠΥΡΑ ΠΕΖΙΚΟΥ

Τά μαζικά πυρά πεζικοῦ εἶναι καί θά μείνουν ὁ φοβερώτερος ἐχθρός τῶν ἀεροπλάνων πού κατεβαίνουν χαμηλά. Αἰτία εἶναι ἡ μεγάλη ταχυβολία τῶν ὅπλων, ἡ πυκνότητα τῶν πυρῶν, ἡ εὔκολη σκόπευση καί ἡ εὐπάθεια τῶν ἀεροπλάνων, ἰδιαίτερα τῶν «Χάρβαρτ» καί τῶν «σπίτ-φάϊαρ» (φτάνει καί μιά σφαίρα ἀκόμη, νά τά γκρεμίσει). Πυρά πεζικοῦ πρέπει νά χρησιμοποιοῦμε ὅταν τά ἀεροπλάνα πετοῦν κάτω ἀπό 1000 μέτρα. (Μέχρι 600-700 μέτρα εἶναι ἀρκετά δραστικά τά πυρά μας καί ἔχουμε πολλές πιθανότητες ἐπιτυχίας). Πῶς θά τό διακρίνουμε ἐμεῖς αὐτό τό ὕψος; Κάτω ἀπό τά 1000 μέτρα παύει τό ἀεροπλάνο νά φαίνεται σάν ἕνα σύνολο. Διακρίνονται χωριστά ἡ μηχανή του, τό σκάφος, τά φτερά του ἡ θέση τοῦ πληρώματος καί ὅσο χαμηλώνει τά κομμάτια αὐτά ξεκαθαρίζουν καί πιό πολύ, καί ἀρχίζουν νά φαίνονται τά γράμματα καί οἱ ἀριθμοί πού εἶναι κάτω ἀπό φτερά του. Ἡ σκόπευση τῶν ἀεροπλάνων εἶναι πολύ ἁπλῆ καί στά ὕψη πού εἴπαμε πιό πάνω εἶναι εὔκολο στόν καθένα νά τά χτυπήσει.

Τρεῖς εἶναι οἱ περιπτώσεις σκόπευσης.

α) Ὅταν τά ἀεροπλάνα πετοῦν πάνω ἀπό 150 μέτρα καί δέ βουτᾶν ἴσια κατ᾿ ἐπάνω μας. (Περνοῦν δίπλα μας ἤ ἀπό πάνω μας ἤ πάνω καί πλάγια, φέρνουν τριγύρω μας, βουτᾶνε σέ γειτονικούς μας στόχους). Σ᾿ αὐτή τήν περίπτωση κεῖνο πού πρέπει νά προσέξουμε πολύ εἶναι ἡ κατεύθυνση τοῦ ἀεροπλάνου. Τίς σφαῖρες μας πρέπει νά τίς στέλνουμε μπροστά του ἀκριβῶς στήν κατεύθυνσή του. Ἀλλά πόσο μπροστά; Πολλά ἔχουν γίνωθεί γι᾿ αὐτό τό «πόσο». Τό σωστό εἶναι τοῦτο:

Παίρνουμε σά βάση ὅτι ἡ σφαίρα στό πρῶτο δευτερόλεπτο τρέχει 700 μέτρα περίπου. Ἀπό τήν ἄλλη μεριά σ᾿ ἕνα δευτερόλεπτο τό «σπίτ-φάϊαρ» τρέχει 150 μέτρα τό «χάρβαϊ» 85 μέτρα καί τά «Νιακότα» 65 μέτρα. Ἄς ὑποθέσουμε πώς περνάει ἕνα «σπίτ-φάϊαρ» ἀπό πάνω μας ἤ δίπλα μας. Ἄν σκοπεύσουμε καί πυροβολήσουμε τό ἴδιο τ᾿ ἀεροπλάνο, μέχρι νά φτάσει ἐκεῖ ἡ σφαίρα μας αὐτό θά προχωρήσει 150 μέτρα. Γιά νά τό πετύχουμε, λοιπόν, πρέπει νά στείλουμε τίς σφαῖρες μας 150 μέτρα μπροστά του καί στήν κατεύθυνσή του. Στό «χάρβαϊ» πρέπει νά τίς στέλνουμε 85 μέτρα μπροστά καί στά «Νιακότα» 65 μέτρα.

Ὅταν τἀεροπλάνο πετάει μακρύτερα ἀπό 700 μέτρα ἀπό μᾶς, ὁ χρόνος πού θά χρειαστεῖ νά πάει ἐκεῖ ἡ σφαίρα θά εἶναι μεγαλύτερος ἀπό ἕνα δευτερόλεπτο, ἐνῶ ὅταν πετάει πιό κοντά μας θά εἶναι μικρότερος.

Εἶναι φανερό, λοιπόν, ὅτι ὅσο μακρυά μας πετάει τό ἀεροπλάνο, τόσο πιό μακρυά καί μπροστά του πρέπει νά στέλνουμε τίς σφαῖρες, ἐνῶ ὅσο μᾶς πλησιάζει τόσο λιγότερο μπροστά του πρέπει νά τίς στέλνουμε. Ἐπειδή ὅμως τό ὕψος δέν μποροῦμε εὔκολα νά τό ἐχτιμήσουμε μέ ἀκρίβεια, λέμε: Στά χαμηλά γενικά ὕψη γιά τό «σπίτ-φάϊαρ» πρέπει νά σκοπεύσουμε μπροστά του γύρω στά 150 μέτρα, γιά τό «χάρβαϊ» γύρω στά 85 μέτρα καί γιά τό «Νιακότα» 65 μέτρα.

Πραχτικά τά διαστήματα αὐτά τά ἐχτιμοῦμε μέ τά μήκη τῶν ἀεροπλάνων. Γιά τά «Σπίτ Φάϊαρς» σκοπεύουμε εἴκοσι μήκη περίπου μπροστά, για τά «Χάρβαϊ» 12 καί γιά τά «Νιακότα» 6 μήκη.

Ἡ ἀκρίβεια σαὐτά τά νούμερα δέν εἶναι ἀπαραίτητη, γιατί ἡ πυκνότητα, ἡ διασπορά κι᾿ ἡ παράταση τῶν πυρῶν σ᾿ ἕνα δυό καί τρία πολλές φορές δευτερόλεπτα διορθώνουν τά σφάλματα αὐτῶν τῶν διαστημάτων. Δημιουργεῖται, δηλαδή, ἕνας φραγμός πυρός πού θά πέσει πάνω σαὐτόν ὁποιοδήποτε τἀεροπλάνο. Ἄλλωστε ἡ χρησιμοποίηση καί μιᾶς τροχιοδεικτικῆς στίς πέντε σφαῖρες μᾶς δείχνει τή βολή καί διορθώνουμε ἀνάλογα. Κεῖνο ὅμως πού δέν διορθώνεται εἶναι τό νά φτιάξουμε ἕνα φραγμό ἔξω ἀπό τήν πορεία τοῦ ἀεροπλάνου. Γι᾿ αὐτό χρειάζεται λιγότερη προσοχή στό πόσο μπροστά θά στείλουμε τίς σφαῖρες καί περισσότερη νά τίς στείλουμε ἀκριβῶς στήν κατεύθυνσή του.

β) Ὅταν τἀεροπλάνα πετοῦν κάτω ἀπό 150 μέτρα. Σ᾿ αὐτή τήν ἀπόσταση ἡ σφαίρα φτάνει ἀκαριαία καί δέν προλαβαίνει τ᾿ ἀεροπλάνο νά προχωρήσει, παρά ἐλάχιστα. Γι᾿ αὐτό σκοπεύουμε καί βάλλουμε τό ἴδιο τἀεροπλάνο στή μούρη του.

γ) Ὅταν τἀεροπλάνο βουτάει ἴσια κατ᾿ ἐπάνω μας ἤ φεύγοντας μᾶς δείχνει τήν οὐρά του. Σ᾿ αὐτήν τήν περίπτωση τἀεροπλάνο εἶναι σάν ἀκίνητος στόχος. Σκοπεύουμε τή μούρη του ὅταν ἔρχεται καί τήν οὐρά του ὅταν φεύγει. Ἄν σκοπεύσουμε ψύχραιμα ἡ κατάρριψη τοῦ ἀεροπλάνου εἶναι ἐξασφαλισμένη. Ποιός σκοπευτής δέν μπορεῖ νά χτυπήσει ἕνα τόσο μεγάλο ἀκίνητο στόχο; Γι᾿ αὐτό αὐτή τήν εὐκαιρία κανείς δέν πρέπει νά τή χάσει. Ἡ στιγμή μάλιστα πού θά μᾶς προσβάλει τό ἀεροπλάνο εἶναι ὁ καλλίτερος κι᾿ ὁ πιό ἐξασφαλισμένος τρόπος ἄμυνας. Σέ μονομαχία ἑνός «σπίτ-φάϊαρ» κι᾿ ἑνός σκοπευτῆ ἐδάφους, νι [illegible]

ΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΣΑΜΠΟΤΕΡ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΣΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ

(ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΑΧΕΣ ΤΗΣ ΝΑΟΥΣΑΣ)

Τοῦ σ. ΒΑΣΙΛΗ ΜΠΑΡΜΠΑ, Λοχαγοῦ Μηχανικοῦ

1) Ὁ πόλεμος μέσα στά ἀστικά κέντρα, ὅπου ὁ ἐχθρός εἶναι ταμπουρωμένος, μέ καλά μελετημένο σχέδιο ἄμυνας καί συνήθως τή γερή ὀχύρωση, εἶναι ὡς ἕνα βαθμό, πόλεμος ἐκρηκτικοῦ ὑλικοῦ.

Ἡ πλήρη ἐξόντωσή του πετυχαίνεται πολύ εὐκολότερα μέ καλή χρησιμοποίηση τῶν τμημάτων σαμποτέρ, μέ ἕνα σωστό συνδιασμό τοῦ ἀγώνα του μέ τά τμήματα πεζικοῦ. Ὅσο πιό πολύ σωστά καί ἐπιστημονικά μελετημένα γίνεται ἡ χρησιμοποίηση τῶν τμημάτων σαμποτέρ, τόσο πιό γρηγορότερα καί δίχως σχεδόν ἀπώλειες, ἐξασφαλίζεται ἡ ἐξόντωση τοῦ ἐχθροῦ, ὅσο ἰσχυρά ὀχυρωμένος κι' ἄν εἶναι.

Στό ἄρθρο μας αὐτό, χωρίς νά θέλουμε νά δημιουργήσουμε τήν ἐντύπωση ὅτι τό θέμα ἐξαντλεῖται, θά ἐπιδιώξουμε νά μεταδόσουμε τήν πεῖρα μας ἀπό μιά σειρά μάχες σέ κατοικημένους τόπους καί ἰδιαίτερα ἀπό τή μάχη τῆς Νάουσας.

2. Στόν ἀγώνα σέ κατοικημένο τόπο, ἕνα ἀπό τά πιό σοβαρά προβλήματα εἶναι ἡ συνεργασία τῶν τμημάτων σαμποτέρ μέ τά τμήματα πεζικοῦ καί ἡ σωστή χρησιμοποίηση τῶν σαμποτέρ ἀπό πεζικό.

Ἄν ὁ διοικητής τοῦ πεζικοῦ χρησιμοποιήσει τούς σαμποτέρ σέ ἀποστολές, ὅπως αὐτές καταλαβαίνει ἤ ὅπως σκεφτεῖ τήν ὥρα τῆς μάχης, χωρίς νά ἔχουν μελετηθεῖ οἱ ἀποστολές αὐτές, ἀκόμα κατά τή διάρκεια τῆς προετοιμασίας καί τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ σχεδίου ἐνέργειας, ἀπό κοινοῦ μέ τούς σαμποτέρ, τότε δέ θά ἔχουμε καλά ἀποτελέσματα.

Γιά τίς διοικήσεις πεζικοῦ καί σαμποτέρ πρέπει νἆναι νόμος ἡ ἀπό κοινοῦ συνεργασία καί σχολαστική μελέτη ὅλου τοῦ σχεδίου ἐνέργει

εἶναι ὁ σκοπευτής ἐδάφους, γιατί ἐνῶ αὐτός σκοπεύει καί βάλλει σταθερά, ὁ ἀεροπόρος κινεῖται, καί μάλιστα ἐκτός ἀπό τήν κίνηση τοῦ ἀεροπλάνου δέχεται καί τούς κραδασμούς (τρεμούλιασμα) τῆς μηχανῆς.

Ὕστερα, ἐνῶ ὁ σκοπευτής ἐδάφους βλέπει ἀπό μακρυά τἀεροπλάνο καί μπορεῖ ἔγκαιρα νά πάρει σκοπευτική γραμμή, ὁ ἀεροπόρος πρέπει νά πλησιάσει γιά νά διακρίνει τό στόχο, πού τίς περισσότερες φορές δέν προλαβαίνει νά τόν σκοπεύσει, γιατί τόν ἀπασχολεῖ ἡ ἔφοδος τοῦ ἀεροπλάνου ἀπό τή βύθιση κι' ὁ ἀνάλογος χειρισμός. Γενικά ὅταν τό «σπιτ-φάϊαρ» προσβάλλει μικρούς στόχους ἤ προσωπικό, δέν μπορεῖ νά σκοπεύσει τόν ἴδιο τό στόχο, ἀλλά τό χῶρο μέσα στόν ὁποῖο βρίσκεται ἤ κινεῖται ὁ στόχος, ἐκτός ἄν πρόκειται γιά φάλαγγα πού μέ τόν ὄγκο της καί τίς κινήσεις της δημιουργεῖ μεγάλο στόχο.

Β! ΔΙΜΟΙΡΙΕΣ Α)Α ΒΟΛΗΣ ΜΕ ΟΠΛΑ ΠΕΖΙΚΟΥ

Ἡ μεγάλη ἀποτελεσματικότητα τῶν πεζικῶν ὅπλων στά χαμηλά ὕψη κατανοήθηκε τόσο πολύ, ὥστε συγκροτήσαμε διμοιρίες α)α βολῆς σέ κάθε ταξιαρχία, μέ ἐκπαιδευμένους σκοπευτές ἐφοδιασμένους μέ σκοπευτικό μηχάνημα.

Αὐτές οἱ διμοιρίες πρέπει νά εἶναι πολύ εὐκίνητες καί νά τοποθετοῦνται ἐκεῖ πού ὑπολογίζουμε πώς θ' ἀναπτύξει δραστηριότητα ἡ ἐχθρική ἀεροπορία, ἤ νά κινοῦνται γρήγορα σέ χῶρο πού ἐπισκέπτεται ἡ ἀεροπορία ἐπί πολλές ὧρες συνέχεια, ὅπως συμβαίνει συχνά, ἰδιαίτερα σέ ὑποχρεωτικές ἀκάλυπτες διαβάσεις φαλάγγων μας.

Γ! Α)Α ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟ

Τώρα πού ὁ ἐχθρός ἄρχισε νά χρησιμοποιεῖ ἀεροπορία βομβαρδισμοῦ καί ν' ἀποφεύγει τίς χαμηλές πτήσεις, ἡ ἀνάπτυξη τοῦ α)α πυροβολικοῦ μας γίνεται ἀναγκαία.

Ὁ ἐχθρός δέν ἔχει ψυχή κι' ἄν τόν παρακολουθήσει κανείς, θά δεῖ οτι δυό τρία βλήματα α)α πυροβολικοῦ τόν κάνουνε ἀνεβαίνει μεσοούρανα ἤ νά φεύγει σα τρελλός μέ συνεχεῖς ἑλιγμούς. Ἀλλά ἡ ἀεροπορία ἀπό τόσο μεγάλα ὕψη στόν πόλεμο [illegible] χρησιμοποιήσω μιά εἰρηνική [illegible]

Μέ τήν ἀνάπτυξη τοῦ α)α [illegible] καί οἱ διμοιρίες α)α βολῆς μέ [illegible] πρέπει νά ἐπαυξηθοῦν σ' αὐτό, [illegible] καί γιά [illegible] μία προσωπικοῦ, ἀλλά καί γιά τήν [illegible] τῆς α)α δράσης μας.

ας καί κατανομή τῶν ἀποστολῶν. Ἔτσι μόνο ἐξασφαλίζεται ἡ σωστή χρησιμοποίηση τῶν τμημάτων σαμποτέρ.

Ἐδῶ πρέπει νά τονίσουμε καί κάτι ἄλλο. Πολλοί διοικητές τοῦ πεζικοῦ νομίζουν ὅτι μέ τούς σαμποτέρ μποροῦν νά τελειώσουν ὅλες τίς δουλειές τους στή μάχη. Ἄλλοι δέν τούς χρησιμοποιοῦν καθόλου καί τούς πετᾶνε στήν ἄκρη. Ἔτσι π. χ. ἐνῶ καθορίζεται ἀποστολή μετά τή δημιουργία τοῦ ρήγματος, οἱ σαμποτέρ νά φτιάξουν τό Α ἤ Β στήριγμα, γιά νά ἀπομονώσουν τά ἐχθρικά ἅρματα ἤ νά ἐμποδίσουν κίνηση ἐφεδρειῶν, δέν τούς ἀφήνουν νά τραβήξουν κατ' εὐθεῖαν στήν ἀποστολή τους, ἀλλά τούς χρησιμοποιοῦν γιά τήν ἐξόντωση τυχόν ἐχθρικῶν πολυβολείων πού βρίσκονται δεξιά ἤ ἀριστερά τοῦ ρήγματος. Κι' αὐτό γιατί ρίχνουν καλλίτερα τά πάντζερ..... ἐνῶ θά μποροῦσε θαυμάσια νά τά κάνει αὐτή τό πεζικό. Σ' ἄλλη περίπτωση στέλνουν τούς σαμποτέρ μέ τυποποιημένα καί νάρκες στά ὀχυρωματικά ἤ σέ ἐνέδρα καί ἐφόρμουν τό πεζικό μόνο του ἤ μέ πολύ λίγους σαμποτέρ νά ἐκπορθήσει τά ἀπό μπετόν κάμαρες μέ ὀχυρά τοῦ ἐχθροῦ μέσα στήν πόλη.

Ὅπου χρησιμοποιήθηκαν οἱ σαμποτέρ σωστά, ὅπως στή Νάουσα (11—12)1)49) εἴχαμε ἐπιτυχίες. Ἀντίθετα ἡ μή σωστή χρησιμοποίηση τῶν σαμποτέρ στή μάχη τῆς Ἔδεσσας (22-12 48) συντέλεσε, ὡς ἕνα βαθμό, νά μή πετύχουμε νά κυριαρχήσουμε στήν πόλη.

3. Οἱ σαμποτέρ χωρίς τά ἀπαραίτητα ὑλικά τους δέ μποροῦν νά κάνουν οὔτε ἕνα βῆμα στή μάχη. Γι' αὐτό χρειάζεται: α) Νά ὑπολογισθοῦν μέ σχολαστικότητα καί νά ἐξασφαλιστοῦν χωρίς τσιγκουνιά, τά ἀπαραίτητα ὑλικά γιά τή δοσμένη ἐπιχείρηση. β) Νά ὑπολογισθεῖ πόσα ὑλικά χρειάζονται γιά τό ρῆγμα καί τά πρῶτα στηρίγματα, ἕως ὅτου πετύχουμε νά μπάσουμε τά μεταγωγικά μας μέ τό ὑλικό μέσα στήν πόλη. Αὐτά τά ὑλικά πρέπει νά πετύχουμε νά τά μεταφέρουμε μέ τούς μαχητές μας ὁπωσδήποτε. γ) Νά γίνεται σχολαστικός ἔλεγχος στά ὑλικά μας ἄν εἶναι σέ καλή κατάσταση ἤ ὄχι. Ὁ συνεχής σχολαστικός ἔλεγχος στά πυρομαχικά καί ἐκρηκτικά μέσα εἶναι ἕνα ἀπό τά πιό σοβαρά κεφάλαια στή δουλειά μας. Κάνοντας ἕνα τέτοιο ἔλεγχο αὐξαίνουμε σοβαρά τίς πιθανότητες τῆς ἐπιτυχίας.

Μαζί ὅμως μέ τό σχολαστικό ἔλεγχο καί πρίν ἀπ' αὐτόν, βασικό μας καθῆκον εἶναι νά προφυλάσσουμε καλά ὅλα τά ὑλικά. Ὅταν ἔχουμε καί τήν ἐλάχιστη ἀμφιβολία δέν πρέπει νά τά μεταχειριζόμαστε. Ἄχρηστα ὑλικά μπορεῖ νά γίνουν ἀφορμή ἀποτυχίας ὁλόκληρης ἐπιχείρησης.

4. Ὅλη ἡ παραπάνω προεργασία πού εἶναι ἀπαραίτητη γιά τήν ἐπιτυχή συμβολή μας στόν ἀγώνα στίς πόλεις, μέ τή σωστή κατανομή τῶν δυνάμεων σαμποτέρ στίς διάφορες ἀποστολές, ξεχωριστά ἤ μαζί μέ τά τμήματα τοῦ πεζικοῦ, ἀποφασιστικό ρόλο παίζει ἡ δημιουργία τοῦ ρήγματος στό δοσμένο κατοικημένο τόπο.

Ἡ ἀποφασιστική δημιουργία τοῦ ρήγματος καί τό ἄμεσο μπάσιμο τῶν δυνάμεών μας στά πρῶτα σπίτια, ἐξασφαλίζει πολλές φορές τό μισό τῆς ἐπιτυχίας μας.

Τό ρῆγμα μπορεῖ νά τό φτιάξει καί τό πεζικό μοναχό του, χρησιμοποιώντας σταυρούς, ψαλλίδια, πάντζερ, τυποποιημένα κ.λ.π., ἀρκεῖ νἆναι ἐκπαιδευμένο στή χρησιμοποίηση τῶν παραπάνω μέσων. Ἡ ἐκπαίδευση τοῦ πεζικοῦ στά μέσα σαμποτάζ εἶναι ἐπιβεβλημένη, γιατί τόσο στή δημιουργία τοῦ ρήγματος, ὅσο καί κατά τή διάρκεια τοῦ ἀγώνα μέσα στήν πόλη, βρίσκεται στήν ἀνάγκη νά τά χρησιμοποιήσει.

Πολλές φορές γιά τή δημιουργία τέτοιου ρήγματος, διαθέτουμε ἐμεῖς οἱ σαμποτέρ μιά ὁμάδα μας, ἐφοδιασμένη μέ 3—4 σταυρούς 2—3 πάντζερ καί 1—2 ψαλλίδια. Μέ τούς σταυρούς καταστρέφουμε τά τυχόν ναρκοπέδια τοῦ ἐχθροῦ καί κόβουμε τά συρματοπλέγματα. Γιά τά ναρκοπέδια καί συρματοπλέγματα μποροῦμε νά χρησιμοποιήσουμε καί σωλῆνες πάντζερ, γεμάτες ἐκρηκτικό ὑλικό.

Μέ τό φτιάξιμο τοῦ ρήγματος, ἐλαφρά τμήματα πεζικοῦ, ἀναπτύσσονται δεξιά καί ἀριστερά καί χτυπᾶνε, πολυβολεῖα, ἀντιστάσεις κλπ. διευρύνοντας ἔτσι τό ρῆγμα διευκολυνόμαστε στό γρήγορο μπάσιμο τῶν τμημάτων μας στά πρῶτα σπίτια.

Χρειάζεται προσοχή στήν ἐξασφάλιση τῆς τήρησης τοῦ ρήγματος, πού μᾶς ἐξασφαλίζει τά νῶτα.

Στή δημιουργία τοῦ ρήγματος χρειάζεται ἀποφασιστική ἐνέργεια. Ἄν καθυστερήσουμε θά ἔχουμε πολύ περισσότερες ἀπώλειες καί θά δυσκολευτοῦμε πολύ. Γι' αὐτό διαλέγουμε τό τμῆμα πού θά πραγματοποιήσει τό ρῆγμα.

5. Στόν ἀγώνα μέσα στόν κατοικημένο τόπο ἕνα βασικό γιά τήν τακτική μας εἶναι ἡ δημιουργία στηριγμάτων.

Μέ τά στηρίγματα ἐπιδιώκουμε ν' ἀπομονώσουμε τίς ἐφεδρεῖες τοῦ ἐχθροῦ, νά τίς ἐμποδίσουμε νά κινηθοῦν ἀπό ἕνα σημεῖο σ' ἄλλο τοῦ τόπου καί ν' ἀντιμετωπίσουμε κάθε κίνηση ἁρμάτων μάχης.

Μέ γρήγορη διείσδυση φτάνουμε σέ κατάλληλα, καλά διαλεγμένα ὕστερα ἀπό μελέτη, σημεῖα καί μέ εἰδικό συνεργεῖο φτιάνουμε ἀμέσως τό πρόχειρο στήριγμα μέ Πάντζερ.

Ταυτόχρονα καί μέ μεγάλη ταχύτητα φτιάνουμε ὁδοφράγματα, ἀνατινάζοντας σπίτια, σέ δρόμους, ἰδίως, πού πιθανόν νά κινηθοῦν ἐχθρικά τάνκς. Μπροστά στά ὁδοφράγματα προχθιμένα σέ ἀρκετή ἀπόσταση φτιάχνουμε ναρκοπέδια ἐνεργητικῆς (ραβδηχτής ἤ ἠλεκτρικῆς πυροδότησης) γιά νά μπορέσουμε ἔτσι νά περιπλανήσουμε τόν ἐχθρό.

Ἐπί πλέον βάζουμε λίγους σαμποτέρ, διαλεγμένα παλληκάρια σέ σπίτια μπροστά ἀπ τό ὁδόφραγμα κοντά στά ναρκοπέδια, οἱ ὁποῖοι ἀπ' τά παράθυρα θά χτυπήσουν κάθε κίνηση ἁρμάτων μέ τυποποιημένες ἤ πυροδοτημένες νάρκες ἤ καί χειροβομβίδες ἀκόμα, ρίχνοντάς τα μπροστά ἤ πάνω στό ἅρμα μάχης καί ἔτσι τό ἀχρηστεύουν, τό καταστρέφουν ἤ τό ἀκινητοποιοῦν.

Παράλληλα ἐπιβάλλεται νά ἐνισχύσουμε τά τέτοια στηρίγματα καί μέ ὁπλοπολυβόλα, γιατί πίσω ἀπ' τά ἅρματα μάχης ὁ ἐχθρός κινᾶ τίς ἐφεδρείες, τό πεζικό, πού μέ τά ὁπλοπολυβόλα τό ἐξοντώνουμε.

Ἔτσι μέ τή δημιουργία τέτοιων στηριγμάτων σέ ἐπίκαιρα σημεία τοῦ κατοικημένου τόπου μπορεῖ ἀνενόχλητο τό πεζικό μας νά καταγίνεται μέ τήν ἐξόντωση τοῦ ἐχθρικοῦ στόχου πού ἔχει μπροστά του, βέβαιο ὅτι ὁ ἐχθρικός στόχος δέν πρόκειται νά ἐνισχυθεῖ.

6. Οἱ βαθειές διεισδύσεις (σφῆνες) μέσα σέ κατοικημένο τόπο, φέρνουν σύγχυση στόν ἐχθρό, τοῦ ἀνατρέπουν ὅλη τήν ἀμυντική του διάταξη, καθηλώνουν σκόρπιες τίς δυνάμεις του καί γενικά τόν ἀνατρέπουν γρηγορότερα.

Εἶναι ὅμως καί ἐπικίνδυνες, ἄν δέν ἐξασφαλιστοῦν τά πλευρά τους.

Οἱ σαμποτέρ μέ εἰδικά στηρίγματα ἐξασφαλίζουν τά πλευρά τῶν τμημάτων αὐτῶν πού κάνουν τίς τολμηρές διεισδύσεις. Ζωντανό παράδειγμα ἔχουμε τίς δυό ἐπιχειρήσεις τῆς Νάουσας. Στήν πρώτη ἐνέργεια (22-12-48) τμῆμα πεζικοῦ πού διείσδυσε ἀπ' τόν Ἅη-Γιώργη πρός ἀναρρωτήριο—Βίλα Πετρίδη, ὄχι μόνο δέν ἔφερε ἀποτέλεσμα, ἀλλά ἔπαθε καί ζημιές καί γύρισε ματωμένο πίσω, γιατί δέν ἐξασφάλισε στηρίγματα ἀπ' τά δεξιά του καί ὑπερφαλαγγίστηκε ἀπ' τ' ἅρματα τοῦ ἐχθροῦ.

Ἀντίθετα στή δεύτερη ἐνέργεια (11-12-1-49) ὅλες μας οἱ σφῆνες καί πρός τό ἀναρρωτήριο καί πρός τό κέντρο καί πρός τό συγκρότημα ἐργοστασίων Λαναρᾶ, πέτυχαν, γιατί ὅλες ἦταν ἐξασφαλισμένες μέ τέτοια στηρίγματα πού στάκισαν κάθε προσπάθεια τοῦ ἐχθροῦ νά πλευροκοπήσει τίς σφῆνες.

7. Ὅπως κάθε διοικητής πεζικοῦ ἔχει βασικό καθῆκον νά κρατᾶ πάντα στά χέρια του ἕνα τμῆμα σάν ἐφεδρεία καί ὅταν τό χρησιμοποιεῖ νά φροντίζει γρήγορα νά τό ἀναπληρώνει μέ ἄλλο, τό ἴδιο καί ὁ κάθε διοικητής τμημάτων Σαμποτέρ, πρέπει πάντα νά ἐξασφαλίσει ἕνα ἔστω καί μικρό κομμάτι στά χέρια του. Στή δουλειά αὐτή πρέπει νά βοηθᾶνε καί οἱ Διοικήσεις τοῦ Πεζικοῦ. Μόλις οἱ σαμποτέρ τελειώνουν τή δουλειά γιά τήν ὁποία διατέθηκαν στό πεζικό, θά πρέπει ἀμέσως καί χωρίς καθυστέρηση, νά προωθοῦνται στό Σ Δ τῶν τμημάτων Σαμποτέρ.

Ἔτσι μποροῦμε νά ἀναπληρώνουμε συνεχῶς τήν ἐφεδρεία πού πρέπει ἀπαραίτητα νά ἔχουμε στά χέρια μας. Μ' αὐτήν ἀντιμετωπίζουμε κάθε κατάσταση πού μπορεῖ νά μᾶς παρουσιαστεῖ.

Στή μάχη τῆς Νάουσας ὅταν τά τμήματά μας ἐνεργοῦσαν πρός Πλατεία—Ἀσφάλεια, ἐχθρικό τμῆμα, ἔκανε σφῆνα πρός τή μια πλευρά μας καί ἄν ἔδειχνε πιό μεγάλη ἀποφασιστικότητα θά μᾶς ἔκανε σοβαρές ζημιές. Ὅμως ἀντιμετωπίσθηκε ἀμέσως μέ τό ἐφεδρικό μας τμῆμα.

8. Τά ἰσχυρά φρούρια τοῦ ἐχθροῦ—πολυβολεῖα ἰσχυρά πού ἐλέγχουν ὅλες τίς γύρω κατευθύνσεις καί διαβάσεις γιά νά ἐξοντωθοῦν χρειάζεται τόλμη, ἀποφασιστικότητα, μά καί δεξιοτεχνία καί πονηριά. Οἱ σαμποτέρ βοηθᾶνε ἀποτελεσματικά στήν ἐξόντωσή τους.

Τρυπᾶμε τούς διάφορους τοίχους σπιτιῶν καί πλησιάζουμε τά ὀχυρά στά πλευρά και τά νῶτα του. Μέ πάντζερ ἤ τυποποιημένα ἤ νάρκες τά καταστρέφουμε. Ὁ ἐχθρός ἤ τά ἐγκαταλείπει ἤ παραδίνεται ἤ ἀπανθρακώνεται από τά ἀέρια τῆς νάρκας ἤ τοῦ πάντζερ.

Σέ ἄλλη περίπτωση μποροῦμε νά φράξουμε τό πεδίο βολῆς τοῦ ὀχυροῦ, ἀνατινάζοντας καί ρίχνοντας μπροστά στό πεδίο βολῆς [illegible]. Σέ συνέχεια ἐνεργοῦμε ἀνάλογα γιά τήν ἐξόντωση ἤ κατάληψη τοῦ ὀχυροῦ.

Ἄν τό ὀχυρό εἶναι σέ τέτοιο σημεῖο πού νά μήν μποροῦμε νά τό ζυγώσουμε ἀπό πουθενά σέ κοντινή ἀπόσταση τότε πρέπει νά σοφιστοῦμε τρόπους για νά προωθήσουμε ἐκρηκτικό ὑλικό κοντά στό ὀχυρό γιά νά τό ἀνατινάξουμε. Τέτοιοι τρόποι πού χρησιμοποιήσαμε ἦταν βαγονάκια πού τά σπρώξαμε μέ ξύλα καί ἀνατινάξαμε ὀχυρά. (Χρειάζεται ὅμως μεγάλη τεχνική προπαρασκευή πρίν τή μάχη).

Ἐπίσης σέ τέτοιους στόχους πρέπει νά ψάχνουμε μήπως εἶναι ὑπόνομους γιά τήν κυκλοφορεία τους. Μόλις τούς ἀνακαλύψουμε μποροῦμε εὔκολα νά ἐξουδετερώσουμε τήν ἀντίσταση, βάζοντας στίς εἰσόδους ἐκρηκτικό ὑλικό, κλείνοντας ἀπ' ἔξω μέ βράχια καί πυροβολοῦντας. Ὅτι ὑπάρχει μέσα στό διάδρομο καί τό ὀχυρό ἀπανθρακώνεται ἀπ' τά ἀέρια τῶν ἐκρηκτικῶν.

Ἕνα σημεῖο πού πρέπει νά προσέχουμε ὕστερα ἀπ' τήν κατάληψη τοῦ ὀχυρωμένου στόχου (πολυβολείου-σπιτιοῦ κλπ.) εἶναι νά ἐλέγχουμε σχολαστικά ὅλα τά ἀντικείμενα πού τυχόν θά ἔχει μέσα. Ὁ ἐχθρός μπορεῖ νά παγιδέψει διάφορα ἀντικείμενα καί νά μᾶς προκαλέσει ζημιές. Τόν ἔλεγχο αὐτό πρέπει νά τόν κάνουμε ἐμεῖς οἱ σαμποτέρ.

Ἐπίσης ἄν διαθέτουμε ὑλικό πρέπει ὅσα ὀχυρά καταλαμβάνουμε καί δέν τά χρησιμοποιοῦμε γιά τή μάχη νά τά καταστρέφουμε. Αὐτό για νά πάνω στή μάχη μπορεῖ ὁ ἐχθρός [illegible] ξαναπιάσει, ὁπότε θά χρειαστεῖ [illegible] καί ἄλλο αἷμα γιά τήν [illegible] τοῦ ἐχθροῦ.

9. Κλείνοντας τό ἄρθρο μας [illegible]

Η ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΜΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Τοῦ σ. ΝΙΚΟΥ ΜΗΤΡΟΥ

Σάν άστραπή μεταδόθηκε στό λαό καί τό στρατό ή είδηση τῆς λειτουργίας τῆς Ταχυδρομικῆς Ὑπηρεσίας. Γιά τό λαό καί τό στρατό ή λειτουργία τῆς ταχυδρομικῆς Ὑπηρεσίας, ἦτανε ἕνα ἐξαιρετικό γεγονός.

Σ' ὅλα σχεδόν τά πρῶτα γράμματα οἱ μαχητές καί οἱ πολίτες φανέρωναν τή χαρά τους καί τήν εὐγνωμοσύνη τους πρός τήν Π.Δ.Κ. γιά τό μεγάλο πρωτοχρονιάτικο δῶρο πού τούς χάρισε. «...Ἄς είναι καλά ή Π.Δ.Κ. μας. Νά μας ζήσει. Χάρις σ' αὐτήν ἔμαθα ὕστερα ἀπό δυό χρόνια πώς εἶσαι καλά...... σοῦ στέλνω καί μιά φωτογραφία τοῦ παιδιοῦ μας. Ἤτανε ἑνός μηνοῦ ὅταν ἔφυγες γιά τό βουνό. Τώρα είναι δυόμιση χρονῶν. Καμάρωσέ το. Φαντάζομαι τή χαρά σου. Καί αὐτό τό χρωστᾶμε στήν Π.Δ.Κ. πού ἔφτιαξε τά Ταχυδρομεῖα...» ἔγραφαν οἱ μαχητές καί ὁ λαός στά πρῶτα τους γράμματα.

Καί αὐτός ὁ ἐνθουσιασμός είναι δικαιολογημένος. Γιατί γιά τό μαχητή καί τόν πολίτη τό γράμμα είναι μιά τροφή, είναι κάτι τό ἀναγκαῖο. Ὅταν δέν παίρνει γράμμα είναι σάν κάτι νά τοῦ λείπει. Πάντα θέλει καί ἐάν είναι δυνατό κάθε μέρα, νά βρίσκεται σέ συνεχῆ ἐπαφή μέ τό σπίτι του, μέ τούς συγγενεῖς του μέ τή γυναίκα του, μέ τά παιδιά του, μέ τούς φίλους του.

Ἕνα γράμμα είναι ἀρκετό, ἕνα ἄκεφο καί ἀμίλητο μαχητή νά τόν κάμει ζωντανό, ὁμιλητικό, κεφάτο ἤ ἕναν πολίτη πού δουλεύει στό χωράφι του, νά πατήση βιαστικά τ' ἀλέτρι του. Τέτοιες ἐκδηλώσεις ἔχουμε πάρα πολλές σέ ὅλα τά τμήματα τοῦ Δ.Σ. σέ ὅλα τά χωριά. Ἔτσι π.χ. ἕνας μαχητής πατέρας δυό παιδιῶν, σ' ἕνα πολυβολεῖο, πού τόν τελευταῖο καιρό ἦτανε κάπως σκεφτικός καί ἀμίλητος, μόλις πῆρε τό γράμμα ἀπό τή γυναίκα του μέ τίς φωτογραφίες τῶν παιδιῶν του, πήδηξε κυριολεκτικά ἀπό τή χαρά του. Πῆρε ἕνα ξύλο καί πάνω σ' αὐτό κάρφωσε μιά πινακίδα γραμμένη μέ μεγάλα γράμματα καί μέ τίς λέξεις «Σήμερα γιορτάζω, περάστε νά δεῖτε τά παιδιά μου». Καί τό πλακάτ αὐτό τό ἔστησε ἔξω ἀπό τό πολυβολεῖο του. Ὅλα τά γειτονικά πολυβολεῖα ἔμαθαν τή χαρά τοῦ πατέρα ὁ ὁποῖος σ' ὅποιον ἔμπαινε ἔδειχνε τή φωτογραφία τῶν παιδιῶν του καί ὅλο γι' αὐτά μιλοῦσε μέ φανερή χαρά.

Ἡ ἐπίδραση τοῦ γράμματος στά ἔμπεδα εἶνε ἀκόμα μεγαλύτερη γιατί ἐδῶ ὁ μαχητής, καί προπαντός ή μαχήτρια, πού μόλις ἔχουν ἀποσπασθεῖ ἀπό τό σπίτι τους νοσταλγοῦν περισσότερο τή μάννα τους, τόν πατέρα τους, τόν ἄντρα τους τά παιδιά τους. Ἔχουμε δεκάδες παραδείγματα, πού τά ἔμπεδα κυριολεκτικά ἀναστατώθηκαν, ἀπό τίς φωνές καί τά τραγούδια, πού κάνανε μαχητές μαχήτριες, πού πρίν λίγο ἦσαν ἀμίλητοι καί δέν παίρνανε μέρος στή ζωή τοῦ τμήματος (τραγούδια χοροί κλπ). μόλις στά χέρια τους χάϊδευαν ἕνα γράμμα ἀπό τό σπιτικό τους ή μασου-

---

νά τονίσουμε τά παρακάτω σημεία πού ἔχουν σοβαρή σημασία γιά τήν ἀνάπτυξη καί ἀξιοποίηση τῶν τμημάτων σαμποτέρ.

Ἡ εἰδικότητα τοῦ σαμποτέρ χρειάζεται πολύ χρόνο γιά ν' ἀποκτηθεῖ. Δέν είναι μονάχα οἱ τεχνικές γνώσεις, ἀλλά καί ή πείρα, ή μαστοριά πού ἀποχτᾶ στή μάχη, τά τεχνάσματα πού μαθαίνει, ή πονηριά πού τοῦ ἀναπτύσσεται. Ὁ εἰδικευομένος παληός σαμποτέρ ἔχει συνηθίσει ν' ἀναπνέει τά ἀέρια τῆς τροτύλης καί τῶν ἄλλων ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, ἔχει προσαρμοστεῖ, πολεμώντας μέ τό ὅπλο του, μαθαίνει καί πολεμάει ὑπεράνθρωπα.

Αὐτό τό πράγμα ξεφεύγει ἀπ' τούς διοικητές τοῦ πεζικοῦ. Ἔτσι καί σήμερα ἀκόμα, παρά τίς σχετικές διαταγές, βλέπουμε εἰδικευμένους σαμποτέρ νά ὑπηρετοῦν σέ τμήματα πεζικοῦ ἤ σέ βοηθητικές ὑπηρεσίες, δουλειά πού θά μποροῦσε νά τήν κάνει κάθε ἀντάρτης μιά καί δέν χρειάζεται σοβαρή εἰδίκευση. Ἀκόμα καί στελέχη τοῦ σαμποτέρ βρίσκονται στό πεζικό εἴτε γιατί δέν δόθηκαν στούς σαμποτέρ, εἴτε γιατί τραυματίσθηκαν καί ἐπιστρέφοντας στάλθηκαν στό πεζικό, ἐνῶ είναι πραγματικοί μαστόροι. Αὐτό ἔχει ἐπίδραση καί πάνω στούς ἴδιους μαχητές καί στελέχη σαμποτέρ πού ἔξω ἀπ' τό ὅπλο τους χάνουν τήν διάθεσή τους καί μπορεῖ νά γίνουν ἀδιάφοροι καί βραδυκίνητοι.

Τέλος, τά τμήματα σαμποτέρ πρέπει νά ἐνισχυθοῦν πιό πολύ καί νά ἐκπαιδευτοῦν πιό ζωντανά.

Μέ δυνατά τμήματα σαμποτέρ καί καλά ἐκπαιδευμένα στά μέσα σαμποτέρ καί πεζικοῦ θά βοηθήσουμε πιό ἀποτελεσματικά γιά νά πετύχουμε τό 1949 νά γίνει ὁ ἀποφασιστικός χρόνος τῆς ΝΙΚΗΣ.

λεΐσαν λαίμαργα κανένα μήλο από τίς μηλιές
τους. Στα χωριά οί μάννες καί οί πατέρες όταν
παίρνουν γράμματα από τά παιδιά τους πού
υπηρετούν στό Δ.Σ.Ε. κλαίνε από τή χαρά τους,
χαϊδεύουν τά γράμματα καί τά φιλούν καί είναι
πρόθυμοι εκείνη τή στιγμή νά προσφέρουν πιό
πολλά γιά τόν άγώνα άπ' ότι τούς ζητήσει.

Ή μοναρχοφασιστική προπαγάνδα είχε όρ γιά-
σει σχετικά μέ τά παιδάκια πού στάλθηκαν στίς
Λ.Δ. Χρησιμοποίησαν όλες τίς γκαιμπελίστικες
μέθοδες, γιά νά μπορέσουν νά π ίσουν τίς μαν-
νάδες, ότι δήθεν τά παιδάκια τους, «τού άρπά-
χθηκαν μέ τό ζόρι», άπ' τίς άγκαλιές τους ζού-
νε μέσα σέ τρώγλες, πώς πεινούν, πώ γυρί-
ζουν άλητάκια κ.λ.π. κ.λ.π. Ή προπαγάνδα αύ-
τή, όσο καί νά μήν έπιανε, άνησύχησε κάπως
στήν άρχή τίς μάννες τών παιδιών καί ζητού-
σαν, άπό τούς έπαρχους καί τούς κυβερνητι-
κούς άντιπροσώπους, νά ένεργήσουν γιά νά
έρθουν γράμματα άπό τά παιδάκια τους. Καί
όταν άρχισαν νά έρχονται κατά χιλιάδες τά
γράμματα τών παιδιών άπ' όλες τίς παιδουπό-
λεις τού έξωτερικού, καί όταν άρχισαν οί μαν-
νάδες καί οί γιαγιάδες κι' οί παππούδες νά δια-
βάζουν στά γράμματα, πώς τά περνάνε καλά,
πώς τρώνε 6 φορές τήν μέρα, πώς είναι ντυ-
μένα άπό τήν κορυφή ώς τα νύχια μέ όλοκαί-
νουργα ρούχα, πώς κάνουν μπάνια κάθε βδο-
μάδα πώς πάνε σχολειό καί μαθαίνουν τή
μητρική τους γλώσσα, πώς χορεύουν καί πη-
δούν τίς έλεύθερες ώρες, πώς κοιμούνται σέ
μαλακά κρεββάτια μέ όλοκάθαρα σεντόνια, πώς
ζούνε γενικά μιά ζωή παραδεισένια. Τότε όχι
μόνο έλειψε καί ή παραμικρή άνησυχία, άλ-
λά καί έπίμονα μέ τά γράμματά τους, παρακα-
λούν τήν Π.Δ.Κ. καί ζητάνε νά στείλει καί τά
άλλα τους παιδάκια στό έξωτερικό γιά νά
σωθούν..

Οί μαννάδες στή σκλάβα Ελλάδα κάνουν
τό πάν γιά νά μπορέσουν νά πάρουν μιά εί-
δηση άπό τά παιδιά τους. Πηγαίνουν στά χω-
ριά πού έχουν άδειάσει μέ ένα σωρό κινδύνους
καί κρυμμένες μέσα στά χαλάσματα καρτεράνε
νά συναντήσουν τούς ταχυδρόμους τού Δ.Σ.,
γιά νά πάρουν κανένα γράμμα άπό τά παι-
διά τους. Οί πόρτες άνοίγονται στή σκλάβα
Ελλάδα στούς ταχυδρόμους μας καί οί μαν-
νάδες είναι πρόθυμες νά μάς έξυπηρετήσουν
σ'ότι τούς ζητήσουμε. Οί Π.Ε. ύπαίθρου είναι
τόσο ένθουσιασμένοι άπ' αύτή τή δουλειά
ώστε γράφουν «Στείλτε μας γράμματα—χίλιες
φορές περισσότερα γράμματα άπό τίς προκηρύξεις.

Στό έξωτερικό τά γράμματα πού έφθασαν
άπό τήν έλεύθερη Ελλάδα ξεσήκωσαν άληθι-
νό συναγερμό. Στό Τόροντο τού Καναδά π.χ.
όλη ή έλληνική κοινότητα «πήρε φωτιά» μέ τά
πρώτα γράμματα πού έφθασαν έκεί καί δέν μέ-
νουν στήν πολιτεία πού πάνε, άλλά κυκλοφο-
ρούν άπό χωριό σέ χωριό άπό πολιτεία σέ
πολιτεία άπό χέρι σέ χέρι σάν προκήρυξη. Καί
μαθαίνουν οί έλληνες τού έξωτερικού πώς πο-
λεμάει ό Δ.Σ., πώς οί φασίστες καίνε τά σπί-
τια τους, πώς λεηλατούν τίς περιουσίες τους,
πώς σφάζουν τίς γυναίκες, τά παιδιά τους, πώς
τά άεροπλάνα δολοφονούν τίς γιαγιάδες καί
τούς παππούδες.

Πάρα πολύ μεγάλη έπίδραση έξασκούν τά
γράμματα τών αίχμαλώτων πού στέλνονται
στίς μαννάδες τους καί στίς γυναίκες τους. Σ' ένα
σκλαβωμένο χωριό μιά μάννα αίχμαλώτου,
πού τής είχαν πεί, πώς δήθεν ό γυιός τής σφά-
χτηκε άπό τούς άντάρτες, όταν πιάστηκε αίχ-
μάλωτος τού Δ.Σ. καί πού γι' αύτό έργάζονταν
ένάντια στό Δ.Σ. μόλις ό ταχυδρόμος τής πή-
γε τό γράμμα άπό τό παιδί της, όχι μόνον
τόν δέχθηκε στό σπίτι της καί τόν περιποιήθη-
κε, άλλά άπό τότε κάνει άντίθετη δουλειά στίς
μάννες πούχουν παιδιά στό Μ.Φ.Σ. καί τίς πα-
ροτρύνει νά πείσουν τά παιδιά τους νάκολου-
θήσουν τό παράδειγμα τού γυιού της.

* *
*

Καί τά γράμματα τών μαχητών τού Δ.Σ
καί τού λαού διαφέρουν όλότελα άπό τά γράμ-
ματα τών φαντάρων πού ύπηρετούν στό μισ-
θοφορικό στρατό τού Τρούμαν.

Τά γράμματα τά δικά μας είναι ζωντανό,
γεμάτα πίστη πρός τή νίκη. γράμματα πού πάλ-
λουν άπό ένθουσιασμό καί μαχητικότητα. Ενώ
οί μοναρχοφασίστες φαντάροι τού Τρούμαν
κάνουν τό πάν γιά νά μπορέσουν νά πάνε
στά βαθειά μετόπισθεν άν δέν καταφέρουν
νάπολυθούν, οί δικοί μας λαχταρούν πώς
καί πώς νά μπούν στό χορό τής μάχης: Καί
ένώ οί Μ.Φ.Σ. θεωρούν εύτύχημα τους τόν
τραυματισμό του; καί δέν θέλουν νά τό κουνή-
σουν ρούπι άπό τό νοσοκομείο, οί δικοί μας
τραυματίες λαχταρούν πότε θά ξαναγυρίσουν
στά τμήματα. γιά νάρπάξουν καί πάλι τό ό-
πλο στό χέρι καί πολλές φορές σφίγγουν τόν
πόνο τους καί λένε πώς δέ πονάνε γιά νά
μπορέσουν νά πετύχουν τήν έξοδό τους άπό
τό νοσοκομείο καί νά τρέξουν στόν άγαπημένο
τους Δ.Σ. «Όπως έμαθες τώρα είμαι καλύτερα
καί πιστεύω πώς πολύ γρήγορα θά σού γρά-
φω άπό τά τμήματα τού Δ.Σ. είναι πολύ δύ-
σκολο νά ζείς μακρυά άπό τήν Ελλάδα πού
πολεμάει, άπό τή ζωή τού Δ.Σ...» όλα τά
γράμματα γράφουν έτσι όπως γράφει πιό
πάνω ή συν. Μερίκα Λαζάκη άπό τό νοσοκο-
μείο καί όλες οί μάννες καί οί γυναίκες γρά-
φουν στά παιδιά τους καί στούς άντρες τους
όπως γράφει πιό κάτω, ή μαχήτρια τού Σ.Τ.Γ
612 Χαρίκλεια Παπαδοπούλου στόν άντρα της
«έμαθα γιά τό πόδι σου πού κόπηκε. Μή στε-
ναχωριέσαι γι' αύτό. Εγώ θά πολεμήσω πιό
πολύ γιά νά έκδικηθώ».

* *
*

Στό γράμμα ό μαχητής γράφει τόν πό[illegible]
του, τήν σκέψη του, τόν πόνο του [illegible]
τό τό άψυχο χαρτί ό μαχητής [illegible]

φερές πράγματα πού δέν τά λέει οὔτε στίς διοικήσεις οὔτε στίς συνελεύσεις. Στά γράμματα ὁ μαχητής γράφει τί έντύπωση τοῦ έκαμε ἡ ἄλφα ἤ βῆτα ἐνέργεια τοῦ τμήματος ἤ ἄλφα ἤ βῆτα ἀπόφαση τῆς κυβέρνησης ἤ τοῦ Κ.Κ.Ε. π.χ. Οἱ ἀποφάσεις τῆς 5ης Ὁλομέλειας πού ἀναλύθηκαν σ' ὅλους τούς μαχητές καί τό λαό καταχειροκροτήθηκαν πέρα γιά πέρα ἀπ' ὅλους καί ξεσήκωσαν ἀπερίγραπτο ἐνθουσιασμό. Σ' ὅλα σχεδόν τά γράμματα τῶν μαχητῶν καί σέ ἑκατοντάδες πολιτῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ καί τοῦ ἐξωτερικοῦ φαίνεται αὐτό. Ὅλοι ὁρκίζονται στό κόμμα καί στό λαό, πώς θά κάμουν πράξη τίς ἀποφάσεις τῆς 5ης Ὁλομέλειας ὥστε τό 1949 νά γίνει ἀποφασιστικός χρόνος τῆς νίκης.

Ἀπ' ὅλα τά παραπάνω βγαίνει πώς τά γράμματα μποροῦν νά γίνουν τό καλύτερο διαφωτιστικό μέσο, φθάνει νά δοθεῖ στούς μαχητές καί τό λαό ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο πρέπει νά γράφουν τά γράμματά τους. Τό κάθε γράμμα μπορεῖ νά γίνει ἡ καλύτερη προκήρυξη πού θά κυκλοφορήσει σέ δεκάδες καί ἑκατοντάδες χέρια. Ὅπως π.χ. γράφουν στόν Φιλώτα Ἀδαμίδη πού ὑπηρετεῖ στό Σ.Τ.Γ. 860 ἀπό τήν Ἰταλία. «Τό γράμμα σου τό δώσαμε νά τό διαβάσει καί τό κόμμα μας καί σ' ὅλους τούς γνωστούς μας. . .»

Ἀπ' αὐτή τήν ἄποψη τά γράμματα ἐνδιαφέρουν ἄμεσα τούς Π.Ε. τῶν τμημάτων. Ἔτσι ἡ κίνηση τῶν γραμμάτων, ἡ κατεύθυνση πού ἀκολουθοῦν, τό περιεχόμενό τους, τούς ἐνδιαφέρει ἄμεσα. Παρακολουθώντας συστηματικά τούς στατιστικούς πίνακες σχετικά μέ τά γράμματα ὁ κάθε Π.Ε. μπορεῖ νά βγάλει πολύτιμα συμπεράσματα γιά τό τμῆμα του.

Στούς τρεῖς μῆνες τῆς λειτουργίας τῆς Σ.Τ.Υ. κρατήθηκαν οἱ παρακάτω στατιστικοί πίνακες μόνο γιά τούς τομεῖς Σ.Τ.Τ. 300, Σ.Τ.Τ. 600, Σ.Τ.Τ. 800 καί Σ.Τ.Τ. 1110 καί τά Κ.Λ.Τ. Φλώρινας καί Καστοριᾶς.

Ἡ μελέτη τῶν πινάκων αὐτῶν μᾶς δίνει ἀρκετά συμπεράσματα.

Στρατιωτικοί Ταχ. Τομεῖς καί ΚΛΤ	Γενάρης		Φλεβάρης		Μάρτης		Ποσοστό αὔξησης στά γράμματα πού στάλθηκαν		
	Στάλθηκαν	Ἦρθαν	Στάλθηκαν	Ἦρθαν	Στάλθηκαν	Ἦρθαν	Φλεβάρης	Μάρτης	Μάρτης σέ σχέση μέ τό Γενάρη
Σ.Τ.Τ. 300	3795	3576	6399	4917	10141	10147	68 ο)ο	58 ο)ο	167 ο)ο
Σ.Τ.Τ. 600	——	2881	1725	1406	3813	2754	——	121 ο)ο	——
Σ.Τ.Τ. 800	1604	2069	3761	3634	8820	8208	135 ο)ο	134 ο)ο	449 ο)ο
Σ.Τ.Τ. 1100	1755	1560	3108	1423	6434	4938	75 ο)ο	107 ο)ο	266 ο)ο
ΚΛΤ Φλωρ.	1838	410	2825	3871	4956	5105	53 ο)ο	75 ο)ο	169 ο)ο
ΚΛΤ Καστ.	1789	1129	2515	2509	4297	3460	40 ο)ο	70 ο)ο	140 ο)ο

(Στατιστικός πίνακας κίνησης τῶν γραμμάτων πού στάλθηκαν καί ἦρθαν στό ἐσωτερικό στούς τρεῖς μῆνες Γενάρη — Φλεβάρη — Μάρτη στούς ΣΤΤ 300, 600, 800, 1100 καί γιά τά πολιτικά Ταχυδρομεῖα Φλώρινας καί Καστοριᾶς).

Σ.Τ.Τ. καί Κ.Λ.Τ.	Γενάρης		Φλεβάρης		Μάρτης		Ποσοστό αὔξησης στά γράμματα πού στάλθηκαν		
	Στάλθηκαν	Ἦρθαν	Στάλθηκαν	Ἦρθαν	Στάλθηκαν	Ἦρθαν	Φλεβάρης	Μάρτης	Μάρτης σέ σχέση μέ τό Γενάρη
Σ.Τ.Τ. 300	325	656	1661	1456	2654	2654	411 ο)ο	59 ο)ο	716 ο)ο
Σ.Τ.Τ. 600	—	156	531	205	947	789	——	188 ο)ο	——
Σ.Τ.Τ. 800	48	538	696	8771	1347	1147	1350 ο)ο	64 ο)ο	2289 ο)ο
Σ.Τ.Τ. 1100	279	58	1026	237	2242	1885	267 ο)ο	83 ο)ο	701 ο)ο
Κ.Λ.Τ. Φλώρ.	1220	889	1726	1592	2587	2029	41 ο)ο	17 ο)ο	66 ο)ο
Κ.Λ.Τ. Καστ.	1050	609	1464	1409	2076	2051	39 ο)ο	40 ο)ο	95 ο)ο

(Στατιστικός πίνακας κίνησης γραμμάτων πού στάλθηκαν καί ἦρθαν στούς μῆνες Γενάρη

Φλεβάρη—Μάρτη στούς ΣΤΤ 300, 600, 800, 1100 καί γιά τά πολιτικά Ταχυδρομεία Φλώρινας καί Καστοριᾶς στό ἐξωτερικό).

ΜΗΝΕΣ	Ἐνθουσιαστικά	Οἰκογενειακά	Κλαψιάρικα	Ἡττοπαθῆ
ΓΕΝΑΡΗΣ	30 ο,ο	67 ο)ο	3 ο)ο	———
ΦΛΕΒΑΡΗΣ	43 ο)ο	55 ο)ο	2 ο)ο	———
ΜΑΡΤΗΣ	59 ο)ο	40 ο)ο	1 ο)ο	———

(Στατιστικός πίνακας πού δείχνει σέ ποσοστό τοίς ἑκατό τό σύνολο τῶν γραμμάτων πού στάλθηκαν ἀπό τούς ΣΤΤ 300, 600, 800, 1100 καί ἀπό τά ΚΑΤ Φλώρινας καί Καστοριᾶς σχετικά μέ τό περιεχόμενο τῶν γραμμάτων).

Οἱ δυό πρῶτοι πίνακες μᾶς λένε τά παρακάτω:

1.—Ὅτι ὁ ἀριθμός τῶν γραμμάτων πού στάλθηκε σέ ὅλους τούς παραπάνω τομείς παρουσίασε αὔξηση ἀπό μῆνα σέ μῆνα σημαντική.

2.—Ὅτι ὁ ΣΤΤ. 300 ἔπιασε τή δουλειά ἀπό τήν ἀρχή καλά καί ὅτι σταθερά ὁ ἀριθμός τῶν γραμμάτων αὐξάνεται ἀπό μῆνα σέ μῆνα.

3.—Ὅτι ὁ ΣΤΤ 1100 ἐνῶ τούς δυό πρώτους μῆνες χώλαινε ἐπικίνδυνα τό μῆνα Μάρτη παρουσίασε ἀπότομα αὔξηση ποσοστό 107ο)ο σέ σχέση μέ τό Φλεβάρη καί 288ο)ο σέ σχέση μέ τό Γενάρη, πράγμα πού δείχνει, ὅτι ἔγινε τόν τρίτο μῆνα σημαντική προσπάθεια γιά τή βελτίωση τῆς δουλειᾶς τῆς Τ.Υ.- ὅπως καί ἔγινε (συσκέψεις ὑπευθύνων ΣΤΤ, βοήθεια ἀπό τή διοίκηση κλπ).

4.—Ὅτι ὁ ΣΤΤ 600 παρουσιάζει ἀκόμα μεγάλη καθυστέρηση, παρά τό ποσοστό αὔξησης πού παρουσίασε τό μῆνα Μάρτη, σέ σχέση μέ τό Φλεβάρη 121ο)ο (Φυσικά ἕνα μέρος τῆς καθυστέρησης ὀφείλεται στό ὅτι τό μῆνα Γενάρη ὁ τομέα αὐτός δέν εἶχε ὀργανώσει τήν Τ.Υ.)

5.— Τό ποσοστό αὔξησης στό ΚΑΤ Φλώρινας παρ' ὅτι φαίνεται κατά 5ο)ο μεγαλύτερο ἀπό τό ποσοστό αὔξησης τοῦ ΚΑΤ Καστοριᾶς, εἶναι πολύ μικρό παίρνοντας ὑπ' ὄψη τόν ἐλεύθερο χῶρο πού ἔχει ἡ ἐπαρχία Φλώρινας καί τούς πρόσφυγες πού ἦρθαν ἀπό χωριά τῆς ἐπαρχίας Καστοριᾶς.

6.—Ὅτι ὁ ἀριθμός τῶν γραμμάτων πού ἦρθαν σάν ἀπαντήσεις στά γράμματα πού στάλθηκαν, ὅπως φαίνεται ἀπό τούς πίνακες παρουσιάζεται σχεδόν ἰσοσκελισμένος καί περισσότερο στά γράμματα τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἡ γωνία τοῦ ψαλιδιοῦ, γράμματα πού στάλθηκαν, γράμματα πού ἦρθαν, τείνει νά γίνει μηδέν μοίρες 0ο, πράγμα πού δείχνει ὅτι σχεδόν ὅλοι οἱ μαχητές καί ὁ λαός πῆραν ἀπαντήσεις στά γράμματα πού ἔστειλαν.

7.— Ὁ ἀριθμός τῶν γραμμάτων πού στάλθηκαν δέν εἶναι ἱκανοποιητικός σέ κανένα στρατιωτικό τομέα καί ΚΑΤ. Αὐτό γιατί σήμερα πού τό κίνημά μας εἶναι τόσο μαζικό, ὁ κάθε συναγωνιστής ἔχει, κατά μέσο ὅρο πέντε συγγενείς, γνωστούς, φίλους, στό ἐσωτερικό καί τό ἐξωτερικό. Ἄν πάρουμε ὑπόψη ὅτι τό λιγότερο δυό γράμματα πρέπει νά γράφει ὁ μαχητής τό μῆνα, σέ κάθε συγγενή ἤ γνωστό, ἀναλογοῦν 10 γράμματα τό μῆνα σέ κάθε μαχητή.

Ἀπό τήν κίνηση τῶν τομέων αὐτῶν καί τῶν ΚΑΤ φαίνεται ὅτι κανένας τομέας δέν ἔχει πλησιάσει σημαντικά τό ὅριο αὐτό. Σημειώθηκε ἀσφαλῶς αὔξηση ἀπό μῆνα σέ μῆνα σέ ὅλους τούς τομείς, ἀλλά ἡ αὔξηση σέ σχέση μέ αὐτή πού ἔπρεπε νἄναι εἶναι πολύ μικρή. Ἔτσι:

Στόν ΣΤΤ 300 τό Γενάρη ἀναλογοῦν 2 γράμματα στό μαχητή, τό Φλεβάρη 4, τό Μάρτη 5

Στόν ΣΤΤ 600 τό Γενάρη (σέ ἐπιχειρήσεις) στό μαχητή, τό Φλεβάρη 1 καί τό Μάρτη 2.

Στόν ΣΤΤ 800 τό Γενάρη ἀναλογεῖ 1 γράμμα στό μαχητή, τό Φλεβάρη 2 καί τό Μάρτη 4:

Στόν ΣΤΤ 1100 τό Γενάρη ἀναλογοῦν 2 γράμματα στό μαχητή, τό Φλεβάρη 4 καί τό Μάρτη 6.

Στό ΚΑΤ Φλώρινας τό Γενάρη ἀναλογοῦν 1 γράμμα σέ κάθε πολίτη, τό Φλεβάρη 2 καί τό Μάρτη 4.

Στό ΚΑΤ Καστοριᾶς τό Γενάρη ἀναλογοῦν 2 γράμματα σέ κάθε πολίτη, τό Φλεβάρη 3 καί τό Μάρτη 5.

8.—Ὁ τρίτος πίνακας μᾶς λέει ὅτι τό ποσοστό τῶν γραμμάτων, μέ οἰκογενειακό περιεχόμενο τόν μῆνα Γενάρη πιάνει τήν πρώτη θέση στό σύνολο τῶν γραμμάτων-75ο)ο.

9.—Ὅτι τούς μῆνες Φλεβάρη καί Μάρτη τό ποσοστό τῶν γραμμάτων μέ οἰκογενειακό περιεχόμενο κατέβηκε σέ 55ο)ο, τό Φλεβάρη καί σέ 40ο)ο τό Μάρτη, πράγμα πού δείχνει πώς τούς μῆνες αὐτούς περισσότερα γράμματα μαχητῶν καί πολιτῶν μίλησαν γιά τόν πόλεμο.

10. Ὅτι τό ποσοστό τῶν γραμμάτων μέ κλαψιάρικο περιεχόμενο καίτοι ἔπιανε τό μῆνα Γενάρη, μόνο τά 3ο)ο καί αὐτό [illegible] τό μῆνα Μάρτη στό 1ο)ο σέ [illegible] τῶν ἐνθουσιώδικων γραμμάτων.

11.— Κανένας μαχητής ἤ πολίτης δέν ἔγραψε στό γράμμα του μέ πνεῦμα ἡττοπάθειας.

πράγμα πού δείχνει γιά μιά ἀκόμα φορά τή μεγάλη πίστη τοῦ στρατοῦ καί τοῦ λαοῦ στή νίκη.

Γενικό Συμπέρασμα. Ἐνῶ λειτούργησαν πολλοί δρόμοι πρός ὅλες τίς κατευθύνσεις ἐξωτερικό, Λεύθερη Ἑλλάδα, Σκλάβα Ἑλλάδα, πού ὀφείλεται στίς μεγάλες προσπάθειες πού καταβάλει ἡ ΠΔΚ καί τό Γ.Α. ἡ δουλειά τῆς Τ.Υ. στούς Σ.Τ.Τ. καί στά ΚΑΤ δέν βρίσκεται στό βαθμό πού ἔπρεπε νἆναι ἀπό τήν ἄποψη τῆς κίνησης τῶν γραμμάτων καί τοῦ περιεχόμενου.

Πρέπει νά σημειώσουμε ἰδιαίτερα, πώς παρά τίς τεράστιες δυσκολίες πού ἀντιμετωπίζει ἡ Π.Δ.Κ. καί το Γ.Α. σέ μεταφορικά μέσα, κατά τά τέλη τοῦ Γενάρη ἡ Τ.Υ. ἄρχισε νά παρλαμβάνει καί νά προωθεῖ δέματα στό ἐσωτερικό καί τό ἐξωτερικό. Αὐτό τό πράγμα ἐνίσχυσε καί ἀνέβασε ἀκόμα πιό πολύ τό κῦρος τῆς Τ.Υ. και τῆς ΠΔΚ. Ἐνίσχυσε ὑλικά καί ἠθικά τούς μαχητές. Ἦρθαν τό μῆνα Μάρτη 1040 δέματα ἀπό τό ἐξωτερικό και 218 δέματα στάλθηκαν ἀπό τά ΚΑΤ. Ἡ κίνηση αὐτή τῶν δεμάτων σέ σχέση μέ τό Φλεβάρη εἶναι διπλασιασμένη, πράγμα πού δείχνει τήν ἐπιθυμία τῶν πολιτῶν ἰδιαίτερα τοῦ ἐξωτερικοῦ, νά ἐνισχύσουν τά παιδιά πού μάχονται γιά τή λευτεριά καί τήν ἀνεξαρτησία τῆς πατρίδας μας.

Καί ἡ κίνηση τῶν δεμάτων, ἰδιαίτερα τοῦ ἐξωτερικοῦ, εἶναι μικρή σέ σχέση μ' αὐτή πού ἔπρεπε νἆναι, ἀλλά ἐδῶ τά αἴτια τῆς τέτοιας καθυστέρησης ὀφείλονται σέ ἄλλους λόγους (ἔλλειψη μεταφορικῶν μέσων κλπ.).

Τά αἴτια τῆς καθυστέρησης τῆς δουλειᾶς τῶν ἀνωμαλιῶν πού παρουσιάστηκαν ὀφείλονται 1) Στό ὅτι οἱ διοικήσεις καί ἰδιαίτερα οἱ ΠΕ τῶν τμημάτων, δέν ἔκαναν τή δουλειά τῆς Τ.Υ. ὑπόθεση δική τους. Ἡ δουλειά αὐτή θεωρήθηκε σάν δουλειά κατώτερη, ἀπό πολλές διοικήσεις σάν δουλειά δευτερεύουσα. Ἀπό τούς στρατιῶτες μαχητές, ἄν καί οἱ περισσότεροι, ἄν ὄχι ὅλοι, πού χρησιμοποιοῦνται σ' αὐτή τή δουλειά εἶναι ἀνίκανοι νά πάρουν ὅπλα.

Δέ μπόρεσαν νά δοῦν τή μεγάλη δύναμη τοῦ γράμματος, πού ἄν χρησιμοποιηθεῖ κατάλληλα, εἶναι σά νά ἔχουν στά χέρια τους, ἕνα γερό ὅπλο γιά νά ἀνεβάσουν τό ἠθικό τῶν μαχητῶν, γιά νά βοηθηθεῖ ἡ συμφιλιωτική προσπάθεια, γιά νά ξαπλώσουν τή διαφωτιστική τους δουλειά πλατύτερα.

2.—Συνέπεια τῆς ὑποτίμησης τῆς δουλειᾶς Τ.Υ. καί στό ὅτι δέν πιάστηκε ζεστά ἡ δουλειά, εἶναι ὅτι γιά τή δουλειά αὐτή δέν διαλέχτηκαν οἱ κατάλληλοι ἄνθρωποι. Μπῆκαν σάν προϊστάμενοι ὑπηρεσιῶν συναγωνιστές ἀδιάφοροι χωρίς καμμιά πρωτοβουλία, ἄνθρωποι πού δέν κάναν ἄλλη δουλειά ἀπό τοῦ νά μοιράζουν στά δυό τά γράμματα. Ἀποτέλεσμα αὐτοῦ εἶναι καί τό ὅτι ἕνας βοηθός ΠΕ. μιᾶς μεραρχίας ἐξέφρασε τή γνώμη, νά καταργηθοῦν οἱ προϊστάμενοι τῶν γραφείων τῶν Ταξιαρχιῶν, μιά καί δέν κάνουν ἄλλη δουλειά, ἀπό τοῦ νά μοιράζουν «δυό γαϊδουριῶν ἄχυρα». Ἐνῶ ὁ προϊστάμενος τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου τῆς Ταξιαρχίας πρέπει νά εἶναι ἡ ψυχή τῆς δουλειᾶς αὐτῆς. Ζωντανός-ἀεικίνητος- γεμάτος πρωτοβουλία καί εἶναι ἀπαραίτητος στίς Ταξιαρχίες.

3.—Ἀπό τό ὅτι δέν χρησιμοποιήθηκαν οἱ κατάλληλοι προϊστάμενοι, δέ βοηθήθηκαν οἱ μαχητές ἀπ' αὐτούς σ' ὅλα τά σχετικά μέ τήν ταχυδρομική ὑπηρεσία. Δέν κατέβηκαν στά τάγματα, τούς λόχους, τίς διμοιρίες τίς ὁμάδες, νά δοῦνε πῶς βλέπει ὁ μαχητής τήν Τ.Υ. τί βοήθεια θέλει, ποιά εἶναι τά παράπονά του. Οἱ περισσότεροι προϊστάμενοι ἀποσπάστηκαν ὁλότελα ἀπό τή βάση και ἄν δέν κινηθοῦν θά συνεχίσουν.

4.—Στό ὅτι οἱ ΠΕ δέν ἔκαμαν ὑπόθεση δική τους τήν Τ.Υ., δέν διαφώτισαν κατάλληλα τούς μαχητές καί δέν τούς βοήθησαν. Ἔχω τή γνώμη ὅτι πολλοί ἀπό τούς σκεπτικούς μαχητές δέν θἆταν σκεπτικοί ἄν τούς πλησίαζαν οἱ ΠΕ καί τούς ἔγραφαν καί οἱ ἴδιοι κανένα γράμμα γιά τό σπιτικό τους. Καί τό χαμόγελο πολλῶν μαχητῶν δέν θἆλειπε ἀπό τα χείλη καί ἡ ζωντάνια καί ἡ παλληκαριά θά ἐκδηλώνονταν πιό ζωηρά ἄν οἱ ΠΕ βοηθοῦσαν στό νά πάρουν γράμματα οἱ συναγωνιστές αὐτοί. Λίγοι εἶναι οἱ ΠΕ πού γύρνοῦσαν ἀπό ποvβολάκι σέ πολυβολεῖο καί τούς ρωτοῦσαν ἄν παίρνουν γράμματα ἀπό τό σπίτι, ἀπό τή γυναίκα, ἀπό τά παιδιά καί πολύ λίγοι ἦταν ἐκεῖνοι πού ἔπαιρναν ἐνεργό μέρος στή χαρά τῶν μαχητῶν ὅταν ἔπαιρναν γράμματα. Σάν καλό παράδειγμα ἀναφέρω τήν ἐνέργεια ἑνός ΠΕ σ' ἕνα μαχητή πού πῆρε γράμμα καί πού στεναχωριόταν γιατί δέν εἶχε νά κεράσει τούς συναγωνιστές του πού ζοῦσαν στό ἴδιο ὀχυρό καί ἔβγαλε ἀπό τά τσιγάρα του καί κέρασε τά παιδιά στήν ὑγειά τοῦ συναγωνιστῆ πού πῆρε τό γράμμα.

5.—Στό ὅτι δέν χρησιμοποιήθηκαν στά τάγματα στρατιωτικοί ταχυδρόμοι, τά γράμματα τῶν μαχητῶν παρέμεναν 10 καί 15 μέρες στίς τσέπες ἤ τά ράφια τῶν ἐμπρισθίων ΠΕ τῶν λόχων, τῶν ὑπηρεσιῶν. Ἔτσι τά γράμματα τῶν μαχητῶν καθυστεροῦσαν, πράγμα πού χτυποῦσε, ἐκτός ἀπό τοῦ ὅτι δέν παίρναν οἱ μαχητές ἔγκαιρα τά γράμματα —τό κῦρος τῆς Σ.Τ.Υ.

6.—Τό προσωπικό πού δουλεύει εἶναι ἀγροτόπαιδα καί κατά κανόνα παιδιά πού γιά πρώτη φορά ...

νουν σέ τέτοια δουλειά. Δέν πέρασαν ἀπό καμμιά σχολή καί δέν εἶχαν ἀκόμα τίς ἀπαραίτητες γνώσεις. Μόνο χάρη στή μεγάλη θέληση τῶν ἀναπήρων μας νά μάθουν καί νά προσφέρουν τίς ὑπηρεσίες τους στό Δ.Σ. σήκωσαν στούς ἀδύνατους ὤμους τους, ὅλο αὐτό τό φόρτο τῆς δουλειᾶς. Ἰδιαίτερα οἱ ἀνάπηροι πού δούλεψαν στή ΣΤΒ 1000, οἱ ὁποῖοι πολλές φορές μερόνυχτα ὁλόκληρα δεν ἔκλεισαν μάτι εἶναι ἄξιοι ἐπαίνου.

Τό ὅτι ὅμως δέν εἶχαν τήν πεῖρα καί δέν εἶχαν περάσει ἀπό κανένα σχολειό εἰδικό, ἡ δουλειά κούτσαινε καί παρουσιάστηκαν ὁρισμένες ἀνωμαλίες.

7.—Ἡ ἔλλειψη τῶν χαρτοφακέλων καί τῶν ταχυδρομικῶν δελταρίων ἦταν μιά σοβαρή αἰτία γιά νά γραφτοῦν λιγότερα γράμματα ἀπό τούς μαχητές καί τό λαό. Ἡ Τ.Υ. κυκλοφόρησε τό Γενάρη 25.000 καρτέλλες, τό Φλεβάρη 60.000 καί τό Μάρτη 70.000 γιά ὅλα τά τμήματα τοῦ ΔΣ καί τό λαό. Οὔτε δηλαδή τό 1|6 ἀπό ὅσες χρειάζονται τό μήνα, μοιράστηκαν τό μήνα Μάρτη 400-450 χιλιάδες καρτέλλες τό λιγότερο χρειάζονται τό μήνα γιά νά ἱκανοποιηθοῦν οἱ πιό στοιχειώδικες ἀνάγκες τῶν μαχητῶν καί τοῦ λαοῦ.

8.—Οἱ διοικήσεις τῶν Νοσοκομείων μας δέν ἔδωσαν καμμιά σοβαρή προσοχή στήν ὀργάνωση τῆς Τ.Υ. Ἄν τό γράμμα στό μαχητή εἶναι ἀπαραίτητο μιά φορά, τό γράμμα γιά τόν τραυματία μας καί τούς ἀνάπηρο εἶναι χίλιες μιά. Δέν πλησίασαν οἱ διοικήσεις καί οἱ νοσοκόμες τούς τραυματίες μας νά τούς μιλήσουν γύρω ἀπό τό ἄν πῆραν γράμμα ἤ ὄχι ἀπό τό σπίτι, νά τούς βοηθήσουν νά γράψουν γράμμα, νά τούς πάνε στά χέρια τους τό χαρτί καί τό μολύβι, νά τούς γράψουν γράμματα καί οἱ ἴδιες ὅταν αὐτός δέ θέλει γιά πολλούς λόγους νά γράψει. Γιατί, ὑπάρχουν πολλοί μαχητές πού δέν γράφουν στά σπίτια τους μόνο καί μόνο γιά νά μήν τούς στενοχωρήσουν ἤ γιατί ντρέπονται ἀπό τή γυναίκα τους ἤ τήν ἀρραβωνιαστικιά τους. Ντρέπονται νά γράψουν τήν ἀλήθεια. Καί κρύβουν τόν τραυματισμό τους καί ἀπό τή μάννα τους καί ἀπό τόν πατέρα τους. Νά ἕνα γράμμα ἀπό τό σπίτι τοῦ ἀνάπηρου Ἀντώνη Παπαστεργιάδη.

«Μάθαμε πώς τραυματίστηκες καί ἔκοψες τό χέρι σου. Ὅμως δέ μᾶς γράφεις τίποτα. Εἶναι ἀλήθεια ἤ ψέματα; Φοβᾶσαι μήπως μᾶς στενοχωρήσεις; Δέν ὑπάρχει τέτοιος λόγος. Ἀγώνας εἶναι...»

Πόσοι ἄλλοι τέτοιοι σάν τόν Ἀντώνη Παπαστεργιάδη δέν θά ὑπάρχουν; Πόσοι θά παίρνουν τήν ἀπόφαση νά γράψουν τήν ἀλήθεια στό σπίτι τους πώς εἶναι ἀνάπηροι καί τήν τελευταία στιγμή θά μετανοιώνουν γιατί δέν θά ὑπάρχει κάποιος νά τούς σκουντήσει, νά τούς δώσει βοήθεια, γιά νά γράψουν;

Γι' αὐτό παρουσιάζεται τό λυπηρό φαινόμενο οἱ ἀνάπηροί μας, τά παλληκάρια μας, ἡ Δόξα τῆς Ἑλλάδας, νά γράφουν σέ χαρτοσακκοῦλλες ἤ σέ κουτιά ἀπό τσιγάρα, ἤ σέ χαρτιά κομμένα ἀπό μπακαλοτέφτερα γραμμένα παληά, γράφοντας πάνω στούς ἀριθμούς πού ἔχουν ξεθωριάσει ἀπό τήν πολυκαιρία ἤ στά περιθώρια πού δέν εἶχαν χρησιμοποιηθεῖ. «Τά ἐξώφυλλα τῶν βιβλίων» εἶναι τό καλύτερο χαρτί γιά γράμμα γιά τούς ἀναπήρους μας!"!

9.—Ἐπειδή τά στρατολογικά γραφεῖα δέν ἦταν ἐν τάξει πολλά γράμματα συναγωνιστῶν γύρισαν στούς ἀποστολεῖς τους, ἐνῶ οἱ συναγ. αὐτοί ὑπηρετοῦσαν στά τμήματα. Καί κεῖνα πού ὑπῆρχαν δέν ἦταν στή διάθεση τῶν προϊσταμένων τῶν ταχυδρομείων χάρη στό ὅτι πολλοί στρατολόγοι δέν ἔδειξαν τήν ἀπαιτούμενη κατανόηση.

10.—Δέν προμηθεύτηκαν στή Σ.Τ.Υ. τά ἀπαιτούμενα ὑλικά γιά τή δουλειά της (χαρτί, σπάγγοι, βουλοκέρια, ἔντυπα κλπ.).

11.—Δέν ἔγινε ἀπό τή ΣΤΥ ἐκλαΐκευση μέ τόν τύπο τοῦ ρόλου τῆς Ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, τῆς σημασίας της, ἀποσπάσματα ἀπό γράμματα κλπ. Οἱ περισσότεροι μαχητές πολύ ἀργά ἔμαθαν ὅτι μποροῦν νά στείλουν γράμματα πρός ὅλες τίς κατευθύνσεις κλπ.

12.—Τά περισσότερα ἐπαρχιακά συμβούλια ἀργά ἄρχισαν νά καταπιάνονται κάπως σοβαρά μέ τή δουλειά τῆς ταχ. ὑπηρεσίας. Καί πάλι ὅμως δέν τοποθέτησαν ἀποφασιστικά συναγωνιστές κύρους καί ἐνεργητικούς γιά νά δώσουν σοβαρή χροιά στό κομμάτι αὐτό τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ. Δέν χώνεψαν καλά ὅτι τά ταχυδρομεῖα εἶναι δικά τους, κρατικά καί ὅτι ἄμεσα ἐνδιαφέρονται αὐτοί γι' αὐτά.

13.—Τά Ε.Σ. καί τά Λ.Σ. δέ βοήθησαν τούς ἀγροτικούς ταχυδρόμους στή δουλειά τους. Δέν τούς ἔδιναν τίς πληροφορίες πού ζητοῦσαν σχετικά μέ τούς παραλῆπτες (δέν τούς προμήθευαν χαρτιά, φῶς κλπ).

14.—Οἱ ἀγροτικοί ταχυδρόμοι δέν μπόρεσαν νά παίξουν καλά τό ρόλο τους. Ὁ θεσμός τῶν ἀγροτικῶν ταχυδρόμων χαιρετίστηκε ἀπό τό λαό μέ ξεχωριστή χαρά. Ὁ ἀγροτικός ταχυδρόμος μοιράζει τά γράμματα ἀπό σπίτι σέ σπίτι, ἀπό καλύβα σέ καλύβα [illegible] στούς βομβαρδισμούς ἀπό καταφύγιο σέ καταφύγιο, ἀπό ρεματιά σέ ρεματιά. Ὁ λαός δέ βλέπει στό πρόσωπο τοῦ ἀγροτικοῦ ταχυδρόμου τόν παληό ἀγροτικό ταχυδρόμο, πού γνώριζε σάν φοροεισπράκτορας, ἔχοντας τό χέρι πάντα ἀνοιχτό γιά νά πάρει τό πουρμπουάρ, γιά

τό γράμμα πού έφερνε. Ὁ δικός μας ἀγροτικός ταχυδρόμος εἶναι συνήθως ἀνάπηρος, πού κρατάει ψηλά τό κεφάλι καί βοηθάει καί καταϊσχύει τό λαό χωρίς κανένα κέρδος. Νά ὑστόσο ἡ βοήθεια πού ἔπρεπε νά δοθεῖ ἀπό τούς ἀγροτικούς ταχυδρόμους, δέ δόθηκε γιά τό πῶς πρέπει νά γράφονται τά γράμματα, πρός τά πού μποροῦν νά πάνε, πῶς πρέπει νά φτιάχνονται τά δέματα κλπ.)

15.—Ἡ Τ.Υ. τό μῆνα Μάρτη διπλασίασε τίς ἀποστολές της μέ τούς μικρότερους τομεῖς καί πῆρε ἀποστολές καί ἀπό τό Σ.Τ.Γ. 750 πού καθυστεροῦσε καί πού ὅπως φαίνεται ἀπό τίς ἀποστολές πού στέλνει καθυστερεῖ ἀκόμα. Οἱ Σ.Τ.Γ. 900, Σ.Τ.Τ. 700 καί τό ΣΤΓ 860 ἔχουν πιάσει ἀρκετά καλά τή δουλειά. Οἱ Σ.Τ.Τ. 200 καί Σ.Τ.Γ. 400 δέν ἔδωσαν μέχρι σήμερα ζωή, καί δέν ἔκαναν καμμιά ἀποστολή πρός τή Σ.Τ.Β. 1000. Ἡ δικαιολογία τῶν ἐπιχειρήσεων δέν στέκει κατά τή γνώμη μου. Θά μποροῦσαν νά ὀργανωθοῦν τό λιγότερο δυό ἀποστολές τό μῆνα.

Γιά νά ξεπεραστοῦν ὅλες αὐτές οἱ ἀδυναμίες πού ἀνέφερα παραπάνω κατά τή γνώμη μου πρέπει νά γίνουν τά παρακάτω:

1.-Τό ζήτημα τῆς Σ.Τ.Υ. νά γίνει ζήτημα τῶν ΠΕ τῶν τμημάτων.

2. Νά μποῦν στά ταχ. γραφεῖα προϊστάμενοι ξύπνιοι, ἐνεργητικοί καί πρωτοβουλιακοί, πού νά κατεβαίνουν μέχρι τόν τελευταῖο μαχητή γιά νά τόν βοηθήσουν.

3.-Νά μποῦν σέ κάθε τάγμα στρατιωτικοί ταχυδρόμοι. Σάν τέτοιοι μποροῦν νά χρησιμοποιηθοῦν οἱ ἀνάπηροί μας, οἱ ὁποῖοι λαχταροῦν νά ξαναγυρίσουν στά τμήματα. Ἔτσι ἀπό τή μιά μεριά δέν κάθονται στά νοσοκομεῖα καί ἀπό τήν ἄλλη γεννᾶμε σ' αὐτούς τήν πεποίθηση πώς καί γι' αὐτούς ὑπάρχει δουλειά, ὅτι δέν εἶναι «ἄχρηστοι», ὅτι μποροῦν ἀκόμα πάρα πολλά νά προσφέρουν στό ΔΣ καί ὅτι στήν αὐριανή κοινωνία, στή Λ.Δ μας θά ὑπάρχουν καί γι' αὐτούς δουλειές, γιά νά συντελέσουν καί αὐτοί στήν ἀνοικοδόμηση τῆς αὐριανῆς Ἑλλάδας. Οἱ ἀνάπηροί μας μποροῦν νά γίνουν καλοί ταχυδρόμοι.

4. Νά γίνουν ὁμιλίες σέ κάθε τμῆμα, δεκάλεπτες ἤ δεκαπεντάλεπτες γιά τή σημασία τῆς Σ.Τ.Υ., τό ρόλο της, γιά τό πῶς πρέπει νά γράφονται τά γράμματα κλπ.

5. Ὁ τύπος μας νά γράφει, ἐάν εἶναι δυνατό κάθε μέρα, ἀποσπάσματα ἀπό γράμματα τῶν μαχητῶν καί πολιτῶν. Νά δημοσιευθοῦν ρεπορτάζ σχετικά μέ τή λειτουργία τῆς Τ.Υ.

Θά βοηθήσει πολύ στήν ἐκλαΐκευση τῆς Τ.Υ. ἡ ἔκδοση μιᾶς μικρῆς μπροσούρας, ὅμοιας μ' αὐτή πού κυκλοφόρησε ἡ διαφώτιση «Τό στρατιωτικό Ταχυδρομεῖο». Μέ τή διαφορά πώς σέ τούτη τήν ἔκδοση θά γραφοῦν ἀποσπάσματα ἀπό γράμματα τῶν μαχητῶν μας καί τῶν πολιτῶν μας.

6.— Νά κυκλοφορήσει ἡ ΠΔΚ μιά σειρά ἀπό γραμματόσημα πού θά παριστάνουν σύμβολα τοῦ ἀγώνα π.χ Γράμμος Βίτσι κλπ ἤ σκηνές ἀπό τή ζωή καί τό ἔργο τῶν Λ.Σ. κλπ. Ἡ ἔκδοση τῆς τέτοιας σειρᾶς ἐκτός ἀπό τοῦ ὅτι θά κινήσει τό ἐνδιαφέρον τῶν γραμματοσημοσυλλεκτῶν καί θά ἔχουμε καί οἰκονομικά ὠφέλη, θά ἐκλαϊκεύσει ὡς τά πέρατα τῆς γῆς τό ἔργο καί τή δράση τῆς ΠΔΚ καί τοῦ ΔΣΕ.

7. Νά ἐκδοθοῦν ταχυδρομικά δελτάρια καί ταχυδρομικοί φάκελλοι σέ μεγάλες ποσότητες ἐφόσον εἶναι δυνατό, γιά νά βοηθήσουμε τούς μαχητές καί τούς πολίτες στό νά γράφουν.

8.—Νά γίνουν προσπάθειες νά χορηγηθοῦν ὅλα τά ὑλικά, χαρτί, σπάγγοι, βουλοκέρια, σφραγίδες, ταμπόν κλπ, γιά νά μπορέσει νά λειτουργήσει κανονικά ἡ Τ.Υ.

9.—Νά προσεχτοῦν ἰδιαίτερα τά νοσοκομεῖα. Πρέπει νά λείψει αὐτό τό ἄσχημο φαινόμενο νά γράφουν οἱ τραυματίες μας σέ χαρτοσακκούλες καί χαρτιά ἀπό μπακαλοτέφτερα. Γι' αὐτό ἐπιβάλλεται σέ κάθε νοσοκομεῖο νά ὀργανωθεῖ γερή ταχυδρομική ὑπηρεσία πού θά βοηθήσει πραγματικά τούς ἀνάπηρούς μας καί τούς τραυματίες μας. Οἱ τραυματίες μας πρέπει νά γράφουν σέ χαρτοφάκελλα ἤ σέ ταχυδρομικά δελτάρια. Νά χορηγηθοῦν μολύβια, μελάνες, χαρτοφάκελλα καί δελτάρια στούς τραυματίες μας.

10.—Νά ἐκδοθοῦν ἀπό τήν ἐπιτροπή προστασίας παιδιοῦ ταχυδρομικά δελτάρια, γιά τά παιδάκια πού βρίσκονται στίς παιδουπόλεις. Ἀπό ἔλλειψη χαρτιοῦ γράφουν σχεδόν στά ἴδια τά χαρτιά πού γράφουν οἱ τραυματίες μας. Καί γράφουν καί ὅλα μαζί σέ ἕνα φάκελλο πράγμα πού φέρνει δυσχέρεια στήν Τ.Υ καί προστριβές ἀνάμεσα στούς παραλῆπτες.

11.— Οἱ ΠΕ νά μελετήσουν τρόπους μοιράσματος τῶν γραμμάτων πιό γρήγορα στούς μαχητές καί σέ ὥρα κίνησης τῶν τμημάτων τους. Νά μελετήσουν μέ ποιό τρόπο θά μπορέσουν νά δοθοῦν γράμματα τῶν δικῶν μας μαχητῶν πού ἀπευθύνονται σέ συγγενεῖς καί σέ φίλους τους πού ὑπηρετοῦν στό Μ.Φ.Σ. Ἡ δουλειά αὐτή μπορεῖ νά γίνει ἀπό τίς ἐπιτροπές συμφιλίωσης.

Νά κάνουν διαφωτιστική δουλειά γύρω ἀπό τό πῶς πρέπει νά γράφονται τά γράμματα ἀπό τούς μαχητές, νά παρακολουθοῦν στενά τήν κίνηση γιά τήν κατεύθυνση τῶν γραμμάτων, νά ξέρουν κάθε μῆνα τό ποσοστό τῶν γραμμάτων μ' ἐνθουσιώδικο περιεχόμενο καί νά βγάζουν συμπεράσματα ἀπό αὐτά.

12.— Νά παροτρυνθοῦν οἱ μαχητές καί τά στελέχη νά γράψουν περισσότερα γράμματα στή σκλάβα Ἑλλάδα καί τό ἐξωτερικό μέ πολεμικό περιεχόμενο, ἀποσπάσματα ἀπό τόν πόλεμο, περιγραφές ἀπό τή ζωή καί τή δράση τῶν Λ. Σ. περιγραφές ἀπό τίς καταστροφές πού προυξένησαν οἱ μοναρχοφασίστες. Μά καί

μέ συγκεκριμένα στοιχεία κλπ.

13. Νά τονιστεί ιδιαίτερα στούς μαχητές καί τά στελέχη, τό απόρρητο καί τό απαραβίαστο τών γραμμάτων. Ότι μπορούν νά γράψουν ότι θέλουν από τή ζωή τους, από τίς μάχες τους κλπ. φτάνει νά μή γράφουν στρατιωτικά μυστικά, τοποθεσίες κλπ καί ότι κανείς δέν έχει τό δικαίωμα ν' ανοίξει γράμμα. Ρητά καί κατηγορηματικά τονίζεται αυτό από τή βασική διαταγή τοῦ ΓΑ 3782/14/12-48. Δυστυχώς μερικοί επιλοχίες σέ ορισμένα τμήματα κάνουν έλεγχο τών γραμμάτων πέρα τήν αυστηρή διαταγή τοῦ Γενικοῦ μας Αρχηγείου.

14. Νά φροντισθοῦν ιδιαίτερα οἱ αιχμάλωτοι νά γράφουν περισσότερο καί τά γράμματα αυτά, νά προωθοῦνται από τίς ταχυδρομικές υπηρεσίες μέ τή μεγαλύτερη δυνατή ασφάλεια, καί ταχύτητα.

15. Οἱ Π.Ε. υπαίθρου καί πόλεων, νά μελετήσουν τούς τρόπους καλύτερης, ασφαλέστερης καί ταχύτερης διανομής τών γραμμάτων, στα κατεχόμενα από τόν εχθρό χωριά καί τόν τρόπο μέ τόν οποίο θά έχουν καλύτερα οργανωτικά ωφέλη. Αυτοί θά πρέπει νά στέλνουν σχετικά σημειώματα στή διεύθυνση τής Σ.Τ.Υ (γύρω από τήν εντύπωση στό λαό, προτάσεις κλπ) γιά νά κατατοπίζεται καλύτερα καί νά παίρνει τα ανάλογα μέτρα.

16. Νά λειτουργήσει σχολή ταχυδρομικών στήν οποία νά φοιτήσουν ανάπηροι καί γυναίκες. Μέσα σέ 15-20 μέρες θά βγάλουμε τά πρώτα στελέχη τής ταχυδρομικής υπηρεσίας πού θά μάς χρησιμεύσουν αργότερα.

17. Οἱ κυβερνητικοί αντιπρόσωποι καί οἱ έπαρχοι θά πρέπει μέ τή βοήθεια τοῦ ΝΟΦ-ΑΦΣ καί τών κομμάτων ΚΚΕ καί ΑΚΜ νά τοποθετήσουν στα Κ.Λ.Γ. ανθρώπους [illegible].

18. Νά γίνουν [illegible] ομιλίες στά χωριά καί στίς τακτικές συνελεύσεις τών χωριών, νά γίνεται συζήτηση καί γύρω από τήν ταχυδρομική υπηρεσία (από τά παράπονα κλπ).

19. Νά βοηθηθοῦν οἱ αγροτικοί ταχυδρόμοι, ώστε νά παίζουν καί αυτοί τό ρόλο τους. Νά εξυπηρετοῦν τούς χωρικούς. Νά εφοδιαστοῦν γι' αυτό μέ ειδικές τσάντες, ταχυδρομικά δελτάρια, χαρτοφάκελλα, μολύβια, πέννες κλπ. Άν μπορεί νά φτιαχτοῦν καί ειδικές στολές ταχυδρόμων.

20. Νά ενθαρρυνθεί ἡ αποστολή δεμάτων ιδιαίτερα από τό εξωτερικό. Αυτό θά έχει τεράστια οικονομικά καί ηθικά ωφέλη.

21. Νά μελετηθεί από τήν Π.Δ.Κ. ὁ τρόπος μέ τόν οποίο θά μπορούν νά εξαργυρωθοῦν διάφορα χρηματικά εμβάσματα από τό εξωτερικό.

22. Οἱ Σ.Τ.Τ. ν' αυξήσουν τίς αποστολές τους, βρίσκοντας διαφορετικούς τρόπους καί μέσα γιά τήν προώθηση αποστολών.

Ὁ Σ.Τ.Τ. 200 καί ὁ Σ.Τ.Τ. 400 πρέπει οπωσδήποτε σύντομα νά οργανώσουν αποστολές γραμμάτων πρός τή Σ.Τ.Β. 1000 γιατί πολλοί μαχητές καί μαχήτριες κατάγονται από τό χώρο πού δρούν οἱ τομείς τους καί λαχταροῦν νά πάρουν γράμματα από τά σπίτια τους.

23. Νά προκηρυχθεί άμιλλα ανάμεσα στούς τομείς καί στά γραφεία γύρω από τό ποιό γραφείο θά οργανώσει καλύτερα τή δουλειά τής Τ.Υ., ποιό θά παρουσιάσει τή μεγαλύτερη κίνηση σέ γράμματα καί σέ δέματα, ποιό θά προωθήσει τα περισσότερα καί τα [illegible] γράμματα στό εξωτερικό καί στό εσωτερικό, ποιό θά παρουσιάσει τίς λιγότερες ανωμαλίες κλπ.

24. Νά δημιουργηθοῦν δυό ακόμα Στρατιωτικές Ταχυδρομικές Βάσεις. Μιά στό Γράμμο—Ήπειρο καί μιά στό Κ.Ν.Ε.

Ἡ ταχυδρομική υπηρεσία βρίσκεται ακόμα στή γέννησή της. Ἡ ανάπτυξή της θάναι απότομη καί [illegible] μόλις λευτερώσουμε τίς πόλεις. Γι' αυτό πρέπει νά δοθεί μεγάλη προσοχή στήν Τ.Υ. καί νά ενισχυθεί από τώρα σέ προσωπικό καί σέ υλικά γιά νά αναπτυχθεί ἡ δουλειά καί γιά νά εξασφαλιστοῦν τά κατάλληλα στελέχη πού θά σηκώσουν όλο τό βάρος τής αυριανής δουλειάς.

Ἡ ανάπτυξη τής Τ.Υ θά συντελέσει πολύ, στό νά γίνει ἡ φετεινή χρονιά αποφασιστική χρονιά τής Νίκης.

ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ: ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ ΟΠΛΟ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗΣ

Στό ποικίλο όπλοστάσιο τῶν τακτικῶν μέσων πού χρησιμοποιοῦνται ἀπ' τήν ἰμπεριαλιστική ἀντίδραση πάντα ἐμφανές μέρος καταλαμβάνει ἡ προπαγάνδα τοῦ ἀστικοῦ κοσμοπολιτισμοῦ. Κάτω ἀπ' τή σημαία τοῦ κοσμοπολιτισμοῦ ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμός μέ κάθε τρόπο ἐπιχειρεῖ νά ἐγκαταστήσει τήν παγκόσμια κυριαρχία του.

I

Ἀλλά τί εἶναι κοσμοπολιτισμός; Ἡ λέξη «κοσμοπολίτης» στή μεταφορά της ἀπό τήν Ἑλληνική σημαίνει πολίτης τοῦ κόσμου. Κοσμοπολιτισμός—αὐτό τό κήρυγμα (διδασκαλία) τῆς λεγόμενης «παγκόσμιας ὑπηκοότητας», εἶναι ἡ ἄρνηση ὁποιουδήποτε ἔθνους, εἶναι ἡ ἐξαφάνιση τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων καί τοῦ πολιτισμοῦ τῶν λαῶν κάτω ἀπό τό παραβάν τοῦ «παγκόσμιου», τοῦ «πανανθρώπινου» πολιτισμοῦ. Κοσμοπολιτισμός—εἶναι ἡ ἄρνηση τῶν πολύπλοκων ἰδιομορφιῶν στήν ἐξέλιξη τῶν λαῶν, ἡ ἄρνηση τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς κρατικῆς κυριαρχίας τῶν λαῶν.

Ὁ Κοσμοπολιτισμός ἀπό τήν γέννησή του μέχρι τῶν ἡμερῶν μας ἐμφανίστηκε καί ἐμφανίζεται σάν ἰδεολογικό ὅπλο στά χέρια τῶν ἐκμεταλλευτριῶν τάξεων γιά τήν πραγματοποίηση καί τήν ἀπόκρυψη τῆς ἁρπαχτικῆς τους πολιτικῆς. Στή μεγαλύτερή του ἐξέλιξη ὁ κοσμοπολιτισμός κατόρθωσε, ἐμφανιζόμενος ὑπό τήν ἰδιότητα ἰδεολογικοῦ περιβλήματος νά κρύψει τήν πολιτική τῆς ἀστικῆς τάξης πού ἐπιχειροῦσε τήν ἁρπαγή ξένων ἐδαφῶν, νέων ἀποικιῶν καί ἀγορῶν. Κοσμοπολιτισμός—εἶναι ἡ ἀντίθετη πλευρά τοῦ ἀστικοῦ ἐθνικισμοῦ. Ἀκόμα ὁ Μάρξ καί ὁ Ἔγκελς, ξεσκεπάζοντας τούς ἐκπρόσωπους τοῦ γερμανικοῦ «ἀληθινοῦ σοσιαλισμοῦ», ἔγραψαν:

«. . . . Ἐμεῖς ξανά μπορέσαμε νά πισθοῦμε πόσο στενά ἐθνική εἶναι στή βάση της ἡ κοσμοθεωρία τοῦ φανταστικοῦ πανανθρωπισμοῦ καί κοσμοπολιτισμοῦ τῶν γερμανῶν. (Μάρξ καί Ἔγκελς». Ἐπιτομή, τ. IV. σελ. 464). Αὐτή ἡ ὀργανική σύνδεση μεταξύ ἐθνικισμοῦ καί κοσμοπολιτισμοῦ μέ ἰδιαίτερη σαφήνεια ἀναφέρθηκε στήν ἐποχή τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ τό ἀνώτερο καί τό τελευταῖο στάδιο τοῦ καπιταλισμοῦ. «Ἰμπεριαλισμός—ἔγραφε ὁ Λένιν σημαίνει μεγάλωμα μέσω τοῦ κεφαλαίου τῶν ὁρίων τῶν ἐθνικῶν κρατῶν, σημαίνει διεύρυνση καί ἀνάπτυξη τῆς ἐθνικῆς καταπίεσης πάνω σέ νέα ἱστορική ἀρχή» (ἐπιτομή, τ.21)σελ.371—372). Βίαια ἐφαρμόζοντας τήν ἐπιθετική, σωβινιστική πολιτική της ἡ ἰμπεριαλιστική ἀστική τάξη μιλάει σέ συνδυασμό μέ τή συγκεκριμένη κατάσταση καί καλυπτόμενη ἀπό τίς κοσμοπολιτικές ἰδέες. Ὁ Κοσμοπολιτισμός γιά τή σύγχρονη ἀστική τάξη εἶναι παραβάν πίσω ἀπό ὁποῖο κρύβεται ἡ τάση πρός ἰμπεριαλιστικές ἁρπαγές καί ληστεῖες, πρός τήν ὑποδούλωση ἄλλων λαῶν, πρός τήν κατάπνιξη τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος, πρός τήν ἐξαπόλυση ἑνός νέου παγκόσμιου πολέμου, γιά τή ἐγκαθίδρυση τῆς παγκόσμιας κυριαρχίας αὐτῆς ἤ τῆς ἄλλης ἰμπεριαλιστικῆς χώρας. Ἡ παγκόσμια κυριαρχία εἶναι τό περιεχόμενο τῆς ἰμπεριαλιστικῆς πολιτικῆς, ἡ συνέχιση τῆς ὁποίας εἶναι ὁ ἰμπεριαλιστικός πόλεμος.

Οἱ ἰμπεριαλιστές δέν ἔχουν σχέση μέ τόν πατριωτισμό τῶν λαϊκῶν μαζῶν, μέ τά κοινωνικοεθνικά συμφέροντα τῶν λαῶν. Αὐτοί ἀναγνωρίζουν μόνο τά συμφέροντα τοῦ δικοῦ τους πορτοφολιοῦ. Χάρη σ' αὐτά αὐτοί ἀδιάντροπα πουλοῦν καί προδίνουν τά ἐθνικά συμφέροντα καί, καταπιέζοντας τούς ἐργαζόμενους, φέρονται στήν ἀπώλεια τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας τῶν χωρῶν τους. Ὁ Μάρξ δίδασκε ὅτι ὁ πατριωτισμός τῆς ἀστικῆς τάξης ... ἐκφυλίστηκε σέ καθαρή ὑποκρισία ἀπό τότε πού ἡ οἰκονομική, ἐμπορική καί βιομηχανική δραστηριότητά της ἀπόχτησε κοσμοπολιτικό χαρακτήρα» (Ἀρχεῖο Μάρξ καί Ἔγκελς» τόμ. III (VIII) σελ. 355). Εἶναι εὐκολονόητο ὅτι ἡ ἀστική τάξη χρησιμοποιεῖ τήν πατρίδα γιά τήν ἐξαπάτηση τῶν μαζῶν, γιά νά κρύψει τίς βδελυρές μηχανορραφίες της.

Μετά τό τέλος τοῦ δεύτερου παγκόσμιου πολέμου ὁ κοσμοπολιτισμός, σάν ἰδεολογικό περίβλημα τῆς ἰμπεριαλιστικῆς ἀντίδρασης μπῆκε στό ὁπλοστάσιο τῆς Οὐώλ—Στρήτ καί τῶν πρακτόρων της. Ὁ ὑπηρεσιακός ρόλος τοῦ στραπατσαρισμένου κοσμοπολιτισμοῦ ποτέ ἀκόμα δέν ὑπῆρξε τόσο ἔκδηλος καί εἰλικρινής. Ἀκριβῶς γιατί οἱ ἀμερικάνικοι δεξιοί κύκλοι ἔβαλαν στήν ἡμερήσια διάταξη τή διεκδίκηση τῆς παγκόσμιας κυριαρχίας, αὐτοί [illegible] τόν κοσμοπολιτισμό σέ περικάλυμμα [illegible] πιό βολική φόρμα γιά τήν προπαγάνδιση τῶν ἁρπαχτικῶν, ἐπεκτατικῶν σχεδίων τους, στήν πάλη τους ἐνάντια στίς αὐξανόμενες δυνάμεις τοῦ σοσιαλισμοῦ καί τῆς δημοκρατίας, σ' ὅλο τόν κόσμο ἐνάντια στήν Ε.Σ.Σ.Δ. καί τίς χώ-

ρες τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας.

Στίς σύγχρονες συνθῆκες ὁ κοσμοπολιτισμός εἶναι ἰδεολογία τῆς ἀμερικάνικης κυριαρχίας πάνω σ᾽ ὅλο τόν κόσμο, ἰδεολογία κατάπνιξης τῆς ἐλευθερίας καί ἀνεξαρτησίας τῶν λαῶν—μεγάλων καί μικρῶν, ἰδεολογία ἀποικοποίησης τῆς εὐρωπαϊκῆς—καί ὄχι μόνο τῆς εὐρωπαϊκῆς—ἠπείρου.

Οἱ ἰδεολόγοι τῶν ἀμερικανῶν μονοπωλιστῶν καί οἱ δεξιοί σοσιαλιστές λακέδες τους μέ ὅλη τους τή δύναμη ἐπετίθενται ἐνάντια στήν ἔννοια τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας καί τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας. Αὐτοί μεταχειρίζονται αὐτή τήν ἔννοια σάν γηρασμένη καί ἀπαιτοῦν νά ριχτεῖ στήν κάσα τῶν σκουπιδιῶν τῆς ἱστορίας γιατί τάχα οἱ λαοί ὀφείλουν νά ἀπαρνηθοῦν τά ἐθνικά τους συμφέροντα καί παραδόσεις, νά προδώσουν τήν ἐθνική τους καταγωγή. Ἰδιαίτερα αὐτή τήν ἄποψη προπαγανδίζει λ.χ. ἡ ἐφημερίδα τῆς Βάσιγκτων «Στάρ». Στόν ἀριθμό 6 τοῦ Φλεβάρη, μιλώντας γιά τό βορειοατλαντικό σύμφωνο, πού τό θεωρεῖ σάν τό πρῶτο βῆμα γιά τή δημιουργία τῶν «Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Εὐρώπης», ἡ ἐφημερίδα ἐκφράζει τήν ἱκανοποίησή της γιά τό ὅτι οἱ ἄγγλοι «ἔχασαν σέ σημαντικό βαθμό τήν ὑπερηφάνειά τους» καί καλεῖ τούς λαούς τῆς Εὐρώπης «νά ξεχάσουν τήν ἐθνική περηφάνεια».

Βέβαια, οἱ ὑπερασπιστές τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ σ᾽ αὐτή τήν περίπτωση μέ κάθε τρόπο ἀναφέρουν «τό ἀμερικάνικο πρότυπο ζωῆς» ἐκθέτοντας τό καθεστώς τῶν Ε.Π.Α. σάν «ἀνώτερο πρότυπο» δημοκρατίας, μέ κάθε τρόπο περιγράφοντας τούς ἀμερικάνους σάν ἐκπρόσωπους τῆς «ἀνώτερης ράτσας» προορισμένης νά κυριαρχήσει πάνω σ᾽ ὅλους τούς ἄλλους λαούς. Οἱ νόμοι τοῦ Λίντς, ἡ θηριωδία τῶν «Κού—Κλούξ—Κλάν», ἡ ἀπάνθρωπη καταπίεση 13.000.000 νέγρων, τά φασιστικά «κατορθώματα» τῆς λεγόμενης ἐπιτροπῆς τῶν ἀντιαμερικανικῶν ἐνεργειῶν ὅλα αὐτά ἐμφανίζονται σάν «ἀνώτερο ἐπίπεδο πολιτισμοῦ». Ὁ ἐκφυλιζόμενος ἀστικός πολιτισμός δέν εἶναι τίποτα ἄλλο καί δέν μπορεῖ νά δώσει στήν ἀνθρωπότητα ἐκτός ἀπό σκοτάδι, τή μισανθρωπεία καί τό θηριώδη σωβινισμό.

Οἱ ἰδεολόγοι τῆς ἰμπεριαλιστικῆς ἀντίδρασης προσπαθοῦν νά παρουσιάσουν τήν πραγματικά ἐπιθετική πορεία τῶν ἀμερικάνικων δεξιῶν κύκλων καί τήν τάση τους γιά ὑποδούλωση τῶν λαῶν σάν «νομοτέλεια» τοῦ κινήματος τῆς ἱστορίας, σάν «θέληση» τῆς ἱστορικῆς ἀναγκαιότητας.

Αὐτή ἡ προπαγάνδα βρίσκει πλήρη ὑποστήριξη ἀπό τήν πλευρά τῶν ἀστικῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν πού παρέδωσαν τίς χῶρες τους στήν ὑποδούλωση τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ τῶν Ε.Π.Α. Οἱ ἀντιδραστικοί πολιτικοί, οἱ δημοσιογράφοι, κοινωνιολόγοι καί φιλόσοφοι, οἱ ἀρχηγοί τῶν δεξιῶν σοσιαλιστῶν—ὅλες οἱ σκοτεινές δυνάμεις τοῦ καπιταλιστικοῦ κόσμου συναγωνίζονται, (ἁμιλλῶνται) στή σκοτεινή αὐτή ὑπόθεση, ἐλπίζοντας, πώς μέ τή βοήθεια τῆς κοσμοπολιτικῆς προπαγάνδας νά λυγίσουν τή θέληση τῶν λαῶν ν᾽ ἀντισταθοῦν ἐνάντια στήν ἀμερικάνικη ἐπίθεση.

Σπρώχνοντας τούς λαούς στίς λαβίδες τοῦ Βορειοατλαντικοῦ συμφώνου, πού κατευθύνεται ἐνάντια στήν Ε.Σ.Σ.Δ. καί τίς χῶρες τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας, θέτοντας μέ τή βοήθεια τοῦ «σχεδίου Μάρσαλ» ὁλόκληρες χῶρες ὑπό οἰκονομική, πολιτική καί πολεμική ἐξάρτηση ἀπ᾽ τούς ἀμερικάνους μονοπωλιστές, οἱ κήρυκες τῆς παγκόσμιας κυριαρχίας τῶν Ε.Π.Α. σ᾽ ὅλα τά διαπασῶν διαλαλοῦν ὅτι εἶναι καιρός οἱ λαοί νά ξεχάσουν τήν ἐθνική τους κυριαρχία. Αὐτή ἡ προπαγάνδα ἔχει γιά σκοπό νά κρύψει τή νέα προδοσία τῶν ἀστικῶν κυβερνήσεων καί τῶν ὑπηρετῶν τους δεξιῶν σοσιαλιστῶν, πού ἐκφράζεται στήν ὑπογραφή τοῦ Βορειοατλαντικοῦ συμφώνου. «Πίσω ἀπό τήν πλάτη αὐτοῦ τοῦ συμφώνου—ἀναφέρεται στό ΜΙΔ(:) ΕΣΣΔ—δέν στέκονται μόνο οἱ δεξιοί ἐπιθετικοί κύκλοι τῶν ΕΠΑ καί ὄχι μόνο οἱ ὅμοιοί τους βρεττανοί ἐμπνευστές, ὅπως ὁ Τσώρτσιλ ἤ ὁ Μπέβιν, ἀλλά καί ὄχι λίγοι ἄλλοι κατώτεροι ἐμπρηστές πολέμου».

Ἡ προπαγάνδα τῶν κοσμοπολιτικῶν ἰδεῶν στά ἀστικά εὐρωπαϊκά κράτη ὅλο καί περισσότερο διευρύνεται. Ἄς πάρουμε λ.χ. τήν Ἀγγλία. Ἐδῶ πότε μαζεύουν «τούς μορφωμένους καί τούς φιλόσοφους» πού ἐμφανίζουν τόν κάθε πατριωτισμό σάν «προσκύνημα εἰδώλων», πότε τούς πουλημένους κονδυλοφόρους πού σάν τσιράκια τῆς ἰμπεριαλιστικῆς ἀντίδρασης, σέ παχουλούς τόμους ἀποδείχνουν ὅτι ὁ μεγαλύτερος ἐχθρός στό ἰδεολογικό μέτωπο εἶναι ὁ.. πατριωτισμός.

Ἐπιχειρώντας νά ἀνακατέψουν τά χαρτιά καί νά μεταμορφώσουν τούς ἑαυτούς των σέ ἀγωνιστές ἐνάντια στόν ἐθνικισμό, οἱ ἰδεολόγοι τοῦ κοσμοπολιτισμοῦ ὑποκριτικά χαρακτηρίζουν σάν ἐθνικιστές ὅλους ἐκείνους πού παλεύουν γιά τήν ἐθνική κυριαρχία καί ὑπερασπίζουν τήν πολιτική, οἰκονομική καί πνευματική ἀνεξαρτησία τῶν χωρῶν καί τῶν λαῶν. Γι᾽ αὐτό δημαγωγικά δηλώνουν ὅτι πρέπει νά σπάσει ὁ «οἰκονομικός ἐθνικισμός», ὑπονοώντας τήν οἰκονομική αὐτάρκεια τῶν κρατῶν καί τῶν λαῶν. Ἄλλοι κινητοποιοῦνται ἐνάντια στίς «ἰδέες τοῦ ἐθνικισμοῦ» ἐννοώντας τό δικαίωμα τῶν λαῶν στήν ἐθνική ἀνεξαρτησία.

Στήν πραγματικότητα ὅλοι αὐτοί οἱ ἀπολογητές τοῦ κοσμοπολιτισμοῦ ἐμφανίζονται σάν κήρυκες τοῦ πιό ἀφηνιασμένου ἐπιθετικοῦ ἐθνικισμοῦ τῶν ἰμπεριαλιστῶν τῶν Ε.Π.Α. καί τῆς Ἀγγλίας, ὅπου βρῆκαν ἄσυλο, ἐν τοιαύτῃ, ὅλοι οἱ σκοτεινοί ἄνθρωποι καί ἰδιαίτερα τά ὑπολείμματα τοῦ γερμανικοῦ φασισμοῦ. Οἱ ἰδεολόγοι τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ χαιρετοῦν τήν προ-

δοτική κλίκα τοῦ Τίτο, πού πῆρε τό δρόμο τοῦ ἀστικοῦ ἐθνικισμοῦ. Μέ σκοπό νά κλονίσουν τό δημοκρατικό καί ἀντιϊμπεριαλιστικό στρατόπεδο αὐτοί εἶναι ἕτοιμοι νά δώσουν ὁλόπλευρη βοήθεια γιά τή διάδοση τοῦ ἀστικοῦ ἐθνικισμοῦ πού ἐμφανίζεται σάν φορέας τῆς ἁρπαχτικῆς πολιτικῆς τῶν ἀγγλοαμερικάνων ἰμπεριαλιστῶν.

Εἶναι αὐτονόητο ὅτι μέ ἰδιαίτερη προθυμία δροῦν στό κοσμοπολιτικό πεδίο οἱ ἀληθινοί λακέδες τῆς μπουρζουαζίας-δεξιοί σοσιαλιστές, ὅλοι αὐτοί οἱ Μπλοῦμ, Ρέννερ, Σουμάχερ καί οἱ περί αὐτούς. Ἔτσι ὁ ἀρχηγός τῶν δεξιῶν σοσιαλιστῶν Κάρλ Ρέννερ διατείνεται ὅτι τάχα ἡ «τεχνική πρόοδος ἄρχισε τώρα νά ὑποσκάπτει τίς ἀρχές τοῦ ἐθνικοῦ κράτους». Ὁ Ρέννερ μέ σκοπό νά δημιουργήσει ἀληθοφάνεια στήν ἐπιχειρηματολογία πρός ὄφελος τοῦ ἀφηνιασμένου κοσμοπολιτισμοῦ σωρεύει τά ψέμματα τό ἕνα πάνω στό ἄλλο. Ὁ Ρέννερ ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ ἱερότητα τοῦ ἐθνικοῦ πολιτισμοῦ κλονίζεται ἀπ' ὅλες τίς πλευρές, καί προφητεύει τήν παρακμή τῆς ἐθνικῆς φιλολογίας γιατί ἡ φιλολογία... βλέπετε ἔγινε τώρα παγκόσμια. Εἶναι φανερό ὅτι δέν ὑπάρχει καί δέ μπορεῖ νά ὑπάρχει φιλολογία μή ἐθνική, ὅτι ἡ παγκόσμια φιλολογία δημιουργεῖται μέ τή συμβολή ὅλων τῶν ἐθνῶν. Ἀλλά τί μπορεῖ νά ξέρει ἀπ' αὐτά ὁ λακές τῶν ἀμερικανῶν ἰμπεριαλιστῶν Ρέννερ!

Οἱ ἀστοί κοσμοπολίτες διαδίδουν τή γεμάτη ἀποστροφή δουλικότητα μπροστά στίς Ε.Π.Α. πού κυνικά ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ ἀμερικάνικη ἐπέκταση εἶναι μέσο γιά τή διάδοση ὑψηλοῦ πολιτισμοῦ. Οἱ Γερμανοί φασίστες νά ποῦμε, ἐξίσου ξέρανε καλά ὅτι δέν μποροῦσαν νά προσαρτήσουν τούς λαούς χωρίς νά τούς καταστρέψουν τήν ἐθνική αὐτεπίγνωση. Ἰδιαίτερα οἱ φασίστες προσπαθοῦσαν μέ ὅλους τούς τρόπους, ἠθικά νά ἀφοπλίσουν τούς λαούς. Οἱ σημερινοί κοσμοπολίτες ἀνοιχτά παραδέχονται ὅτι οἱ χιτλερικοί, ἐπιβάλλοντας τήν ἀποτρόπαια «νέα τάξη» καθοδηγοῦνταν ἀπό τή «θέληση τῆς ἱστορίας» καί ὅτι τώρα αὐτή ἡ «θέληση τῆς ἱστορίας» προόρισται νά τήν πραγματοποιήσουν οἱ ἀγγλοαμερικάνοι ἰμπεριαλιστές. Οἱ σύγχρονοι ἰδεολόγοι τοῦ ἀστικοῦ κοσμοπολιτισμοῦ κάνουν τά ἴδια σκοτεινά σχέδια πού ἔκαναν οἱ ἰδεολόγοι τοῦ χιτλερισμοῦ.

III

Ἔχοντας σάν ἀσπίδα τούς διάφορους προδότες τῶν λαϊκῶν συμφερόντων, ἀπ' τήν κάθε φάρα τῶν Κουΐσλιγκς, ὑπηρέτες τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ, οἱ κοσμοπολίτες ἐπαινοῦν ὅλους τούς προδότες, ὅλους τούς αὐτόμολους καί τούς λιποτάχτες πού ξέχασαν τήν πατρίδα τους, μέ ἀναίδεια ἐμφανίζοντάς τους σάν «προοδευτικούς» ἀνθρώπους, εἶναι εὐνόητο ὅτι οἱ κύριοι ὀπαδοί τῶν ἀμερικανῶν «κοσμοπολιτῶν» εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ἐπαγγελματίες λιποτάχτες καί προδότες ἀπ' τίς γραμμές τῶν ἀντιλαϊκῶν πολιτικῶν ὁμάδων πού πέρασαν στήν ὑπηρεσία τῆς ἀμερικάνικης κατασκοπείας.

Περιμαζεύοντας γύρω τους ὅλα τά ἀποβράσματα καί παίρνοντας ὑπ' ὄψη στίς μαρσαλοποιημένες χῶρες τή «ροπή» γιά τή δημιουργία κάθε εἴδους εὐρωπαϊκῶν ὁμοσπονδιῶν. «Ἑνωμένες Πολιτεῖες τῆς Εὐρώπης» ἡ Οὐώλ Στρήτ ἐμφανίζει τό ὀνειροπόλο πρόγραμμα γιά τή δημιουργία τῆς λεγόμενης «παγκόσμιας κυβέρνησης», τῆς «ὑπερεθνικῆς κυβέρνησης» ἤ τοῦ «παγκόσμιου κράτους» πού πρέπει νά προσαρτήσει καί νά ὑπαγάγει σ' αὐτό ὅλα τά κράτη.

Περί αὐτοῦ μιλοῦν ὄχι μόνο οἱ κοινωνιολόγοι, δημοσιογράφοι, φιλόλογοι ἀλλά καί οἱ καθοδηγητές τῶν Ε.Π.Α. καί τῆς Ἀγγλίας.

Ὁ ἐπίσημος ἀντιπρόσωπος τῶν ΕΠΑ στόν ΟΕΕ Τζέσεπ ἀνοιχτά δήλωσε ὅτι τό βορειοατλαντικό σύμφωνο θά ὁδηγήσει στή δημιουργία τῆς «παγκόσμιας Κυβέρνησης». Ὁ λυσσασμένος ἐμπρηστής πολέμου Τσῶρτσιλ πού εἶναι ἕνας ἀπ' τούς ἐξέχοντες κήρυκες τῆς δημιουργίας τῶν «Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Εὐρώπης» ὑπολογίζει ὅτι οἱ ΕΠΑ καί οἱ Ἀγγλία τελικά μποροῦν νά εἰσαγάγουν τήν ἀρχή τῆς γενικῆς ὑπηκοότητας».

Ἤδη ἡ ἐφημερίδα «Στάρ» πού ἀναφέραμε παραπάνω σχολιάζοντας τό ρόλο τοῦ Βορειοατλαντικοῦ συμφώνου στή δημιουργία τῶν ΕΠ τῆς Εὐρώπης χωρίς δισταγμούς δηλώνει ὅτι ὁ «ἀκρογωνιαῖος λίθος σ' αὐτή τή συμφωνία εἶναι φυσικά ἡ Ἀμερική» καί ὅτι τά σύνορα μεταξύ τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν μπροστά στή δημιουργία τέτοιας ἕνωσης «σέ τελευταία ἀνάλυση δέν θά ἔχουν μεγαλύτερη σημασία ἀπ' ὅτι ἔχουν στίς Ἑνωμένες Πολιτεῖες.

Ὁ Ἄγγλος φιλόσοφος Μ. Ρόσσελ ἀνοιχτά γράφει ὅτι, μιλώντας γιά τό «Παγκόσμιο κράτος καί τήν «ὑπερεθνική κυβέρνηση πρέπει νά ἐννοοῦμε τό παγκόσμιο κράτος τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ.

Σπουδαῖο βῆμα στό δρόμο γιά τή δημιουργία αὐτῆς τῆς «παγκόσμιας κυβέρνησης ὅπως γράφει ὁ Α. Χάξλι, εἶναι ἡ δημιουργία τοῦ ὑπερδυναμικοῦ μονοπωλιακοῦ ἀτομικοῦ τράστ ὑπό τόν ἔλεγχο τῶν ΕΠ.Α. καί ἡ ἁρπαγή μ' αὐτό τό τράστ ὅλων τῶν ἀποθεμάτων τῶν οὐρανιούχων καί ἄλλων μετάλλων σ' ὅλη τή γήϊνη σφαῖρα.

Οἱ μορφωμένοι λακέδες τῶν Ἄγγλων ἰμπεριαλιστῶν δηλώνουν ὅτι ἡ τεχνική πλευρά τοῦ ζητήματος τῆς «παγκόσμιας κυβέρνησης» εἶναι ἤδη λυμένη στήν κρατική συγκρότηση τῆς βρεττανικῆς αὐτοκρατορίας, συνεπῶς μένει μόνο νά ὑπαχθοῦν ὅλοι οἱ ἀνεξάρτητοι λαοί στό ντομίνιον καί τίς ἀποικίες τοῦ βρεττανικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ.

Ἀντίθετα οἱ ἰδεολόγοι τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ, μέ τή σειρά τους, διαλαλοῦν ὅτι τό πρότυπο τῆς «παγκόσμιας κυβέρνησης» εἶναι οἱ Ε.Π.Α. καί μένει μόνο ὅλοι οἱ ἀνεξάρτητοι

λαοί καί χώρες νά ύπαχθοῦν στήν κατάσταση τῶν πολιτικῶν τοῦ Τεξάς ἤ τῆς Γιούτα.

Οἱ ἀστοί «θεωρητικοί» τοῦ διεθνοῦς δικαίου σέ πλήρη συμφωνία μέ τά καθήκοντα τῆς Οὐώλ Στρήτ ἐπεξεργαζόμενοι τίς κοσμοπολιτικές θεωρίες, ἐπιχειροῦν ν' ἀποδείξουν ὅτι ὑποκείμενο τοῦ διεθνοῦς δικαίου εἶναι ὄχι τά κράτη ἀλλά τά ξεχωριστά ἄτομα.

Σύμφωνα μ' αὐτές τίς θεωρίες δέν ὑπάρχουν οὔτε κυριαρχικά δικαιώματα τῶν κρατῶν καί λαῶν, οὔτε δικαιώματα ὑπηκοότητας οὔτε πατριωτικό καθῆκον, ὑπάρχουν μόνο ὁμάδες «ἀτόμων», «πολιτῶν τοῦ κόσμου», τούς ὁποίους εἶναι ἐλεύθεροι νά μεταχειρίζονται ὅπως θέλουν οἱ ἀμερικάνοι ἰμπεριαλιστές.

'Ανανεώνοντας τήν τάση τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ γιά τήν παγκόσμια κυριαρχία ἕνας ἀπό τούς ἀμερικάνους κήρυκες τοῦ κοσμοπολιτισμοῦ, ὁ Κόν, συκοφάντης τῶν λαῶν, γράφει ὅτι «ὑπάρχουν καθηκμασμένα ἄτομα καί λαοί πού δέν ἔχουν δικό τους τρόπο ζωή». Σέ ἀντίθεση μ' αὐτούς τούς «ταρηκμασμένους λαούς ὁ Κόν ἐξυμνεῖ κατά τόν πιό ὠμό φασιστικό τρόπο τούς λαούς «ἀνώτερου» τύπου, στούς ὁποίους «μερικά πανανθρώπινα χαρακτηριστικά ὑφίστανται ἰδιαίτερη ἐξέλιξη» δηλαδή οἱ λαοί αὐτοί εἶναι ἀπό τή φύση τους «κοσμοπολιτικοί» καί γι' αὐτό τάχα καλοῦνται νά παίξουν κυριαρχικό ρόλο. Τέτοια ναζίζουσα φυλετική θεωρία εἶναι προορισμένη νά ὑπηρετήσει τά συμφέροντα τῶν ἀμερικανῶν ἰμπεριαλιστῶν.

Μόνο ἡ ἐργατική τάξη, καθοδηγημένη ἀπό τήν κομμουνιστική πρωτοπορεία της κάνει συνεπή πάλη γιά τήν ἐθνική κυριαρχία ἐνάντια στούς ἰμπεριαλιστές ἅρπαγες πού ἀποπειρῶνται νά καταπατήσουν τήν ἐλευθερία καί ἀνεξαρτησία τῶν λαῶν.

Παλεύοντας ἐνάντια στά σχέδια τῆς ἰμπεριαλιστικῆς ἐπέκτασης καί ἐπίθεσης, σ' ὅλες τίς γραμμές οἱ ἐργαζόμενες μάζες τῶν ξένων χωρῶν βρίσκουν τό δοκιμασμένο ἀρχηγό στό πρόσωπο τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων. Τά κομμουνιστικά κόμματα ἑνώνουν τίς δυνάμεις τους πάνω στήν ἀρχή τῆς γενικῆς ἀντιιμπεριαλιστικῆς καί δημοκρατικῆς πλατφόρμας καί συγκεντρώνουν γύρω τους ὅλες τίς δημοκρατικές καί πατριωτικές δυνάμεις τῶν λαῶν».

Οἱ ἰδεολόγοι τῶν ἀγγλοαμερικάνων ἰμπεριαλιστῶν δέν θά μπορέσουν νά ξεγελάσουν τούς λαούς μέ τό φύλλο συκῆς τοῦ κοσμοπολιτισμοῦ. Γι' αὐτό μαρτυρεῖ ἡ μεγαλειώδης ἀνάπτυξη τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ κινήματος τῶν καταπιεζομένων λαῶν τῆς Εὐρώπης καί τῆς 'Ασίας, πού ἀγωνίζονται ἐνάντια στόν ἰμπεριαλισμό γιά τή λευτεριά καί ἀνεξαρτησία τους.

IV

Τό Μπολσεβίκικο κόμμα σ' ὅλη τήν πορεία τῆς δράσης του ἀποφασιστικά πάλαιψε καί παλεύει ἐνάντια στόν ἀστικό ἐθνικισμό, ἐνάντια στίς μικρότερες ἐκδηλώσεις τοῦ κοσμοπολιτισμοῦ; ἐνάντια στόν ἐθνικό μηδενισμό σ' ὅλες του τίς ἀπόψεις καί τίς μορφές. 'Ο Λένιν καί ὁ Στάλιν διδάσκουν ὅτι ὁ διεθνής πολιτισμός δέν εἶναι μή ἐθνικός.

Οἱ μεγάλοι ἀρχηγοί μας ἀδιάκοπα ἀνάθρεψαν τό σοβιετικό λαό στό πνεῦμα τῆς ἀγάπης πρός τή σοσιαλιστική πατρίδα, στό πνεῦμα τοῦ δημιουργικοῦ σοβιετικοῦ πατριωτισμοῦ. 'Η ἀγάπη τῆς ἐργατικῆς τάξης πρός τή δική της χώρα στούς ἐργαζόμενους ὀργανικά, συνδέεται μέ τό διεθνισμό, μέ τό σεβασμό τῶν δικαιωμάτων καί τῆς ἐλευθερίας τῶν ἄλλων λαῶν. 'Ο σ. Στάλιν ἔδειξε σέ τί συνίσταται ἡ σοβιετική ἰδεολογία τῆς φιλίας τῶν λαῶν καί πόση ἀξεπέραστη ἀπόσταση βρίσκεται ἀνάμεσα στόν προλεταριακό διεθνισμό καί τόν ἀστικό κοσμοπολιτισμό: «Οἱ σοβιετικοί ἄνθρωποι ξέρουν ὅτι κάθε ἔθνος μικρό ἤ μεγάλο—ἔχει τίς δικές του ἰδιαίτερες ἰδιομορφίες, τό ἰδιαίτερό του πού ἀνήκει μόνο σ' αὐτό καί πού δέν ὑπάρχει σ' ἄλλα. Αὐτές οἱ ἰδιομορφίες συνίστανται στή συμβολή πού εἰσάγει τό κάθε ἔθνος στό γενικό θησαυροφυλάκιο τοῦ παγκόσμιου πολιτισμοῦ, καί πού τόν συμπληρώνει καί τόν πλουτίζει».

'Ακολουθώντας τή διδασκαλία τοῦ Λένιν καί τοῦ Στάλιν τό κόμμα τῶν μπολσεβίκων, ὁ σοβιετικός λαός κάνουν ἀνυποχώρητη πάλη ἐνάντια στή δουλικότητα μπροστά στό ξένο, ἐνάντια στόν ἀστικό ἐθνικισμό καί τόν κοσμοπολιτισμό. Αὐτή ἡ πάλη ἔχει μεγάλη σημασία γιά ὅλο τό δημοκρατικό καί ἀντιιμπεριαλιστικό στρατόπεδο. Δυνατό πνευματικό ὅπλο σ' αὐτή τήν πάλη εἶναι ἡ μαρξιστική λενινιστική θεωρία πού ξεσκεπάζει σάν ἐθνικισμό σωβινισμό ὅπως καί σάν ἐθνικό μηδενισμό τόν ἀστικό κοσμοπολιτισμό. Πιό δραστικό ὅπλο εἶναι ἡ ἐπεξεργασμένη ἀπό τόν Λένιν καί τό Στάλιν θεωρία γιά τό ἐθνικό ζήτημα.

Σέ ἀντίθεση πρός τόν ἀστικό ἐθνικισμό, σωβινισμό, τήν περιφρόνηση τῆς μπουρζουαζίας πρός ὅλους τούς λαούς, σέ ἀντίθεση πρός τίς ἀπόψεις πού ἀρνοῦνται τό ἐθνικό καί ἀνεξάρτητο κράτος πού ἀποτελεῖ τό χαρακτηριστικό σημεῖο τῆς σύγχρονης ἰδεολογίας τῆς ἀμερικάνικης μπουρζουαζίας, ἡ σοβιετική ἰδεολογία, εἶναι ἡ ἰδεολογία τῆς ἐξέλιξης τοῦ σοβιετικοῦ πατριωτισμοῦ καί τῆς φιλίας τῶν λαῶν, ἰδεολογία τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ, ἰδεολογία τῆς ἐλευθερίας καί ἰσοτιμίας τῶν λαῶν, τῆς πάλης γιά τήν ἀκμή τῶν δημιουργικῶν δυνάμεων τῶν λαῶν, γιά τόν πλήρη πνευματικό πλοῦτο τῆς ἀνθρωπότητας ἐνάντια στήν καταστρεπτική ἐπίδραση τοῦ ἀστικοῦ πολιτισμοῦ πού πεθαίνει.

Οἱ 'Αμερικανοί καί ἄγγλοι ἰμπεριαλιστές καί οἱ ἑκούσιοι καί ἀκούσιοι πράκτορες δουλικά συμπεριφερόμενοι πρό τοῦ ἀστικοῦ πολιτισμοῦ πού σαπίζει, θέλουν, μέ τή βοήθεια τῆς προπαγάνδας τοῦ κοσμοπολιτισμοῦ νά μειώ-

ΜΑΟ-ΤΣΕ-ΤΟΥΓΚ

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ

(ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΚΘΕΣΗ ΑΠΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΠΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟ ΦΛΕΒΑΡΗ ΤΟΥ 1949)

Τή στιγμή πού ὁ λαϊκός ἀπελευθερωτικός στρατός τῆς Κίνας προχωρεῖ ἀκάθεχτος πρός τή νίκη, τή στιγμή πού, ἀφοῦ κατέλαβε τήν πρωτεύουσα τῆς Κίνας τό Νανκίν, βρίσκεται στά πρόθυρα τῆς Σαγκάης, ἡ δημιουργική μελέτη καί ἐμβάθυνση στό βιβλίο τοῦ Μάο Τσέ Τούνγκ, ἀποχτᾶ ξεχωριστό ἐνδιαφέρον. Ἡ κατάχτηση τῆς σταλινικῆς πολεμικῆς ἐπιστήμης ἀπό τα στελέχη τοῦ ΔΣΕ εἶναι ἕνα σοβαρό καθῆκον πού οἱ ἴδιες οἱ ἀνάγκες τοῦ ἀγώνα μας τό ἐπιβάλλουν καί πού τόσο ἔντονα τό Κόμμα μας τό τοποθετεῖ σήμερα στήν πρώτη γραμμή. Ἀπό τήν ἄποψη αὐτή τό μικρό, ἀλλά τόσο περιεχτικό σέ νοήματα βιβλίο τοῦ ἡγέτη τοῦ λαοῦ τῆς Κίνας πολλά ἔχει νά διδάξει τά στελέχη μας.

Ἡ πρώτη ἐντύπωση πού ἀποκομίζει κανένας ἀρχίζοντας νά διαβάζει αὐτό τό βιβλίο εἶναι ἡ διαλεχτική σκέψη πού τό διακρίνει, τά συμπυκνωμένα του νοήματα πού διατυπώνονται — παρά τήν ὄχι καλή μετάφραση σέ πολλά σημεῖα — μέ μεγάλη ἀπλότητα. Καί ὅσο προχωρεῖς στή μελέτη αὐτοῦ τοῦ βιβλίου τόσο βλέπεις τή βαθειά φιλοσοφική διαλεχτική σκέψη τοῦ συγγραφέα νά διαποτίζει ὅλο τό βιβλίο. Σέ ὁρισμένα μάλιστα σημεῖα ἡ διατύπωση τῶν νοημάτων ἔχει τέτοια συντομία καί συνεχτικότητα πού σοῦ θυμίζει γεωμετρικό τρόπο σκέψης· π.χ. στή σελίδα 29 στό κεφάλαιο «Ἡ στρατηγική καί οἱ ταχτικές μας» γράφει, σύντομα καί ἐπιγραμματικά:

«Τά τέσσερα βασικά χαραχτηριστικά τοῦ ἐπαναστατικοῦ πολέμου τῆς Κίνας εἶναι: Μιά πολιτικά κι' οἰκονομικά, ἀνώμαλα ἐξελιγμένη μισοαποικιακή χώρα τεράστιας ἔκτασης πού πέρασε μέσα ἀπό μιά μεγάλη ἐπανάσταση, ἕνας μεγάλος καί δυνατός ἐχθρός, ἕνας ἀδύνατος μικρός Κόκκινος Στρατός καί ἡ ἀγροτική ἐπανάσταση. Αὐτά καθορίζουν τίς ντιρεκτίβες γιά τόν ἐπαναστατικό πόλεμο τῆς Κίνας καί πολλές ἀρχές στή στρατηγική καί τίς ταχτικές του. Ἀπό τό πρῶτο καί τέταρτο χαραχτηριστικό βγαίνουν οἱ δυνατότητες γιά τόν Κόκκινο Στρατό νά ἀναπτυχθεῖ καί νά νικήσει τόν ἐχθρό του. Ἀπό τό δεύτερο καί τρίτο χαραχτηριστικό βγαίνουν οἱ δυνατότητες μιᾶς ἀργῆς ἀνάπτυξης τοῦ Κόκκινου Στρατοῦ καί μιᾶς καθυστερημένης νίκης πάνω στόν ἐχθρό. Αὐτό σημαίνει δυνατότητα παρατεταμένου πο-

---

σουν τό ρόλο τοῦ μεγάλου ρούσσικου λαοῦ, νά περιφρονήσουν τά μεγάλα κατορθώματα τοῦ σοσιαλισμοῦ στήν Ε.Σ.Σ.Δ., νά χαλαρώσουν τό σοβιετικό πατριωτισμό καί τή φιλία τῶν λαῶν, νά σβήσουν τή θέληση τοῦ σοβιετικοῦ λαοῦ στήν πάλη γιά τό δυνάμωμα τοῦ μεγαλείου τοῦ σοβιετικοῦ κράτους, νά κλονίσουν τήν πίστη στήν ἀνοικοδόμηση τοῦ κομμουνισμοῦ στή χώρα μας.

Ἀλλά οἱ ἄπατροι κοσμοπολίτες ἀποφασιστικά ξεσκεπάζονται στή χώρα μας καί ταρρώνονται στόν τοίχο.

Ὑπό τήν καθοδήγηση τοῦ μπολσεβίκικου κόμματος, ὑπό τήν ἀρχηγία τοῦ μεγάλου Στάλιν ὁ σοβιετικός λαός δημιούργησε τό πιό πρωτοπόρο στόν κόσμο κοινωνικό καί κρατικό καθεστώς, τόν πιό πρωτοπόρο πολιτισμό — ἐθνικό στή μορφή καί σοσιαλιστικό στό περιεχόμενο [illegible] σοσιαλισμοῦ στή χώρα μας ἐμπνέει ὅλη τήν προοδευτική ἀνθρωπότητα στήν πάλη της ἐνάντια στόν καπιταλισμό πού σαπίζει. Στή γιγάντια πείρα τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. διδάσκονται οἱ χῶρες τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας πού μπῆκαν στό δρόμο τῆς ἀνοικοδόμησης τοῦ σοσιαλισμοῦ.

Ὁ σοβιετικός λαός πραγματοποιεῖ τήν ἀδιάκοπη μετάβαση ἀπό σοσιαλισμό στόν κομμουνισμό πετυχαίνοντας ὅλο νέες καί νέες νίκες. Γιά τήν κατάχτηση αὐτῶν τῶν νικῶν ἀποφασιστικό ρόλο ἔπαιξε ὁ μεγάλος ρούσσικος λαός, τό πιό ἐπαναστατικό στόν κόσμο ρούσικο προλεταριάτο, καθοδηγημένο ἀπό τό Κόμμα τοῦ Λένιν—Στάλιν.

Ἡ Ε.Σ.Σ.Δ. εἶναι τό φρούριο τοῦ προηγμένου πολιτισμοῦ, φρούριο τοῦ ἀντικαπιταλισμοῦ, ἐλπιδοφόρο στήριγμα τῆς ἐλευθερίας καί τῆς δημοκρατίας, τῆς ἀνεξαρτησίας [illegible] τῶν λαῶν.

λέμου καί μέ στραβοτιμονιές υπάρχει δυνατότητα αποτυχίας.

Αυτές είναι οί δυό όψεις τοῦ ἐπαναστατικοῦ πολέμου τῆς Κίνας. Ἡ ταυτόχρονη ὕπαρξη καί τῶν δυό σημαίνει δυσκολίες μέσα σέ εὐνοϊκές συνθῆκες. Αὐτός είναι ὁ θεμελιώδικος νόμος τοῦ ἐπαναστατικοῦ πολέμου τῆς Κίνας ἀπ' ὅπου βγαίνουν πολλοί ἄλλοι νόμοι του. Ὁμολογουμένως βρίσκεται ὁ καθένας σέ δύσκολη θέση ὅταν θελήσει νά διαλέξει κάτι ἀπό τό βιβλίο αὐτό γιά νά δείξει αὐτό πού λέχθηκε στήν ἀρχή, γιατί τό βιβλίο ὁλόκληρο εἶναι γεμάτο ἀπό γενίκευση καί διαλεχτική σύνθεση τῆς αἱματηρῆς πείρας τοῦ πρώτου 10χρονου πολέμου τῆς Κίνας (1927-1936).

* * *

Τό βιβλίο αὐτό ὅπως ἀναφέρεται, σέ σημείωση τοῦ συγγραφέα, γράφτηκε τό Φθινόπωρο τοῦ 1936 καί προοριζότανε γιά διδαχτικό βιβλίο στήν Ἀκαδημία τοῦ Κόκκινου Στρατοῦ. Τό περιεχόμενό του είναι «τά ἀποτελέσματα μιᾶς μεγάλης συζήτησης καί ἐκφράζει μιά γραμμή σκέψης ἐνάντια σέ μιά ἄλλη». (Ἐδῶ ὁ συγγραφέας ἐννοεῖ τήν πάλη πού διεξήχθηκε μέσα στίς γραμμές τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Κίνας ἐνάντια στό δεξιό καί ἀριστερό ὀππορτουνισμό). Τό βιβλίο εἶναι χωρισμένο σέ πέντε κεφάλαια:

1ο Πῶς νά μελετᾶμε τόν πόλεμο.

2ο Τό Κομμουνιστικό Κόμμα τῆς Κίνας καί ὁ ἐπαναστατικός πόλεμος τῆς Κίνας.

3ο Χαραχτηριστικά τοῦ ἐπαναστατικοῦ πολέμου τῆς Κίνας.

4ο Κυριώτερες μορφές τοῦ ἐπαναστατικοῦ πολέμου τῆς Κίνας.

5ο Ἡ στρατηγική ἀντεπίθεση.

Ἄς δοῦμε καί ξεχωριστά κάθε ἕνα κεφάλαιο.

* * *

Στό πρῶτο κεφάλαιο ὁ συγγραφέας κάνει μιά εἰσαγωγή γιά τούς νόμους τοῦ πολέμου. Δέ χρειάζεται λέει νά μελετήσουμε ἁπλῶς τούς νόμους τοῦ πολέμου γενικά, οὔτε τούς νόμους ἑνός ἐπαναστατικοῦ πολέμου, ἀλλά τούς νόμους τοῦ κινέζικου ἐπαναστατικοῦ πολέμου. Μ' αὐτό ὁ συγγραφέας θέλει νά χτυπήσει τό δογματισμό, τό σχηματικό τρόπο τῆς σκέψης, πού περιέχουν οἱ στρατιωτικοί κανονισμοί, αὐτούς πού θέλουν νά μελετοῦν τόν πόλεμο ἀντιγράφοντας τήν πεῖρα ἄλλων πολέμων καί μηχανικά θέλουν νά τήν μεταφέρουν στίς δικές τους συνθῆκες.

Ἄν ἀκολουθήσουμε (τούς νόμους τοῦ πολέμου γενικά ἤ τούς νόμους ἄλλων ἐπαναστατικῶν πολέμων) «μέ ἀκρίβεια χωρίς τήν παραμικρή ἀλλαγή στή φόρμα ἤ στό περιεχόμενο θά κάνουμε σά νά κόβαμε τά πόδια μας γιά νά τά κάνουμε νά ταιριάξουν σέ μικρά παπούτσια καί θά καταλήγαμε σέ ἧττα».

Ἔτσι ἀπό τήν πρώτη στιγμή καί ὁ ἀναγνώστης ἐδῶ σ' ἐμᾶς ὁ μαχητής καί στέλεχος τοῦ ΔΣ- διαβάζοντας αὐτό τό βιβλίο δέν πρέπει νά ξεχνάει ὅτι ὅσα γράφονται ἐκεῖ μέσα ἀφοροῦν τόν κινέζικο ἐπαναστατικό πόλεμο καί μάλιστα στήν περίοδο πού ὁ Κόκκινος Στρατός τῆς Κίνας βρισκότανε σέ στρατηγική ἄμυνα. Καί ἑπομένως δέν πρέπει μηχανικά νά μεταφέρει αὐτά πού θά διαβάσει στόν δικό μας ἐπαναστατικό πόλεμο, ἀλλά δημιουργικά, κριτικά καί διαλεχτικά νά τά δεῖ καί νά τά χρησιμοποιήσει.

«Κάθε κράτος ἤ ἔθνος ἔχει τά δικά του ξεχωριστά χαραχτηριστικά μέ τά δικά του ξεχωριστά χαραχτηριστικά σέ νόμους πολέμου πού δέν μποροῦν νά ἀντιγραφοῦν ἀπό τό ἕνα στό ἄλλο. Μελετώντας τούς νόμους τοῦ πολέμου σέ διάφορα στάδια, μέ διάφορο χαραχτῆρα, ἀπό διάφορες περιφέρειες καί ἀπό διάφορα ἔθνη πρέπει νά συγκεντρώνουμε τήν προσοχή μας στά ἀντίστοιχα χαραχτηριστικά τους καί τήν ἀντίστοιχη ἐξέλιξή τους καί νά ἀπορρίπτουμε μηχανιστικές θεωρίες στήν ἐπιστήμη τοῦ πολέμου», γράφει ὁ συγγραφέας. Μιλώντας δέ γιά τήν πρόοδο καί ἐξέλιξη πού παρουσιάζει ἕνας πόλεμος καί ἕνας ἐπαναστατικός στρατός καί τοποθετώντας μέσα σ' αὐτήν τήν ἐξέλιξη τά στελέχη γράφει: «Ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι πού προσκολλοῦνται σ' ἕνα μοναδικό ταλέντο σέ μιά δοσμένη ἀντίληψη καί δέν κάνουν ποτέ καμμιά πρόοδο, μποροῦν νά ἀποδίδουν γιά τήν ἐπανάσταση σ' ἕνα δοσμένο τόπο καί δοσμένο χρόνο, ἀλλά ἡ συμβολή τους εἶναι περιορισμένη. Θέλουμε διοικητές πού μποροῦν νά δώσουν μεγαλύτερη συμβολή. Ὅλοι οἱ νόμοι καθοδήγησης πολέμου ἐξελίσσονται σύμφωνα μέ τήν ἐξέλιξη τῆς ἱστορίας καί τοῦ ἴδιου τοῦ πολέμου. Τίποτα στόν κόσμο δέν μένει σταθερό». Σπουδαία καί σημαντική ὑπόμνηση γιά ὅλα τά στελέχη παληά εἴτε καινούργια. Τό εἰσιτήριο τοῦ παρελθόντος δέν φτάνει γιά νά περάσεις στό παρόν καί τό μέλλον.

Πιό κάτω ὁ συγγραφέας γεμάτος αἴσθημα γράφει: «Ὁ πόλεμος, αὐτό τό τέρας ἀνθρώπινης ἀδελφοκτονίας θά σβέσει μέ τήν κοινωνική πρόοδο τοῦ ἀνθρώπου καί αὐτό θά ρθεῖ πάνω κάτω στό κοντινό μέλλον. Ἀλλά ὑπάρχει μονάχα ἕνας τρόπος νά γίνει αὐτό. Π ό λ ε μ ο ς ἐ ν ά ν τ ι α σ τ ό ν π ό λ ε μ ο. Ἕνας στατικός πόλεμος ἐνάντια στόν ἀντιεπαναστατικό πόλεμο», καί πιό κάτω. «Ἡ μελέτη μας πάνω στούς νόμους ἐπαναστατικοῦ πολέμου ἀρχίζει ἀπό τήν ἐπιθυμία μας νά βάλουμε τέρμα σ' ὅλους τούς πολέμους». Καί μ' αὐτό τό πνεῦμα συνεχίζει.

Ἐξετάζοντας τίς προβλήματα μελέτης γύρω ἀπό τόν πόλεμο γενικά καί τήν μελέτη ... κατάσταση καθορίζει τό ... στρατηγικῆς καί ταχτικῆς ἐπιστήμης.

«Μιά μελέτη τῶν νόμων γιά νά καθοδηγήσει κινένας μιά κατάσταση συνολικοῦ πολέμου (πολέμου σ' ὅλη τή διάρκειά του ἤ σ' ἕνα

μεγάλο στάδιό του) έρχεται κάτω από τό σκο-
πό τής στρατηγικής επιστήμης. Μιά μελέτη τών
νόμων γιά νά καθοδηγήσει κανένας μιά μερι-
κή πολεμική κατάσταση, έρχεται κάτω από τό
σκοπό τής επιστήμης εκστρατείας καί ταχτικής.
Κείνο πού χρειάζεται ένας διοικητής είναι νά
έχει γνώση τής πολιτικής εξέλιξης ενός πολέ-
μου καί μέσα σ' αυτήν νά τοποθετεί μιά μερι-
κή επιχείρηση. Δέν θά πρέπει όμως νά ξεχνάει
πώς τό όλο (αντικείμενο τής στρατηγικής επι-
στήμης) δέ μπορεί νά χωριστεί από τα μέρη
του (αντικείμενο ταχτικής) νά δοθεί μονάχο
του. Τό όλο είναι καμωμένο από όλα τά μέ-
ρη του. Μ' αυτό ό συγγραφέας θέλει νά δεί-
ξει τήν αλληλοεπίδραση καί σχέσεις πού έχουν
ο μερικώτερες ενέργειες μέ τή γενικώτερη έ-
πιδίωξη είναι αυτό πού τονίζει τό κόμμα μας,
ότι τό κάθε στέλεχος καί μέλος τού ΔΣ πρέ-
πει νά έχει ένα στρατηγικό προσανατολισμό
καί μέσα σ' αυτόν νά βλέπει τίς δικές του ε-
νέργειες καί πράξεις.

Καί καταλέγοντας στό σημείο αυτό ό Μάο-
Τσε Τούγκ γράφει: «Μέ άλλα λόγια τό καθή-
κον μιάς στρατηγικής μελέτης ή μιάς μελέτης
τής φυσικής πορείας μιάς συνολικής πολεμικής
κατάστασης είναι νά λύσει όλα τά σοβαρά καί
αναγκαία προβλήματα τού πολέμου ή τών επι-
χειρήσεων ανεβάζοντάς τα σέ μιά ανώτερη
βαθμίδα αρχών».

Κι' από δώ έτσι τώρα ξεπηδά ή ανάγκη τής
γενίκευσης τής σύνθετης τής πείρας, ή ανάγκη τής
κατάχτησης τής πολεμικής επιστήμης. Φυσικά
αυτό δέν είναι αρκετό γιά τήν πετυχημένη δι-
εξαγωγή τού πολέμου. Γιατί υπάρχει διαφορά
ανάμεσα στή μελέτη, σ' αυτό πού έμαθες καί σ'
αυτό πού εφαρμόζεις κάθε φορά συγκεκριμμένα.
«Τό νά μάθεις είναι δύσκολο, αλλά τό νά ε-
φαρμόσεις αυτό πού έμαθες είναι ακόμα πιό
δύσκολο. Ή στρατιωτική επιστήμη στήν αίθου-
σα τού σχολείου ή σ' ένα βιβλίο μπορεί νά κα-
ταχτηθεί από πολύ κόσμο, αλλά σέ συγκεκριμ-
μένο πόλεμο, άλλοι χάνουν ενώ άλλοι κερ-
δίζουν».

Τί είναι κείνο πού κάνει τή διαφορά; ρωτάει ό
συγγραφέας.

«Ρεαλιστικά δέ μπορούμε νά ζητάμε από ένα
στρατηγό νά κερδίζει όλες τίς μάχες. Αυτό πο-
τέ δέ συνέβηκε σ' όλη τήν ιστορία. Εκείνο
πού ζητάμε είναι ένας Διοικητής νά είναι καί
φρόνιμος καί θαρραλέος καί γενικά νά κερδί-
ζει μάχες στήν πορεία ενός πολέμου. Γιά νά
τό κατορθώσει αυτό υπάρχει μιά μέθοδος πού
πρέπει νά μαθευτεί καί αυτή είναι μιά μέθ-
οδος μάθησης καί εφαρμογής, είναι μιά μέθοδος
πού θάπρεπε νά χρησιμοποιείται καί στή διάρ-
κεια τής μάθησης καί στή διάρκεια τής εφαρ-
μογής. Πώς νά χρησιμοποιήσουμε αυτή τή μέ-
θοδο: Αυτό σημαίνει νά καταχτήσουμε βαθειά
γνώση απ' όλες τίς απόψεις τής κατάστασης ά-
ναμεσά μας καί στόν εχθρό, νά ανακαλύψου-
με τούς νόμους πού καθορίζουν τή δράσι, καί
στίς δυό παρατάξεις καί νά εφαρμόσουμε αυ-
τούς τούς νόμους στή δική μας δράση».

Φυσικά μέσα στήν πορεία δέ μπορεί παρά νά
γίνουν καί λάθη. Καί μέ μεγάλο βάθος καθο-
ρίζει τή φύση αυτών τών λαθών: «Πώς δια-
πράττονται υποκειμενικά σφάλματα: Είναι οι
συνέπειες από τέτοιες διαθέσεις δυνάμεων καί
διοίκησης σέ πόλεμο ή σέ μάχη πού δέν ται-
ριάζουν μέ τίς συνθήκες τόπου καί χρόνου. Εί-
ναι ή δυσαρμονία, ή ασυμφωνία καί ή αποσύν-
δεσια ανάμεσα στήν υποκειμενική διοίκηση καί
στίς αντικειμενικές πραγματικότητες, ή μ' άλλα
λόγια δέ μπορούν νά λύσουν τίς αντιθέσεις
ανάμεσα στό υποκειμενικό (σ' αυτό πού εμείς
φτιάχνουμε) καί στό αντικειμενικό (σ' αυτό πού
πρέπει καί χρειάζεται νά γίνει). Αυτό γίνεται
σέ κάθε ανθρώπινη ενέργεια. Ένας πόλεμος
ζητάει νά κερδηθούν περισσότερες νίκες ή νά
χαθούν λιγότερες μάχες». Τό βασικό στό πρό-
βλημα αυτό εδώ πάλι είναι νά συνταιριάζει
τό υποκειμενικό μέ τό αντικειμενικό.

Γιά παράδειγμα, όταν μιά ορισμένη πλευρά
τού εχθρού πού είναι ακριβώς τό αδύνατο του
σημείο διαλέγεται γιά σημείο επίθεσης κι' έ-
χουμε σάν αποτέλεσμα μιά επιτυχία, αυτό ση-
μαίνει αρμονία ανάμεσα στό υποκειμενικό καί
τό αντικειμενικό ή ανάμεσα στήν αναγνώριση,
στήν κρίση καί στήν απόφαση τού διοικητή από
τό ένα μέρος καί τής πραγματικότητας τού εχ-
θρού καί τής διάθεσης τών δυνάμεών του από
τό άλλο. Άν μιά άλλη πλευρά ή τό κέντρο
διαλέγεται γιά επίθεση καί αποτέλεσμα είναι
ήττα, τότε υπάρχει έλλειψη αρμονίας. Τέλεια
αρμονία ανάμεσα στήν υποκειμενική διοίκηση
καί στήν αντικειμενική κατάσταση σέ μιά σύγ-
κρουση πετυχαίνεται όταν ή επίθεση γίνεται τή
στιγμή πού χρειάζεται, οι εφεδρείες μπαίνουν
στή μάχη τότε πού είναι σωστό. Καί οι διαθέ-
σεις τών δυνάμεων γιά μάχες καί γιά επιχει-
ρησιακές ενέργειες είναι ευνοϊκές γιά μάς καί
δυσμενείς γιά τόν εχθρό».

Εκθέτοντας παρακάτω τά στοιχεία καί τίς
απαιτήσεις πού πρέπει νά συγκεντρώνει ένα
στρατιωτικό σχέδιο γράφει:

«Κάθε στρατιωτικό σχέδιο πρέπει νά στηρί-
ζεται σέ απαραίτητη αναγνώριση καί προσεκτι-
κή σκέψη πάνω στή δική σου κατάσταση καί
στήν κατάσταση τού εχθρού, όπως επίσης καί
πάνω στίς εσωτερικές σχέσεις ανάμεσα στα δυό
αυτά.

Κατανόηση μιάς κατάστασης απαιτείται όχι
μονάχα πριν συλληφθεί ένα στρατιωτικό σχέ-
διο αλλά, καί ύστερα απ' αυτό. Ή εφαρμογή,
ή εκτέλεση ενός σχεδίου από τήν αρχή ώς τό
τέλος μιάς πολεμικής κατάστασης είναι άλ-
λο προτσές. Αυτό είναι ένα καινούργιο προ-
τσές, ένα προτσές πράξης, τότε μπορεί νά ά-
μπαίνει τό πρόβλημα νά εξακριβώσεις άν οι
πραγματικότητες συμφωνούν μέ τό πρώτο πρ-

τούς (μελέτη σχεδίου). Όταν υπάρχει ἀσυμφωνία ἀνάμεσα σέ κεῖνα πού σχεδιάστηκαν καί στίς πραγματικότητες, ἔστω κι' ἄν αὐτή εἶναι μικρή, μιά καινούργια ἀπόφαση πρέπει νά παρθεῖ πάνω στή βάση μιᾶς νέας κρίσης σύμφωνα μέ τά νέα δοσμένα καί τό ἀρχικό πλάνο πρέπει νά ἀλλαχθεῖ γιά νά ταιριάσει μέ τή νέα κατάσταση. Μερικές τροποποιήσεις σχεδόν πάντα γίνονται σέ κάθε ἐπιχείρηση καί καμμιά φορά συμβαίνει νά γίνεται μιά ὁλοκληρωτική ἀλλαγή. Ἕνας θερμόαιμος πού δέν ξέρει πῶς ἤ δέν θέλει νά ἀλλάξει τό σχέδιο ἀλλά βαδίζει τυφλά θά χτυπήσει τό κεφάλι του στόν τοῖχο». Καί πιό κάτω δίνει ἀπάντηση σ' ἕνα ἐρώτημα πού ὑπάρχει γιά ἕνα λαϊκό στρατό πού τά στελέχη του δέν ἔχουν βγεῖ ἀπό ἀκαδημίες καί σχολειά.

«Διαβάζοντας βιβλία μαθαίνεις, ἀλλά ἡ πράξη εἶναι κι' αὐτή μάθηση καί εἶναι μάλιστα ἡ πιό σπουδαία μορφή μάθησης. Μαθαίνουμε τόν πόλεμο κυρίως ἀπό τόν πόλεμο». Αὐτό θᾶς ἀποτελέσει καί τό βασικό τρόπο γιά τήν κατάχτηση τῆς ἐπαναστατικῆς πολεμικῆς ἐπιστήμης στίς σημερινές συνθῆκες τοῦ ἀγώνα μας, καί γιά τά στελέχη τοῦ Δ.Σ.

«Ξέροντας τόν ἑαυτό σου καί τόν ἀντίπαλό σου πετυχαίνεις ἑκατό νίκες σέ ἑκατό μάχες» γράφει ἕνας μεγάλος στρατιωτικός εἰδικός τῆς Ἀρχαίας Κίνας, ἀναφέρει ὁ Μάο-Τσέ Τούγκ.

* * *

Ἀφοῦ στό δεύτερο καί τρίτο κεφάλαιο μιλάει σύντομα γιά τό ρόλο τοῦ ΚΚ Κίνας στόν ἐπαναστατικό πόλεμο καί τά χαραχτηριστικά τοῦ πολέμου στήν Κίνα περνάει στό τέταρτο κεφάλαιο γιά τίς μορφές τοῦ πολέμου στήν Κίνα, σέ σχέση μέ τίς κυκλώσεις ἐξόντωσης (ἕνα εἶδος ἐκκαθαριστικῶν ἐπιχειρήσεων πού τίς λένε οἱ μοναρχοφασίστες) πού ἀκολουθεῖ ὁ ἐχθρός. Στό σημεῖο αὐτό ὁ Μάο—Τσέ—Τούγκ ἀντιμετωπίζοντας διάφορες ὀππορτουνιστικές ἀπόψεις γράφει:

«Η γνώμη αὐτή εἶναι βασικά ἀπαράδεχτη γιά τόν Κόκκινο Στρατό, νά παίρνει ἀμυντικά μέτρα εἶναι ἐπίσης ὁλότελα λαθεμένο... εἶναι σωστό νά λέμε πώς μιά ἐπανάσταση ἤ ἕνας ἐπαναστατικός πόλεμος βρίσκεται σέ ἐπίθεση. Μιά ἐπανάσταση ἤ ἕνας ἐπαναστατικός πόλεμος ἀρχίζει ἀπό τό μηδέν τήν ὕπαρξή του, ἀπό τό μικρό στό μεγάλο, ἀπό τήν γέννηση στήν ἀνάπτυξη, ἀπό τήν ἔλλειψη πολιτικῆς ἐξουσίας στήν κατάχτηση πολιτικῆς ἐξουσίας, ἀπό τήν ἀπουσία τοῦ Κόκκινου Στρατοῦ στή δημιουργία του κι' ἀπό την ἀπουσία σοβιετικῶν περιφερειῶν στήν ἐγκατάστασή τους—σ' ὅλα αὐτά δέν ὑπάρχει οὔτε μιά μοναδική μέρα πού σ' αὐτή μᾶς ἐπιτρέπεται νά ποῦμε πώς βρισκόμαστε σέ ἁπλή ἄμυνα. Τέτοιες τάσεις πρέπει νά χτυπηθοῦν. Μιά ἐπανάσταση ἤ ἕνας ἐπαναστατικός πόλεμος βρίσκεται σ' ἐπίθεση. Κι' ὅμως ἔχει τήν ἄμυνά του καί τήν ὑποχώρησή του. Αὐτός εἶναι ὁ πιό σωστός τρόπος γιά νά διαπιστώσουμε τήν ἀλήθεια. Νά ἀμύνεσαι γιά νά ἐπιτεθεῖς, νά ὑποχωρεῖς γιά νά προχωρεῖς, νά παίρνεις μιά πλευρική διάταξη γιά νά πάρεις μιά μετωπική διάταξη καί νά κάνεις ζικ ζάκ γιά νά πᾶς κατ' εὐθεῖαν αὐτά εἶναι τά ἀπαραίτητα φαινόμενα στήν πορεία ἐξέλιξης κάθε γεγονότος. Η πρώτη διατύπωση (δηλαδή μιά ἐπανάσταση βρίσκεται σ' ἐπίθεση) εἶναι πολιτικά σωστή, ἀλλά στό στρατιωτικό πεδίο εἶναι λαθεμένη».

Ὁ ἀριστερός ὀππορτουνισμός τοῦ 1932 πού μηχανικά ἀπόκρουε στρατιωτικά ἀμυντικά μέτρα ἀποτελοῦσε ἕναν ἐξαιρετικά πιτιδιακίστικο τρόπο σκέψης.

* * *

Στό πέμπτο κεφάλαιο ἀφοῦ στήν ἀρχή μιλάει ὅτι δέν πρέπει κανένας νά ὑποτιμά τόν ἀντίπαλο εἴτε νά ὑπερτιμά τίς δικές του δυνάμεις γράφει γιά τήν ἐνεργητική ἄμυνα.

«Ἐνεργητική ἄμυνα λέγεται ἐπίσης καί ἐπιθετική—ἄμυνα ἤ ἄμυνα μέ πόλεμο ἀπόφασης. Παθητική ἄμυνα λέγεται ἐπίσης καί ἀπομονωτική ἤ καθαρή ἄμυνα, πού γι' αὐτό εἶναι ψεύτικη ἄμυνα. Μονάχα ἐνεργητική ἄμυνα εἶναι ἀληθινή ἄμυνα, εἶναι νά ἀμύνεσαι γιά νά ἀντεπιτεθεῖς, γιά νά προχωρεῖς». Καί πιό κάτω ἀπαντώντας στούς ὀππορτουνιστές γράφει.

«Ὁ Μάρξ εἶπε πώς ὕστερα ἀπό μιά ἐξέγερση δέν πρέπει νά ὑπάρχει οὔτε μιά στιγμή παύσης στίς ἐπιθέσεις.

Αὐτό σημαίνει πώς οἱ μάζες πού παίρνουν μέρος σέ μιά ἐξέγερση αἰφνιδιάζοντας τόν ἐχθρό δέν πρέπει νά ἐπιτρέψουν στήν κυρίαρχη τάξη καμμιά εὐκαιρία νά συγκρατήσει ἤ νά ξαναπάρει τήν πολιτική της ἐξουσία ἀλλά πρέπει νά χρησιμοποιήσουν τήν κατάλληλη στιγμή γιά νά ἐξαφανίσουν ριζικά τήν ἐξουσία τοῦ ἐσωτερικοῦ καθεστῶτος. Αὐτό εἶναι ἐντελῶς σωστό. Ἀλλά αὐτό δέν σημαίνει πώς ὅταν καί τά δυό μέρη βρίσκονται ἤδη σέ στρατιωτική ἀντιπαράθεση μέ τόν ἐχθρό ἔχοντας τήν ὑπεροχή, πού τό ἐπιτρέπει νά μᾶς πιέζει, ἐμεῖς δέ θά καταφύγουμε σέ ἀμυντικά μέσα. Μόνο ἕνας πρώτης τάξης τρελλός ἔχει τέτοια ἀντίληψη».

Πιό κάτω ἐκθέτοντας τούς ὅρους προετοιμασίας καί τή μελέτη γιά μιά δοσμένη ἐπιχείρηση γράφει.

«Δέ θά πρέπει νά ὑπάρχει ὑπερβολική ἐκτίμηση τῆς ἔντασης πού εἶχαν οἱ ἧττες τοῦ ἐχθροῦ στό παρελθόν. Ἀκόμα πρέπει νά δοθεῖ προσοχή στίς ἀντιθέσεις μέσα στό ἐχθρικό στρατόπεδο, στίς οἰκονομικές του δυσκολίες καί στά ἀποτελέσματα πού εἶχαν οἱ προηγούμενες ἧττες. Ἀπό τή δική μας πλευρά δέν πρέπει νά ὑπάρχει οὔτε ὑπερβολική ἐκτίμηση τῆς δύναμης τῶν προηγούμενων νικῶν μας, οὔτε ἀνεπαρκής ἐκτίμηση τῶν ἀποτελεσμάτων, πού εἶχαν οἱ ἧττες

πάνω στόν έχθρό».

Προχωρώντας παρακάτω ό Μάο-Τσέ Τούγκ έκφέρει τή γνώμη του γιά τή στρατηγική ύποχώρηση.

«Στρατηγική ύποχώρηση είναι ένα σχεδιασμένο στρατηγικό βήμα πού παίρνεται άπό μιά μικρότερη δύναμη πού άντιμετωπίζει έπίθεση μιάς άνώτερης δύναμης καί πού βρίσκει άδυναμία νά τή νικήσει άμέσως καί ύποχωρεί γιά νά διατηρήσει τή δύναμή της ώστε νά χτυπήσει τόν έχθρό στήν κατάλληλη στιγμή. Κι' άφοῦ άναφέρει μιά σειρά παραδείγματα στρατηγικών ύποχωρήσεων πού κατέληξαν στή συντριβή τοῦ άντίπαλου συνοψίζει μιά βασική άρχή τοῦ άντάρτικου πολέμου πού ταιριάζει στήν άρχή τοῦ πολέμου τής Κίνας.

«Ό έχθρός προχωρεί, έμείς ύποχωροῦμε. Ό έχθρός περιχαρακώνεται, έμείς χτυπάμε. Ό έχθρός είναι έξαντλημένος, έμείς έπιτιθέμαστε. Ό έχθρός ύποχωρεί, έμείς τόν κυνηγάμε»

Κι' άφοῦ έκθέτει τίς συνθῆκες κάτω άπό τίς όποίες πρέπει νά γίνεται μιά στρατηγική ύποχώρηση συνεχίζει:

«Ή πείρα είναι άπαραίτητη γιά τά στελέχη καί ή άποτυχία είναι στ' άλήθεια ή μητέρα τής έπιτυχίας». Στρατηγική ύποχώρηση άπαιτείται άπολύτως γιά νά περάσεις σέ άντεπίθεση καί άποτελεί κυρίως τήν πρώτη φάση τής στρατηγικής άμυνας. Αύτό πού είναι άποφασιστικό γιά όλόκληρη τή στρατηγική είναι έάν στήν έπόμενη φάση, στήν άντεπίθεση θάχουμε νίκη ή ήττα».

Σ τ ρ α τ η γ ι κ ή ά ν τ ε π ί θ ε σ η: «Μία άντεπίθεση δέν είναι άκριβώς έπίθεση. Οί άρχές τής άντεπίθεσης έφαρμόζονται στή διάρκεια τής έχθρικής έπίθεσης, ένώ οί άρχές τής έπίθεσης έφαρμόζονται όταν ό έχθρός είναι στήν άμυνα. Μ' αύτή τήν έννοια ύπάρχουν μερικές διαφορές άνάμεσα στά δυό».

Συνοψίζοντας δέ πιό κάτω τά συμπεράσματα άπό τήν πείρα τοῦ κινέζικου πολέμου γράφει:

«Ή πρώτη μάχη στήν άντεπίθεση έχει μεγάλες συνέπειες. Καί ή άποτυχία της ή έπιτυχία της έχει τρομαχτική έπίδραση σ' όλόκληρη τήν κατάσταση καί άκόμα σ' όλες τίς συγκρούσεις.

Ή πρώτη νίκη είναι έπιταχτικό καθῆκο.

Ή πρώτη μάχη πρέπει νά σχεδιαστεί σάν ένα όργανικό μέλος όλης τής έκστρατείας. Πρέπει νά δοθεί προσοχή στήν έπόμενη στρατηγική φάση τοῦ πολέμου. Ένας στρατηγός σέ μιά στρατηγική φάση θά πρέπει νά κυττάζει πολλές έπακόλουθες φάσεις ή τουλάχιστο τήν άμεσα έπερχόμενη φάση. Μιά γενική έκτίμηση καί μιά προοπτική είναι άπαραίτητη. Είναι καί πολιτικά καί στρατιωτικά έπιζήμιο νά κυττάς μπροστά σου μόνο ένα βῆμα».

Συνεχίζοντας πιό κάτω γιά τή σ υ γ κ έ ν τ ρ ω σ η σ τ ρ α τ ε υ μ ά τ ω ν λέει έπιγραμματικά.

«Ή στρατηγική μας είναι ένας έναντια σέ δέκα, ένώ ή ταχτική μας είναι δέκα έναντια σ' ένα. Τέτοια ένότητα άντιθέσεων είναι ένας άπό τούς νόμους μέ τούς όποιους ξεπερνάμε τόν έχθρό». Καί πιό κάτω. «Νικάμε πολλούς μέ λίγους αύτό είναι κείνο πού λέμε στούς κυβερνῆτες τής Κίνας σάν σύνολο. Όμως νικάμε λίγους μέ πολλούς. Αύτό είναι κείνο πού λέμε στόν έχθρό πού πολεμάει στό πεδίο τής μάχης».

Τό νά δίνουμε όμως μάχες μέ συγκέντρωση δυνάμεων ώστε νά άποχτοῦμε τήν ύπεροχή άπό τόν έχθρό «αύτό δέ σημαίνει έγκατάλειψη τοῦ παρτιζάνικου πολέμου σέ μικρή κλίμακα (μικροπόλεμου)». Ένας Κόκκινος Στρατός σάν κύρια δύναμη χωρίς ένα όπλισμένο λαό καί χωρίς έναν παρτιζάνικο πόλεμο σέ μικρή κλίμακα θάταν ένας πολεμιστής πού έχει μόνο ένα όπλο».

Καί τό βιβλίο τελειώνει μέ τόν πόλεμο έλιγμών καί τόν πόλεμο έξόντωσης πού τόσο άπλά έκτίθενται στίς σελίδες 78-89 τοῦ βιβλίου.

* * *

Προσπαθήσαμε νά δώσουμε έτσι μιά σύντομη είκόνα τοῦ έξαιρετικοῦ αύτοῦ βοηθήματος γιά τά στελέχη τοῦ ΔΣ. Σταθήκαμε κύρια στό πρῶτο μέρος τοῦ βιβλίου γιά νά δώσουμε τή μέθοδο γιά τήν όποία μελετάει τά προβλήματα ό συγγραφέας. Φυσικά ή τέτοια έκθεση δέ λύνει τό ζήτημα τής άξιοποίησης αύτοῦ τοῦ βιβλίου. Γιατί άπό κάθε του κεφάλαιο, άπό κάθε του παράγραφο μποροῦν νά γεννηθοῦν μιά σειρά προβλήματα πού μποροῦν νά μετουσιωθοῦν μέ τήν πείρα πού ό καθένας διαθέτει. Μελετώντας κανένας αύτό τό βιβλίο μπορεί νά κάνει τοῦτες τίς σκέψεις.

Ή 5η Όλομέλεια τής Κ. Ε. τοῦ Κόμματός μας μέ τίς άποφάσεις της όπλισε τό Κόμμα μέ τά άπαραίτητα όπλα για νά όδηγηθεί ό λαός μας πρός τή νίκη. Οί άποφάσεις αύτές άπόλυτα σύμφωνες μέ τήν άντικειμενική πραγματικότητα μάς έκφράζουν τή δυνατότητα γιά νά κάνουμε τό 1949 άποφασιστικό χρόνο τής νίκης. Ή δυνατότητα όμως αύτή γιά νά γίνει πραγματικότητα αύτό έξαρτάται άπό τήν άπόδοση τοῦ κάθε μέλους χωριστά καί ξεχωριστά τοῦ κάθε στελέχους.

«Χωρίς άμφιβολία — γράφει ό Μάο-Τσέ-Τούγκ— ή έπιτυχία ή άποτυχία σ' ένα πόλεμο καθορίζεται κυρίως άπό τίς στρατιωτικές, πολιτικές, οίκονομικές καί φυσικές συνθῆκες καί στά δυό μέρη. Άλλά δέν είναι μόνο αύτό γιατί ή ίκανότητα ύποκειμενικής διοίκησης είναι έπίσης ένας καθοριστικός παράγοντας».

Αύτή λοιπόν τήν ίκανότητα τής ύποκειμενικής διοίκησης άνάλογη μέ τίς άπαιτήσεις τοῦ άγώνα μας, τονίζει τό Κόμμα μας πώς πρέπει νά άποχτήσουν σήμερα όλα τά στελέχη τοῦ Δ.Σ. Καί πλάϊ σ' όλα τά μέσα πού θά χρησιμοποιήσει ό καθένας γιά νά πετύχει αύτά είναι καί ή άδιάκοπη καί συνεχής προσπάθεια πού πρέπει νά καταβάλει γιά τό άνέβασμα τοῦ

ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

(ΑΠΟ 1—30 ΑΠΡΙΛΗ 1949)

1)4) Τμήμα τής 24ης ταξιαρχίας τοῦ ΔΣΕ χτύπησε τήν ἐχθρική φρουρά στό ἀεροδρόμιο Ἀρδέας. Ἔπαθε βλάβες ἕνα ἀεροπλάνο ἀναγκαστικά προσγειωμένο ἐκεῖ ἀπτά πυρά μας. Ἀνατινάχτηκε ἕνα τάνκς. Ἐχθρικές ἀπώλειες 11 νεκροί καί τραυματίες.

—Ὁμάδες τῶν ΠΕ ὑπαίθρου Βεύης—Ἀμυνταίου ἀρχίζοντας τήν ἐξόρμησή τους γιά τήν ἅμιλλα στρατολόγησαν 21 νέους μαχητές. Ὁμάδα τοῦ ΠΕ Καϊλαρίων στρατολόγησε 12.

—Προσχώρησαν στό ΔΣΕ 7 Μακρονησιῶτες φαντάροι μέ ὅλο τόν ὁπλισμό τους στήν περιοχή Ἔβρου.

—Καταλήφθηκε ἡ Δαφνώνα Ξάνθης. Λόχος τής ΒΠΟΝ χτύπησε τόν ἐχθρό καί κυριάρχησε στό Γάζωρο Σερρῶν.

2)4. Ισχυρά τμήματα τοῦ ΔΣΕ ἄρχισαν συνδυασμένες ἐπιχειρήσεις ἐνάντια στίς ἐχθρικές δυνάμεις στίς περιοχές ΓΡΑΜΜΟΥ—ΣΜΟΛΙΚΑ—ΒΟΙΟΥ. Ἐξοντώθηκε ὁλοκληρωτικά τό 584 ΜΦ τάγμα.

Ἀπελευθερώθηκαν οἱ περιοχές Ἀσημοχωρίου—Βούρμπιανης — Στράτσανης —Ἀμαράντου. Καταλήφθηκαν οἱ θέσεις Γόφτισσα—Πολιάνα—Κάνστικο—Πύργος Κοτύλης—Κάμενικ—Γκόλιο—Στενό κλπ.

3)4. Συνεχίζοντας τήν ὁρμητική τους ἐπίθεση τά τμήματά μας κατέλαβαν τήν Περσόγιαννη ἕδρα τής 75 ΜΦ ταξιαρχίας Κυριεύτηκαν λάφυρα ὅλος ὁ ἐφοδιασμός της. Συντρίφτηκαν τό 582 ἐχθρικό τάγμα καί μιά διλοχία. Πνίγηκαν στό αἷμα ἐχθρικές ἀντεπιθέσεις στόν Πύργο Στράτσανης.

4)4. Στόν τομέα Κόνιτσας καταλήφθηκε τό ὀχυρό Κανάλια καί στόν τομέα Πενταλόφου, Υμάρα, Κορρές Ἐπταχωρίου. Ἀποκρούστηκαν μέ σοβαρές ἀπώλειες γιά τόν ἐχθρό, οἱ προσπάθειές του νά καταλάβει τόν Πύργο Στράτσανης καί τό Κάντσικο. Τμήματά μας ἐνήργησαν ἀντιπερισπαστικά στίς περιοχές Καβάσιλα—Κόνιτσας καί Γιάννενα—Κόνιτσα. Ἀπώλειες τοῦ ἐχθροῦ ὡς σήμερα τό μεσημέρι Νεκροί 657, τραυματίες 1.600, αἰχμάλωτοι 748. Καταρίφθηκαν 6 ἀεροπλάνα.

5)4—Στόν τομέα Κόνιτσας καταλήφθηκε ἡ Ὀξυά. Πνίγηκαν στό αἷμα ἐχθρικές προσπάθειες γιά κατάληψη Πύργου Στράτσανης κι' Ἁγίου Χριστόφορου. Ὁ ἐχθρός μ' ἀντεπιθέσεις κυνηγήθηκε πέρα ἀπό τίς βάσεις ἐξόρμησής του. Ἀπώλειες τοῦ ἐχθροῦ 154 νεκροί, 372 τραυματίες, 37 αἰχμάλωτοι.

—Στόν κάμπο τής Καρατζόβας χτυπήθηκαν ἐχθρικές δυνάμεις μέ ἀπώλειές τους 17 νεκρούς καί 38 τραυματίες.

6)4—Τσακίστηκαν μέ πολύ σοβαρές γιά τόν ἐχθρό ἀπώλειες καί νέες του προσπάθειες στόν Πύργο Στράτσανης. Συνολικές ἐχθρικές ἀπώλειες ὡς τό βράδυ σήμερα, νεκροί: 923 τραυματίες: 2.183. Αἰχμάλωτοι 798 Καταρρίφθηκαν 9 ἀεροπλάνα. Ὡς τά σήμερα κυκλώθηκαν, ἐξοντώθηκαν καί αἰχμαλωτίστηκαν, ὁλοκληρωτικά ἡ 75 καί τό μεγαλύτερο μέρος τής 74 μοναρχοφασιστικῶν ταξιαρχιῶν.

7)4—Στήν Περιοχή Γράμμου—Σμόλικα—Βοΐου — Τά τμήματά μας μέ ὁρμητικές ἀντεπιθέσεις ἀνέτρεψαν καί κυνήγησαν τόν ἐχθρό πού ἐνεργοῦσε στόν Πύργο Στράτσανης, στό 1700, στόν Ἀηλιά Μυροβλήτη. Ἐξακριβωμένες ἐχθρικές ἀπώλειες 321 νεκροί, 614 τραυματίες, 84 αἰχμάλωτοι. Ἀπό κυριότερα λάφυρα πού κυριεύτηκαν ὡς τώρα εἶναι 24 ὅλμοι, 11 πολυβόλα, 65 ὁπλοπολυβόλα, 98 ἡμιαυτόματα, 420 ὅπλα, 1.690.000 σφαίρες, 27 ἀσύρματοι, 600 μεταγωγικά, 186.000 ὀκ. ἀλεύρι, 23.000 ὀκ. φασόλια, 14.000 κουτιά κονσέρβες, 800 ὀκ λάδι 400 ὀκ. λίπος, 3.800 κουτιά μαρμελάδα, 600 ὀκ. τυρί, 1.200 ὀκ. μακαρόνια.

8)4—Μέ 83 νεκρούς, 196 τραυματίες καί 24 αἰχμάλωτους πλήρωσε ὁ ἐχθρός τίς μάταιες προσπάθειές του νά καταλάβει τόν Πύργο Στράτσανης καί τό 1700.

—Τμήματά μας ἐνήργησαν στόν κάμπο Ἁγ. Παντελεήμονα. Στρατολογήθηκαν 15 νέοι μαχητές.

—Ὁμάδα ΠΕ Ὑπαίθρου Καϊλαρίων στρατολό

θεωρητικοῦ του ἐπιπέδου, γιά τήν αὐτομόρφωσή του.

Αὐτό ἔντονα τό νοιώθει κανένας, διαβάζοντας τό βιβλίο αὐτό τοῦ Μάο-Τσέ Τούγκ. Καί γιά νά γίνει μπορετό αὐτό ἐκτός ἀπό τά ἄλλα γενικά ὀργανωτικά μέτρα χρειάζεται καλή ὀργάνωση τής κομματικής καί ἀτομικής ζωής τοῦ καθένα καί πλήρη ἐπερένταση τῶν σωματικῶν, πνευματικῶν καί ψυχικῶν δυνάμεων πού ὁ καθένας ξεχωριστά διαθέτει. Οἱ στιγμές πού περνοῦμε σήμερα τό ἀπαιτοῦν αὐτό περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορά.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

γησε άλλους 21 νέους μαχητές γιά τό ΔΣΕ.

9)4 —Στήν περιοχή Ναυπακτίας Ρούμελης τά τμήματα τοῦ ΔΣΕ. σέ τρεῖς μέρες ἐξόντωσαν 107 άντρες τοῦ ἐχθροῦ.

10)4— Πνίγηκαν στό αίμα καί νέες ἐχθρικές προσπάθειες στόν Πύργο Στράτσανης καί στό 1700, ἐχθρικές ἀπώλειες 661 νεκροί, τραυματίες αἰχμάλωτοι. Καταρίφθηκε ἕνα σπιτφάϊερ.

12)4—Στόν Πύργο Στράτσανης καί στό 1700 τσακίστηκε ἡ μεγαλύτερη σέ ἔνταση καί ἔκταση ἐπιθετική προσπάθεια. Τά τμήματά μας μέ ἀντεπιθέσεις κυνήγησαν τόν ἐχθρό στίς βάσεις του.

Ἐχθρικές ἀπώλειες 2317 νεκροί. τραυματίες. αἰχμάλωτοι. Κυριεύτηκαν πλούσια λάφυρα. Καταρρίφθηκαν 2 καί ἔπαθαν βλάβες 3 σπίτφάϊερ.

Ἐξακριβωμένες ἀπώλειες τοῦ ἐχθροῦ στό 12ήμερο τῶν μαχῶν στό ΓΡΑΜΜΟ—ΣΜΟΛΙΚΑ—ΒΟΙΟ Νεκροί: 2137 τραυματίες 4986. Αἰχμάλωτοι 1084 Καταρρίφθηκαν ἤ ἔπαθαν βλάβες 17 ἀεροπλάνα τοῦ ἐχθροῦ.

13)4—Συνεχίζεται ἡ μάχη φθορᾶς τοῦ ἐχθροῦ στό Γράμμο—Σμόλικα—Βόϊο.

—Τσακίστηκε ἐχθρική ἐκστρατεία στήν περιοχή Σε η ῶν. Ὁ ἐχθρός μέ ἀντεπιθέσεις τῶν τμημάτων μας συντρίφθηκε ἄτακτα μέ ἀπώλειες 120 νεκρούς καί τραυματίες στρατιῶτες καί 4 ἀξιωματικούς. Κυριεύτηκαν πολλά λάφυρα.

—Στήν περιοχή Σινιάτσικου τμήματά μας χτύπησαν καί ἀνέτρεψαν ἐχθρικό τάγμα πού κινήθηκε πρός τά ὑψώματα Γέρμας. Ἐχθρικές ἀπώλειες 47 νεκροί καί τραυματίες.

14)4 —Στή Φθιώτιδα Ρούμελης διαλύθηκε τό 2ο ἐλαφρό τάγμα τοῦ 42 μοναρχοφασιστικοῦ συντάγματος, 55 οἱ νεκροί καί 115 οἱ αἰχμάλωτοι τοῦ ἐχθροῦ. Κυριεύτηκαν ὅλος ὁ βαρύς ὁπλισμός καί τό μεγαλύτερο μέρος τοῦ ἐλαφροῦ τοῦ τάγματος Μεταξύ τῶν αἰχμαλώτων εἶναι καί 5 ἀξιωματικοί.

—Ἀνατινάχτηκε ἡ ἁμαξοστοιχία Θεσσαλονίκης—Σερρῶν καταστράφηκαν ἡ ἀτμομηχανή καί 9 βαγόνια. Σκοτώθηκαν καί τραυματίστηκαν πάνω ἀπό 50 στρατιῶτες τοῦ ἐχθροῦ

16)4 —Τμήματα τοῦ ΔΣΕ ἐνήργησαν ἰσχυρές ἐπιθετικές κρούσεις ἐνάντια στίς ἐχθρικές δυνάμεις στό Ἀμύνταιο—Βεύη—Μελίτη—Κέλλη Ξυνό Νερό περιοχῆς Φλώρινας. Ὁ ἐχθρός εἶχε ἀπώλειες 93 νεκρούς καί 254 τραυματίες. Καταστράφηκαν 5 θωρακισμένα καί 8 αὐτοκίνητα τοῦ ἐχθροῦ. Τά τμήματά μας ἀκολούθησαν 53 νέοι μαχητές

17)4—Σφοδρή ἐπίθεση τμημάτων μας ἐνάντια στόν ἐχθρό στά ὑψώμ. Ξερολίβαδο Βουλγαρελιοῦ καί Κόρακα. Καταλήφθηκαν οἱ θέσεις τοῦ ἐχθροῦ πού εἶχε ἀπώλειες 11 νεκρούς 17 τραυματίες πιάστηκαν 25 αἰχμάλωτοι. Ἀνάμεσα στά πλούσια λάφυρα εἶναι 4 ὅλμοι, 4 ὁπλοπολυβόλα 1 ἀσύρματος.

18)4 —Διαλύθηκε ἐχθρικός λόχος στό Χρώμιο Κοζάνης. Πιάστηκαν 37 αἰχμάλωτοι. Κυριεύτηκαν λάφυρα ὅλα τά εἴδη καί ὁ ὁπλισμός τοῦ λόχου.

—Ἔνταση τῆς ἐπιθετικῆς δράσης τῶν τμημάτων μας στό Μέτωπο Βίτσι. Στό τελευταίο δεκαήμερο τά τμήματά μας προξένησαν στόν ἐχθρό ἀπώλειες 69 νεκρούς καί 103 τραυματίες. Συγκεντρώθηκε 44.000 μ καλώδιο.

—Ἐπιθέσεις τῶν τμημάτων μας ἐνάντια στίς ἐχθρικές θέσεις Προφ. Ἠλία Ὀξυάς—Θεοτόκο στό Γράμμο. Τσακίστηκαν καί νέες ἐχθρικές προσπάθειες στό Σμόλικα. Ἐχθρικές ἀπώλειες σέ τρεῖς μέρες 1442 νεκροί, τραυματίες, αἰχμάλωτοι. Καταστράφηκαν 9 αὐτοκίνητα καί 2 πυροβόλα τοῦ ἐχθροῦ, καταρρίφθηκαν 3 ἀεροπλάνα.

—Τμήματα τῆς VII Μεραρχίας μας ἀπέκρουσαν ἐχθρικές ἐπιθέσεις στήν περιοχή Κομοτινῆς καί προξένησαν στόν ἐχθρό ἀπώλειες 34 νεκρούς καί 78 τραυματίες.

19)4—Τμήματα τῆς ΙΙ Μεραρχίας μας μπῆκαν στό Λιδωρίκι. Αἰχμαλωτίστηκε ὁ ταξίαρχος τοῦ ΜΦΣ Μαρκόπουλος Δημ. Διοικητής τῆς Στρατιωτικῆς Δ)σης Λειβαδιάς καί 4 στρατιῶτες, σκοτώθηκαν 15. Κυριεύτηκαν πολλά λάφυρα.

22)4. —Ἐπιθετικές κρούσεις τῶν τμημάτων μας στίς περιοχές Γράμμου—Σμόλικα Βόϊο χτυπήθηκαν ἐχθρικές φάλαγγες στά μετόπισθεν ἐχθρικές ἀπώλειες στίς τελευταίες 3 μέρες 587 νεκροί, τραυματίες καί αἰχμάλωτοι. Καταστράφηκαν 6 αὐτοκίνητα. Καταρρίφθηκε ἕνα ἀεροπλάνο.

—Τμήματά μας ἱππικοῦ διέλυσαν στή Θεσσαλία ἐχθρική ἴλη. Ἀνάμεσα στούς νεκρούς εἶναι καί ὁ ὑπίλαρχος Βιτσικάρης. Κυριεύτηκαν λάφυρα 22 ἄλογα ἱππασίας καί ἄλλα εἴδη.

—Ἀνατινάχτηκε ἐχθρική στρατιωτική ἁμαξοστοιχία μεταξύ Κοττεροῦ—Ἴασμου Ξάνθης. Στό πεδίο τῆς ἀνατίναξης ἀκολούθησε ὁλοήμερη μάχη μέ τμήμα τῆς φρουρᾶς τῆς ἁμαξοστοιχίας καί ἐνισχύσεις ἀπό Κομοτινή. Ἐχθρικές ἀπώλειες 22 νεκροί καί 65 τραυματίες.

24)4 —Τμήματα τῆς Ι Μεραρχίας μας διέλυσαν μεταξύ Βελέστι — Παληαπηδιά ἐχθρικό λόχο. Στό πεδίο τῆς μάχης ὁ ἐχθρός ἄφησε 5 νεκρούς. Κυριεύτηκαν λάφυρα 18 μεταγωγικά πολύς ὁπλισμός καί ὑλικά.

—Τμήματα τῆς ΙΙ Μεραρχίας μας ὕστερα ἀπό τή διάλυση τοῦ Που Ε.Γ.Π. τοῦ μοναρχοφασιστικοῦ στρατοῦ καί τήν κατάληψη τοῦ Λιδωρικιοῦ ὅπου πιάστηκε ὁ ταξίαρχος Μαρκόπουλος ἀντιμετώπισαν σοβαρές ἐχθρικές δυνάμεις πού κινήθηκαν ἐνάντιά τους ... καν στή Δρυμῶνα Τριχωνίας καί στήν Τσαΐκα Φθιώτιδας. Ἐχθρικές ἀπώλειες στίς τελευταῖες 5 μέρες 236 νεκροί, τραυματίες αἰχμάλωτοι κυριεύτηκαν πολλά ... βαρύ καί ἐλαφρύ ὁπλισμό καί ...

25)4—Ένα χιλιόμετρο έξω στήν Κόνιτσα χτυπήθηκε έχθρική φάλαγγα αύτοκινήτων. Άναποδογυρίστηκε ένα καί έπαθαν βλάβες άλλα 3 αύτοκίνητα. Έξακριβωμένες έχθρικές άπώλειες 23 νεκροί καί τραυματίες.

—Όμάδα τοῦ Π.Ε. Θάσου ένέργησε μέ βάρκες στρατολογία 6 μίλια άπό Νησί Θάσο. Στρατολογήθηκαν 18 νέοι μαχητές γιά τό Δ.Σ.Ε.

26)4—Τρομαχτική φθορά έπαθε ό έχθρός στήν προσπάθειά του νά καταλάβει τόν Πύργο Στράτσανης, τό 1615 καί τόν Προφ. Ήλία Άμάραντου. Μέ όρμητικές άντεπιθέσεις τά τμήματά μας άφοῦ έρθειξαν μέ τά πυρά άμυνας τόν έχθρό τόν άνέτρεψαν καί τόν κυνήγησαν.

Έχθρικές άπώλειες στίς 3 τελευταίες μέρες, νεκροί 572, τραυματίες 1446, αίχμάλωτοι 97 Καταστράφηκαν 4 άεροπλάνα. Κυριεύτηκαν λάφυρα τά πολεμικά ύλικά μιᾶς όλόκληρης έχθρικής ταξιαρχίας.

27)4—Όμάδα τοῦ Π.Ε. έπαίθρου Καϊλαρίων στρατολόγησαν άλλους 30 νέους μαχητές γιά τό Δ.Σ.Ε.

Τμήματα τῆς VI Μεραρχίας μας χτύπησαν τίς έχθρικές δυνάμεις καί μπῆκαν στά χωριά Καλά Δένδρα καί Στρυμονοχώρι. Έχθρικές άπώλειες 53 νεκροί καί τραυματίες. Χτυπήθηκαν 4 έχθρικά άεροπλάνα καί άνατινάχτηκαν 2 τάνκς.

Η ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ Δ.Σ.Ε. ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΑΠΡΙΛΗ 1949

Α) Μάχες μικρές καί μεγάλες πού έδωσαν τά τμήματα τοῦ Δ.Σ.Ε.: 181.

Κρούσεις: 245.

Β) Άπώλειες τοῦ έχθροῦ σέ έμψυχο ύλικό:

Νεκροί:	4.548
Τραυματίες	9.878
Αίχμάλωτοι	1.459
Σύνολο άπωλειῶν:	15.885

Γ) Καταστροφές στόν πολεμικό μηχανισμό τοῦ έχθροῦ:

Αύτοκίνητα:	121
Άμαξοστοιχίες:	2
Τανκς:	7
Γέφυρες:	5
Πυροβόλα:	2

Καταρρίφθηκαν 25 άεροπλάνα τοῦ έχθροῦ.

Έπαθαν βλάβες άλλα 7 άεροπλάνα.

Δ) Ένα μέρος άπό λάφυρα πού κυρίεψαν τά τμήματα τοῦ Δ.Σ.Ε.

Όπλα	523	Τρόφιμα όκ.	347.000
Όπλοπολυβόλα	101	Άντίσκηνα	650
Όλμοι	34	Χλαίνες	120
Πολυβόλα	20	Στρατ. στολές	850
Ήμιαυτόματα	102	Άλεξίπτωτα	70
Σφαίρες	2.645.000	Καλώδιο τηλεφωνικό μ.	345.000
Χειρ)δες	63.376	Γυλιοί	125
Άσύρματοι	30	Μεταγωγικά	666
Βλήματα όλμου	844	Άλογα	45
Τζίπ	1		

ΑΠΟ ΜΗΝΑ ΣΕ ΜΗΝΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

Οἱ ἐπιχειρήσεις τοῦ Γράμμου, ἡ ἀπεργία τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, τά σκάνδαλα τῶν κυβερνητῶν τῆς Ἀθήνας καί ἡ πτώση τῆς 17ης κυβέρνησης τῆς Ἀμερικανοκρατίας ἀπό τή μιά μεριά, ὁ ἀνασχηματισμός καί ἡ διεύρυνση τῆς Προσωρινῆς Δημοκρατικῆς Κυβέρνησης ἀπό τήν ἄλλη ἀποτελοῦν τά σοβαρώτερα γεγονότα τοῦ μήνα πού μᾶς πέρασε.

Οἱ ἐπιθετικές ἐπιχειρήσεις τοῦ Δ.Σ. στό Γράμμο καί ἡ μάχη φθορᾶς τοῦ ἐχθροῦ πού τοῦ φάγε περίπου 13.000 ἄντρες προκάλεσε τή σύγχιση καί πανικό στόν ἐχθρό, χαλάσαν τά σχέδιά του καί στραπατσάρισαν ἀκόμα περισσότερο τό πεσμένο ἠθικό τῶν φαντάρων. Διέλυσαν τίς αὐταπάτες πού πήγαιναν νά δημιουργήσουν οἱ μοναρχοφασίστες γιά δῆθεν καλυτέρευση τῆς κατάστασης γι' αὐτούς καί τά ρέστα.

Μαζί μέ τίς ἐπιχειρήσεις τοῦ Γράμμου ξέσπασε στήν Ἀθήνα καί Πειραιά ἡ ἀπεργία τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πού βάσταξε 15 ὁλόκληρες μέρες. Ἡ ἀπεργία αὐτή ἔδειξε ὅτι ὁ κόμπος ἔχει φθάσει στό χτένι γιά τούς δημόσιους ὑπαλλήλους καί ὅτι κάτω ἀπό ὁποιεσδήποτε συνθῆκες μοναρχοφασιστικῆς τρομοκρατίας τό ὅπλο τῆς μαζικῆς πάλης εἶναι ἀνίκητο. Ἡ ἀπεργία λύθηκε μέ ὑπόσχεση τῆς Κυβέρνησης τῆς Ἀθήνας γιά ἀναπροσαρμογή τῶν μισθῶν ἀπό τῆς 13 Ἰουλίου καί μέ δωρεάν διανομή τροφίμων στούς ὑπαλλήλους ἀξίας 100.000 δραχμῶν.

Ἡ ἀπεργία λύθηκε παρά τή συνοχή της, χάρη στήν προδοτική καί εὐνουχιστική πολιτική πού ἀκολούθησε ἡ λεγόμενη ΑΔΕΔΥ μέ τίς διαπραγματεύσεις πού ἔκανε μέ τήν κυβέρνηση τῆς Ἀθήνας.

Πλάι στήν ἀποτυχία τους στό Γράμμο καί τήν ἀπεργία τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἦλθαν καί οἱ ἀποκαλύψεις γιά συμμετοχή στό λαθρεμπόριο τοῦ συναλλάγματος ὑπουργῶν τῆς κυβέρνησης, Μαρκεζίνη, Βενιζέλου, τοῦ ἴδιου τοῦ παλατιοῦ, οἱ ἀποδείξεις αὐτές ἔδειξαν ὅλη τή σαπίλα τῆς πολιτικῆς σπείρας τῶν τυχοδιωκτῶν κυβερνητῶν τῆς Ἀθήνας καί τοῦ παλατιοῦ καί ὁλόκληρη ἡ ὑπόθεση τοῦ σκανδάλου στάθηκε ἡ ἀφορμή γιά νά πέσει ἡ 17η κυβέρνηση τῆς Ἀμερικανοκρατίας καί νά σχηματιστεῖ ἡ 18η χωρίς τόν Μαρκεζίνη.

Μέσα σ' αὐτή τήν κατάσταση καί τή διαρκῶς αὐξανόμενη ἀποσύνθεση μέσα στό μοναρχοφασιστικό στρατό ἀμερικάνοι καί ἐγγλέζοι ἐπιδρομεῖς προσανατολίζονται ὅλο καί πιό σταθερά γιά μιά πιό ἀνοιχτή ἔνοπλη ἐπέμβαση τους πού νομίζουν ὅτι αὐτή θά σώσει τό σαπιοκάραβο τοῦ μοναρχοφασισμοῦ.

* * *

Τήν ἴδια στιγμή καί μέσα στή διάρκεια τῶν ἐπιτυχημένων ἐπιχειρήσεων τοῦ Δ.Σ. ἀνασχηματίζεται ἡ Προσωρινή Δημοκρατική Κυβέρνηση τῆς Ἐλεύθερης Ἑλλάδας μέ τή συμμετοχή τοῦ ΕΑΜ, τοῦ ΑΚΕ, τοῦ ΝΟΦ καί τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν Ἑλλάδας καί τῆς Πανελλήνιας Συνομοσπονδίας Ἑνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν. Μέ τόν ἀνασχηματισμό της ἡ ΠΔΚ καί σ' ἀντίθεση μέ τούς δολοφόνους κυβερνῆτες τῆς Ἀθήνας μεγάλωσε σ' ὁλόκληρο τόν ἑλληνικό λαό τό κήρυγμα τῆς εἰρήνης καί τῆς συναδέλφωσης. Ὁ Νόμος γιά τήν ἀμνηστεία, ἡ ἔκκληση τῆς ΠΔΚ πρός τό παγκόσμιο συνέδριο τῶν ὀπαδῶν τῆς εἰρήνης, ἡ ἔκκληση ἀκόμα τῆς ΠΔΚ πρός τούς φαντάρους, ἐθνοφρουρῖτες καί τίμιους ἀξιωματικούς εἶναι δείγματα αὐτῆς τῆς πολιτικῆς πού ἐκφράζει τούς πόθους καί τά αἰσθήματα ὁλόκληρου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Μέ τό μήνα πού μᾶς πέρασε ὁ ΔΣ καί τό λαϊκοδημοκρατικό κίνημα γενικώτερα βγῆκε πιό δυνατό, γιά νά συνεχίσει τό δύσκολο δρόμο πού ὁδηγεῖ τό λαό μας πρός τή Νίκη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΩΝ ΟΠΑΔΩΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Στή λυσσασμένη έμπρηστική φιλοπόλεμη προπαγάνδα και ένέργειες τών άμερικανοάγγλων ιμπεριαλιστών καί τών υποτακτικών τους οί δημοκρατικές δυνάμεις όλου τοϋ κόσμου, τό μήνα πού μάς πέρασε, άπάντησαν άποφασιστικά μέ τό Παγκόσμιο Συνέδριο τών οπαδών τής ειρήνης, πού συνήλθε στό Παρίσι στίς 20—24 τοϋ 'Απρίλη.

Τό Συνέδριο Ειρήνης έγινε ό πόλος γύρω άπ' τόν όποίο συγκεντρώθηκαν τεράστιες λαϊκές μάζες σ' όλες τίς χώρες τοϋ κόσμου, σέ πρωτοφανή γιά τήν ιστορία κλίμακα ταυτόχρονα καί γιά τόν ίδιο σκοπό: γιά τήν υπεράσπιση τής ειρήνης. Πολύ νωρίτερα άπ' τήν ήμέρα τής σύγκλησης τοϋ Συνεδρίου οί έργαζόμενοι σ' όλες τίς χώρες σέ συγκεντρώσεις, συλλαλητήρια, διαδηλώσεις καί στά έθνικά συνέδρια ειρήνης πού πραγματοποίησαν στίς πρωτεύουσες τών χωρών τους έξέφραζαν τήν άπόφασή τους νά φράξουν τό δρόμο στούς έμπρηστές πολέμου, τούς άμερικανοάγγλους ιμπεριαλιστές.

Έργάτες, άγρότες, υπάλληλοι, έπαγγελματίες, έπιστήμονες, διανοούμενοι, συγγραφείς, καλλιτέχνες, σοφοί, στρατηγοί, παληοί πολεμιστές, θύματα τοϋ φασισμοϋ, άνδρες, γυναίκες, νέοι, γέροι, άνθρωποι διαφόρων φυλών, θρησκευτικών καί πολιτικών πεποιθήσεων, 600 έκ. άνθρωποι πήραν μέρος στήν παγκόσμια αυτή κινητοποίηση κι' έβγαλαν 2 000 άντιπροσώπους γιά τό Συνέδριο Ειρήνης στό Παρίσι.

Έτσι στό Συνέδριο τοϋ Παρισιοϋ συναντήθηκαν οί άντιπρόσωποι 73 χωρών, οί καλλίτεροι, καί οί πιό πρωτοπόροι έκπρόσωποι τών λαών — άνθρωποι τοϋ σωματικοϋ καί πνευματικοϋ μόχθου, ό,τι καλύτερο προοδευτικό καί δημοκρατικό είχε νά έπιδείξει ή φιλελεύθερη άνθρωπότητα. Δίπλα στούς άντιπροσώπους τής μεγάλης Σοβ. Ένωσης τούς διάσημους συγγραφείς Φαντέγιεφ καί Έρεμπουργκ, στάθηκαν οί άνθρακωρύχοι τής Γαλλίας, δίπλα στό μεγάλο Γάλλο σοφό Ζολιό Κιουρί καί τόν ποιητή 'Αραγκόν οί μεταλλωρύχοι τής Πολωνίας, δίπλα στούς λεύτερους άνθρώπους τών λαϊκών δημοκρατιών οί καταπιεζόμενοι τών 'Ινδιών καί τής 'Αφρικής, δίπλα στή μητέρα τής Σοβιετικής ήρωΐδας Ζόγιας Κοσμοντεμιάσκαγια καί τοϋ σοβιετικοϋ ήρωα άεροπόρου Μερέσιεβ, οί άντιπρόσωποι τής μαχόμενης 'Ελλάδας, δίπλα στούς άντιπροσώπους τής δημοκρατικής 'Ισπανίας οί άντιπρόσωποι τής νικήτριας λαϊκοδημοκρατικής Κίνας, τοϋ άμερικανικοϋ καί άγγλικοϋ λαοϋ κλπ.

Στίς τέσσερες μέρες πού κράτησε τό Συνέδριο ειρήνης όλοι οί άντιπρόσωποι μέ δριμύτητα στιγμάτιζαν καί καταδίκασαν τή χρησιμοποίηση τής άτομικής ένέργειας γιά πολεμικούς σκοπούς, τό βορειοατλαντικό σύμφωνο τών άμερικανοάγγλων ιμπεριαλιστών καί τήν έμπρηστική τους προπαγάνδα τοϋ ψυχροϋ πολέμου. Στίς άντισοβιετικές, άντιδημοκρατικές κοσμοκρατορικές προθέσεις τών 'Αμερικανών ιμπεριαλιστών οί ομιλητές άντιπαράθεσαν τόν πόθο καί τή θέληση τών έργαζομένων όλου τοϋ κόσμου: ειρήνη στόν κόσμο, όπως είπε ό Έρεμπουργκ καί τήν άπόφασή τους νά τήν έπιβάλλουν: «άς ξέρουν οί έμπρηστές τοϋ πολέμου είπε ό Φαντέγιεφ-ότι οί λαοί μπορούν νά τούς τιμωρήσουν».

Μπροστά σ' αυτή τή μεγαλειώδη κινητοποίηση καί έπίδειξη τών δυνάμεων τής φιλελεύθερης άνθρωπότητας οί άμερικανοάγγλοι ιμπεριαλιστές καί οί υποτακτικοί τους έδειξαν όλη τήν άνησυχία καί τή λύσσα τους. Χωρίς νά κρατήσουν τά προσχήματα δέν έπέτρεψαν στά περισσότερα μέλη τών άντιπροσωπειών τών διαφόρων χωρών νά πάνε στό Συνέδριο Ειρήνης. Ή ένέργειά τους αυτή καταδικάστηκε άπό όλο τόν κόσμο καί τούς ξεσκέπασε σάν έχθρούς τής ειρήνης καί τής ζωής τών λαών.

Οί ραδιουργίες τους όμως αυτές δέν στάθηκαν ικανές νά περιορίσουν τήν έκταση τής κινητοποίησης γιά τήν ειρήνη καί τ' σημασία της. Οί άντιπρόσωποι πού τά διαβατήριά τους δέν τά θεώρησαν οί πρεσβείες τών χωρών τοϋ άμερικανοαγγλικοϋ μπλόκ, συνήλθαν στό Συνέδριο Ειρήνης στήν Πράγα-δεύτερο τμήμα τοϋ Συνεδρίου Ειρήνης τοϋ Παρισιοϋ—ένώ άλλοι άντιπρόσωποι τών χωρών τής 'Ασίας καί 'Αμερικής συνήλθαν στό Συνέδριο Ειρήνης στό Τόκιο-τρίτο τμήμα τοϋ Συνεδρίου ειρήνης τοϋ Παρισιοϋ.

Στό Μανιφέστο πού έξέδωκε τό Παγκόσμιο Συνέδριο Ειρήνης πρός όλους τούς λαούς οί άντιπρόσωποί του δηλάνουν: «Ή ύπεράσπιση τής ειρήνης είναι υπόθεση όλων τών λαών τοϋ κόσμου» καί καταλήγουν: «Έμείς μπορέσαμε νά συσπειρωθοϋμε, έμείς μπορέσαμε νά καταλάβουμε ό ένας τόν άλλο καί έκφράζουμε τή θέληση νά δυναμώσουμε τόν άγώνα γιά τήν ειρήνη, τόν άγώνα γιά τή ζωή».

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Τό μήνα αὐτό καί ἰδιαίτερα μέ τήν εὐκαιρία τοῦ Παγκόσμιου Συνεδρίου τῶν ὑπαδῶν τῆς Εἰρήνης πλήθαιναν οἱ ἐκδηλώσεις ἀλληλεγγύης τῶν ὀργανώσεων καί τῶν λαῶν τῶν ξένων χωρῶν πρός τόν ἀγώνα τοῦ ΔΣΕ. καί τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀναρίθμητα εἶναι τά συγχαρητήρια τά χαιρετιστήρια τηλεγραφήματα καί οἱ προσωπικές ἐκδηλώσεις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων χωρῶν πρός τίς Ἑλληνικές ἀντιπροσωπεῖες στό Παρίσι καί τήν Πράγα.

Ἰδιαίτερα συγκινητικές ἦταν οἱ ἐκδηλώσεις τῶν ἀντιπροσωπειῶν τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἰνδοκίνας, τῆς νικήτρας λαϊκοδημοκρατικῆς Κίνας καί τῶν Ἀμερικανῶν δημοκρατῶν πρός τόν Ἑλληνικό λαό.

Ταυτόχρονα στή Ρουμανία, Οὑγγαρία, Πολωνία, Τσεχοσλοβακία ὀργανώθηκαν μαζικές συγκεντρώσεις μέ ὁμιλίες γιά τόν ἀγώνα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καί ἔγιναν ἔρανοι γιά τήν ἐνίσχυσή του ἐνῶ στή Σουηδία Ἑλβετία κλπ συγκροτήθηκαν ἐπιτροπές βοήθειας πρός τόν ἑλληνικό λαό.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ

Στίς 20 τοῦ Ἀπρίλη ὁ Λαϊκοαπελευθερωτικός Στρατός τῆς Κίνας, ὕστερα ἀπό ἕνα διάλειμμα τριῶν περίπου μηνῶν, ἐξαπέλυσε τή νέα του μεγάλη ἐπίθεση κατά τῶν στρατευμάτων τοῦ Τσάν-Κάϊ-Σέκ. Μέσα σέ τρεῖς μέρες ὁ Λαϊκός Στρατός σύντριψε τίς λίγες ἀντιστάσεις τοῦ πανικόβλητου ἐχθροῦ στή Β. ὄχθη τοῦ Γιάγκ-Τσέ, καί 1.000.000 ἄνδρες του πέρασαν τόν ποταμό, κατέλαβαν τήν πρωτεύουσα τοῦ Τσάν-Κάϊ-Σέκ, τό ΝΑΝΚΙΝ καί συνέχισε τήν ἀκάθεκτη προέλασή του, κυνηγώντας τά ὑπολείμματα τοῦ ἐχθροῦ πρός Νότο. Τήν παραμονή τῆς κατάληψης τοῦ Νανκίν ὁ λαός τῆς πόλης ἔβγαλε Λαϊκή Ἐπαναστατική Ἐπιτροπή πού ἀνέλαβε τή διοίκηση τῆς πόλης πού τήν ἐγκατέλειψαν ἔντρομες οἱ ἀρχές τοῦ Κουόμινταγκ, ἐνῶ στίς ἄλλες κατεχόμενες περιοχές ὁ λαός μέ ὅλα του τά μέσα ἔσπευσε νά βοηθήσει τά προελαύνοντα λαϊκοαπελευθερωτικά στρατεύματα. Ταυτόχρονα μεγάλες ἀνταρτικές δυνάμεις ἐξαπέλυσαν ἐπιθέσεις καί χτυποῦσαν τά ὑποχωροῦντα ὑπολείμματα τοῦ ἐχθροῦ. Μέσα σέ λίγες μέρες ὁ Λαϊκός Στρατός σύντριψε ἑπτά (7) στρατιές τοῦ Τσάν-Κάϊ-Σέκ, αἰχμαλώτισε τά ἐπιτελεῖα τους μέ τούς στρατηγούς τους καί ἑκατοντάδες χιλιάδες στρατιῶτες καί ἀξιωματικούς ἐνῶ πολλές χιλιάδες αὐτομόλησαν καί προσχωροῦν διαρκῶς στίς γραμμές τοῦ Λαϊκοῦ Στρατοῦ ὅπως λχ προσχώρησε ἕνα ὁλόκληρο σύνταγμα ἀπό 2.500 ἄλλοι πεζοναῦτες.

Μετά τήν κατάληψη τοῦ Νανκίν τά λαϊκά στρατεύματα κατέλαβον δεκάδες ἄλλες πόλεις πλησίασαν καί ἀπομόνωσαν τή μεγαλύτερη βιομηχανική καί ἐμπορική πόλη τῆς Κίνας καί μιά ἀπ' τίς μεγαλύτερες πόλεις τοῦ κόσμου, τή ΣΑΓΚΑΗ, μέ 6.000.000 κατοίκους.

Οἱ θριαμβευτικές νίκες τοῦ Λαϊκοῦ Στρατοῦ τῆς Κίνας ξεσήκωσαν τόν ἐνθουσιασμό σ' ὅλους τούς καταδυναστευόμενους λαούς τῆς Ἀπω Ἀνατολῆς καί τούς δημοκρατικούς λαούς ὅλου τοῦ κόσμου καί σκόρπισαν τή σύγχιση καί τήν ἀποθάρρυνση στήν παγκόσμια ἰμπεριαλιστική ἀντίδραση. Οἱ νίκες αὐτές ξεσκέπασαν καί χρεωκόπησαν τελείως τήν πολιτική ἐπέμβαση τῶν ἀμερικανῶν ἰμπεριαλιστῶν.